141
142

THE LIBRARY
THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
TORONTO

PRESENTED BY

Rev. A.A. Vaschalde, C.S.B.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/expositioliturgi00dion

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCIII

DIONYSIUS BAR ṢALĪBĪ

EXPOSITIO LITURGIAE

Dr. Vash

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS
J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

VERSIO

SERIES SECUNDA — TOMUS XCIII

DIONYSIUS BAR ṢALĪBĪ

EXPOSITIO LITURGIAE

INTERPRETATUS EST H. LABOURT

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY

SEP - 9 1942

11973

DE
DIONYSII BAR ṢALĪBĪ
VITA ET SCRIPTIS

Iacobus Bar Ṣalībī inter duodecimi seculi Iacobitas scriptores maxime claruit. Melitena urbe (hodie Malatiah pago) oriundus, anno 1154, ab Athanasio VIII Abulfaradj patriarcha ad sedem episcopalem Marʿaš (quondam Germaniciae) in Cilicia evectus est, nomenque, uti episcopi nuper consecrati solent, in Dionysium mutavit. Anno sequenti episcopatus civitatis Mabbūg (Hierapoleos ad Euphratem) ei additus est. Michael autem Magnus qui post Athanasium patriarchatum Iacobitarum obtinuit, Dionysium Amidam, in urbem metropolim Mesopotamiae, transtulit, anno 1166. Postquam hanc eximiam sedem occupasset, diem suum obiit, mense novembri anno 1171. Amidae sepultus est in ecclesia Deiparae.

Nemo est inter Syros qui hisce temporibus, tot tantaque opera conscripserit. Elenchum eius librorum Assemanus tradidit quem e codice vaticano xxxvii excerpserat et vertit his verbis[1] :

Libri Mar Dionysii Bar-Ṣalibi :

Liber magnus expositionis litteralis et spiritualis in Pentateuchum et Prophetas universim. Paris suppl.
Zotenberg Catal 66

Liber magnus expositionis in Novum Testamentum, et in Apocalypsim Ioannis Apostoli. Ass. II, 151-1

Libellus in Evagrii Centurias, expositio cum textu. Berlin, Alt. Bestand 37

Commentarius in scripta Doctorum.

Libellus epistularum.

---

[1] *Bibl. orient.*, t. II, p. 210-211. Cf. *Catalogus mss. orientalium Bibliothecae Mediceae*, p. 79 et 80, ubi hunc elenchum fuse recenset Al. Assemani.

Compendium historiarum Patrum, et Sanctorum et Martyrum.

Compendium Canonum Apostolicorum.

Tractatus de Theologia, — de Incarnatione, — de Arbore vitae, — de Angelis, — de Daemonibus, — de Anima rationali, — et de Sacerdotio.

Tractatus de coelo, de sole, de luna, de stellis, deque ceteris secundum ordinem sex dierum creationis : de Paradiso, de resurrectione corporis humani, de cruce, de fide, aliisque sacramentalibus.

De sacramento baptismi.

De liturgia : de sacerdotalibus indumentis, de processione per ecclesiam.

Tractatus polemici adversus Arabes; — adversus Iudaeos; — adversus Nestorianos; — adversus Chalcedonenses; — adversus Armenos, eorumque consuetudines, ubi de consuetudinum eorum rituumque origine.

Prolixa Bar Šūšan adversus eosdem Armenos epistula in libris Demonstrationum exstat, sed et tractatus Bar Andreae.

Duae denique Anaphorae.

Iuxta Assemanum his addenda sunt :

Tractatus de Poenitentia adversus Ioannem Mardensem. — Oratio panegyrica de consecratione Michaelis Magni;

Tractatus de structura corporis humani;

Homiliae quaedam, et carmina de Edessa a Zengui capta (anno 1144), *de Marʿaš ab Armenis expugnata* (anno 1156), item, *Oratio habita in causa Maphriani* seu primatis Tagritensis, qui accusatus esset quod musulmanam mulierem viro christiano in matrimonium dedisset[1].

W. Wright Dionysio tribuit revisionem Ordinis de Baptismo, juxta ritum Iacobitarum, et librum officia liturgica pro singulis hebdomadae diebus continentem[2].

---

[1] Cf. *Bibl. or.*, t. II, p. 452.

[2] Wright, *Syriac Literature*, p. 250. Apud eum invenias etiam elenchum operum Dionysii quae in bibliothecis nostris repperiuntur.

Pleraque opera Dionysii ad nos pervenerunt et in subsequentibus voluminibus edentur. Plurimi ea faciunt Syri, qui auctorem vocant «doctorem eloquentissimum et sidus sui seculi»; de eis hoc iudicium tulit Assemani[1] : «Scripsit Bar Salibaeus eleganti sermone syriaco, multaque erudita volumina in quibus nihil fere optimo theologo indignum occurit, si Monophysitarum haeresim excipias, quam ubique propugnat.»

De vita et scriptis Dionysii Bar Ṣalībī videas : Bar Hebraei, *Chronicon ecclesiasticum*, t. I, p. 513-515 et 559; Assemani, *Bibl. Orient.*, t. II, 156-211; W. Wright, *A short history of Syriac Literature*, p. 246-250; R. Duval, *Littérature syriaque*, p. 399.

DE EXPOSITIONE LITURGIAE.

Expositionem liturgiae inter annos 1166 et 1171 scripsit Bar Ṣalībī. Ex inscriptione enim et fine operis manifestum est eum tum temporis sedem Amidae occupasse. Eusebius Renaudotius[2] Dionysii commentario primus usus est ut ritus Iacobitarum melius pleniusque indagaret, eumque frequenter recitavit. Post aliquot annos Ios. Sim. Assemani abunde eumdem descripsit ac recensuit[3]. Merito quidem : nam Dionysii Bar Ṣalībī non secus atque Iacobi ipsius Edesseni sententia pro regula vulgo accipiebatur, praeterquam apud haereticos Iacobitas etiam apud omnes Syros occidentales. Maronitarum enim Expositio Liturgiae quam latine vertit Aloysius Assemani, tomo quinto *Codicis liturgici*[4], nihil aliud est quam ipsa Expositio Dionysii innumeris interpolationibus et, quod putant, emendationibus vitiata, etsi inscribitur : *S. Ioannis Maronis Theophori, civitatis Dei Antiochiae patriarchae, Expositio ministerii oblationis.*

---

[1] *Bibl. or.*, t. II, p. 157.

[2] *Liturgiarum orientalium collectio*, t. II.

[3] *Biblioth. orient.*, t. II, p. 177-207.

[4] P. 227-397.

BX 3957 .I57 E7

Textus tamen integer et completus adhuc desiderabatur, quem D. Ioannes Parisot, monachus Ordinis sancti Benedicti, mox in lucem dare statuerat. Sed vix opus aggressus est cum rerum statu infeliciter a Gallia exire coactus est. Ne tamen diutius eruditorum exspectatio deciperetur, Expositionem Dionysianam edendam curavimus.

E quattuor codicibus textum eruimus[1] :

A. Cod. parisiensi 208 (fol. 1-68) anno 1389 a presbytero quodam Mardinensi exarato.

B. Cod. parisiensi 209 (p. 392-502), anno 1639 exarato.

C. Cod. parisiensi 206 (fol. 227-271), a quodam Ioanne filio Iobi, annis 1553-1555 descripto[2].

D. Cod. vaticano CII, quo usus est Ios. Sim. Assemani, anno 1646 exarato a quodam Iosepho, Hesronita, Chateri filio[3].

A et B inter se conveniunt. Ab eodem apographo descripti sunt; verumtamen B recentior non ab A procedit cum quaedam habeat quae A omisit[4].

C et D inter se congruunt. D peior est et multa omittit[5]. C maiori cura et pulchriori scriptura ac ceteri codices exaratus est. Sed a viro maronita descriptus est qui multa quae doctrinae Melchitarum aut ecclesiae suae consuetudinibus adversarentur omisit vel mutavit[6].

---

[1] *Cod. Vatic.* CCCLXI, est apographon quod I. S. Assemani in proprium usum exscripserat e codice CII; cf. MAI, *Script. vet. nova Coll.*, t. V, p. 39.

[2] Descriptionem codicum A, B, C, videas apud ZOTENBERG, *Catalogue des mss. syriaques de la Bibliothèque nationale*, p. 160, 161, 158.

[3] Cf. ASSEMANI, *Bibliothecae apostolicae Vaticanae codd. mss. Catalogus*, t. II, p. 552-556; et *Bibl. orient.*, t. I, p. 578. (Cod. Echellensis XXXVI.)

[4] Cf. infra, pag. 13, n. 4; p. 22, n. 6; p. 36, n. 3; p. 43, n. 5; p. 82, n. 2; etc.

[5] Vide infra, exempli gratia : pag. 50, n. 1; p. 61, n. 1; p. 64, n. 1; p. 66, n. 1; p. 71, n. 2.

[6] Exempli gratia, pro : «Chalcedonenses», ubique habet : «Graecos»; pro : «Severus patriarcha», habet : «Severus» (p. 17, n. 3). Sententias aliquas quae monophy-

Operis exstat arabica versio seu potius recensio brevior ad criticum usum minime apta[1].

Haec nobis lex servata est : quotiens tribus codicibus lectio quaedam commendabatur, eam recepimus, secus ms. C, quantum res sinebat, transcripsimus.

Lectiones variantes quas referre conducebat sedulo collegimus; reliquas vero, ut particulas ܠܘܬ, ܕܝܢ, ܒܪܡ, ܘ aut orthographiae, ut aiunt, varietates, eis exceptis quae in nominibus propriis occurrerent, consilio saepe praetermisimus.

Liturgiae sancto Iacobo adscriptae quam commentatus est Dionysius versionem dederunt Renaudotius (*Liturg. Or. Collectio*, t. II) et, adiecto textu, Al. Assemani (*Codex liturgicus*, t. V). Critica tamen editio nondum prodiit, et locum obtinebit post aliquot annos in nostra Liturgiarum syriacarum collectione.

Quo autem facilius rerum liturgicarum studiosis commentarii Dionysiani aditus pateret, huic versionem Renaudotii praemittendam esse opportunum duximus; nonnullis etiam precibus aut formulis quarum eximius ille scriptor prima tantum verba reci-

---

sitismum olerent omisit. Exempli gratia : pag. 34, n. 6; p. 35, n. 1 et 2; p. 37, n. 1, 2, 3; p. 38, n. 3; p. 54, n. 1 et 2; p. 70, n. 1 et 2; p. 71. n. 4 et 5; p. 72, n. 1 et 2; p. 76, n. 6; p. 77, n. 1. — Duae sententiae maxime notandae sunt, nempe p. 34, n. 6, ubi cum Nestorio Maximum Confessorem dictum, monotheletarum acerrimum impugnatorem, damnat, et p. 37, n. 3, ubi monotheletismum aperte profitetur. — Item, p. 76, n. 4 et 6, duos hymnos recitat qui Maronitarum proprii sunt : ܢܣܒ ܡܪܢܐ ܗܘܐ et : ܗܘܫܥܢ. Olei quod monophysitae cum vino miscebant mentionem omittit (p. 27, n. 2). De fractione loquitur non post «Catholicam» ut ceteri, sed ante Communionem (p. 88, n. 4). — Notanda sunt etiam additamenta : p. 88, l. 20 et 21; p. 90, n. 6; p. 93, n. 5; p. 94, n. 4; praecipue vero p. 80, n. 7, ubi ait non XVIII tantum, verum XXXVI cruces in liturgia formandas esse quæ repraesentent numerum flagellorum quibus iubente Pilato verberatus est Iesus.

[1] Huius compendiosae versionis tres codices descripserunt Assemani apud Mai, *Script. vet. nova coll.*, t. IV, p. 152 (Cod. arab. Vat. LXXIV); Zotenberg, *Cat. des ms. syr. de la Bibl. nat.*, P. 148 (Cod. syr. 198); Ed. Sachau, *Verzeichniss der Syrischen Handschriften der Königl. Bibliothek zu Berlin*, t. II. p. 776-778 (Cod. 253). Duos ultimos sine fructu inspeximus.

tavit complementa addidimus, uncis inclusa, ex Assemaniana versione.

Totum autem ordinem liturgiae paucis verbis sic enarrat et exponit Renaudotius[1] :

« Observandum est Liturgiam Syriacam, ut reliquas omnes Orientales et Occidentales duabus partibus constare ; quarum prima præparatoria est, altera quæ Canoni nostro respondet, proprie *Anaphora* appellatur, ut apud Latinos veteres, *Oblatio*, *Illatio*, *Actio*, aut aliter vocata quondam fuit. Præparato altari, Sacerdos diversas preces recitat, sacra vestimenta induit, et ita ad sanctuarium progreditur. Panis Eucharisticus cum calice, a Prothesi, ubi statim collocantur, ad altare deferuntur, eadem prope ratione, qua fit apud Græcos, *magnus*, ut vocant, *Introitus* : de quo ritu dicitur in Commentario ad Liturgiam Jacobi Syriacam, et dictum est ad Copticam Basilii. Miscetur aqua vinum, ex vetustissima traditione : dona ubi ad altare illata sunt, duplici velo, majori et minori teguntur, et incensantur. Dicuntur interea variæ orationes, Trisagium, Gloria in excelsis : Psalmi aliquot : Hymni diversi secundum dies, carmine Ephremitico vel Jacobitico : Prooemia. Deinde leguntur sectiones ex Epistolis Pauli, et Catholicis, aliquando ex Actis Apostolorum et ex Veteri Testamento, juxta indices qui habentur in singulari codice, neque enim ut apud Latinos, Lectiones libris Missalibus inseruntur, sed petuntur ex Lectionariis, quæ apud Syros, et reliquos Orientales habentur, ut apud Græcos Ἀποστολοευαγγέλια. Preces, benedictionesque Sacerdotis, hortationes Diaconi ad populum, singulis lectionibus adjunguntur : et eodem tenore, antea vel paulo post dicuntur orationes Εἰρηνικαί, sive pro pace, et aliis beneficiis quæ a Deo postulantur, præeunte Diacono : Sacerdote secretam orationem interea pronuntiante, et populo acclamante *Kyrie eleison*. Scripturarum lectio fit primum Syriace : et postea Arabice, quæ lingua est maximæ partis Orientis vernacula. His peractis canitur Syriace a populo Nicænum Symbolum : Sacerdos manus lavat : commendat se circumstantium precibus et incipitur Anaphora, sive sacra Actio. Illius initium est oratio ante osculum pacis, et antequam dicatur superest in codicibus mss. vetus formula ejiciendi audientes et pœnitentes, testis antiquæ disciplinæ. Tum benedictio antiquissima : *Caritas Dei Patris, etc.*, simulque signum crucis super populum.

---

[1] *Liturg. orient. Collectio*, t. II, p. XVII et seq.

Post osculum pacis, *Sursum corda* et reliqua, cujus formulæ ubique receptæ in omnibus cujuscumque linguæ Liturgiis extat memoria. Præfatio quæ est de gratiarum actione, laudibusque ad Deum referendis propter omnia in genus humanum beneficia, creationis, legis promulgatæ, missionis Prophetarum, tandem liberationis humani generis per Incarnationem, salutaremque dispensationem Christi Domini. Sequitur in Præfationis fine, Hymnus Cherubicus, *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, qui canitur a populo.

Sacerdos longam orationem pronunciat in Dei laudem, et pro Liturgiarum diversitate aliquando brevior, aliquando prolixior est illa oratio. Definit autem in institutionis Sacramenti commemoratione, et pronuntiatione verborum Christi, super panem, et super calicem : ad quæ populus acclamat : *Mortem tuam Domine annunciamus, etc.*, sequuntur orationes sacerdotis in eamdem sententiam : et paulo post, *Invocatio Spiritus Sancti*, quam præcedit Diaconi exhortatio ad populum, ut oret attentius, exspectando ejus illapsum in dona proposita. Ipsa Invocationis forma eadem omnino est, quæ in Græcis codicibus. Sequuntur Diptycha : tum commemoratio mortuorum : Sanctorum memoria : Oratio Dominica, quam Sacerdos incipit; populus alta voce continuat. Elevatio Eucharistiæ, et *Sancta sanctis.* Tum hostiæ fractio, et particulæ in calicem intinctio; tum ex eadem, reliquarum quæ in sacro disco sunt, particularum consignatio : Sacerdotis communio : ejusdem distributio Sacerdotibus, Diaconis et reliquis ex Clero. Deinde communio populo distribuitur, per intinctam particulam, quæ cochleari præbetur : Gratiarum actio et Sacerdotis ultima benedictio.»

ORDO COMMUNIS LITURGIAE

SECUNDUM RITUM SYRORUM IACOBITARUM

INTERPRETE

EUSEBIO RENAUDOTIO.

(*E Liturgiarum Orientalium Collectione*, t. II, p. 1-11.)

Primo sacerdos quotidiana veste deposita, postquam abluerit manus, dicit : Aufer a me Domine vestimenta sordida quibus induit me Satanas, et indue me vestibus electis, dignis ministerio tuo, gloria tua, et honore tuo præclaro : Pater, Fili et Spiritus sancte, nunc et semper et in sæcula sæculorum, Amen.

Et postquam aliquamdiu oraverit, inclinans se coram altari dicit : Præsta Domine Deus, ut aspersis cordibus nostris et mundatis ab omni conscientia mala, impurisque cogitationibus, mereamur ingredi in sanctum sanctorum tuum excelsum et sublime : præclare et pure stemus coram altari tuo sancto, et offeramus tibi sacerdotio fungentes, sacrificia pura et excellentia : in vera fide, Pater Fili, etc.

Et dicit : Deus obsecro te ut dignum me efficias accedendi ad altare tuum sanctum absque vitio, et absque macula. Ego enim sum servus peccator qui peccavi et commisi peccata et crimina coram te, neque dignus sum accedendi ad altare tuum purum, aut ad mysteria tua sancta. Verum rogo te, et deprecor bonitatem et clementiam tuam, miserator, misericors, et hominum amator : aspice me oculis misericordiæ et benignitatis, efficeque ut acceptus coram te, consistam hac hora, et omni tempore. Emitte super me gratiam Spiritus tui sancti : munda me a peccatis meis : hanc oblationem sanctifica, et per eam præsta remissionem peccatorum et criminum abstersionem, illis pro quibus offertur, mihi et patri meo, et quibuscumque communio mecum intercedit, tam vivis quam defunctis fidelibus. Præsta illis memoriam bonam in regno tuo cœlesti, cum justis et sanctis tuis, qui per bona opera sua tibi placuerunt, et per intercessionem Dominæ matris luminis, sancti Joannis Baptistæ et omnium sanctorum, Amen.

Tum dicit : Miserere mei Deus.

Et conversus ad populum veniam petit et dicit : Orate pro me propter Dominum.

Ingressus autem ad altare dicit : Introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Et prostratus coram altari dicit : In domum tuam ingressus sum, procidique coram throno tuo, Rex cœlestis : remitte mihi omnia quæ in te peccavi.

Et inclinat se : et osculando altare, benedictionem captat a dextra, a sinistra et in medio dicens : Alliga Domine festivitates catenis, usque ad cornua altaris.

Imponens incensum dicit : Ad gloriam et honorem sanctæ et laudandæ Trinitatis, hæc thura manibus meis peccatricibus imponuntur. Oremus omnes, misericordiamque et gratiam a Domino postulemus.

Diaconus caput discooperit, et accendit cereum in latere dextro altaris, dicens : Alleluia. In lumine tuo videmus lumen.

Accendit alterum in latere sinistro, dicens : Alme et sancte, qui habitas in habitaculis lucis, remove a nobis passiones malas, et cogitationes odibiles, et præsta ut cum puritate cordis operemur opera justitiæ. Gloria Patri et Filio, et Spiritui sancto. Alleluia, etc.

Sacerdos tollit velum quo mysteria operiuntur, ponitque mantile abstersorium, et cochlear in latere dextro, et velum majus in latere sinistro, coram disco. Tum sumit Diaconus panem Eucharisticum, et offert Sacerdoti : qui panem cruce signat, et dicit hanc Orationem : Deus magne et mirabilis usque in æternum, qui suscepisti sacrificia, vota, primitias et decimas servorum tuorum fidelium : suscipe Domine oblationes servorum tuorum quas separaverunt et intulerunt, propter amorem tuum, et nomen tuum sanctum : conserva et benedic eos, omnibus benedictionibus spiritualibus; lætifica eos bonis indeficientibus, et spe promissorum eorum, quæ sanctis tuis facta sunt. Effunde benedictiones tuas in omnia quæ ad eos pertinent : concede sanitatem et continentiam corporibus eorum, puritatem et sanctitatem animabus eorum, et da requiem animabus defunctorum ex ipsis, in habitaculis tuis beatis, in æternum : atque pro rebus istis temporalibus, da illis vitam et regnum. Amen.

Panem quantum opus est multiplicat, incensat, reponitque in altari, dicens : Tanquam agnus ad occisionem ductus est, et velut ovis coram tondente se obmutuit, nec aperuit os suum affligenti se.

Et postquam panem Eucharisticum intulerit ad altare, accipiens cum utraque manu dicit : Deus qui sacrificium Abel in campo suscepisti, Noe in arca, Abrahæ in montis cacumine, Davidis in area Doran Jebusæi, Eliæ in monte Carmelo, et minuta viduæ in Gazophylacio : tu Domine suscipe has oblationes quæ tibi offeruntur manibus meis, infirmi et peccatoris : et per illas præsta memoriam bonam vivis et mortuis, pro quibus offeruntur, benedicque habitationem eorum qui illas offerunt, Amen.

Deponit oblatam in disco et dicit : Paratum sedi tuæ fecisti sanctuarium tuum Domine : confirma illud Domine manibus tuis. Dominus regnabit in sæcula sæculorum.

Incensat velum minus, tegit illo discum, et dicit : Dominus regnavit, decorem induit : Pater, Filius et Spiritus sanctus, Amen.

Accipit calicem et dicit : Calicem salutis accipiam, nomen Domini invocabo, et vota mea Domino reddam.

Fundit vinum in calicem et dicit : Etiam hoc vinum quod est typus sanguinis, qui fluxit nobis ex latere filii tui dilecti Jesu Christi Domini nostri, fundo in calicem hunc, calicem salutis, in nomine Patris et Filii, et Spiritus sancti, Amen.

Admiscet vino paululum aquæ et dicit : Hanc etiam aquam, quæ typus est aquæ illius, quæ fluxit nobis e latere filii tui dilecti Domini nostri Jesu Christi, misceo in calice hoc, calice salutis, in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Amen.

Incensat velum minus, tegit illo calicem, tum dicit : Induit Dominus fortitudinem et roboratus est : et firmavit orbem terræ, ut non commoveatur : Pater, Filius et Spiritus sanctus, Amen.

Incensat velum majus, et tegit eo discum et calicem, tum dicit : Operti sunt cœli fulgore gloriosi illius, et laude ejus repleta est omnis terra.

Conversus ad populum veniam petit, dicens : Orate pro me.

Vertitur; incensum adolet circa altare et circumstantes. Dum adolet incensum : Venite laudemus Dominum, canamus Deo salvatori nostro, præoccupemus faciem ejus in confessione, et in canticis glorificemus eum. Quoniam Deus est magnus Dominus, et rex magnus super omnes Deos : in manibus ejus sunt fundamenta terræ, et altitudo montium ipsius est; mare, ipse fecit illud et aridam firmaverunt manus ejus. Venite procidamus et adoremus eum, et benedicamus qui fecit nos, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Postea omnes dicunt Sacerdote præeunte : Incensa pura, quæ tibi obtulerunt filii Ecclesiæ fidelis, per manus Sacerdotum, ad placandam divinitatem tuam, suscipe per gratiam benignitatis tuæ. Miserere pœnitentium, et sicut suscepta fuit oblatio Abrahæ in montis vertice, et suavis tibi fuit odor thuris Aaron Sacerdotis, ita gratus tibi fiat odor incensorum nostrorum, et illo placatus esto, Deus multæ misericordiæ.

Sacerdos dicit, Populo subsequente : Kyrie eleison, Kyrie eleison, Sanctus es Deus, Sanctus es fortis, Sanctus es o immortalis, miserere nobis. Pater noster qui es in cœlis, etc.

Sacerdos : Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto : super nos autem infirmos et peccatores, misericordia et gratia effundantur in utroque sæculo nunc, etc.

Diaconus : Pro tranquillitate et pace totius mundi in Christum credentium, a finibus usque ad fines orbis : pro infirmis et afflictis, et animabus in angustia dejectis : pro patribus, fratribus et Doctoribus nostris : pro peccatis, insipientiis et defectibus omnium nostrum, et pro fidelibus defunctis qui a nobis abierunt, cum odoribus impositis, oramus Domine.

Sacerdos : Dignare Domine ut semper ingrediamur domum tuam, et pulsemus confidenter ostium tuum, adoremusque sincere in templo tuo. Exaudi quoque nos benigne et concede nobis petitiones nostras, præclare et misericorditer ex thesauro tuo, et referemus tibi gloriam cum gaudio, Pater, Fili et Spiritus sancte, nunc et semper et in sæcula sæculorum, Amen.

Et dicunt omnes simul : Gloria in excelsis Deo, et in terra pax, et spes bona hominibus, etc. Gloria Patri et Filio.

Domine labia mea aperi et os meum annuntiet laudem tuam. Pone Domine custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis, ut non declinet cor meum ad verbum malum, nec operer opera iniquitatis. Memento Domine misericordiarum tuarum quæ a sæculo sunt, gratiarumque tuarum : et quæ insipienter egi, ne reputes mihi, sed secundum multitudinem misericordiarum tuarum, memento mei. Domine dilexi ministerium domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ : domum tuam decet sanctitudo, in longitudinem dierum. Laudate Dominum omnes gentes, laudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, et vere Dominus ipse est in sæculum. Gloria Patri, et super terram pax, et spes bona hominibus.

Prooemium ad Deiparam, vel aliud secundum varias solemnitates :

Laudem et confessionem, gloriam, laudationem, exaltationem, et magnificentiam, referre debemus illi fructui amabili, qui e sinu virginis prodiit, et memoriam genitricis suæ præclaram et illustrem reddidit : illi Domino adorando, qui festivitates sanctorum suorum, et lætitiam felicitatis eorum inter creaturas glorificavit, illi vivo et vivifico, qui voce suavi etiam mortuos excitat, et populum suum glorificatione gratissima lætificat, quem decet gloria, etc.

Sedra : Adoramus te et gratias agimus tibi, creator sæculorum, et conditor creaturarum, germen benedictum quod e Maria, terra sitiente, prodiit, repletaque est terra omnis odore suavitatis ejus eximiæ, fætoremque tetrum impietatis expulit per doctrinam suam præclaram. Offerimus tibi incensum istud instar Aaron Sacerdotis, qui obtulit tibi thus purum, et prohibuit exitium a populo Israel. Petimus ecce a te Domine, ut suscipias hunc odorem thuris, quod offert tibi tenuitas nostra, pro peccatis et insipientiis nostris : pro divitibus et egenis ; pro pupillis et viduis ; pro afflictis et qui persecutionem patiuntur : pro infirmis et oppressis ; pro iis omnibus qui dixerunt et præceperunt nobis, ut in nostris ad te Christum Deum nostrum precibus, eorum meminissemus ; pro vivis et mortuis : pro animarum ipsorum quiete, in cœlesti Jerusalem : per intercessiones Patris Nostri Adami, et Evæ Matris Nostræ ; per deprecationes sanctæ genitricis Dei Mariæ : per orationes Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum et Patrum nostrorum, Doctorum Orthodoxæ fidei : per preces virginum utriusque sexus, et omnium sanctorum atque justorum, et referemus tibi, Domine, gloriam, laudem et adorationem, et Patri tuo et Spiritui tuo vivo et sancto nunc et semper.

His pro tempore vel Sacerdotis arbitrio adjunguntur variæ ejusdem generis Orationes ad Deiparam. Procemia, Sedræ, carmina Ephremitica vel Jacobitica, Orationes pro variis necessitatibus, commendationes vivorum et mortuorum.

Sacerdos inclinat se osculans altare dextrorsum et sinistrorsum, mox Presbyterio in circuitu ejus, et populo qui pone illum est : Orate pro me propter Dominum. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, tam initio nostro, quam in fine. Super nos autem peccatores, misericordiæ et miseratio effundantur in utroque sæculo nunc, etc.

Diaconus : Pro pace et tranquillitate, *ut supra.*

Sacerdos : Præsta Domine Deus misericors et amator hominum, ut cum scientia, timore, et disciplina spirituali, pure, coram te consistamus, sancte tibi ministremus : teque laudemus, ut Dominum et omnium opificem; cui adoratio et honor debentur ab omnibus; Domine Deus noster tibi gloria in sæcula, Amen.

Et ter incensat mysteria in crucis formam, et in orbem. Mox dicitur ab omnibus : Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam, *usque ad finem Psalmi.*

Sacerdos : Miserere mei Domine secundum misericordiam tuam, et remitte peccata nostra per clementiam tuam. Lava iniquitates et nequitias nostras, multitudine miserationis tuæ. Cor mundum crea in nobis, spiritumque rectitudinis et humilitatis, et sanctificet cogitationes nostras. Purius est enim magis, quam holocausta pacifica et legalia sacrificia. Doce iniquos viam tuam et errantes ad te converte, ut linguæ eorum justitiam tuam celebrent, et miserationibus tuis æternis digni efficiantur, Pater, Fili, etc.

Diaconus : Stemus decenter in oratione et precibus coram Deo Deorum, et Domino Dominorum, coram Rege Regum, coram altari propitiatorio, et coram mysteriis præclaris et vivis Salvatoris nostri, cum aromatibus impositis misericordiam tuam imploramus Domine.

Sacerdos ponit incensum, et dicit : Ad laudem et gloriam, *ut supra. Hoc loco inseruntur aliquot orationes metro Ephremitico aut Jacobitico, quæ dicuntur in variis solemnitatibus juxta cujusque Ecclesiæ consuetudinem.*

Ter oblata incensat in modum circuli, dicens : Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis.

Diaconus : Miserere nobis.

Sacerdos : Sancte et laudabilis, potens et immortalis, Deus qui in sanctis habitas, et in sanctis requiescis, voluntate divinitatis tuæ, sanctifica Domine cogitationes nostras, et mentes nostras munda ab omnibus sordibus criminum, ut hymnum inculpatum referamus tibi, in Ecclesia tua sancta nunc et semper, etc.

Diaconus dicit Psalmum Davidicum illi diei assignatum. Mox dicit : Quem vidit Moses in rubo, et Ezechiel super currum, ipse ponitur super altare sanctum : accipiuntque illum populi, et vivunt. Ille cui Cherubim et Seraphim magno cum timore serviunt, ecce offertur super altare, accipiuntque illum populi et vivunt. Deus qui per misericordiam tuam suscepisti sacrificium justorum antiquorum, suscipe per misericordiam tuam sacrificium nostrum, et acceptas habeas preces nostras.

Canticum aliud. Populus tuus Christe. Benedictus Christus qui ædificavit Ecclesiam suam super Simonem, et elegit Sacerdotes ad dividendum in ea corpus et sanguinem suum. In timore magno stant Sacerdotes cum Diaconis, et distribuunt corpus et sanguinem Filii Dei. Oves tuæ, Christe, stant ad ostium tuum : comedunt corpus et bibunt sanguinem tuum, canuntque gloriam divinitati tuæ.

Diaconus legit Epistolam Pauli. Benedic Domine. Ex Paulo Apostolo Domini nostri Jesu Christi, etc.

Lectio juxta festa et tempora.

Sacerdos : Gloria Domino Pauli, Prophetarum et Apostolorum. Misericordiæ Domini sint super lectores et auditores, et super hanc urbem, omnesque habitantes in ea, in sæcula, Amen.

Diaconus : Psalmus Davidis dicitur coram Patre nostro.

Sacerdos : Deus laudem tuam suscipiat, et lætificet cor audientium te, in regno cœlorum in sæcula.

Diaconus : Alleluia, Alleluia.

Sacerdos : Immolate illi sacrificia, offerte oblationes, ascendite in atria Domini, et adorate eum in templo sancto ejus, confitemini et benedicite nomini ejus, a quo vita tribuitur. Alleluia.

Diaconus : Ante Evangelium Salvatoris nostri, qui annunciavit vitam animabus nostris, cum odoribus impositis, misericordiam tuam Domine deprecamur.

Sacerdos mittit thus in thuribulum et dicit : Benedic Domine. Kyrie eleison, Kyrie eleison, Kyrie Eleison. Adoremus, laudemus et celebremus, exaltemus, extollamus et benedicamus nomen adorandum et laudandum Patris, Filii, et Spiritus sancti vivi, cujus una est potestas, una majestas, una voluntas : unus Deus, verus, benedictus, excelsus, indivisus : ipsi sit gloria, et super nos misericordiæ ejus, nunc et semper et in sæcula sæculorum, Amen. Domine Deus omnipotens qui secundum divinam voluntatem omnia regis; omnia enim tibi subdita sunt : concede nobis Domine Deus propitiationem delictorum et remissionem peccatorum : aufer a nobis dolum et invidiam, et Spiritu tuo sancto nos sanctifica, ut digni auditores et factores simus Evangelii Christi tui : per quem et cum quo te decet laus et gloria, simul cum suffitu hoc thuris, ante lectionem Evangelii tui salutaris. Domine et Deus noster tibi gloria in sæcula.

Diaconus : Accedite ad me fratres, tacete et auscultate annunciationem Salvatoris nostri, ex Evangelio sancto quod vobis legitur.

Sacerdos : Pax vobiscum. — *Populus :* Et cum Spiritu tuo.

Sacerdos : Ex Evangelio sancto, Domini nostri Jesu Christi, Dei nostri veri, prædicatione facta, a N. Apostolo et præcone vitæ æternæ, annunciationem vitæ et salutis audimus pro animabus nostris.

Diaconus : Estote in silentio, Auditores, hoc est enim Evangelium sanctum quod legitur. Fratres mei festinate, audite, et confitemini verbum Dei vivi.

Sacerdos : Igitur in tempore conversationis in terra Domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, dixit Discipulis suis, etc.

Populus : Benedic Pater.

Sacerdos signat cruce populum, dicens : Dextera Domini nostri Jesu Christi, et brachium potestatis ejus, et occulta virtus majestatis ejus, quæ confert omnes benedictiones, et omnia dona vitæ : ipsa quæ requievit super Apostolos sanctos, in cœnaculo sancto Sionis, eosque sanctificavit, et in monte olivarum illis benedixit, ipsa veniat, habitet et requiescat super fratres meos lectores et auditores (Evangelii) custodiatque regionem hanc, et omnes fideles in ea commorantes, civitatem hanc, et fideles ejus cives; beatam etiam requiem præstet fidelibus defunctis qui ex ea profecti sunt, fidelesque viventes qui habitant in ea semper custodiat, usque in sæcula. — *Populus* : Amen.

Sacerdos : Tempore igitur conversationis in terra Domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, etc.

Populus : Domine miserere nostri.

Hoc loco leguntur Evangelia juxta diem et solemnitatem.

Diaconus canit versum simplicem Ephræmiticum : Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi, et vocibus quæ ipsi gratæ sint, ad Deum simul clamemus. Rogemus Patrem absconditum, filium laudandum et sanctum Spiritumque sanctum Paraclitum, ut per misericordiam suam suscipiat oblationem nostram. Annunciatio tua quæ prædicata est Domine, in medio Ecclesiæ tuæ ad gregem tuum, fermentum sit animabus nostris : et per eam comparemus cibum suavem. Sacerdotes qui legerunt, veniam consequantur : Diaconi puri efficiantur : Subdiaconi et Lectores suscipiant a te remissionem. Revela gratiam tuam mentibus nostris per lectionem annunciationis tuæ, et da nobis observatores esse mandatorum tuorum, quæ in ea sunt consignata. Matthæus, Marcus cum Luca, nec non cum illis electus Joannes, deprecentur te : et præsta misericordiam tuam erga nos omnes. Aures auditorum doctrinæ tuæ, et lectionis annunciationis tuæ, non audiant Domine vocem illam, quæ pellet et ejiciet impios. Propitius esto Domine populo tuo et miserere gregis tui, et triplices voces gloriæ offeremus Trinitati.

Sacerdos : Ipsi Jesu Christo laudes, gratiarum actiones, et benedictiones propter ejus viva ad nos verba : Patri ejus, qui misit eum ad salutem nostram : et Spiritui ejus vivo ac sancto nunc et semper.

Diaconus : Abite in pace auditores, abite auditores in pace : accedite Baptizati ad pacem ; fores claudite.

Sacerdos : Dominus regnavit decorem induit : Alleluia. Ego sum panis vitæ, dicit Dominus noster, qui ex alto in infima descendi, ut per me mundus vivat : misit me Pater Verbum carnis expers, et sicut agricola seminavit me Gabriel, suscepitque me uterus Mariæ, velut terra bona, et ecce serunt me manibus suis Sacerdotes super altaria. Alleluia. Suscipe oblationem nostram.

Diaconus : Induit Dominus fortitudinem et præcinxit se virtute, et firmavit orbem terræ ut non commoveatur. Alleluia. Filium qui facit Ministros ignis et Spiritus, qui alimento non indigent et mortem non gustant, qui edunt ignem, et carbones bibunt, Dominoque suo in timore serviunt, et offerunt trinas sanctificationes trino, benedicamus et adoremus, quia nos illis pares effecit. Alleluia. Suscipe oblationem nostram.

Sacerdos : Domum tuum decet sanctitudo Domine, in longitudinem dierum. Gloria Patri et Filio, et Spiritui sancto.

Diaconus : Dominus regnavit.

Sacerdos : Memento Domine defunctorum, et requiem illis præsta, qui te in Baptismate induerunt, et te ex altari acceperunt.

Diaconus : Illi qui comederunt corpus tuum sanctum, et biberunt sanguinem tuum, calicem salutis, cum Abraham recumbant ad mensam tuam : et cum piis qui dilexerunt te, clamemus tibi gloriam, Domine. Alleluia. Da nobis et illis veniam.

Tum recitant Symbolum fidei trecentorum decem et octo Patrum Nicænorum : Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem creatorem cœli et terræ, visibilium omnium et invisibilium, etc.

Sacerdos lavat extremos digitos et dicit : Lavi manus meas pure : et circumdedi altare tuum Domine, ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua : lætabor et exultabo in te, et psallam nomini tuo altissime.

Et deinde : Ingressus sum in domum tuam et coram throno tuo sancto procidi, Rex cœlestis : dimitte mihi omnia quæ peccavi tibi.

Inclinatur coram altari, et mox ad Sacerdotes et populum conversus veniam petit et se precibus commendat, dicens : Orate pro me propter Dominum.

Et incipit Anaphoram sive Canonem.

LITURGIA SEU ANAPHORA

S. IACOBI APOSTOLI FRATRIS DOMINI.

(*Ex eodem opere,* p. 29-43.)

Primum dicitur Oratio ante osculum pacis : Domine Deus noster, nos quamvis indignos, salute hac dignos effice, amator hominum : ut ab omni dolo, omnique acceptatione personarum mundati, salutemus invicem in osculo sancto et divino, constricti vinculo caritatis et pacis. Per Dominum Deum et salvatorem nostrum Jesum Christum filium tuum unigenitum, per quem et cum quo te decet gloria, honor et potestas, cum Spiritu tuo. — *Populus :* Amen.

Diaconus : Stemus decenter et oremus, gratias agamus, adoremus et laudemus agnum vivum Dei qui offertur super altare. Divinitas sese demisit ad peccatores filios Adam, salvavitque illos ab errore et a servitute peccati. Spiritu sancto succensi sunt Prophetæ, et de primogenito locuti sunt : unusquisque illorum descripsit Ecclesiæ mysteria adventus ejus. Aperte scripsit Moses quod ipse creaturas condidit, et ipse statuit ad ministerium suum ordines ignis et spiritus. Signa Domine cruce ejus Ecclesiam, quam desponsavit in persona sua, et eleva atque constitue eam in cœlo, ad dexteram ejus qui misit illum. Beata es Ecclesia fidelis, donis quæ dedit tibi Dominus tuus, corpore et sanguine suo sancto, et cruce ejus quæ te custodit. Virginis puræ Mariæ memoriam agamus apud nos in oblatione nostra, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Piorum et Justorum. Vasa sancta offeruntur Patri nostro ut osculetur ea, et Pater noster in Liturgia sua recordabitur omnium qui in Christum credunt.

Sacerdos : Qui solus Dominus misericors es, in eos qui coram altari tuo colla inclinant mitte benedictiones tuas, tu qui in altis habitas, et humilia respicis, benedicque eos per gratiam, misericordiam et amorem erga homines Christi unigeniti Filii tui per quem et cum quo te decet gloria, etc. — *Populus* : Amen.

Sacerdos : Deus Pater qui propter amorem tuum erga homines magnum et ineffabilem, misisti filium tuum in mundum, ut ovem errantem reduceret, ne avertas faciem tuam a nobis, dum sacrificium hoc spirituale (*in alio ms.* : terribile) et incruentum celebramus : non enim justitiæ nostræ confidimus, sed misericordiæ tuæ. Deprecamur ergo et obsecramus clementiam tuam, ne in judicium sit populo tuo, Mysterium hoc, quod institutum nobis est ad salutem : sed ad veniam peccatorum, remissionem insipientiarum, et ad gratias tibi referendas , per gratiam, misericordiam, et amorem erga homines unigeniti Filii tui per quem et cum quo te decet gloria. — *Populus* : Amen.

Diaconus : Date pacem unusquisque proximo suo, in caritate et fide, quæ Deo acceptæ sint. (*Sacerdos dat pacem altari ac mysteriis, scilicet illa osculatur et dicit* : Pax tecum altare Dei et pax mysteriis sanctis quæ super te posita sunt. *Et dat pacem diacono dicens* : Salve Diacone Spiritus sancti. — *Diaconus dicit* :) Vade in pace Sacerdos præclare. (*Et dant pacem in ecclesiam.*)

Diaconus : Stemus decenter orantes, stemus cum timore et tremore, stemus cum modestia et sanctitate : quia ecce oblatio infertur, et majestas exoritur. Januæ cœli aperiuntur, et Spiritus sanctus descendit super hæc mysteria sancta, et illabitur. In loco timoris et tremoris consistimus, et cum Cherubim et Seraphim circumstamus. Fratres et Socii Vigilum et Angelorum facti sumus, et ministerium ignis et spiritus cum illis operamur. Nullus porro ligatus sit, qui audeat accedere ad mysteria hæc, quia velum tollitur, et gratia demittitur, misericordiæque effunduntur super unumquemque, qui orat in corde puro et conscientia bona.

[*Sacerdos elevat velum et ter populum cruce signat, dicens* : Caritas Patris, gratia Filii, et communicatio Spiritus sancti, sint cum omnibus nobis. — *Populus* : Amen.

Sacerdos : Sursum corda. — *Populus* : Habemus ad Dominum.

Sacerdos : Gratias agamus Domino Deo nostro. — *Populus :* Dignum et justum est][1].

Sacerdos inclinatus : Vere dignum et justum est, decens et debitum, ut te laudemus, te benedicamus, te celebremus, te adoremus, tibi gratias agamus, tibi opifici omnis creaturæ, visibilis aut invisibilis. *Et elevans vocem :* Quem laudant cœlum et cœli cœlorum, omnisque exercitus eorum sol et luna et omne stellarum agmen, terra et maria et omnia quæ in eis sunt : Jerusalem cœlestis, Ecclesia primogenitorum descriptorum in cœlis : Angeli, Archangeli, Principatus, Potestates, Throni, Dominationes, virtutes cœlestes, et mundo superiores exercitus cœli, Cherubim quibus oculi multi, et Seraphim quibus alæ sex, qui duabus alis tegunt facies suas et duabus pedes, duabusque alter ad alterum volitantes vocibus indeficientibus, et Theologia non conticescente, hymnum triumphalem magnificentissimæ gloriæ, voce canora concinunt, clamant, vociferantur et dicunt.

Populus : Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine Deus Sabaoth, pleni enim sunt cœli et terra, gloria, honore et majestate tua Domine, Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit et qui venturus est in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Sacerdos inclinatus : Vere sanctus es, rex sæculorum et omnis sanctitatis largitor; sanctus etiam unigenitus Filius tuus, Dominus Deus et Salvator noster Jesus Christus : sanctus etiam Spiritus tuus sanctus, qui scrutatur omnia, etiam profunda tua, Deus Pater. Sanctus enim es qui omnia contines, omnipotens, terribilis, bonus, cum unigenito Filio tuo, qui passionum particeps fuit, et maxime propter hominem figmentum tuum, quem e terra formasti, et concessisti illi delicias paradisi. Cum vero transgressus esset mandatum tuum, et cecidit, non neglexisti aut dereliquisti illum, o bone, sed reduxisti illum, sicut pater summæ misericordiæ. Vocasti eum per legem, direxisti eum per Prophetas, denique filium tuum unigenitum in mundum misisti, ut imaginem tuam renovaret; qui descendit, et incarnatus est de Spiritu sancto, et ex sancta Genitrice Dei semperque virgine Maria, conversatusque est cum hominibus et omnia ad generis nostri salutem instituit.

---

[1] Plenius in Assemaniana editione :

Sacerdos : Tu es petra silicis ex qua duodecim tribubus Israel duodecim aquæ flumina profluxerunt. *Anaphoram i. e. velum tremulo circumfert motu et dicit :* Charitas ✠ Dei Patris, Et gratia ✠ Unigeniti Filii, Participatio et illapsus ✠ Spiritus sancti sit vobiscum, fratres, in sæcula. — *Et dum cruce signat mysteria ter dicit :* Gloria ✠ Patri et Filio ✠ et Spiritui ✠ sancto mysterio adorando et laudabili, in quo non est divisio, nunc.

Sacerdos : Sursum intellectus, mentes et corda nostra. — *Populus :* Ad te, Domine.

Sacerdos : Gratias agamus Domino in timore et adoremus cum eum tremore. — *Populus :* Dignum et justum est.

Et elevans vocem accipit Oblatam, et dicit : Cum ergo suscepturus esset mortem voluntariam pro nobis peccatoribus, ipse immunis a peccato, in ea nocte qua tradendus erat pro vita et salute mundi, accepit panem in manus suas sanctas, immaculatas, et incontaminatas, et levatis oculis in cœlum, aspexit ad te Deus Pater, et gratias agens, benedixit, ✠ sanctificavit, ✠ fregit, ✠ et dedit discipulis suis sanctis et Apostolis dicens : accipite, manducate ex eo vos omnes, Hoc est corpus meum, quod pro vobis et pro multis frangitur et datur, in remissionem peccatorum et vitam æternam[1].

Sacerdos : Similiter etiam et calicem postquam cœnaverunt, miscens vino et aqua, et gratias agens ✠ benedixit ✠ sanctificavit, ✠ et dedit iisdem discipulis et Apostolis sanctis dicens : accipite, bibite ex eo vos omnes[2]. Hic est sanguis meus Testamenti novi, qui pro vobis, et pro multis fidelibus effunditur, et datur in remissionem peccatorum, et vitam æternam. — *Populus :* Amen.

Sacerdos : Hoc facite in memoriam mei : quotiescumque enim manducabitis panem hunc et calicem istum bibetis, mortem meam annuntiabitis et resurrectionem meam confitebimini, donec veniam.

Populus : Mortis tuæ, Domine, memoriam agimus, resurrectionem tuam confitemur, et adventum tuum secundum expectamus; misericordiam et gratiam a te postulamus, remissionem peccatorum precamur : misericordiæ tuæ sint super nos omnes.

Sacerdos : Memoriam igitur agimus, Domine, mortis et resurrectionis tuæ et sepulchri post triduum, et ascensionis tuæ in cœlum, et sessionis tuæ ad dexteram Dei Patris : rursumque adventus tui secundi, terribilis et gloriosi, quo judicaturus es orbem in justitia, cum unumquemque remuneraturus es secundum opera sua. Offerimus tibi hoc sacrificium terribile et incruentum, ut non secundum peccata nostra agas nobiscum, Domine, neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis : sed secundum mansuetudinem tuam et amorem tuum erga homines magnum et ineffabilem, dele peccata nostra, servorum nempe tuorum tibi supplicantium. Populus enim tuus et hæreditas tua deprecatur te et per te et tecum Patrem tuum, dicens.

---

[1] Hic iuxta editionem Assemanianam populus respondet : *Amen;* de qua responsione verbum facit Dionysius noster; cf. p. 77.

[2] Hic et infra, cruces quas ubique neglexit Renaudotius juxta Assemanianam editionem adposuimus. Notandum vero est quod depictae sunt ad normam librorum Maronitarum; cf. p. 90, n. 1.

Populus : Miserere Deus Pater omnipotens, miserere nobis.

Sacerdos : Nos etiam infirmi et peccatores servi tui, Domine, gratias agimus tibi, laudamus te, pro omnibus et propter omnia.

Populus : Laudamus te, benedicimus te, et adoramus te, gratias agimus tibi et precamur a te veniam, Domine Deus, miserere nobis et exaudi nos.

Sacerdos : Præcipue vero sanctæ et gloriosæ semper Virginis beatæ genitricis Dei Mariæ memoriam agimus.

Diaconus : Quam terribilis est hæc hora : quam timendum tempus istud, dilecti mei, quo Spiritus vivus et sanctus ex excelsis sublimibus cœli advenit, descendit et illabitur super Eucharistiam hanc in sanctuario positam, eamque sanctificat : cum timore et tremore estote stantes et orantes. Pax nobiscum sit, et securitas Dei Patris omnium nostrum; clamemus et dicamus ter : Kyrie eleison.

Sacerdos inclinatus dicit Invocationem Spiritus sancti : Miserere nobis, Deus Pater omnipotens, et mitte Spiritum tuum sanctum, Dominum et vivificantem, qui tibi throno æqualis est, et Filio æqualis regno, consubstantialis et coæternus; qui locutus est in Lege et Prophetis et Novo Testamento tuo; qui descendit in similitudine columbæ super Dominum nostrum Jesum Christum, in Jordane flumine : qui descendit super Apostolos Sanctos in similitudine linguarum ignis.

Populus : Kyrie eleison *ter.*

Sacerdos : Ut adveniens efficiat panem istum, corpus vivificum, corpus ✠ salutare, corpus ✠ cœleste, corpus ✠ animabus et corporibus salutem præstans, corpus Domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, in remissionem peccatorum et vitam æternam accipientibus illud. — *Populus :* Amen.

Sacerdos : Et mistum quod est in hoc calice, efficiat sanguinem ✠

Testamenti Novi, ✠ sanguinem salutarem, sanguinem ✠ vivificum, sanguinem cœlestem, sanguinem animabus et corporibus salutem præstantem, sanguinem Domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi : in remissionem peccatorum et vitam æternam suscipientibus illum. — *Populus :* Amen.

Sacerdos : Ut sint nobis et omnibus qui ex illis accipient, iisque communicabunt, ad sanctitatem animarum et corporum ad fructificationem operum bonorum, ad confirmationem Ecclesiæ tuæ sanctæ, quam super veræ fidei petram fundasti, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam, cum liberaturus sis illam ab omnibus hæresibus et scandalis operantium iniquitates, usque ad consummationem sæculi : per gratiam, misericordiam et amorem erga homines unigeniti Filii tui, per quem et cum quo te decet gloria et honor. — *Populus :* Amen.

Sacerdos inclinatus : Quapropter offerimus tibi, Domine, sacrificium hoc tremendum et incruentum pro locis tuis sanctis quæ per manifestationem Christi Filii tui illustrasti ; præcipue vero pro Sion sancta, matre omnium Ecclesiarum, et pro Ecclesia tua sancta toto orbe diffusa.

(*Pro pastoribus Ecclesiæ*). *Diaconus :* Benedic Domine. Oremus et deprecemur Dominum Deum nostrum, hoc temporis momento, magno, timendo et sancto, pro patribus et rectoribus nostris, qui hodie nobis præsunt, et in præsenti vita Ecclesias sanctas Dei pascunt et gubernant : venerandis et beatis Domino N. Patriarcha nostro et D. N. Metropolita, reliquisque Metropolitis et Episcopis venerandis Dominum deprecemur.

Sacerdos : Dona ditissima Spiritus tui sancti concede ipsis, Domine. Memento, Domine, sanctorum Episcoporum nostrorum, qui nobis recte verbum veritatis dispensant, præcipue vero Patris Patrum et Patriarchæ nostri Domini N. et Domini N. Episcopi nostri, cum reliquis omnibus episcopis Orthodoxis. Canitiem ipsis venerandam concede Domine : multis annis ipsos conserva, pascentes populum tuum cum omni pietate et sanctitate. Memento, Domine, Presbyterii hujusce, et cujuscumque alterius loci : Diaconatus in Christo, omnisque ministerii et omnis Ordinis Ecclesiastici. Memento etiam, Domine, paupertatis meæ, qui me licet indignum, vocare tamen dignatus es. Delicta juventutis meæ et ignorantias meas ne memineris, sed secundum multitudinem miserationum tuarum, memento mei tu : si enim iniquitates observaveris. Domine, Domine, quis poterit coram te sustinere? Quia apud te propitiatio est : visita me et purifica me, ut ubi abundavit peccatum, ibi superabundet gratia tua. Memento etiam, Domine, eorum qui in vinculis jacent aut carceribus detinentur : fratrum etiam nostrorum qui in exilio sunt : infirmorum, aut qui male affecti sunt : eorum qui a spiritibus immundis infestantur, aut agitantur. Memento etiam, Domine, aeris, imbrium, roris, fructuum terræ et coronæ anni; oculi enim omnium in te sperant, et tu das illis escam eorum in tempore opportuno : aperis tu manum tuam omnibus sufficientem, et imples omne animal bona tua voluntate. *Elevans vocem :* Eripe me, Domine Deus, ab omni angustia, ira et adversitate, ab omni machinatione et infestationibus perversorum hominum, ab omni impetu et violentia dæmonum, ab omni plaga a te immissa Domine, quæ peccatorum nostrorum causa nobis accidit, et conserva nos in fide orthodoxa et observatione mandatorum tuorum, quæ sancta sunt, et vivifica, nos nempe et omnes qui digni fuerunt coram te consistere, et uberes a te misericordias expectant : quia tu Deus es, qui vis misericordiam : et tibi gloriam referemus, etc. — *Populus :* Amen.

Pro fratribus fidelibus. Diaconus : Iterum atque iterum commemoramus fratres nostros fideles, Christianos veros, qui prius monuerunt et injunxerunt nobis infirmis et imbellibus, ut memores eorum essemus in hoc temporis articulo. Et pro illis qui omni genere tentationum et afflictionum vexati sunt.

Sacerdos inclinatus : Rursus meminisse dignare eorum qui nobiscum in oratione consistunt, patrum, fratrum, magistrorumque nostrorum, et eorum qui absunt. Memento etiam, Domine, eorum qui præceperunt nobis ut eorum memoriam ageremus in orationibus ad te Deum nostrum. Unicuique illorum concede, Domine, petitiones suas, quæ quidem ad salutem spectant. Memento, Domine, et illorum qui intulerunt oblationes ad altare tuum sanctum, et eorum pro quibus singuli obtulerunt, et eorum qui offerre voluerunt, sed non potuerunt : eorum quos unusquisque habet in mente, et eorum qui nunc nominantur. *Et elevans vocem :* Memento, Domine, omnium quorum meminimus, et eorum quorum non meminimus, et secundum multitudinem mansuetudinis tuæ, retribue illis gaudium salutis tuæ, suscipiens sacrificia illorum in immenso cœlo tuo, dignosque efficiens visitatione et auxilio tuo : confirma illos virtute tua, et fortitudine tua, illos instrue, quia tu es misericors et misericordiam cupis, teque decet gloria, honor et potentia, simul cum unigenito Filio tuo et Spiritu tuo. — *Populus* : Amen.

Pro Regibus. Diaconus : Iterum et iterum commemoramus omnes Reges fideles, Christianos veros : qui Ecclesias et Monasteria Dei in quatuor mundi partibus ædificaverunt et fundaverunt : totamque rempublicam Christianam, Clerum et populum fidelem, ut in virtutibus proficiant, Dominum deprecemur.

Sacerdos inclinatus : Memento etiam, Domine, piorum Regum nostrorum et Reginarum : apprehende arma et scutum, et exsurge in auxilium eorum. Subjice illis hostes omnes et adversarios, ut placidam tranquillamque vitam agamus, in omni timore Dei et humilitate. (*Elevans vocem*) : quia tu salutis refugium es, et potestas auxiliatrix : victoriæque dispensator, erga eos omnes qui te invocant, et sperant in te, Domine. Et tibi gloriam et laudem referemus. — *Populus* : Amen.

Memoria sanctorum. Diaconus : Iterum atque iterum commemoramus vere beatam, laudatamque ab omnibus generationibus terræ sanctam, benedictam, semper Virginem genitricem Dei Mariam, simulque memoriam agimus Prophetarum, Apostolorum, Evangelistarum, Prædicatorum, Martyrum, et Confessorum; et B. Joannis Baptistæ præcursoris; gloriosi S. Stephani primi martyris, ac primi Diaconi, et unumquemque eorum commemorantes, Dominum deprecemur.

Sacerdos inclinatus : Quoniam igitur est tibi potestas vitæ et mortis, Domine, Deusque misericordiarum et amoris erga hominem tu es, nos dignos effice ut omnium illorum qui a sæculo tibi placuerunt, memoriam agamus : Patrum sanctorum et Patriarcharum, Prophetarum et Apostolorum, Joannis præcursoris et Baptistæ, S. Stephani primi Diaconorum, et primi Martyrum, et sanctæ genitricis Dei semperque Virginis beatæ Mariæ et omnium sanctorum. *Elevans vocem* : Rogamus te, Domine, multæ misericordiæ, qui impossibilia veluti possibilia creas, constitue nos in hac beata congregatione : accense nos huic Ecclesiæ, statue nos per gratiam tuam inter electos illos, qui scripti sunt in cœlis. Idcirco enim memoriam illorum agimus, ut dum ipsi stabunt coram throno tuo, nostræ quoque tenuitatis et infirmatis meminerint, tibique nobiscum offerant sacrificium hoc tremendum et incruentum, ad custodiam quidem eorum qui vivunt, ad consolationem infirmorum et indignorum, quales nos sumus : ad quietem, memoriamque bonam eorum, qui in fide vera dudum obierunt patrum, fratrum, et magistrorum nostrorum, per gratiam et misericordiam, (et clementiam Unigeniti Filii tui per quem et cum quo), etc. — *Populus :* Amen.

Commemoratio Doctorum. Diaconus : Iterum commemorantes coram te, Domine, Doctores divinos, qui fidei irreprehensibilis explanatores, qui moribus præclaris ornati, obierunt et quieverunt, nobisque fidem Orthodoxam ordinaverunt et tradiderunt : Dominum deprecemur, etc.

Sacerdos inclinatus : Memento, Domine, sanctorum Episcoporum qui pridem obdormierunt, qui verbum veritatis nobis dispensaverunt : qui a Jacobo principe Episcoporum Apostolo et Martyre, usque ad hanc diem, verbum fidei Orthodoxæ in Ecclesia tua sancta prædicaverunt. *Elevans vocem :* Luminum et Doctorum Ecclesiæ tuæ sanctæ, qui præclarum fidei certamen ediderunt, qui nomen tuum sanctum tulerunt coram populis, regibus et filiis Israel, eorumque precibus et supplicationibus, pacem tuam Ecclesiæ tuæ tribue : doctrinas eorum et confessionem eorum in animis nostris confirma : hæreses nobis noxias cito comprime, et consistentiam absque confusione, coram tribunali tuo nobis concede : quia sanctus es, Domine, et in sanctis requiescis : qui sanctorum es consummator atque perfector : et tibi gloriam, etc. — *Populus :* Amen.

Commemoratio fidelium defunctorum. Diaconus : Iterum etiam commemoramus omnes defunctos fideles, qui in fide vera defuncti sunt, ex altari hoc sancto, et ex hoc pago, et ex quacumque regione, qui in fide vera pridem obdormientes quieverunt, et ad te Deum Dominum spirituum et omnis carnis pervenerunt. Rogamus, imploramus, et deprecamur Christum Deum nostrum, qui suscepit ad se animas et spiritus eorum, ut per miserationes suas multas, præstet illos dignos venia delictorum et remissione peccatorum : nosque et illos pervenire faciat ad regnum suum in cœlis. Ea propter clamemus et dicamus Kyrie eleison *ter.*

Sacerdos inclinatus : Memento etiam, Domine, Sacerdotum Orthodoxorum, pridem defunctorum, Diaconorum et Subdiaconorum, Psaltarum, Lectorum, Interpretum, Cantorum, Exorcistarum, Monachorum, Religiosorum, Auditorum, Virginum perpetuarum, et sæcularium, qui in fide vera defuncti sunt, et eorum quos unusquisque designat animo. *Elevans vocem :* Domine Deus spirituum et omnis carnis, omnium memento quorum meminimus, qui in fide Orthodoxa ex hac vita migrarunt, da animabus, corporibus et spiritibus illorum requiem, liberans eos a damnatione infinita ventura, et dignos efficiens gaudio quod est in sinu Abraham, Isaac et Jacob : ubi splendet lumen vultus tui, unde procul sunt dolores, angustiæ et gemitus, non reputans illis omnia delicta illorum. Non autem intres in judicium cum servis tuis, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens, nec ullus est a peccati culpa immunis, aut a sordibus purus, ex hominibus qui super terram sunt, nisi unus Dominus noster Jesus Christus unigenitus filius tuus, per quem nos etiam misericordiam et remissionem peccatorum consequi speramus, quæ propter eum est, et nobis et illis.

Populus : Quietem præsta illis, et propitius esto, et dimitte, Deus, insipientias et defectus omnium nostrum, sive scienter, sive ignoranter (ea contraximus).

Sacerdos inclinatus : Remitte, dimitte, ignosce, o Deus, peccata omnium nostrum voluntaria et involuntaria, scienter et ignoranter commissa, verbo, opere, aut cogitatione, occulta et nota, publica, antiqua, per errorem admissa et omnia quæ novit nomen tuum sanctum. *Elevans vocem :* Finem igitur nobis Christianum conserva, et sine peccato; congregans nos subter pedes electorum tuorum, quando, ubi, et sicut volueris : tantummodo absconde nos a confusione iniquitatum nostrarum ; ut etiam in hoc, velut in omnibus, laudetur et celebretur nomen tuum honoratissimum et benedictum, et Domini nostri Jesu Christi et Spiritus tui sancti.

Populus : Sicut est, et fuit, in generatione generationum, et futurorum sæculorum in sæcula. Amen[1].

Sacerdos : Pax. — *Populus :* Et cum.

Sacerdos : Misericordiæ Dei sint super nos omnes. *Tum dicet :* Credimus, accedimus, obsignamus ✠, et frangimus Eucharistiam hanc : panem cœlestem, corpus Verbi Dei vivi, in calice salutis et gratiarum actionis, in crucis modum signamus, ✠ cum particula propitiatoria, mysteriisque supernis plena, in nomine ✠ Patris ✠ vivi, ad ✠ vitam : et unigeniti ✠ Filii, (et sancti geniti ab eo ipsique similis ✠ vivi in vitam ✠), et Spiritus ✠ sancti, principii, perfectionis, et sigilli omnium quæ sunt et fuerunt in cœlo et in ✠ terra : ✠ unius ✠ virtutis, ✠ unius ✠ potestatis, ✠ unius ✠ voluntatis, ✠ unius ✠ Dei veri, benedicti, excelsi et indivisi, a quo est vita in sæcula sæculorum.

---

[1] Apud Assemanum : *Sicut erat, est, et erit in generatione et generationem et in sæculum sæculorum. Amen.* — De hac sententia cf. p. 85.

Populus : Amen.

Diaconus voce magna dicit Catholicam : Benedic, Domine. Iterum atque iterum per oblationem hanc sanctam et sacrificium propitiatorium, quod Deo Patri oblatum, sanctificatum, completum et perfectum est per illapsum Spiritus sancti vivi, pro Patre nostro Sacerdote præclaro, qui illud obtulit et consecravit, et pro altari Dei, super quod illatum est, et pro populis benedictis qui accedunt, et accipiunt illud in fide vera, et his pro quibus oblatum et consecratum est, iterum impensius oramus. Ecce tempus timoris, ecce hora terrore plena : superi in timore consistunt, et illi cum tremore ministrant; terror filiis lucis immittitur, et terreni illum non sentiunt, hora qua venia affertur, peccata ab illa fugiunt. Ministri Ecclesiæ tremite, quia ignem vivum administratis. Potestas quæ vobis data est excellentior est illa quam habent Seraphim. Beata anima quæ nunc in Ecclesia adest cum puritate, quia Spiritus sanctus scribit nomen ejus, illudque elevat in cœlum. Diaconi estote cum tremore, hoc tempore sancto, quo descendit Spiritus sanctus, ad sanctificanda corpora eorum, qui illud suscipiunt. Aspice, Domine, oculo misericordi servum tuum, qui stat et sacrum celebrat. Suscipe, Domine, oblationem istam, ut illam Prophetarum et Apostolorum. Memento, Domine, patrum et fratrum nostrorum, ut etiam magistrorum nostrorum, nosque et illos dignos præsta per misericordiam tuam regno cœlesti. Memento, Domine, per gratiam et miserationes tuas divinas, Domini N. Patriarchæ nostri et D. N. quorum orationes nobis adsint. Memento, Domine, absentium, et miserere præsentium. Quietem quoque præsta spiritibus defunctorum, et parce peccatoribus in die judicii. Defunctorum, qui a nobis separati ab hoc sæculo migraverunt spiritibus, Christe quietem præsta, cum piis et justis. Crux tua pons sit illis, et baptismus tuus tegumentum. Corpus tuum et sanguis tuus sanctus, via sint quæ deducat ad regnum tuum. Gloriam perpetuam, cum adoratione acceptabili decet nos referre ex medio sanctuarii, Patri, Filio et Spiritui sancto vivo, ut ipse Deus verus adimpleat nobiscum gratiam, benedictionem miserationem et clementiam suam, ex hoc nunc usque ad finem : nosque omnes cum oratione Dominum deprecemur.

Sacerdos ante orationem Dominicam, dicit : Pater Domini nostri Jesu Christi, pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui sedes super Cherubim, et a Seraphim laudaris : coram quo consistunt mille Angelorum myriades, excelsa et cœlestia agmina : quia oblationes ex donis et proventibus fructuum tibi oblatis in odorem suavitatis, dignatus es sanctificare et perficere per gratiam unigeniti Filii tui, et per illapsum Spiritus tui sancti. Sanctifica etiam Domine animas nostras, corpora nostra, spiritusque nostros, ut corde puro, anima lucida, et facie inconfusa, audeamus invocare te Deum cœlestem, Patrem omnipotentem, oremusque et dicamus : Pater noster qui es in cœlis. — *Populus* : Sanctificetur, etc.

Sacerdos : Domine Deus noster, ne inducas nos in tentationem, quam virtute destituti sustinere non possimus, sed fac etiam cum tentatione proventum, ut possimus sustinere, et libera nos a malo : Per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem (et cum quo tibi convenit gloria honor et potestas cum tuo Spiritu). — *Populus* : Amen.

Sacerdos : Pax. — *Populus* : Et cum.

Diaconus : Inclinate capita vestra coram Deo misericordi, coram altari propitiatorio, et coram corpore et sanguine Salvatoris nostri, in quo vita posita est suscipientibus illa, et suscipe benedictionem a Domino.

Sacerdos : Tibi inclinant servi tui capita sua, expectantes misericordias uberes a te. Benedictiones copiosas quæ a te sunt, mitte, Domine, et sanctifica animas, corpora, spiritusque nostros, ut digni simus communicandi corpori et sanguini Christi Salvatoris nostri : per gratiam et misericordiam et amorem ejusdem Jesu Christi Domini nostri, cum quo laudatus et benedictus es, in cœlis et in terra cum spiritu tuo, etc. — *Populus* : Amen.

Sacerdos : Pax. — *Populus* : Et cum.

Sacerdos : Misericordiæ Dei. — *Populus* : Et cum spiritu tuo.

Diaconus : Unusquisque cum timore et tremore ad Deum aspiciat, et misericordiam et gratiam a Domino postulet.

Sacerdos : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus potens Sabaoth, pleni sunt cœli et terra laudibus tuis. Exaltare super cœlos Deus, et super omnem terram gloria tua : ad te levavi oculos meos qui habitas in cœlis, etc.

Et post pauca Eucharistiam accipiens in manibus dicit illa voce : Sancta sanctis ✠ in perfectione, puritate et sanctitate traduntur.

Tum dicunt omnes simul : Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus. Sit nomen Domini benedictum, qui unus est in cœlo et in terra : ipsi gloria in sæcula. Gloria Patri et Filio, et Spiritui sancto, omnia sanctificanti, et omnia expianti.

Sacerdos (*circumferens calicem*) : Domine vere et certo credimus, et in te credimus, quemadmodum credit in te Ecclesia sancta et Catholica : quod sis unus Pater sanctus, cui sit gloria, Amen. Unus Filius sanctus, ipsi laus, Amen. Unus Spiritus sanctus, ipsi gloria et gratiarum actio in sæcula, Amen.

Diaconus : In resurrectione Christi Regis accipiamus veniam animabus nostris in fide, et dicamus omnes æqualiter, Filio qui salvavit nos per crucem suam. Benedictus Salvator noster Sanctus, Sanctus, Sanctus es omnibus modis, magnificans memoriam genitricis suæ, sanctorum et defunctorum fidelium, Alleluia. Virtutes cœlorum stant nobiscum in medio sanctuarii, et ministerium exhibent corpori Filii Dei, qui immolatus est coram nobis. Accedite, accipite ex eo remissionem peccatorum et delictorum, Alleluia. Super altare tuum sanctum Domine, memoria fiat patrum, fratrum, doctorumque nostrorum, resurgantque ad dexteram tuam in die ortus majestatis tuæ, Rex Christe. Alleluia. Benedictus Dominus qui dedit nobis corpus et sanguinem suum vivum, ut per illa veniam consequamur, etc. Cum statis in sanctuario Sacerdotes aperite ostia cordium vestrorum, dicte psalmum et benedicite super Eucharistiam hanc in sanctuario positam. *Psalmus 150.*

Sacerdos interjectis aliquot orationibus quæ pro Ecclesiarum consuetudine variæ sunt, frangit ex majori Eucharistici panis parte minorem aliam, qua in calice intincta, reliquas in modum crucis signat, dicens : Inspergitur sanguis Domini nostri, corpori ejus, in nomine Patris ✠ et Filii, ✠ et Spiritus sancti. ✠

Eamdem particulam immittit in calicem dicendo : Miscuisti Domine divinitatem tuam cum humanitate nostra, et humanitatem nostram cum divinitate tua; vitam tuam cum mortalitate nostra, et mortalitatem nostram cum vita tua; accepisti quæ nostra erant, et dedisti nobis tua, ad vitam, et salutem animarum nostrarum, tibi gloria in sæcula.

Sacerdos accipit corpus Christi, dicens : Præsta Domine ut sanctificentur corpora nostra per corpus tuum sanctum, et purificentur animæ nostræ per sanguinem tuum propitiatorium, sintque ad veniam delictorum et remissionem peccatorum nostrorum ; Domine Deus tibi gloria in sæcula.

Mox Eucharistiam distribuit Sacerdotibus, Diaconis, deinde Laicis, dicens : Corpus et sanguis Domini nostri Jesu Christi datur tibi in veniam delictorum, et remissionem peccatorum in utroque sæculo. (Amen.)

Interea dum communio administratur cum cochleari, Diaconus reliquis succinentibus clamat : Fratres mei accipite corpus filii, clamat Ecclesia, bibite sanguinem ejus cum fide, et canite gloriam : hic est calix quem miscuit Dominus noster super lignum crucis : accedite mortales, bibite ex eo, in remissionem delictorum. Alleluia, et ipsi laus; de quo bibit grex ejus, et puritatem consequitur.

Qui versus ut et multi alii, juxta communicantium numerum minuuntur vel producuntur : mox Sacerdos abstergit vasa, Diaconorum ministerio, et deinde dicitur Oratio gratiarum actionis : Gratias agimus tibi Deus, et præcipue laudamus te ob immensum et ineffabilem erga homines amorem tuum. O Domine, quos admittere dignatus es ad participationem mensæ tuæ cœlestis, ne damnes ob susceptionem mysteriorum tuorum sanctorum et immaculatorum. Verum o bone, custodi nos in justitia et sanctitate, ut digni effecti communicatione Spiritus tui sancti, partem, sortem et hæreditatem consequamur cum sanctis illis omnibus, qui ex hoc mundo tibi placuerunt : per gratiam, etc. — *Populus :* Amen.

Sacerdos : Pax. — *Populus :* Et cum spiritu tuo.

Diaconus : Iterum atque iterum pro consummatione mysteriorum horum sanctorum, Deum precemur.

Sacerdos : Deus magne et mirabilis, qui inclinasti cœlos et descendisti pro nostra hominum salute, aspice nos per misericordiam et gratiam tuam : benedic populo tuo, et hæreditatem tuam conserva : ut semper et omni tempore laudemus te, quia solus es Deus noster verus : et Deum Patrem genitorem tuum et Spiritum tuum sanctum nunc et semper, etc. — *Populus :* Amen.

Diaconus : Benedic Domine. — *Sacerdos :* Benedic (nobis) omnibus, conserva omnes (nos), vitæ et salutis viam ostende nobis, fiat misericordia tua super nos, fratres nostros absentes custodi, præsentes tuere, eosque qui in hac Eucharistia verbo seu opere nobiscum partem habuerunt; Deus, qui priorum Justorum Abraham, et Isaac, et Jacob oblationes suscepit, ipse suscipiat oblationes, vota, primitias et decimas eorum, donet requiem et præstet bonam memoriam defunctis ipsorum, et custodiat vivos precibus Matris vitæ Deiparæ Mariæ et omnium sanctorum in sæcula. — *Et dicit :* Ite in pace, fratres charissimi ; gratiæ et miserationibus sanctissimæ et gloriosissimæ Trinitatis commendamus vos[1] cum viatico et benedictione quam ex propitiatorio Domini altari sumpsistis, triumphali Cruce redempti. Ipsa Trinitas vitam vestram a corruptione et peccati potestate præservet nosque precibus vestris adjuvet, Magistri et Fratres nostri in sæcula.

Vel aliam benedictionem pro Ecclesiarum consuetudine et festorum varietate diversam : qua recitata Diaconus incipit psalmum Benedicam Dominum in omni tempore. *Quo dicto abeunt et finitur Liturgia.*

---

[1] Ita textus ; in versione perperam : «*commendati*».

EXPOSITIO LITURGIAE.

IN SPE DEI
CONSCRIBIMUS EXPOSITIONEM LITURGIAE ORDINATAM ET ILLUSTRATAM
A PATRE NOSTRO MAR DIONYSIO METROPOLITA AMIDAE.

CAPUT PRIMUM.

Quoniam quidem ad nos scripsit relligio tua[1], frater noster, Mar Ignati, metropolita Urbis Sanctae[2], ut expositionem liturgiae a veteribus illustratam ad te mitteremus, ex qua ἀπόκρισιν sive colloquium et responsionem adversus Romanos seu Francos efficeres, nobis non visum est ut labore *tantum* veterum et compendio quodam sententiarum eorum dilectum nostrum delectaremus; verum quidquid a nobis conquisitum et collectum ordinatumque est in libro theologiae, et de incarnationis mysterio et de naturis intellegibilibus et sensibilibus, et de sacramentis ecclesiae ceterisque, *nobis visum est ut* communicaremus cum amico nostro probatissimo, ut plenus consummatusque fieret etiam in scientia mysterii eucharistiae, quam a nobis postulavit.

*Itaque, o *vir* semper verbo dignissime, orationem ede pro nostra humilitate, quod petitionem tuam non reddidimus inanem, oboediens verbo dominico quod praecipit[3] : «Orate pro alterutro ut curemini.» Non solum illustrationem quam in recitato libro reposuimus non abbreviabimus, ne fiat sermo exiguus aut contractus *nimis* aut imperfectus; sed etiam propter delectationem tuam in variis locis res utiles addemus in modum ἀκολουθίας, id est consequentiae, quod a nobis exigitur ut recreeris incremento granorum spiritualium et dites filios Cethim, Romanos scilicet, ut vocantur, a quibus Graeci rapuerunt adpellationem Romaeitatis quae deducitur ex Romulo, qui aedificavit Romam, constitueruntque nomen *illud* super se. Cum enim viderent adpellationem suam minime probatam esse, quae Hellen sonat, Graecus nempe, quod interpretantur pa-

*p. 2.

---

[1] Litt. : «timor Dei qui est in te». — [2] Nempe : Ierusalem. Ignatius eam sedem occupavit annis 1140-1185. — [3] Iac., v, 16.

ganum, reliquerunt eam *adpellationem* et furati sunt nomen Romaeitatis seu Romanorum; sed licet usu hominum Romani vocentur, libri tamen sancti nomine manifesto Graecitatis seu Graecos eos adpellant. Melchitae *etiam vocantur*, quia confessionem *fidei* patrum reliquerunt et adhaeserunt sententiae Marciani imperatoris; rursum Chalcedonenses vocantur propter dualitatem et duas naturas secundum doctrinam recentiorem quae scaturivit in synodo seu concilio Chalcedonis urbis. Cum vero consilium nostrum hac de re non sit, nos decet pullum exstimulare, sive mentem ad καμπτόν convertere, scilicet ad rem nobis propositam. Et de his satis.

CAPUT SECUNDUM.

Κεφάλαιον SEU CAPUT SECUNDUM huius tractatus. Et est sermo sextus et octogesimus *p. 3. *ϖραγματείας quae a nobis confecta est; et eius in capite primo mentionem fecimus.

Eodem igitur divino ardore inflammati, et gratiam mysteriorum colligentes eo venimus ut, post ἀκολουθίαν, seu consequentiam sermonis de baptismo, sensus absconditos et occultos de mysteriis sanctis corporis et sanguinis in medium proferamus, et gradatim velamen super ea *positum* auferamus et coram audientibus timentibus Deum ea proponamus, ut, dum sapore qui intus latet iucundatur intellectus, orationem emittat pro eo qui ordinavit et composuit *haec*, secundum virtutem quae ex alto ei concessa fuerat. Incipiamus ergo paullo superius.

Seminantur quidem grana tritici ab operariis corporalibus in agris naturae; similiter mysteria et figurae Filii seminata sunt ab agricolis, prophetis scilicet, in agris rationalibus, scilicet in populo Hebraeorum. Germinant grana virtute imbrium et roris, et impinguantur spiramentis ventorum, et ad perfectionem ducuntur : pariter etiam mysteria Filii parabolis et similitudinibus et varietate diversi generis prophetiarum finem acceperunt et ad consummationem pervenerunt. Metuntur grana et ex agro ad aream portantur; similiter mysteria Filii e populo missa sunt et ad gentes translata sunt. Pariter quoque adnunciatio Gabrielis ex alto ad humanitatem nostram deducta est. Grana in situla tolluntur et mola comminuuntur; itidem verba scripturarum effusa sunt in aures christianorum, et explanata sunt mysteria quae in eis *continentur*. Pariter rursus adnunciatio effusa est in aures Virginis, et accurate eius mente explorata est. Postea subiguntur grana quae comminuta sunt, et igni coquuntur: *pariter etiam Filius unitus est carni nos- *p. 4. trae miserae sine confusione in utero Virginis, et igne divinitatis suae languorem nostrum roboravit, quando incarnatus est e Virgine sine mutatione per Spiritum Sanctum. Constituitur hostia sive sigillum et panis mysteriorum ex elementis[1], et ad consecrationem et mysticum sacrificium seponitur: Filius pariter ex divinitate, anima, corpore, una hypostasis composita et una natura incarnata sine confusione aut conversione apparuit, sepositus quoque est ad crucem ut immolaretur in carne pro salute nostra.

Nunc vero ad hoc veniamus ut consideremus quot adpellationibus nominetur communio illa mysteriorum corporis et sanguinis. Dicimus sex nominibus rem illam designari: 1. congregatio[2]; 2. communio; 3. liturgia; 4. oblatio; 5. mysterium; 6. consummatio consummationum.

Congregatio quidem vocatur, quod vitam divisam in nobis congregat in unitatem unius Dei. — Communio, quod communicamus corpori Christi et sumus cum eo unum corpus secundum illud[3]: «Qui manducat corpus meum et bibit meum sanguinem», et secundum illud[4]: «Membra sumus Christi». — Liturgia[5] autem vocatur quia per ipsum coniuncti sunt inter se remoti et propinqui, et caelestes et terreni, sicut dicit Paulus[6]: «Per eum nobis fuit coniunctio duobus: populo dico et gentibus.» — Oblatio nuncupatur quia fuit oblatio in cruce ad Deum Patrem pro peccatis nostris; sicut dicit Apostolus[7]: «Obtulit semetipsum pro nobis», et reliqua. In lege etiam oblationes nuncupabantur sacrificia illa quae pro peccatis offerebantur. — Mysteria quidem vocantur quia mystice[8] tradidit ea Christus discipulis suis in cenaculo. — Consummatio autem consummationum, quia* sine eo non consummatur vel unum *p. 5. ex mysteriis divinis. Qui baptizatur nisi sumpserit mysteria non consummatur; similiter et qui ordinatur eisdem mysteriis consummatur et perficitur.

Sed sunt rursus aliae adpellationes, verbi gratia: 7. Eucharistia, scilicet confessio; 8. sacrificium. Atque hoc sacrificii nomen genericum est et collectivum, et dividitur in sequentes species seu

---

[1] AB add: «quattuor», melius. — [2] Graece: *σύναξις*. — [3] Ioh., vi, 55. — [4] I *Cor.*, vi, 15. — [5] Verbum syriacum refertur ad radicem quae idem sonat atque «appropinquare, admoveri». — [6] *Eph.*, ii, 14. — [7] *Hebr.*, vii, 27; ix, 14, 28. — [8] Verbum syriacum aequivalet ac verbum graecum *μυστικῶς* «secreto».

modos. *a.* Sacrificium vocatur illud quo, per sanguinem ovium et taurorum ceterorumque, utebantur veteres, et de eo lex praecipiebat. *b.* Rursus vocatur sacrificium, illud quo se ipsum obtulit Christus in cruce; *quod* symbolice designabatur sacrificio figurativo. *c.* Dicitur rursus sacrificium etiam occisio martyrum. *d.* Dicitur rursus sacrificium mortificatio corporis circa passiones, et abolitio malarum cogitationum. *e.* Dicitur rursus sacrificium laudis etiam fructus labiorum confitentium Deo; hoc ad mundum quoque futurum transibit. *f.* Dicitur rursus sacrificium eucharistia mystica[1]. Est etiam et dicitur sacrificium incruentum ut secernatur ab illo *sacrificio* legali quod per sanguinem explebatur. Porro dicimus panem caelestem vere et realiter esse corpus Filii Dei; et idem ipsum corpus hypostasis Verbi, quod assumpsit ex Maria, et factum est sacrificium *victima*, in cruce propter nos. Iterum dicimus prima sabbati[2] Pentecostes venisse Spiritum sanctum super apostolos. Secunda sabbati consecraverunt *μῦρον*. Tertia sabbati consecraverunt tabulam sive altare. Die quarta sabbati obtulit Iacobus, frater Domini nostri, liturgiam quae eius *nomine* vocatur (et incipit[3]):
*p. 6. DEUS UNIVERSORUM ET DOMINE, et reliqua. Et cum interrogaretur *unde eam sumpsisset, respondit : «Vivit Dominus; neque addidi, nec minui quidquam ex eo quod a Domino nostro audivi.» Propterea haec est liturgia primitiva et antiquissima. Ea vero hic finiantur.

CAPUT TERTIUM.

In secundo capite quod est tertium huius tractatus in promptu sumus ut ostendamus quomodo nos docuerit sanctus Iacobus Edessenus de ordine oblationis offerendae; scripsit enim sic ad Thomam presbyterum[4] :

Ita tradiderunt nobis patres nostri de hoc ministerio mystico rationalis et incruenti sacrificii, hoc est, de oblatione, nempe liturgia. Post lectionem sacrorum librorum veteris ac novi testamenti tres oportet fieri orationes : prima oratio super audientes (*seu catechumenos*), cum diaconus proclamat : ITE AUDIENTES : ut nimirum sub manum episcopi vel presbyteri transeant, susceptaque impositione manus egrediantur. Postea fiat oratio super energumenos qui, proclamante diacono : ITE ENERGUMENI, sub manum episcopi vel presbyteri a quo edocti sunt transeunt, et egrediuntur. Tertiam quoque orationem faciebant super paenitentes qui, dimittente etiam eos diacono, exibant. Verum haec omnia ab ecclesia evanuerunt, etsi eorum mentionem diaconi aliquando faciunt, eadem ex antiquo more proclamantes. Post haec exclamat diaconus : CLAUDANTUR FORES ECCLESIAE; sed fortasse quispiam nos percontabitur, cur portae tunc clauderentur. Cui respondemus : Causa cur clausis ianuis cum silentio et orali traditione sacramenta perficerentur est haec : *primo, propter metum ethnicorum : ne *p. 7. scilicet Gentiles nostra audirent, eaque suis idolis offerrent, sicut Hiram rex Tyri qui Templum Hierosolymitano simile excitavit, in quo victimas legales offerebat. Sed et Iulianus gentilis diis suis preces oblationesque nostris similes concinnavit, et caeremonias idolis suis ad formam rituum sacramentorum Ecclesiae constituit.

---

[1] AB : «dicitur sacrificium eucharistiae (sacrificium) mysticum»; forte melius. — [2] i. e. dominica die. — [3] cum AB. — [4] Cf. ASSEMANI, *Bibl. or.*, t. I, p. 479-486.

Etiam in consecratione chrismatis tres olim duntaxat orationes recitabantur super illud. Orationes quoque uniuscuiusque chirotoniae erant *tres* et in impositione manus et in silentio, hoc est in inclinatione dicebantur super ordinandum; deinceps eas dilataverunt doctores.

Dixit etiam Iacobus Edessenus in epistula supra recitata ad Thomam presbyterum : Postquam igitur symbolum trecentorum decem et octo patrum scriptum est, aequum visum fuit illud etiam in ordine oblationis adiici ut per ipsum animae, corda, corpora cum vocibus sanctificarentur; et eo recitato, fieri orationes fidelium, clausis ianuis, tres. Paullo post, cum ritus nonnulli sollemnesque caeremoniae in ecclesia constituta fuissent, ex tribus quidem hisce fidelium orationibus voluerunt, ut prima pro mystica pacis petitione fieret, altera pro manus impositione, et tertia cum qua mensam discooperiunt, per hoc significantes portas caeli tunc aperiri. Et statim mandat diaconus, admonens ut stent recte, eo quo decet ordine, significans per hoc sacerdotem iam liturgiam mysticam inchoaturum. Illis vero cogitationes suas collectas habentibus convertitur sacerdos et dat eis pacem dicens : PAX VOBIS OMNIBUS, crucis signum super eos efformans. Respondent ei : ET CUM SPIRITU TUO.

*Patres autem hunc locum postea coordinarunt indicaruntque *p. 8. dum crux formatur dicendum esse : CARITAS DEI PATRIS, GRATIA FILII UNIGENITI ET PARTICIPATIO SPIRITUS SANCTI SIT CUM VOBIS OMNIBUS: et pro una cruce *decreverunt* ut sacerdos tres super populum

formaret. Patres Alexandrini horum loco dicunt : DOMINUS CUM OMNIBUS VOBIS, ante principium liturgiae. Postea sacerdos ad populum dicit : SURSUM SINT CORDA VESTRA ; et populus respondet : HABEMUS CORDA NOSTRA AD DOMINUM. Rursus exclamat ad eos : GRATIAS AGAMUS DOMINO; cui illi respondent : DIGNUM ET IUSTUM EST QUOD DIXISTI. Cumque per illa tria quae diximus, nimirum : per hoc quod pacem eis dederit, et quod signo crucis eos consignaverit, et quod eidem ipsi convenienter responderent; per haec praeterea duo posteriora, videlicet quod ipse eis mandatum dederit, et quod illi eidem consenserint, eiusque sententiam iustam esse pronunciaverint : cum per haec, inquam, illi cum ipso et ipse cum eis, unum Christi corpus unaque mens effecti fuerint, tunc, conversus ad Deum, sacerdos ex verbis quibus consensere, et ex sententia ipsius populi exordium sumens verba sua ad Deum Patrem dirigit, cui sacrificium corporis et sanguinis Unigeniti in propitiationem animarum fidelium offertur. Et quoniam sacerdos una cum populo iudicavit gratias agendas Deo, et dixerunt hoc dignum et iustum esse, statim incipit orationem suam sacerdos dicens : VERE DIGNUM ET IUSTUM EST NOS TE LAUDARE; et paucis quidem verbis commemorat totum divinae gratiae scopum circa hominem, et eius priorem creationem eiusque redemptionem posteriorem, et deinde dispensationem[1] quam pro nobis fecit Christus dum propter nos passus est in carne. Huc enim tota liturgia spectat, ut quae Christus pro nobis gesserit commemoremus et recitemus. Sed et precatur ut illabatur Spiritus
*p. 9. Sanctus; mox peragit commemorationes, *et sic absolvit oblationem. Post absolutionem autem oblationis et post hunc ordinem, impertit pacem populo, cruce illum signans; et statim frangit, signat, et colit mysteria, diacono Catholicam recitante. Deinde dicunt orationem : PATER NOSTER QUI ES IN CAELIS. Tradiderunt, his peractis, sacerdotem iterum debere pacem populo adnunciare et orationem impositionis manus facere. Mox praeceperunt ut gratiam Trinitatis populo impertiret, ter eum cruce signans ac dicens : SIT GRATIA TRINITATIS et cetera, respondente populo : ET CUM SPIRITU TUO. His peractis tradiderunt debere sacerdotem populum contestari eumque admonere in haec verba : HAEC SANCTA CORPORIS ET SANGUINIS SANCTIS AC PURIS DANTUR, NON EIS QUI SANCTI NON SUNT; dumque haec elata voce testatur, elevat in altum

---

[1] Graece : *οἰκονομίαν,* scilicet Incarnationem.

sacramenta, eaque universo populo tanquam in testimonium ostendit. Populus autem illico proclamat inquiens : UNUS PATER SANCTUS et cetera. Atque ita sacramentis communicant.

Post communionem autem praeceperunt fieri confessionem et gratiarum actionem, eo quod digni facti sunt participatione corporis et sanguinis; et fieri orationem impositionis manus, atque diaconum dimittere populum ut abeant in pace. Hanc traditionem accepi a Patribus, quam et ego trado.

Necesse est autem ut disseram tibi de varietatibus liturgiae. Duo itaque ordines in hac oblationis liturgia occurrunt : alter ad oblationem et confectionem ipsorum sacramentorum pertinet, alter ad commemorationes. Et quidem qui in urbe regia aut in Graecorum provinciis commorantur, sicuti nos offerimus, sic et ipsi faciunt : primum scilicet offerunt, deinde commemorationes statim perficiunt, licet hae apud nonnullos plures sint, apud alios pauciores *et *p. 10. magis particulares. Atque idcirco sacerdos ait : MEMENTO DOMINE EORUM QUORUM MEMINIMUS ET QUORUM NON MEMINIMUS. Initium autem ordinis commemorationum ibi est cum dicimus : ITEM OFFERIMUS TIBI HOC IDEM TREMENDUM ET INCRUENTUM SACRIFICIUM PRO SION MATRE OMNIUM ECCLESIARUM, quae est Ecclesia Hierosolymitana ex populo Israel coagmentata, quae omnium prima ab Apostolis erecta est. Patres vero Alexandrini aliter offerunt : nam prius ordinem commemorationum seu memoriarum implent, deinde subiungunt ordinem sacrae oblationis. Est etiam diversitas in hoc quod apud nos recitat populus finem ordinis commemorationum, scilicet : SICUT ERAT, ET EST, ET PERMANET IN GENERATIONEM GENERATIONUM ET IN OMNIA SECULA SECULORUM, AMEN; dum in urbe Alexandria hanc orationem ipse sacerdos terminat inquiens : SICUT ERAT et cetera. Et postea populus dicit : AMEN duntaxat.

Alia quoque intercedit varietas in compluribus ecclesiis; nam pro UNUS PATER SANCTUS; UNUS FILIUS SANCTUS, etc... nonnulli dicunt : UNUS DOMINUS, UNUS FILIUS IESUS CHRISTUS IN GLORIAM DEI PATRIS. AMEN.

Quia vero etiam de crucibus quaesisti quot fierent, intellege quae tibi dicam : tribus vicibus tradiderunt nobis Patres ut cruces super mysteria formaremus, et tribus vicibus super populum, singulis autem vicibus tres cruces, ita ut super Corpus cruces sint novem, super calicem novem et super populum novem. Loca autem in quibus cruces fiunt super mysteria sunt haec : prima vice cum hostiam panis tenemus et Deo Patri ostendimus, sicut *et ipse *p. 11.

Filius ostendit, dicentes : GRATIAS AGENS BENEDIXIT, et cetera; similiter et super calicem eadem verba recitantes. Secunda vice, post invocationem Spiritus cum dicimus : UT ILLABENS FACIAT PANEM HUNC, tres cruces facimus : similiter et super calicem cruces tres. Tertia vice cum panem frangimus et calicem signamus post finem oblationis. Cruces vero super populum fiunt prima vice cum dicimus : CARITAS DEI PATRIS; secunda vice, cum absolventes oblationem et ad frangendum nos praeparantes ad populum dicimus : FIANT MISERATIONES DEI MAGNI ET SALVATORIS et cetera; tertia vice cum totam oblationem persolvimus dicentes ad populum : SIT GRATIA SANCTAE TRINITATIS et cetera. Quod autem nonnulli per errorem faciunt, ut scilicet dum cruces super populum formant super sacramenta quoque forment, haec est causa. Cum enim sacerdos quotiescumque cruces super populum format, debeat prius seipsum cruce signare, deinde diaconos qui ad orientem mensae adstant, mox eos qui ad aquilonem, et continuo eos qui ad austrum; et postea conversus ad populum ad occidentem tres super eum cruces ducat : hinc nonnulli ex inscitia putarunt crucem illam quae versus diaconos ad orientem adstantes fit, super sacramenta formari. Item, noveris quod si undique circumassistant diaconi oportet super cunctos sacerdotem cruces facere; sin autem, ad eam duntaxat partem cruces faciat ubi adstant.

Item, noveris canones illos quos diaconi dicunt eis absentibus non opus esse qui a sacerdote recitentur. Responsiones autem quas *p. 12. populus dicit, ut : HABEMUS AD DOMINUM, et DIGNUM *ET IUSTUM EST, et UNUS PATER SANCTUS, et aliae huiusmodi, quibus populus sacerdoti respondet, etiamsi nemo post presbyterum adsit, eas tamen a presbytero praetermittendas non esse, eo quod omnes necessariae sint, et Liturgiae pars censeantur.

Ea pro nostris viribus excerpsimus e scriptis sancti Iacobi de liturgia et eius varietatibus et qualiter eam conficiant singuli populi, et de crucibus, et posuimus ea in illustratione et explanatione quam confecturi sumus de liturgia. His autem finis esto.

CAPUT QUARTUM.

Declarat cruces quae super mysteria formantur, earum numerum et mysticam significationem quam continent.

Revertamur ad argumentum nostrum et alia inquiramus. Cruces igitur super corpus et sanguinem fiunt xviii, quemadmodum superius nos edocuit Mār Iacobus Edessenus. Sed et Clemens, apostolorum discipulus de eisdem plura loquitur. Docet novem esse ordines superiores, et rursum novem ordines inferiores; quemadmodum numerus crucium est xviii, ut dixit sanctus Dionysius e traditione adscensionis Pauli in caelum. Ipse enim apostolus vidit quales ordines in singulis ecclesiis essent et narravit Dionysio eius discipulo, suasitque illi ut eos describeret. Item, rursum audivit verba ineffabilia, uti dixit[1], quae manifestabant generationem aeternam Filii ex Patre, nec potuit illa, organo carnali, lingua scilicet, referre; nam quemadmodum generatio ex Virgine Maria commemoratur super altari inferiori, ita generatio ex Patre praedicatur super altari superiori non manufacto. *Idcirco dixit iterum *p. 13. idem apostolus[2] : «Ex parte cognosco», ne ei dicerent : Cur ea non intellexisti? Et quia etiam sacerdotium ab alto defluxit et ad nos venit, ideo numero crucium xviii adunat caelestes cum terrestribus et novem ordines superiores cum ordinibus novem inferioribus. Tres cruces quae primo *loco fiunt* super corpus significant Patrem volentem et Filium beneplacitum et Spiritum sanctificantem. Quae secundo loco fiunt *significant* Patrem beneplacitum, Filium per quem fit benevolentia, et Spiritum consummantem. Et quae tertio loco fiunt significant Patrem volentem, Filium ex quo benevolentia, et Spiritum perficientem[3].

Eadem tria mysteria impleta sunt in prophetia, in apostolatu, in doctrina (*doctorum opera*); et in illo[4] : «Dominus Deus noster Dominus unus est», et[5] «Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus»; et in illo[6] : «Sanctus, sanctus, sanctus», et in illo[7] : «Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi»; Altissimus, Pater; virtus eius, Filius, et Spiritus sanctus : ecce trina hypostasis.

Has tres cruces super mysteria etiam magi donis suis, quanquam inscii, obtulerunt (*celebrarunt*). Iterum : pastores, magi, stella. Stella quidem demonstrabat divinitatem eius quae est ex alto; pastores vero *demonstrabant* ipsum esse agnum Dei et pastorem Israel; magi rursum quod ex natura nostra peccatrice, excepto peccato, carnem sumpsit.

---

[1] II *Cor.*, xii, 4. — [2] I *Cor.*, xiii, 12. — [3] Sententiam obscuram ita vertimur ad fidem codicum; cf. tamen infra, p. 90, l. 2; et in textu, p. 80, l. 16-18. — [4] *Deut.*, vi, 4. — [5] *Ps.* lxvi, 7. — [6] Is., vi, 3. — [7] Luc., i, 35.

Haec mysteria praefigurant cruces tres quae super corpus et sanguinem fiunt.

De crepitaculo. — Antequam theorias in oblatione reconditas aggrediamur, de crepitaculo quod semper orationis tempore pulsatur et de eius mysteriis loqui convenit. Crepitaculum initio ora- *p. 14. tionis et officii *divini* pulsatur, eo fine ut congreget *perfectos ad orationem, et bellatores ad praeliandum adversus inimicum. Eius ope Christiani in ecclesiam congregantur, quae est portus vitae. Pulsatur etiam crepitaculum ut, cum eius sonum audimus, intellegamus nos praeceptum per lignum transgressos, atque e paradiso eiectos fuisse. Et rursum per lignum crucis factam fuisse nobis liberationem a peccato et transgressione praecepti. Itaque cum eius sonum audimus, nos cruce obsignamus, Deumque laudamus dicentes : Sine nos laudare te, iuxta illud[1] : «Domine aperi mihi labia mea». Iterum quemadmodum tuba congregat exercitus regis, ut eum exaltent et collaudent, ita nos crepitaculum ad laudem Christi, regis nostri, colligit. Ut etiam tuba aut praeco congregat exercitus regis ut eis praemia dentur, ita et nos crepitaculum colligit ad Christum, regem nostrum, nobis daturum praemia haec : remissionem peccatorum, exauditionem precum. Sicut etiam tuba aut praeco congregat exercitus regis ad pugnam et certamen adversus inimicos, sic et crepitaculum congregat nos ad pugnam et certamen cum Satana inimico humanitatis nostrae.

Sed et sanctus Mār Iacobus Sarugensis in quodam sermone haec testificatur. Ita enim loquitur : «Ut vocem audis crepitaculi cum laetitia eam excipe, domum conventus id est orationis festinanter adi. Ea vox est qua audita Satanas contremiscit, quia castos adversus eum congregat ut praelientur. Ea vox est qua velut acies ordinantur, ut cum exercitu adversarii certamen ineant; qua daemones absconditi de consessibus suis abiguntur, a choris carnalibus (*hu-* *p. 15. *manis*) gloriam Filii Dei concinentibus. Crepitaculi voce *contremiscit et cadit exercitus maligni, quia eius sono expostulant misericordiam a Deo. Vide ne eam odio habeas, ne sic maligni socius fias qui ab hac adversarii sui voce audienda valde abhorret». Sermonibus doctorum quid respondent adversarii crucis? et qui crepitaculum e regionibus suis proscribunt? Sed undenam didicistis crepitaculum in ecclesia pulsare? Respondemus in pluribus historiis scriptum esse : Deus Noe praecepto mandavit ut arcam fabricaret et crepitaculum etiam constitueret, quod tempore diluvii pulsaret, ut opifices ad laborandum in arcam congregarentur; meridie, ut comestione recrearentur, et vespere, ut a labore quiescerent. Rursus, dicimus crepitaculum e ligno constitutum fuisse, quia melius voce humana ad auditum currit et populum invitat ad orandum. Pariter, vox aeris magis potens et vehemens est quam hominis vox ad congregandos audientes in pugnam spiritualem.

---

[1] *Ps.* L, 17.

De Trisagio [1]. — Nunc ad hoc veniamus ut dicamus et loquamur de Trisagio, quod in cunctis orationibus, tanquam sigillum in anulo constituitur. Cum vero in confutatione et disputatione adversus Chalcedonenses ea de re *fuse* scripserimus, aequum est etiam nunc paucis verbis de eo nos dicere. Sunt qui exposcant quare in cunctis orationibus nostris, initio et fine Trisagion recitemus. Ad quod quaesitum respondemus : e sollemnitatibus nullam Deo magis gloriosam exsistere quam *sollemnitatem* eius in carne crucifixionis. Idque certum est ex eo quod scriptum est[2] : «Nondum venerat Spiritus, quia non glorificatus erat Iesus» : gloriam crucem ejus vocat *Scriptura*. Si vero crucifixio eius gloria est, ergo convenit in orationibus et sacrificii oblatione : «Qui cruci fixus es pro nobis» cum Trisagio iungere. *Quia vero Doctores Danielem *p. 16. audierunt de Christo dicentem[3] «Sanctum sanctorum», ipsi decreverunt ac docuerunt «Sanctus tu Deus» velut sigillum et characterem super scripta regia in omni officio dicendum esse. Angelum quoque audierunt mulieribus dicentem in Evangelio Matthaei[4] : «Scio enim quia Iesum qui cruci fixus est quaeritis. Non est hic. Surrexit enim, sicut dixit : Venite, videte locum ubi positus erat Dominus noster». Cum enim Angelum viderent proclamantem Iesum Dominum suum, atque hunc *ligno* suspensum fuisse, scilicet cruci fixum, confitentem neque erubescentem, noverunt illum esse Verbum incarnatum, in carne cruci fixum; et propterea in hymno addiderunt : «Qui cruci fixus es», ne forte qui crucifixus est alter Filius, alter Iesus et Dominus existimaretur. Inde provenit Trisagion. Alii dicunt Iosephum, βουλευτὴν seu consiliarium Pilati, quia in Christum crediderat, corpus Iesu petiisse, quod ubi

---

[1] Ad litteram : «Sanctus (es) tu, Deus». — [2] Ioh., vii, 39. — [3] Dan., ix, 24. — [4] Matth., xxviii, 5.

de ligno deposuit, dignus fuit qui videret angelos constituentes tres choros. Primus quidem *chorus* dixit : «Tu sanctus Deus», secundus vero : «Tu sanctus fortis», tandem tertius : «Tu sanctus immortalis». Ipse autem in spiritu exclamavit, dicens : «Qui cruci fixus es pro nobis, miserere nobis». Ecquis vero homines docuit ita precari? Sunt qui dicant Ignatium Igneum id edocuisse. Iuxta alios ex eo desumptum est quod dixit Isaias[1] : «Sanctus, sanctus, sanctus». Vidit enim propheta Seraphim in spiritu sanctificantes in throno illum qui cruci fixus est; et propterea doctores in hymno addiderunt : «Qui cruci fixus es». Verumtamen aiunt illi Ignatium ita conscripsisse : hunc hymnum Angeli dixerunt; cum enim Emma-
*p. 17. nuelem cernerent a Iosepho et Nicodemo sepeliri, *tres ordines corpus Christi portaverunt, et dum deducebant illud in spiritu primus ordo dixit : «Tu Sanctus Deus» qui, cum sis Deus, homo factus es. Secunda turma dixit : «Tu sanctus fortis» : cum sis in natura tua fortis, propter homines corpus induisti et debilis apparuisti. Agmen vero tertium dixit : «Tu sanctus immortalis» qui, cum sis immortalis, mortalis fieri voluisti in carne, ut genus nostrum mortale vivificares. Tum Ioseph et Nicodemus addiderunt : «Qui cruci fixus es pro nobis, miserere nobis». Alii dicunt apostolos hunc hymnum edocuisse; alii scriptum in libro Iohannis Evangelistae de Virgine[2] repertum esse. Moysis Bar Kēphā sententia est id ab Ignatio Igneo provenire. Sanctus Mār Severus patriarcha, in sermone de Hymno, qui ultimus est inter sermones ἐπιθρονίους sive in throno *habitos*, ait, post eiectum ab ecclesia Nestorium illud : «Qui cruci fixus es pro nobis» in Trisagion introductum fuisse, neque valde antiquum esse. Forte Petrus patriarcha Antiochiae, qui ante sanctum Severum episcopatum tenuit[3], rem ita ordinavit ne ille qui cruci fixus est quarta persona videretur, et Trinitatis loco, quaternitatem confiterentur. Ipsi Chalcedonenses illud dicunt a sancto Petro in oriente introductum esse, cum in partibus occidentis et austri et aquilonis antiquum esset. Dicunt enim
*p. 18. scriptores, postquam Iesus in ligno mortuus est *Iudaeos corpus concremandum cogitasse. Quod cum didicisset Ioseph Pilatum audacter adivit, cuius multis *verbis* iram inflammavit in invidiam

---

[1] Is., vi, 3. — [2] Forte est *liber de Transitu beatae Mariae Virginis*, de quo vide R. Duval, *Litt. syriaque*, p. 97. — [3] Petrus, cognomento Fullo, patriarcha monophysita Antiochiae (471-488). — Severus eamdem sedem occupavit (512-519).

sacerdotum populique impudentiam adversus eorum benefactorem. Cumque ab eo auctoritatem et facultatem accepisset, corpus Iesu deposuit et aromatibus condivit ac sepelivit, praeter Iudaeorum voluntatem.

Atque ad Filium solum hymnus evehitur, non vero ad tres personas, ut Chalcedonenses opinantur. Sin aliter, inveniatur ille qui cruci fixus est persona quarta. Nunc vero, nobis ostendite quis sit ille quem Isaias super thronum vidit, quem Seraphim sanctificabant? Si dicitis illum Patrem esse, velut Iudaei, tres ergo sanctificationes ad Patrem ascendunt. Potius discite a Iohanne Evangelista quomodo scripsit Filium fuisse quem Isaias super sedem vidit, eumque Seraphim sanctificabant. Ita enim ait[1] : «Haec quippe locutus est Isaias de eo, quando gloriam eius vidit.» Sed et sanctus Cyrillus[2] cum Isaiae visionem explicat, evangelistae adhaerens, de Filio visionem interpretatur, quem Seraphim sanctificabant, eo quod carnem esset suscepturus. Nos etiam illi dicimus : «Tu sanctus Deus»; quia licet egenus factus sit quando factus est homo, cum dives esset, non mutatus est, sed homo factus, ostendit se Deum esse. Per hoc vero : «Tu sanctus fortis», intellegimus Verbum pro nobis incarnatum esse et debilem apparuisse, fortem vero in duobus perstitisse : eo quod impassibilis permansit, eo quoque quod inimicum devicit. Per hoc etiam : «Tu sanctus immortalis», Verbum laudamus quod in carne cum morte coniunctum, immortale tamen permansit, tanquam Deus. Et per illud : «Qui cruci fixus es pro nobis», gratias ei rependimus quod ad crucem usque et mortem in carne propter nos processerit, nostri misertus fuerit, nosque redemerit.

CAPUT QUINTUM.

De lectionibus librorum. — Modo vero, de lectionibus etiam loquamur veteris et novi *Testamenti* quae sacri tempore leguntur. Scripturae quippe leguntur ut spiritualem cibum animae admoveant : sicut panis et aqua corpus nutriunt; et praeterea eo quod doctrina vitae Scripturis insit, et adnunciatio regni caelorum. Testamentum Vetus prius legitur, ut testificetur Novum verum esse. Novum postea legitur, ut illud novum testificetur quidquid antiquum dixit adimpletum esse. *p. 19.

---

[1] Ioh., xii, 41. — [2] Migne, *Patr. Græc.*, t. LXX, col. 172 sqq.

Rursus quare *prius* leguntur prophetae, et postea novum *Testamentum*[1], et denique Evangelium? Respondemus : Sicut rex qui vult locum ingredi, legatos sibi praemittit qui famam adventus eius adnuncient, ita prophetae ante Evangelium leguntur. Post prophetas leguntur ϖραξεῖς, id est Actus Apostolorum, eorum quippe, qui fuerunt *testes* oculati et ministri Verbi Dei. Etenim prophetae seminaverunt, et Apostoli messuerunt, et ex eodem manipulo animas nutriverunt. Denique liber Pauli legitur, quia ultimus edoctus est; et statim prae Apostolis in praedicatione excelluit : «Plus quam illi laboravi[2]». In fine legitur Evangelium, quia post adscensionem Evangelistae illud exscripserunt.

Post lectionem Evangelii egrediuntur et circumeunt processionis modo, in orbem videlicet, per ecclesiam. Praeeunt lumina in processione : mysterium prophetarum et Iohannis Baptistae, qui velut stellae ante solem iustitiae praeluxerunt.

* p. 20. *De processione et circuitu in ecclesia.* — Diaconi et sacerdotes procedunt, psallentes et laudantes : mysterium discipulorum et Apostolorum duodecim, qui egressi sunt et coram Christo praedicaverunt, et fructum vitae, Dominum nostrum, circumdabant. Habent incensa : mysterium Apostolorum, quorum suavis fragrantia peccati foetidum odorem a quattuor *Terrae* partibus abegit. Flabella Seraphim repraesentant, qui Filio in eius oeconomia et tentationis tempore, et in passione et in resurrectione ministraverunt. Postea crux advenit, quia cum oeconomiam Christus adimpleverit, super crucem elevatus est omniaque ad se traxit.

Processio, sive circuitus in ecclesia, mysterium est oeconomiae Christi in mundo. A septentrione in processionem egrediuntur, quia est *regio* altior : mysterium Excelsi, qui se demisit, atque ad occidentem contemptibilitatis nostrae et ad australem *regionem* inferiorem humanitatis nostrae devenit.

De lectione Evangelii et mysteriis eius. — Evangelium modo post processionem legitur. Cumque proximum est ut legatur, cornua et tubae sonant ante regem, quemadmodum «alleluia» *hulala*, laudatio, quod ante Evangelium Christi dicitur. Duo lumina coram Evangelio discipulos figurant, quos binos ante se praemisit. Rursum, lumina in tota ecclesia *accensa* figurant lampades animarum nostrarum. Extemplo dicit diaconus : CUM SILENTIO ET TREMORE et cetera ; id est : ante evangelium silete et audite. Populum urget ad tria : ut stent convenienter, ut sileant, nec loquantur, ut ea quae leguntur cum attentione auscultent, nec cogitatio eorum circumvagetur. Postea dicit sacerdos : « PAX VOBIS OMNIBUS » quo significat : quam lego adnunciatio pacis Christi est, qui terrenos caelestibus *et populum *p. 21. gentibus reconciliavit, juxta illud quod angelus pastoribus ait[1] : « Ecce adnuncio vobis gaudium » ; et[2] : « Quam speciosi pedes adnunciantium pacem ». Nam evangelium « adnunciatio » redditur, evangelista « adnuncians ».

---

[1] I. e. : plerumque Epistulae, et aliquando Actus aut Apocalypsis. — [2] I *Cor.*, xv, 10.

Statim post Evangelium dicit diaconus proclamationem, populum incitans ut deprecationem Verbo Deo offerat, qui pro nobis oeconomiam adimplevit. Veteres post litaniam et proclamationem antiphonas *seu responsoria* mysteriorum incipiebant, et sacerdotes discos seu patenam et calicem sanguinis gestabant, atque in processionem circumibant.

Oportet autem nosse quaecumque diaconus dicit sacrificii tempore ad populum spectare eique imperari ; quae vero dicit sacerdos ad Patrem plerumque respicere.

DE QUINQUE ORDINIBUS QUI TEMPORE MYSTERIORUM EX ECCLESIA EGREDIEBANTUR. — Postea dicit diaconus : ABITE QUI DIMISSI ESTIS. Et qui sunt qui egrediuntur ex ecclesia hoc tempore? Dicimus : antiquis temporibus quinque ordines egrediebantur ex ecclesia. Cum enim diceret diaconus : ABITE QUI DIMISSI ESTIS, catechumeni, et energumeni et energumeni *alii*, et paenitentes maiores, et paenitentes minores discedebant. Catechumeni erant qui nondum fuerant baptizati, sed certum tempus ante baptismum eos docebant. Energumeni erant qui a daemonibus vexabantur. Alii energumeni erant qui turpibus peccati passionibus opprimebantur. Duo autem isti ordines energumenorum postquam baptizati sunt *ac mysteriorum participes facti sunt *a* *p. 22. *daemone* oppressi sunt. Paenitentes maiores longo iam a tempore paenitentiam inceperant, atque ad illius finem continuo perveniebant ; minores vero paenitentes post baptismum et mysteriorum sanctorum participationem *paenitentiam agebant*. In ecclesia sinebant eos lectionem librorum sacrorum audire, ut per verba viventia quae auscultabant mundarentur. Post Scripturarum lectionem qua mundabantur, eos *diaconus* expellebat, unaquaque voce unum duosve e quinque his ordinibus dimittens. Dicendo : ABITE QUI DIMISSI ESTIS, non vero : «qui dimissi sumus» communiter eos quinque ordines alloquebatur quos dimissurus erat singulos peculiari verbo. Dicendo : NE QUIS EX CATECHUMENIS, eos dimittebat qui nondum erant baptizati; dicendo autem : NE QUIS EX ENERGUMENIS, eos expellebat qui a daemonibus aut foedis passionibus vexabantur; dicendo vero : NE QUIS SUPPLICANTIUM NOBISCUM INVENIATUR, ambos paenitentium ordines dimittebat. Ultimo vero loco dicens : COGNOSCITE ALTERUTRUM, urgendo incitat : «ne ullus e quinque illis ordinibus inter vos permaneat, quia digni non sunt qui ad occultorum mysteriorum visionem et participationem remaneant.» Cum etiam dicit diaconus : PORTAS CLAUDITE, ET DECENTER STATE, diaconos socios iubet ad portas invigilare, ne quis ex illis quinque ordinibus introeat, quia ad ianuas foris stabant. Per illud : STATE DECENTER, populo praecipit ut ad divina mysteria statum decentem habeant.

---

[1] LUC., II, 10. — [2] *Rom.*, X, 15.

Quare autem quinque illos ordines foras mittebant, nec mysteriorum participes faciebant? Dicimus : Catechumenos dimittebant, *p. 23. quia nondum *baptizati erant; qui autem baptizatus non est, neque in baptismate veniam peccatorum accepit et sanctificatus est mysteria participare non decebat; non enim aequum est ut immundus purum contrectet. Qui autem a daemonibus vexantur, quare vexentur, solus Deus novit. Viri quidem adulti vexantur, primo sive propter sua peccata iuxta illud[1] : «Tradidi eos Satanae, ut exerceantur, ut non sint qui blasphement». Secundo, sive propter suam debilitatem et neglegentiam. Tertio, vel quia cum essent daemonibus oboedientes, eis rebelles facti, ipsos dereliquerunt et ab eis vexantur prout sancto Cypriano per breve tempus accidit. Pueri vero vexantur, sive propter parentum peccata, sive quia praevidente Deo quid ab eis faciendum esset sanitatem *remedium* eis praeparaverit ante morbum; et cetera. Hos quidem vexatos ex ecclesia dimittebant, primo, ne mysteria contumeliis blasphemiisque a daemonibus despicerentur; deinde, quia cum rex Christus ipsis irascatur, nihil e mysteriis regni eis datur; rursum, quia non decet Spiritum sanctum et spiritum immundum una commorari. Duos autem paenitentium ordines ex ecclesia dimittebant, quia post mysteriorum participationem peccaverant, servorum exemplo, qui erga regem, dono ab eo accepto, inique egerunt, et abeuntes illud eius inimicis dederunt; quod cum rescivisset dono suo eos privavit.

---

[1] I Tim., I, 20.

De ecclesia. — Haec nostra ecclesia visibilis ecclesiam figurat, quae est in caelis, et congregationes supernorum animarumque sanctorum. Et per illud altare *figuratur* nostra perfecta restauratio *post resurrectionem qua ab illo omnium sanctificatore sanctificabimur. *p. 24. Per sacrificium *indicat* nos perfecte accessuros atque rationabiles hostias oblaturos cum ad beatam consummationem pervenerimus. Per sacerdotem : mentes sacerdotales perfectorum quae in futuro saeculo a *Deo* omnium consecratore consecrabuntur.

CAPUT SEXTUM.

De numero oblationis hostiarum. — Nunc de aliis loquamur. Unam quidem hostiam, sive unum *panem* signatum, offert is qui sacrificat, ut Verbum quod caro factum est unum esse significet. Rursus duos *panes* signatos altari admovens, docet quidem ex divinitate atque humanitate unum Filium et Christum nos agnoscere. Tres vero, seu numero impari aut non pari quotcumque voluerit admovens, significat Trinitatis naturam unam, tres vero hypostases esse; et Filium Spiritumque tanquam effectus respectu Patris qui causa est se habere; quemadmodum ignis est causa, lumen vero et calor effectus. Ignis enim non ex lumine procedit, bene vero lumen et calor ex igne. Rursum de *panibus* consignatis qui oblati sunt non oportet quidquam minui. Si vero adhuc expanditur anaphora et necessarium est additamentum, *alios panes* offerre licet, modo sint ordine impares, ut diximus, et numero impari non vero pari seu aequali, nisi tamen sint duo. Quemadmodum Christus quamdiu in sepulcro fuit, ad cuius portam lapis *positus erat*, ei dies primus et secundus et tertius computati sunt; postquam vero surrexit *et *p. 25. amotus est lapis, dies ei non amplius computati sunt; ita quamdiu expanditur *super vasa* anaphora quae lapidem figurat hostiae convenienter adduntur; at postquam anaphora amota est, panes *signatos* addere non decet.

Particula quae in patena est, ponitur in principio a sinistra sacerdotis extra tabulam *altaris;* calix vero a dextra, ad alterum latus, sub tabulam. Calix qui in principio collocatur ad dextram sacerdotis significat iecur, maternam *originem* sanguinis, quod in latere dextro constituitur.

De impositione panis et vini super altare. — Quod autem postea sacerdos colligat et reponat *super altare* corpus *panem* a parte occidentali et calicem a parte orientali, id significat Dominum nostrum humile corpus induisse, et genus nostrum in sinistris operibus iacentem a quattuor *mundi* partibus congregasse, atque eum qui sedet super orientem, ad occasum humilitatis nostrae revelatum esse. Rursus sanguis ante corpus ponitur, sicut occisi sanguis ante ipsum *occisum* effunditur[1].

Egrediuntur mysteria ab altari, et in processionem, videlicet in circuitum, per sanctuarium efferuntur ante initium sacrificii, quemadmodum supra exscripsimus. Sacerdotes decenti ordine mysteria gestant in circuitu, ac deinde ad altare revertuntur. Hoc significat Verbum Deum in mundum descendisse, atque hominem factum esse, et per Iudaeam circuivisse, et oeconomiam propter nos adimplevisse; postea in crucem adscendisse, et de cruce ad Patrem.

De altari. — Sed quidam inquirunt altare quid significet. Sanctus Dionysius Atheniensis ait altare Emmanuelem significare qui est arbor vitae. Alii dicunt altare loco crucis esse, super quam Dominus qui est hostia immolatus et oblatus est. Nominis vero altaris derivatio sive interpretatio ab immolando procedit, quemadmodum arae nomen *ab elevando sive quod sursum efferatur. *p. 26. Mār Ioannes ait altare loco sepulcri Christi esse, et Moyses episcopus Ioanni adsentitur dicens : « Novimus itaque Christum altare nuncupari; nuncupatur etiam arbor vitae; item vocatur crux et cetera. Si autem hic altare Emmanuelem repraesentat, cum corpus et sanguis persona Emmanuelis sint, porro duos Emmanueles hic invenimus; si vero altare crucem designat, ut alii dicunt, cum nos eius corpus et sanguinem super illud sacrificemus, ergo commemorationem crucifixionis et immolationis eius facimus et velut crucifixores exstamus. *Atqui* « semel immolatus est », ait Paulus[2]. Ergo altare pro sepulcro et loco sepulcri est, ut dicunt sanctus Ioannes et Moyses Bar Kēphā, in quo positus est Dominus noster, quando sepultus fuit. Idcirco, cum oblongum altare exstruimus, a parte septentrionali in australem decet illud disponere, in similitudinem sepulcri illius in quo, iuxta hebraicam consuetudinem, Dominus noster positus est. Mystice etiam per altare visibile intellegimus invisibile illud altare, et per sacerdotem adstantem magnum illum summum sacerdotem; et per sacrificium quod adimpletur, illum qui pro nobis sacrificium factus est. Quid autem significant panis et vinum super altare? Dicimus panem corpus Verbi Dei, vinum autem sanguinem eius esse.

---

[1] Cf. infra, p. 96, n. 2. — [2] *Hebr.*, IX, 28.

De fermentato. — Quare vero cum pane fermentato sacrificamus, non vero in azymo sicut Armeni, rudes intellectu, faciunt? Dicimus quidem panis nomen a fermentato seu animato desumptum esse; azymi vero nomen, qui est aqua et farina tantum, a mortalitate. *Scriptura vero quotiescumque panem adpellat, illud in quo fermentum est, non vero azymum indicat. Moyses loco panis, azymis in sacrificiis suis usus est, quia in figura ministrabat. Christus vero non dixit[1] : « Ego sum azymus qui de caelo descendi », sed : « panis vitae ». Paulus quoque[2] corpus panem, non azymum, adpellat. « Simile est regnum caelorum fermento quod mulier sumpsit et abscondit in tribus satis[3]. » Fermentum quidem est Verbum *Dei* quod seipsum depsuit in tribus tribubus filiorum Noe, atque eas vera fide fermentavit. Etiam Moyses in festo Pentecostes panem fermentatum offerebat. « Duae placentae et fermentatum coquantur[4]. » *p. 27.

Panis igitur mysteriorum constat farina, significanti elementum telluris, et aqua significanti elementum aquae, et fermento significanti aerem, et sale significanti ignem. Ecce quattuor elementa e quibus panis sive corpus subsistit. Oleum autem olivae significat animam quam sibi Dominus noster univit. Rursus fermentum Christum figurat et fidem et animam. De his vero cum in libro disputationis adversus haereses quae hodie obtinent fuse locuti simus, hic pauca de pane et vino tradimus.

De vino miscendo. — Cur calicem vino et aqua miscemus, non autem vino solummodo *implemus?* Dicimus : quia sanguis et aqua de latere Domini nostri fluxerunt, quando lancea in cruce apertum est, non vero solus sanguis. Sed Armeni dicunt aquam fluxisse, et Adamum ibi sepultum baptizasse. Adversus eos vero dicimus : si aqua ad Adamum descendit, ergo et sanguis. Sanguine vero et aqua baptisma nullatenus perficitur, bene vero igne et spiritu. Si autem aqua sola ad Adamum descendit, *quis vobis demonstrabit illum sanguinem supra remansisse? Verum nos dicimus : ut Verbum cum *p. 28.

---

[1] Ioh., vi, 48. — [2] I *Cor.*, x, 16, 17; xi, 23, etc. — [3] Matth., xiii, 33; Luc., xiii, 21. — [4] *Levit.*, xxiii, 17.

in carne natum est, nos spiritualiter genuit, ita, cum baptizatum est, nos baptizavit et Adamum simul; et quando resurrexit, Adamum etiam suscitavit. Porro si quando baptisma *suscepit* in carne eum *Adamum* baptizavit et in cruce denuo, ergo bis baptizatus est Adamus : quod vero adversatur.

De sacerdote sacrificante. — Quidam percontantur cuius figuram sacerdos in sacrificio gerat. Respondemus Sacerdotem loco Christi esse. Sicut *Christus* suum ipse corpus in cenaculo fregit coram genitore suo, et discipulis suis divisit, ita Sacerdos dicit : HOC EST CORPUS MEUM QUOD PRO VOBIS, et reliqua. Secundo Sacerdos lingua est in capite corporis universi populi, Deumque pro universa ecclesia deprecatur. Rursus pictor est qui spiritualia in mysteriis delineat. Rursus mediator est inter Deum et homines. Quamobrem post evangelium, cum dicit diaconus : CORAM MYSTERIIS ILLIS et cetera, et sacerdos ad *hymnum* sedrae incipiendum et aromata fumiganda paratur diaconus solet dicere : BENEDIC, DOMINE. Ait vero Moyses Bar Kēphā non decere sacerdotem ipsum pronunciare : BENEDIC, DOMINE; primo quia BENEDIC DOMINE a diacono *iam* dictum est; secundo quia cum diaconus ait : BENEDIC DOMINE a sacerdote postulat ut benedicat et oret; si autem sacerdos iterum diceret : BENEDIC DOMINE videretur a diacono *benedictionem* postulare.

De hymno sedra, deque turibulo et incenso. — Postea dicit sacerdos *hymnum* sedrā introitus. Est autem sedrā velut edictum quod scribit secundus post regem qui est sacerdos. Turibulum autem est figura Iohannis Baptistae; rursum turibulum est cor
*p. 29. rectum in quo non est declinatio *a Deo; quod testatur turibulum Aharonis, qui cum a Deo non declinasset, stragem a populo cohibuit. Iterum turibulum figura Emmanuelis est. Egreditur enim turibulum ab altari quod mystice significat Emmanuelem. Totum autem sanctuarium circumlustrat et consensum beneplacitumque fidelium secum adsumit; reversusque eorum consensum ad Sanctum Sanctorum extollit, quod etiam figurat. Turibulum quoque Virginem designat, et ignis Verbum Deum, quia ignem divinitatis in utero portabat. Fumus aromatum quae sunt in turibulo, qui ex altari egreditur et circumvolvitur, sanctae Trinitatis beatitudinem figurat, quae licet de sanctis omnibus provideat, extra stabilitatem suam non fit neque mutatur nec minuitur. Aromata sacrificia mentium nostrarum significant. Rursus fumus indicat Deum Verbum quod e caelo descendit et odor suavis ac fumus reconciliationis

effectum est, et se ipsum Deo Patri pro nobis obtulit, atque universum mundum expiavit gratumque reddidit, et ad Patrem suum reversum est; immutatum quidem et eius divinitate non amissa. Fides quam dicunt fideles post sedrā est eorum consensus : videlicet : CREDIMUS IN UNUM DEUM. Hunc consensum diaconus suscipit, et ad Filium et Regem qui modo immolabitur extollit. Rursus turibulum quod in sanctum sanctorum intrat atque ad populum egreditur et revertitur, mysterium Christi figurat qui ingressus est, divitias eximias e domo Patris ad nos detulit, et advenit, seipsum obtulit sacrificium pro nobis, et adsensum nostrum desumpsit, reversusque caelestes cum terrenis reconciliavit. Iterum, turibulum quod in Sanctum sanctorum ingreditur, et ad populum egreditur et iterum revertitur, significat Christum qui, postquam immolatus est, Patrem suum placavit, *dein mundum expiavit, statimque ad Patrem reversus est. Rursus turibulum est Christus qui pro nobis turibulum reconciliationis est factus quando suscitatus est, et dona hominibus divisit, quando ad Patrem elevatus est. Sanctus Severus ait aromata seu fumum typum esse orationis mundae et suaveolentis. Iacobus Edessenus dicit aromata non ad Deum offerri sed propter populum *combui* ut suavem odorem ab eis percipiat. Id vero quanquam litterali *sensu vir* sanctus scripsit, nec mysterium in eis reconditum praedicavit, Doctoribus tamen in eo minime adversatur sed monachos et coenobitas avertit ab hoc faciendo, ne eorum nares odorum voluptatibus dissolvantur. *p. 30.

Iterum dicimus diaconum esse legatum, sacerdotem vero praefectum domus; turibulum epistulam a sacerdote scriptam; aromata vero et cruces super aromata sunt signum sigillumque anuli. Rursus per crucem significat se probare quidquid scriptum est. Decet itaque diaconum, cum turibulum accipit, ad altare introire, et turibulum in medio mensae vitae, quae figura Patris est, praebere tribus vicibus; deinde ad septentrionem, videlicet ad cornu altaris seu mensae transire, et tribus vicibus dare *incensum* quia typus est Filii. Ad partem australem postea transit sive ad alterum mensae cornu, et ter turibulum praebet, quod Spiritum Sanctum figurat. Tum ad episcopum aut ad sacerdotem venit eique turibulum praebet *cum incensat*. Diaconus quidem caput flectit, inclinatur et dicit : «Legi quaecumque scripsisti coram rege et sigillum accepi.» Exinde diaconus ad populum vertitur *cui dat turibulum; hi vero caput inclinant et aiunt : «Adsentimur». Tum ad sacerdotem eodem modo *p. 31.

atque antea revertitur, et dicit : «Epistulam tuam coram populo legi et adsentiunt.» Deinde sacerdos diacono dicit : «Revertere ad Deum et redde ei praeparationem voluntatis et adsensum omnium nostrum[1].»

CAPUT SEPTIMUM.

De pane mysteriorum et eius significationibus. — In capite quod tractamus ad alia eiusdem συντάξεως sive dispositionis venimus. Apostoli quidem, sicut in canonibus scriptum est[2], ordinarunt panem sacrificii ipsa die qua coctum fuerit altari admovendum esse, non vero die sequenti, quod non licet. Inquirunt vero quidam : quare panis mysteriorum recens coqui debeat. Nos autem dicimus : quia etiam per singulos dies manna recens in cibum adsumebatur; quod autem supererat die sequenti vitiabatur. Rursus panis recens *coctus* cottidie adsumitur, quasi novi simus in operibus nostris et peccati vetustatem a nobis removeamus.

*p. 32. Quare vero semel in die *super mensam sive altare, offertur? Dicimus : quia altare sepulcrum figurat; Christus autem semel non pluribus vicibus in carne sepultus est : ideo semel in die convenit nos super altare offerre.

Quare autem ieiunamus priusquam mysteria sumamus? Dicimus : quia propter gulam et cibum ab arbore vitae cecidimus, per ieiunium gulam superamus; posteaque fructum vitae accipimus, videlicet corpus Christi.

Panis et vinum super altare imponuntur et cooperiuntur anaphora id est velo ante sacrificium, quemadmodum Filius in praesepe positus est quando natus est, et pannis involutus est.

De tabula. — Tabula idem est ac altare, et tabula vocatur quia quadrata est; e ligno plerumque constituitur eo quod Salvator noster lignum et arbor vitae adpellatus est. Huic *tabulae* scutellae calicesque aurei argentei plumbei vitrei imponuntur. Hanc vero e ligno incorruptibili decet exstrui.

---

[1] Hic addunt A B hanc pericopen a textu primigenio sane alienam : «Et Iohannes monachus, qui cognominatur Bar Ganawai, ex Tagrit civitate, dicit : Cur plurimi e Syris et Armenis et Melchitis et Francis utuntur turibulo aereo. Dicimus : nomen aeris (*syriace* : NḤŠA) Christum (*syriace* : MŠIḤA) significat. Ita computa : ter centum et sexaginta, uno detracto. M et I respondent N; š respondet š, I respondet A et Ḥ respondet Ḥ, et ita nomen aeris respondet nomini Christi. Propterea Christus vocatur turibulum placationis. Haec est interpretatio materialis». Brevius et clarius : litterae nominis syriaci «Christus» et litterae nominis «aes», si iuxta valorem numericum accipientur numerum 359 in summam efformant. — [2] Vide can. XXVII iuxta syr. recensionem (Mai, *Nov. Coll.*, t. X, p. 4).

DE FIDE CCCXVIII PATRUM ET EIUS BREVIORI EXPLICATIONE. — Post sedrā introitus, incipit sacerdos dicens : CREDIMUS IN UNUM DEUM. Porro scire convenit a diebus apostolorum usque ad Constantinum imperatorem post incensum et sedrā nihil dictum fuisse, sed sacrificium statim a sacerdote inceptum esse. At synodus CCCXVIII *Patrum* quae eam fidem constituit, iussit eam ante sacrificii introitum dici, et a fidelibus recitari; primum ut recte credere et confiteri scirent : secundo ut nossent unam fidem eorum esse, et sanctificarent mentibus *et cordibus et oribus suis. Decet autem eum qui sacrificat incipere, quia lingua est corporis universae ecclesiae. *p. 33.

Posuit synodus : CREDO, non vero : « credimus »; quia non est oratio neque supplicatio qua nos orare et deprecari oporteat mutuo alii pro aliis et cum aliis; verum fides est; et alios pro aliis credere aut confiteri neque iubemur neque aequum est; sed unusquisque pro seipso profiteri debet. Unde : « Credo » unumquemque dicere oportet, tanquam pro seipso. Alii dicunt : singulos fideles oportet dicere : « Credo »; episcopum autem aut sacerdotem qui est caput populi et lingua corporis ecclesiae dicere decet : « credimus », cum universi gregis personam gerat.

Porro in quinque capita fides illa dividitur. Primum quidem *est* Theologia, id est sermo de divinitate; secundum, *de* incarnatione; tertium, de baptismate; quartum, de resurrectione generali; quintum, de iudicio futuro. Totam fidem Nicaeni Patres non exscripserunt, verum ea quae hic consignamus. « Credo in unum Deum; Patrem et omnipotentem; factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum Filium Dei, unigenitum a Patre, id est e substantia Patris; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt, nempe quae sunt in caelo et quae sunt super terram; qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit; et incarnatus est; et homo factus est; et passus est; et resurrexit tertia die, et ascendit in caelum; et venturus est iudicare vivos et mortuos. Et in unum Spiritum* Sanctum. » Haec Nicaeni Patres scripserunt. Postea alia introduxerunt Patres Constantinopolitani CL; quando adversus Macedo- *p. 34.

nium congregati sunt, cetera addiderunt promulgantes Spiritum Sanctum Dominum Deum esse. Fidem virtute Spiritus ordinaverunt, quam deinde definiverunt. Sed fidem illam decet breviter explicare.

CREDO IN UNUM DEUM, quo gentilium polytheismum refellerunt et adfirmarunt illud Moysis[1] : « Dominus Deus tuus Deus unus est. » — PATREM ET OMNIPOTENTEM, Patrem adpellaverunt ut una cum eo introduceretur indicatio Filii qui ex eo genitus est, quo repulerunt Iudaeorum μοναρχίαν quae divinitatem in unicam personam contrahit. Per hoc vero « Omnipotentem » eiecerunt principium malum et tenebricosum Manetis, quod cum nihil prorsus sit neque unquam exstiterit, eius *Manetis* discipuli essentiam et personam ei dederunt, quasi ex eo mala procedant. — FACTOREM CAELI, et cetera. His ad nihilum redegerunt sophistas inanes qui dicunt materias et formas primas ingenitas esse. Adversus eos exstiterunt, et ostenderunt Deum factorem unicum esse omnium visibilium et invisibilium.

ET IN UNUM DOMINUM, IESUM CHRISTUM, FILIUM. His *verbis* refellerunt et compescuerunt doctrinam futuram eorum qui naturas et hypostases dividunt, ut sunt Nestoriani et Chalcedonenses; incarnationis etiam nomina Doctores ad eius aeternitatem transtulerunt. Haec enim « Christus » et « Iesus » e dispensatione in carne rationem ducunt. Theologus similiter docuit : quemadmodum coniunctae sunt naturae, ita et adpellationes nominaque. Ait enim in epistula ad
*p. 35. Cledonium[2] : « Quemadmodum naturae commixtae sunt, *ita et adpellationes. » Ita docet unione naturarum adpellationes seu nomina simul unita fuisse; neque enim numerantur naturae et cum eis nomina de formis praedicantur, uti opinantur Chalcedonenses.

GENITUM, NON FACTUM. Hic rursus commemoraverunt Filium esse connaturalem Patri, et aversi sunt a confusione iudaica Sabellii, qui ait unam esse personam *in Deo* sicut Iudaei et Arabes. Quomodo enim una persona sit genitus et genitor? Sed manifestum est genitum a genitore generari. Per hoc vero « non factum » Arium mutum reddiderunt qui creaturam et factum esse Filium dicebat; et docuerunt Deum verum de Deo vero natum esse, sine passione aut divisione, sicut radius *fit* de lumine. — PER QUEM OMNIA FACTA SUNT. Docuerunt creaturas etiam per eum creatas esse, quia Dei virtus et sapientia est; sed in eo naturas et hypostases et nomina duplicia aut simplicia non distinxerunt.

---

[1] *Deut.*, VI, 4. — [2] *Patr. Gr.*, t. XXXVII, col. 181.

PROPTER NOS HOMINES ET PROPTER NOSTRAM SALUTEM DESCENDIT. Videte et intellegite quomodo docuerint: nempe lumen de lumine et Deus de Deo cum vidisset nos regiam imaginem peccato obscurasse et corrupisse, inclinavit caelos et descendit, paterno sinu non derelicto. — ET INCORPORATUS EST DE SPIRITU SANCTO ET DE MARIA. De Virgine incarnatus est, seu se univit carni Verbum Deus et homo factus est, sine ulla mutatione aut φαντασίᾳ et mortem in carne pro salute nostra sustulit. Et per hoc INCORPORATUS EST, ostenderunt *Patres* eum *corpus e nobis adsumpsisse, et compescuerunt docetas, qui φαντασίαν et umbram autumant *corpus Christi esse;* eos etiam qui dicunt Verbum sibi corpus e caelo detulisse, sicut deliravit Valentinus. Et per INCARNATUS EST os occluserunt eis qui dicunt Verbum per Virginem transiisse quasi per canalem, carnem ex ea non adsumens, ut Eutyches excogitavit. Per hoc etiam quod scripserunt: HOMO FACTUS EST, Apollinarium detruserunt, qui dicebat Filium non animam sed carnem tantum adsumpsisse. Per hoc vero quod DE SPIRITU INCORPORATUS EST, ostenderunt Spiritum Sanctum corpus in utero formasse, idque statim sibi Verbum univisse. Pater enim Filium voluit incarnari; Spiritusque et Verbum corpus illud formaverunt, et statim ut caro *formata est*, statim exstitit caro animata Dei Verbi. Id etiam dicimus : In scripto et exemplari quod romana et graeca lingua recitatur, scriptum est : « Incarnatus est et homo factus est. » Verumtamen hodie, quia prodiit haeresis eorum qui dicunt Dominum nostrum carnem tantum adsumpsisse, etiam ea quae dicit eum e caelo corpus sibi detulisse, necnon haeresis Manetis et Eutychetis qui phantasticum *Christi corpus* esse excogitavit, propterea hodie sine disceptatione dicimus : « incarnatus est, et incorporatus est, et homo factus est. » Etiam « incorporatus est » pro « incarnatus est » dicimus, propter Iulianum phantasiastam, siquidem eius horrendae doctrinae apud Armenos hucusque reliquiae remanserunt. Ille enim non praedicabat Christum corpus nostri simile, excepto peccato adsumpsisse, sed corpus aliud; qua de re apologiam completam fecimus in disputatione adversus Chalcedonenses. — ET HOMO FACTUS EST. Non adsumpsit hominem, ut dicit Nestorius, sed homo factus est, sine mutatione. Et per illud « homo » Apollinarium confutarunt qui ait *eum carnem tantum sine anima sumpsisse; Dyophysitas etiam compescuerunt, qui Ver-

*p. 36.

*p. 37.

bum a carne eius animata separant, et in eo post unionem naturas numerant; at eumdem ipsum vocaverunt Deum in eo quod est, eumdemque hominem in eo quod factus est.

Crucifixus et passus. Confundantur Nestoriani et cum eis Melchitae. Quem enim Patres vocaverunt Deum de Deo, Unigenitum, ex Patre natum, qui descendit, ecce eumdem dixerunt crucifixum in carne, neque in eo formas et naturas, et operationes et voluntates distinxerunt. — Diebus Pontii Pilati. Tempus regis pagani signaverunt in cuius diebus crucifixio patrata est, ut res a cunctis populis fidem obtineret. — Et sepultus est, et resurrexit tertia die. Sicut Lucas scripsit[1]: «Ecce tertia dies ex quo haec fuerunt» : parasceve et sabbatum et prima sabbati, quo Cleophas et Lucas Emmaum progrediebantur atque haec in via enarrabant. Quod vero tres dies sint, mystice significat unam e tribus personis in dispensatione sua in carne haec effecisse. — Et ascendit in caelum corporaliter, cum divinitus a Patre non recesserit, et ubique existat. — Et sedet a dextera. Dextera honorem indicat. Pater enim corporalis non est, ut dexteram et sinistram habeat, sed dexteram vocat aequalitatem honoris aequalitatemque sedis et gloriae et regni cum eius Patre.

*p. 58.

Et venturus est in gloria iudicare vivos. Vivos illos qui in eius adventu superstites erunt, et mortuos qui prius mortui fuerint. Vivos etiam vocat eos qui pulchre in operibus vixerunt; mortuos autem eos qui in peccatis mortui sunt. «Vivos» quoque adpellant animam quae non moritur, et «mortuos» corpus : quae ambo aequaliter iudicabuntur. — Cuius regni. Non enim* homo est vulgaris et solubilis, cuius regnum dissolvatur, verum Deus est incarnatus. Propter hoc regnum eius perpetuum est. Hic vero super fideles qui eius praecepta servant tantum regnat; in illo mundo regnum eius confirmabitur, etiam super infideles qui regnum eius et eius dominationem confitebuntur suppliciis cum nihil proficient.

Et in unum Spiritum Sanctum. Unum Patrem dixerunt, et unum Filium dixerunt, unum quoque Spiritum; non autem unum et duo et tres scripserunt sed unum et unum et unum. Si autem Filius *in* duabus naturis est quia incarnatus est, ergo non est unus quemadmodum Patres docuerunt. Sed tempus non adest ut perversos «divisores» redarguamus. — In unum Spiritum Sanctum. Hucusque venerunt

---

[1] Luc., xxiv, 21.

CCCXVIII Patres in fide. Alia dein in eadem scripserunt adversus Arii sectatores, quemadmodum : «Eos qui dicunt erat quando non erat, et antequam nasceretur non erat», et reliqua. Sed Patres CL Constantinopoli congregati, videntes impium Macedonium contra Spiritum pugnantem, facientemque eum creaturam, e sede Urbis regiae eum expulerunt, et quae sequuntur in fide addiderunt. — Qui est dominus, nempe : Spiritus ille non est creatura, ut Macedonio placuit, sed Dominus et creator, vitam praebens omnibus. — Qui ex patre procedit. Spiritus ex Patre procedit sicut ex igne calor aut ex arbore rami aut ardor ex sole. — Et cum filio adoratur. Quia Spiritus cum consubstantialis sit Filio ex Patre genito, a creaturis pariter ac Filius adorandus est. Qui locutus est per prophetas, iuxta *illud[1] : «Spiritus Domini super me», *p. 39. et[2] : «eduxit me Dominus Spiritu suo», et[3] : «Spiritus Domini replevit orbem», et[4] : «Dominus misit me et Spiritus eius», et[5] : «Emittes Spiritum tuum et creabuntur», et[6] : «Spiritus eius laudabilis deducet me in viam tuam vitae». — Et per apostolos. Per Apostolos etiam locutus est, quando in similitudinem igneae linguae super eos illapsus est et in cenaculo quemadmodum Ioel dixit[7] : «Effundam Spiritum meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri.»

Et in unam ecclesiam. Ecclesiam «catholicam» id est universalem Apostolos vocat. Ecclesia enim, scilicet collectio generalis et universalis hi sunt, et unam ecclesiam eos vocat propter unanimitatem et unam eorum coniunctionem in timore Dei, secundum illud[8]: «Una anima et unus spiritus erat eis». Et propter hoc exinde dixerunt apostolicam. «Filia regis in gloria surrexit[9]», Apostolos David nominavit. «Adducentur virgines sociae eius[10]», Ecclesias quae in omni loco constitutae sunt post agmen apostolicum significat.

Confitemur unum. . ., unum baptisma *esse* nos docuerunt, quia semel baptizatus est Christus et semel crucifixus est. Et Paulus pariter scripsit[11] : «Unum baptisma.» Ergo qui in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti baptizatos iterum baptizant, adversarii Pauli sunt, et Christum iterum crucifigunt, sociique Iudaeorum sunt.

Exspectamus resurrectionem. Id adversus Sadducaeos Origenem ceterosque haereticos scripserunt qui corpora resurrectura esse non credebant. Sed credimus quod quemadmodum Dominus in carne surrexit de sepulcro, ita corpora nostra resuscitabuntur et gloriam sine fine induentur.

---

[1] Luc., iv, 18. — [2] Ezech., xxxvii, 1. — [3] *Sap.*, i, 7. — [4] Is., xlviii, 16. — [5] *Ps.* ciii, 30. — [6] *Ps.* clxii, 10. — [7] Ioel., ii, 28; *Act.*, ii, 17, 18. — [8] *Act.*, iv, 32. — [9] *Ps.* xliv, 14. — [10] *Ps.* xliv, 15. — [11] *Eph.*, iv, 5.

*p. 40. *CAPUT OCTAVUM.

De sacrificio. — Post Fidem, Catholicam seu generalem proclamationem diaconus super gradus praedicat, urgens per hanc proclamationem ut decenter adstent et mentes a secularibus perturbationibus et curis emundent; atque ea quae a sacerdotibus dicenda sunt auscultent, et ad Deum deprecentur ut *ei* accepta sint, sciantque voces quas iubentur respondere. Hanc autem proclamationem apud occidentales in usu esse non videmus; orientales vero perseveranter ea utuntur.

De manuum ablutione. — Post haec sacerdos extremitates digitorum lavat. Lotio ante mysteria cunctum populum admonet ut eodem tempore ipsi etiam corda ab omnibus secularibus studiis abluant. Rursus : sacerdos ante mysteria dum lavatur manifestat se conscientiam coram Christo purificare. Iterum manifestat se Christo qui corda et renes scrutatur et occulta explorat cogitationes motusque mentis commendare. Rursus extremitates digitorum tantum lavando, ostendit se purum *esse* ab omni peccato nec nisi culpas quasdam leves et minima phantasmata habere. Tandem lotio sacerdotum qui in lege erant hanc ablutionem figurabat.

De libro vitae. — Hodie quidem eius lectio ubique desiit. De libro vitae qui ad altare idcirco legitur primum ut hi coram nobis proclamentur qui sancte pureque ad sanctam consummationem pervenerunt; deinde ut ostendatur eos *esse* viventes, non mortuos, et ex eo patet quod cum Iesu proclamantur juxta illud[1] : « animae iusto-
*p. 41. rum in manu Dei sunt »; et quia in vita sua *sanctis adhaeserunt, decet eos post mortem super sancta proclamari. Rursus quod proclamentur super altare quod est loco Iesu significat eos semper cum Iesu esse, iuxta illud[2] : « Ubi sum ego, illic sit et minister meus »; et iuxta illud[3] : « Sint unum in nobis ». Iterum manifestat memoriam sanctam eis esse; et cum eos proclamat, nos urgendo incitat ut eorum opera sancta et fidem rectam imitemur, quatenus et nos beata consummatione digni simus, et sicut ipsi super altare post mortem nostram proclamemur.

---

[1] *Sap.*, III, 1. — [2] Ioh., XII, 26. — [3] Ioh., XVII, 21.

DIMITTE, DOMINE, DEBITA NOSTRA et TU AUTEM BONUS ES QUI NON IRASCERIS, et reliquas orationes huiusmodi non decet ante orationem illam pacis neque post eam recitari; quia quamvis pulchrae sint, non congruunt. Pulchrum quidem evangelium, sed ipsum non decet nisi suo tempore legi : ita et hae orationes; nec aliam de venia vel remissione peccatorum ante orationem pacis decet fieri.

Rursus dicimus sacrificium in quinque capita dividi. Exinde porro incipit caput primum : GLORIA PATRI ET FILIO ET SPIRITUI SANCTO. Dicit Iacobus Edessenus his *verbis* incipere sacerdotem cum doceat unitatem naturae et substantiae et tres personas quae sine divisione distinguuntur et sine effusione uniuntur. Et per hoc NUNC alludit ad Filium et ad tempus incarnationis eius. — ET SEMPER videlicet : Deus est. — IN SECULA SECULORUM, hoc est : sine fine est in principio et in consummatione. — Rursus per illud : GLORIA PATRI ET FILIO ET SPIRITUI SANCTO, unam divinitatem laudat quae tripliciter sine scissione distinguitur, et singulariter sine effusione adunatur in trinitate personarum quae mysteria sanctificant. Et ideo* cruces tribus in locis signantur, et tres sunt orationes ante sacrificium. Moyses episcopus, qui Bar Kēphā nuncupatur, ait : «non convenit dicere : Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, ante orationem pacis; non quod non deceat Filium et Spiritum Sanctum cum Patre laudari a quo gloriam essentialem habent, sed ne sacerdos reputetur trium personarum nomine sacrificium offerre. Porro, notum est eum loco Christi esse ex illo[1] : «Hoc est enim corpus meum.»

*p. 42.

Etiam populus ad Patrem clamat : «Miserere mei Deus Pater.» Idcirco «Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto» sacerdotibus *convenienter* incipiendum est. Ex quo notum est in ipsorum sacerdotum codicibus additamenta et deminutiones non modicas in ordine *liturgiae* esse, et unumquemque pro libitu quidquid voluit exscripsisse, multasque variationes in eis *codicibus* exstare. In libris vero Veteris et Novi *Testamenti* non ita; sed exemplaria ubique inter se conveniunt.

DEUS OMNIUM ET DOMINUS et cetera. Haec liturgia Mār Iacobi omnibus liturgiis antiquior est, et ideo iuxta eam ordinantur ceterae. Oratio haec prima vocatur «pacis»; exstat in ea supplicatio ad Patrem, qui nobis concedat ut in puritate cordis et in amore Dei *constantes* simus. Tres porro sunt orationes «priores», uti diximus : *oratio*

---

[1] MATTH., XXVII, 26; MARC., XIV, 22; LUC., XXII, 19.

«pacis» et *oratio* «impositionis manuum» et *oratio* «veli». In oratione pacis ab omni iracundia et dissidio et malitia liberari iubemur, ut, cum pacis largitionem perfecerimus, digni efficiamur qui Deo uniamur, et pacificam unionem cum eo participemus, quae expellat a nobis cuncta materialia.

*p. 43. *Et post orationem dicit sacerdos : PAX VOBIS OMNIBUS; i. e. : pacis figura quam dedit Dominus noster discipulis suis. Ipse enim est qui per sacerdotem pacem largitur, quia sacerdos similitudinem Christi gerit, ut diximus. Per hoc vero : PAX CUM OMNIBUS VOBIS, eos hortatur ut pacifice et in caritate pacem inter se conferant clerus et populus; clerum quidem *hortatur* sicut dixit Dominus noster discipulis suis[1] : «In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis si dilectionem habueritis inter vos»; populum vero secundum illud[2] : «Dilige proximum tuum sicut teipsum». — Iterum pax datur ut impleatur verbum Domini nostri[3] : «Relinque munus tuum et reconciliare fratri tuo». Et pariter spirituales *creaturae* ibi congregantur, et pacem nobiscum communicant eodem tempore, quia pax exstitit illis nobiscum per occisionem Filii. — Rursus, per pacem quam inter nos damus eo tempore, profitemur nos esse paratos ad communicandum cum Verbo per corpus eius; hoc vero fieri non potest cum inest nobis discordia erga nosmetipsos aut erga alterutrum. Idcirco pacem damus ut ostendamus quod quemadmodum exterius oscula damus, ita interius pacem et caritatem inter nos habemus. — Rursus, cum inter nos pacem habemus, cum Deo pacem habemus. Iterum : pacem quam damus extinguit et dissipat inimicitias mutuas. Iterum : per pacem indicamus inimicitiam et iracundiam exstitisse inter Deum et homines, inter populum et Gentes, inter animam et corpus : Christum vero eas dissipasse et pacem inter ea regnare fecisse. Pax datur ante mysteria circumquaque, dum circumvolvitur clerus, ut angeli pastores *circumdabant;* cucurrerunt illi *pastores*, magi quoque, ad eum qui *erat* in
*p. 44. spelunca et, per illum, *consensum unanimum et pacificum nacti sunt. — Omnes fideles dicunt antiphonam : PACEM ET TRANQUILLITATEM, vel : QUI MINISTERIO, cum dant pacem; eodem modo ordines superiores et inferiores faciunt; quod mystice significat reconciliationem et glorificationem universalem quas in fine temporum per Christum nanciscentur.

---

[1] IOH., XIII, 35. — [2] MATTH., XIX, 19. — [3] MATTH., V, 24.

Statim respondet populus : CUM SPIRITU TUO. Quasi Christo sacerdoti respondent et dicunt : «cum Spiritu tuo» quem largitus es nobis per baptisma, nobis etiam insit pax et tranquillitas tua quam nobis dedisti quando dixisti[1] : «Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.» Iterum respondent sacerdoti : tecum etiam sit pax, sicut dicit Theologus : «Pax illa quam dedisti et recepisti.» — Iterum : quia sacerdos pacem dat populo, et populus eam recepit alacriter, idem ipse populus dat pacem sacerdoti per illud : CUM SPIRITU TUO. Et est oratio communis : «sacerdos orat super populum et simul populus pro sacerdote[2]».

Deinde diaconus clamat ad populum : DATE PACEM INTER VOS PER OSCULUM; i. e. non profano modo sed divino, non corpore tantum sed et spiritu; in osculo sancto quod caritatem spiritualem excitat : postquam vero pacem dederunt, extinxerunt et amoverunt omnem iracundiam per pacem, et colligati sunt unanimitate spirituali caritatis et tranquillitatis.

Tunc diaconus dicit : POST PACEM; i. e. iubet ut inclinentur capita eorum qui simul adsunt coram Christo qui videt omnia abscondita et, prout meretur unusquisque, eum purificat, illuminat, perficit. — Iterum : datio pacis repraesentat eum qui abstulit iniquitates nostras et reconciliavit nos cum maiestate sua. Iterum : per pacem *mystice significat concordiam, divinam et mundo superiorem, bea- *p. 45. torum qui exultant in hac tranquillitate quae provenit a pacificatore omnium; per osculum sanctum : familiaritatem et unionem cum Spiritu quo colligantur spiritus iustorum et uniuntur. — Quod autem capita inclinemus, symbolice figurat inclinationem angelorum et spirituum iustorum qui in novo mundo adorant essentiam *divinam.* Per demissionem inclinationis ad eum in quo benedicimur, nos docet veram adorationem in spiritu et veritate. Iterum, per illud : CORAM DOMINO CAPITA NOSTRA INCLINEMUS, populum hortatur *diaconus* ut inclinent capita sua corporalia et intellegibilia coram Domino, et deprecentur eum ut eam benedictionem recipiant quam pro eis petit sacerdos in secunda oratione. — Hoc capitulum hic sumat finem.

---

[1] IOH., XIV, 27. — [2] *Num.*, XV, 25.

CAPUT NONUM.

Dicimus in eo capite quod in tota liturgia tres orationes sunt quae dicuntur “super populum” specialiter; haec secunda *oratio pacis*, et quae dicitur ante : SANCTA SANCTIS, et quae recitatur in fine totius liturgiae. Et manifestum est eas esse proprie “super populum” eo quod ante tres illas *orationes*, CORAM DOMINO CAPITA NOSTRA INCLINEMUS dicit diaconus. Hae porro tres dictae orationes vocantur “impositionis manuum” et vocantur etiam “super populum”. Nosse igitur convenit quod quandocumque diaconus recitat : CORAM DOMINO CAPITA NOSTRA INCLINEMUS, orationem “super populum” orat sacerdos.

Iterum : in liturgia genua ponere nemini licet; non quasi genuflectionem parvipendamus; si enim fieri poterat, omni hora genua *p. 46. poneremus *coram Domino. Sed in liturgia genua ponere non decet, sicut nec die dominica. Genuflexio enim signum est casus nostri : liturgia vero signum est resurrectionis nostrae. Denique scriptum est : “Coram Domino capita nostra inclinemus”, non autem : “Coram Domino genua ponamus”; sacerdos etiam similiter dicit : IN EOS QUI COLLA SUA INCLINAVERUNT. — Haec oratio vocatur “impositionis manuum”, quia ea digni efficiuntur donis divinis, et benedicuntur et sanctificantur et purificantur fideles.

Post orationem secundam recitat *sacerdos* tertiam orationem quae vocatur “super velum”. In ea oratione Patrem suppliciter deprecatur ut hoc sacrificium acceptabile habeat a se et a populo qui post se stat; dicit enim : NON IN IUSTITIA NOSTRA CONFISI accedimus ut sacrificium tibi offeramus, cum simus peccatores, sed in misericordia tua multa confidimus ut a nobis sacrificium recipias. — Dicitur oratio “veli”, quia in eius fine sacerdos aufert velum, scilicet anaphoram seu operculum, et in publicum profert mysteria quae *antea* erant abscondita.

Et statim recitat diaconus : STEMUS DECENTER et reliqua, quibus hortatur et monet populum ut secundum ordinem, in timore et castitate et sanctitate sit status eorum. Primum quidem, quia in proximo est ut revelentur mysteria, *remoto* velamine quod eis erat impositum; rursum vero, quia eo momento reserantur portae caelorum, descenduntque exercitus caelestes et spiritus iustorum defunctorum in occursum et in honorem mysteriorum sanctorum.

Manifestum est eo tempore angelos descendere ex eo quod hoc momento sumunt diaconi flabella quae figurant alas Seraphim sanctorum. Tunc obumbrantur mysteria, sicut et caput Domini obumbrabat Ioannes quando manus super eum imponebat in baptismo. Iterum, sacerdos repraesentat Spiritum *perficientem; diaconi vero hinc et inde angelos qui stabant in sepulcro ad caput et ad pedes eius. Cum autem corpus eius viveret etiam in morte, sanguis quoque erat in eo. Quod vero sumant diaconi flabella, signum est admirationis qua extolluntur erga mysteria formidanda.

*p. 47.

De anaphora. — «Anaphoram» superius interpretati sumus vestimentum, alii scalam interpretantur anaphoram, alii edictum; sicut enim edictum *ascendit* ad regem, ita anaphora ascendit ad regem caelestem. Extenditur super mysteria, quia repraesentat absconsionem et invisibilitatem divinitatis absconditae in his mysteriis. Iterum : est figura petrae quae imposita erat sepulcro Domini nostri. Iterum : ostendit Emmanuelem fuisse occultatum et reconditum in sacrificiis legalibus et in ministerio illo umbratico, revelari vero per mysteria; pariter divinitas quae absconditur in mysteriis non manifestatur non initiatis aut infidelibus, initiatis et fidelibus typice revelatur. Designat iterum petram sepulcri Domini nostri quam revolvit et abstulit angelus. Designat iterum hunc Emmanuelem qui recondebatur in sacrificiis legalibus seipsum revelasse in incarnatione. Manifestat iterum mysterium illud quod abscondebatur a seculis, et in fine revelatum est in carne. Iterum ablata est obscuritas Veteris Testamenti, et revelatum est mysterium illud quod recondebatur in sacrificiis legalibus.

Iterum per ablationem veli *figuratur* ablatio velaminis et stupiditatis quae est in medio, dum auferetur passibilitas qua circumdatur natura nostra, et nude *sine velis aut symbolis splendorem illum gloriosum adspiciemus. Exigitur porro ut auferamus a cordibus nostris eo momento velamina passionum et gravamina tenebricosa *peccati*, et consideremus mysteria proposita, quantum creaturis licet.

*p. 48.

Ascendere et descendere faciunt anaphoram (*seu velum agitant*), eo quod cum Petrus apostolus opinaretur baptismi et remissionis gratiam solis Iudaeis datam fuisse, visa est ei visio vasis quod descendebat de caelo, et in eo erant animalia quadrupedia et reptilia et aves et volatilia quorum quaedam munda et quaedam immunda erant; quasi Deus ita ostenderet ei non tantum genti Iudaeorum, quam purificasset lex, datam esse gratiam sancti baptismi, verum etiam Gentibus illis quae pridem impurae essent. Ideo ascendere et descendere faciunt anaphoram, ut significent gratiam illam mysteriorum omnibus qui crediderint in Christum datam esse ad miserationem sive e populo *iudaico* sint, sive ex Gentibus.

Deinde populus respondet et recitat : MISERICORDIA, PAX, SACRIFICIUM et CONFESSIO. Videlicet «misericordia» Dei quae effusa est super nos, nobis dedit sacrificium illud quo pro nostro genere oblato iustificatum est *genus nostrum.* «Pax» autem quia pacificationem fecit *sacrificium illud* inter caelestes et terrestres, inter populum et Gentes, inter animam et corpus quando sacrificatum est; «confessio» vero, nam eam dedit Christus in cenaculo, confitens Patri pro nobis, sicut dicit Paulus[1] : «Panis benedictionis quem sumimus et calix confessionis», et cetera.

*p. 49.

*CAPUT DECIMUM.

De mysteriis. — Initium *κεφαλαίου* seu capitis secundi liturgiae hoc est : CARITAS DEI PATRIS, GRATIA UNIGENITI FILII, ET COMMUNICATIO ET OBUMBRATIO, videlicet commendat eos *sacerdos* sanctae Trinitati, et signat eos tribus crucibus, ut sit habitus eorum mundus et sine macula. — Cum dicit : CARITAS DEI PATRIS, ostendit quod caritate sua dedit Deus Filium suum in mortem, ut dicit Paulus[2]. Cum dicit : GRATIA UNIGENITI FILII, manifestum facit quod per gratiam gustavit mortem pro omnibus ipse Filius; et per gratiam suam nos fecit esse filios Patris sui, non vero quod hoc digni fuerimus. Cum dicit iterum : OBUMBRATIO ET COMMUNICATIO SPIRITUS, demonstrat quod per obumbrationem Spiritus Sancti sacrificia perficiuntur et acceptabilia fiunt. — Non licet sacerdotem scindere illud : CARITAS DEI PATRIS, et dare moram, id est occasionem et locum populo ut respondeant singulis invocationibus : «Amen»; quia haec non est oratio; sed : propter caritatem dedit Deus Filium suum.

Porro sunt sacerdotes parum docti qui huc introducant additamentum, cum dicant : «Caritas Dei Patris, gratia Unigeniti Filii, Dei magni et salvatoris nostri Iesu Christi, et communicatio», et cetera. Sancti vero doctores, uti Iacobus Edessenus et Moyses Mossulanus scripserunt ut supra tradidimus. Additamentum enim : «Dei magni et salvatoris Iesu Christi» introduxerunt proprio iure; recte vero hoc dicitur cum secunda vice fiunt cruces super populum, quando dicit sacerdos : SIT MISERICORDIA DEI MAGNI ET SALVATORIS NOSTRI IESU CHRISTI CUM *OMNIBUS VOBIS. Quod autem illic et *p. 50. ibi recitetur per vanam garrulitatem inordinatorum introductum est.

---

[1] I *Cor.*, x, 16. — [2] *Hebr.*, II, 9.

Cum dicit sacerdos : CARITAS DEI PATRIS, ET GRATIA UNIGENITI FILII, ET PARTICIPATIO SPIRITUS, videlicet ut haec tria sint populo, respondent ei : ET CUM SPIRITU TUO, id est : «tecum etiam». Statim sacerdos iussa dat populo, dicens : SURSUM SINT MENTES ET CONSCIENTIAE ET CORDA OMNIUM NOSTRUM; i. e. quia revelata sunt eis mysteria sancta et ianuae caelorum apertae sunt, et descenderunt exercitus spiritualium et spiritus sanctorum quasi ad honorem mysteriorum, sursum sint mentes et conscientiae omnium nostrum, non vero inferiora versus in terrestribus *conversentur*. Iterum : caelestia meditemini et a terrenis mundemini. Rursum : postquam ab omnibus terrenis longe facti sumus, in excelsis sint mentes et conscientiae et studia et corda nostra, id est ad Deum qui est Dominus omnium.

Populus statim respondet : HABEMUS AD DOMINUM[1]. Iacobus Edessenus dicit : «Est nobis apud Dominum» Incarnatio Filii per quam nos redemit. Iterum : est nobis apud Patrem misericordia eius super nos; est nobis apud eum inscriptio Spiritus Sancti qua inscripsit nos in adoptionem filiorum in baptismo, secundum illud[2] : «Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in caelis.» Iterum : est nobis in caelo Paracletus, Iesus Christus. Explanatur Paracletus : supplex et consolator et propitiator. Alii dicunt : «Sumus apud Dominum» hoc est ad modum retribuentis; etiam populus sacerdoti dicit : «Habemus ad Dominum» nunc oculos nostros et corda nostra; etiam gratiam et caritatem qua Filius Incarnationem suam complevit et sublatus est ad Patrem, et ea meruimus fratres eius fieri. Moyses Bar Kēphā mossulanus dicit : «Habemus ad Dominum» et : «sumus apud Dominum», non sunt rectae responsiones, quia non *ita dixit sacerdos : «Habetisne ad Dominum ?» aut : *p. 51. «Simus apud Dominum», ut responderent ei : «Habemus ad Dominum.» Quod si : «Habetisne ad Dominum» dixisset, recte responderent : «Habemus ad Dominum.» Non igitur rectae sunt hae responsiones; sed cum sacerdos dixerit : «Sursum sint mentes et corda nostra», aequum est populum respondere : «Sunt apud Dominum», sicut iussisti et dixisti. Dixisti nobis ut sursum essent mentes et corda et conscientiae nostrae; re quidem vera sunt apud Dominum, ut dixisti; et haec est recta responsio.

---

[1] Ad litt. : «Est nobis apud Dominum». — [2] Luc., x, 20.

Postea addit sacerdos : CONFITEAMUR DOMINO IN TIMORE. Id est : iubet populum in timore confiteri Domino propter tria : primo quia revelata sunt mysteria quae tecta erant; secundo quia descenderunt angeli et steterunt circumcirca mysteria; tertio propter donum illud eximium quod largitus est nobis Dominus.

Respondet quidem ei populus : DIGNUM ET IUSTUM EST, id est : dignum et iustum est ut confiteamur ei, sicut dixisti; quia omnes laudatores eius sunt. Iterum : dignum et iustum est ut hoc fiat omni tempore, id est : ut sine intermissione ascendat ad Deum gratiarum actio propter ea quae operatus est erga nos. Et cum videat sacerdos se ipsum et omnem populum unum corpus esse, sumit eorum consensum, et inclinatur ut offerat pro eis illud sacrificium, et confitetur Domino suo dicens : VERE DIGNUM ET IUSTUM EST UT TE LAUDEMUS et cetera. Postquam autem sacerdos et populus inter se mente unanima consenserunt, incipit sacerdos ministerium mysticum liturgiae quod dividitur in duos ordines : prior quidem *est* consecratio mysteriorum, alter vero commemorationes.

*p. 52.

*CAPUT UNDECIMUM.

In capite quod nunc tractamus docemur initium oblationis esse : QUEM LAUDANT CAELI CAELORUM ET OMNIS EXERCITUS EORUM, i. e : Ei competit et debetur laus corporea et visibilis, et omnis creatura incorporea et invisibilis laudem ad eum dirigit. Primum *sacerdos* commemorat creaturas rationales et ordines superiores, et Cherubim et Seraphim, et iubet nos simul cum eis personare glorificationem triplici sanctificatione Trinitati. Ab initio oblationis usque ad extensionem[1] hanc : SANCTUS, SANCTUS, adorationem et laudem offerimus illi naturae aeternae quae ad existentiam adduxit visibilia et invisibilia; idcirco haec commemorat, et deinceps recordatur temporis creationis. DUABUS QUIDEM ALIS FACIEM SUAM TEGUNT;

---

[1] *Extensio*, syriace pešāṭtā, dicitur oratio seu pars quaelibet liturgiae quae extensis manibus et alta voce recitatur. *Inclinationem*, syriace gehāntā, solus sacerdos inclinatus secreto recitat.

dum faciem suam tegunt manifestant Deum esse aeternum et sine principio. Dum pedes tegunt ostendunt Deum esse sine fine et sine termino. Dum volant duabus alis et laudem dant, manifestant ei qui est sine principio et sine fine laudem ab omnibus deberi. Dum vero tribus vicibus dicunt «Sanctus, Sanctus, Sanctus», manifestant hunc Deum qui neque incepit esse nec desinet tres personas esse. Dum autem dicunt : «Dominus» ostendunt has tres personas unam naturam et unum dominum esse; dum vocant eum «fortem» docent eum virtute sua excelsa omnia ad existentiam adduxisse et tenere et custodire per providentiam suam; «fortis» enim hebraica lingua dicitur Sabaoth; et verbum illud sic ostendit Dominum roboratorem virtutum esse.

Altero modo : praevidit igitur Isaias propheta unum de sancta Trinitate, *Filium scilicet qui futurus erat ut homo fieret, sedentem super solium excelsum et Seraphim circumdantes eum. Hoc testificatus est Ioannes evangelista; dicit enim Isaiam vidisse gloriam Filii et locutum esse de eo[1]. Similiter Cyrillus, ut supra diximus, de Filio interpretatus est visionem Isaiae. Dum velant facies suas, manifestant se non intellegere eius aeternitatem; dum pedes suos tegunt, ostendunt quod neque Incarnationem eius intellegunt, dum autem duabus *alis* volant, id est : laudant et sanctificant eum constanter. Dum vero tribus vicibus clamant ad eum : «Sanctus» demonstrant eum esse unam e tribus personis. Dum iterum dicunt eum «dominum» manifestant eum esse consubstantialem Patri et Spiritui. Dum vocant eum «fortem» manifestant eum hominem factum fuisse quin tamen mutaretur ex eo quod esset Deus, et vicisse Satanam et mortem, genus quoque nostrum fortitudine sua divina redemisse. *p. 53.

Iterum : cum facies suas velant manifestant quod quantumcumque excelsi sunt Seraphim, non audent indagare altius quam ipsis licitum est; cum vero pedes suos tegunt manifestant quod neque in profunditates inscrutabiles iudiciorum Dei scrutari possunt, secundum quod dictum est[2] : «Altiora te noli scrutari»; cum vero duabus alis mediis volant, manifestant quod moderate se gerunt erga ea quae sibi a Deo committuntur, dum non transgrediuntur legem a Deo sibi positam, sicut transgressus est Calumniator qui recessit a lege divina.

---

[1] Ioh., xii, 14. — [2] *Eccli.*, iii. 22.

Populus vero clamat et dicit : SANCTUS, SANCTUS, SANCTUS; i. e : Gloria tribus personis quae in caelo et in terra et super altari et in omni loco non continentur. Gloria excelsa et iubilatio cum angelis : *p. 54. scientia est divina angelorum qua digni facti sumus *per oeconomiam in carne, et hodie praedicatur super mensam sacerdotalem a superioribus et inferioribus *ordinibus*. — Tria «sanctus» sunt, ut discas nec naturam nec personam aliam additam fuisse essentiae; ascendunt quoque tria «sanctus» ad Trinitatem, etiam ad singulas personas quod sunt una natura et tres personae. Iterum : «sanctus, sanctus, sanctus»; i. e. sicut dixisti, o sacerdos, quod Seraphim sanctificant Verbum Deum, ita et nos eum sanctificamus; Dominus et fortis est quod haec universa ad existentiam adduxit, eaque tenet et servat ne pereant providentia sua super ea. Iterum : cum incarnatus est non mutatus est ex eo quod erat Deus, sed mortem vicit et Satanam et redemit nos. Iterum : etsi incarnatus est propter infirmitatem nostram, fortis tamen est divinitate sua.

PLENI SUNT CAELI; i. e. : omnia caelestia et terrestria eum laudant. — HOSANNA, i. e. : Hebraica lingua ušiᶜānā, salutem interpretantur; lingua autem graeca *σῶσον* seu glorificatio; et graeca et syriaca lingua «hosanna» ab hebraica mutuati sunt. Vere quidem Iesus est salvator, secundum illud[1] : «ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum» et[2] «salvavit nos a morte et Satana»; et est Dominus gloriae secundum illud[3] : «Si enim novissent, non Dominum gloriae crucifixissent». Dicimus ergo laudem in excelsis Filio qui incarnatus est et redemit nos. — BENEDICTUS QUI VENIT ET VENTURUS EST; i. e. : Venit in primo adventu et salvavit nos; venturus est in ultimo adventu in iudicium et retributionem omnium. — IN NOMINE DOMINI; i. e. : In nomine Patris sui venit primum; ita et in adventu ultimo in nomine Domini, scilicet Patris sui, venturus est; non quasi despectus et in peregrina natura, sed sicut consubstantialis Patri suo.

*p. 55. Iterum *cum tripliciter «sanctus» dicimus, significatur quod in seculis aeternis sancte sanctificabunt sancti Patrem et Filium et Spiritum : tres personas, unum Deum qui omnia sanctificat et ab omnibus sanctificatur. Per incubationem significantur illapsus arcani seu incubationes ineffabiles Spiritus Sancti super mentes divinas *beatorum*.

---

[1] MATTH., I, 21. — [2] *Hebr.*, II, 14. — [3] I *Cor.*, II, 8.

Ab «extensione» Sanctus ad «inclinationem» sequentem, creationem exercituum spiritualium commemorat *sacerdos*, quorum ordines et attributa praeclara in eorum creatione *constituta sunt*. Et ab «inclinatione» quae sequitur «Sanctus» usque ad narrationem *rerum* in cenaculo *gestarum*, tempus creationis Adami et donum quod datum est ei, et liberum eius arbitrium, et quomodo consilio mulieris cecidit, et quomodo salvatus est per Filium in fine temporum docet.

Inclinatur sacerdos et dicit : VERE QUIDEM SANCTUS ES, i. e. : confirmat id quod dixerunt Seraphim sanctificantes Trinitatem, et quod respondit populus dicendo : «sanctus, sanctus», et reliqua. — Iterum dicit sacerdos in eadem inclinatione : SANCTUS ES, PATER, ET SANCTUS UNIGENITUS FILIUS TUUS, ET SANCTUS SPIRITUS TUUS SANCTUS. Postea respicit ad personam Patris in eadem «inclinatione» et loquitur de Incarnatione Filii propter nos ad modum narrationis. Et cum huc devenerit, erigitur et narrat ea quae gesta sunt in convivio illo mystico in cenaculo. Per commemorationem sacrificii quod actum est in cenaculo, *praefigurat sacerdos* sacrificium quod sacerdotaliter litabimus in uno assensu spirituali, cum omnes simul in vita nova digni facti fuerimus scientia illa perfecta qua evacuabitur ϑεωρία haec aenigmatica.

Id quoque sciendum est : cum interpretes liturgiae loca *tantum* quae interpretatione indigerent illustraverint, totum vero corpus *liturgiae* non tractaverint in expositione, quidam ex veteribus librariis *re* non diligenter perspecta *defecerunt in hac «inclinatione» *p 56., de qua supra, et passiones Patri tribuerunt. Sic enim scripserunt : «sanctus es, omnitenens, omnipotens, tremende, bone, qui passionum es particeps; maxime vero propter figmentum tuum», et cetera; et proprio iure passiones ad Patrem transtulerunt. Quidam vero ex antiquis ita locum hunc interpretabantur : «sicut pater patitur cum vapulat puer, ita Pater passus est propter passiones Filii sui». Alii dicunt quod voluntate passus sit. Sicut enim scriptum est de ipso Patre[1] : «Paenituit eum quod Adam creasset», etsi natura sua supra paenitentiam est, ita dictum est eum passum esse, etsi est supra passionem. Nos vero, cum audierimus Clementem in octavo suo libro dicentem[2] : «Qui dicit Patrem passum esse, cum Iudaeis occisoribus Dei est», novimus errorem esse in ea «inclinatione», qui quidem a Doctoribus introductus non est, sed librariorum fuit. Altera causa est : Si dicimus haereticis Filium passum fuisse in carne, Theopaschitas nos vocant usque modo; si audierint Patrem quoque passum fuisse, quanto magis nos vituperabunt! Sed verba nos recte emendamus, et consequentia *sermonis* haec est : SANCTUS ENIM ES ET OMNITENENS ET OMNIPOTENS, TREMENDE, BONE, CUM FILIO TUO, ILLE QUI PASSIONUM PARTICEPS FUIT; MAXIME VERO PROPTER FIGMENTUM TUUM. Illud enim : «cum filio tuo» neglexerunt scribae; quod manifestum est, quia si quis in eodem sermone perrexerit, dicet : VOCASTI EUM PER LEGEM, DIREXISTI EUM PER PROPHETAS, IN FINE VERO FILIUM TUUM UNIGENITUM IN MUNDUM MISISTI. Atqui per illud «Unigenitum Filium tuum», demonstrat se alludere ei cuius meminerat dum diceret : «cum Filio tuo». Manifestum est iterum a locutione et verbo «ille». Si enim de Patre loqueretur hoc loco, tantum dixisset : «tremende, bone, tu qui particeps es passionum». Sed quia dixit : «Ille qui particeps est» non vero : *p. 57. «tu qui particeps es», ostendit *«cum Filio tuo ille qui particeps est passionum» se significare.

---

[1] *Gen.*, VI, 6. — [2] I. e. : libr. VIII *Constitut. Apost.*; laudata sententia deprompta est e *Can. Apost.* (c. 44, iuxta recensionem syriacam; cf. MAI, *Script. vet. nov. Coll.*, t. X, p. 13).

Verbis quidem paucis in ea «inclinatione» commemorat omne consilium bonitatis divinae circa hominem : propter creationem eius primam, et delectationem eius in Paradiso et legem quae ei imposita erat, et quomodo iussa transgressus est, et cecidit; et quomodo homo factum est Verbum, et passum est carne, et quomodo nos deificavit per philanthropiam suam.

CAPUT DUODECIMUM.

Iterum dicit sacerdos : CUM IN PROXIMO ESSET UT MORTEM VOLUNTARIAM OBIRET. Hic narrat historiam mysticam et facit commemorationem sacrificii illius quod sacerdotaliter complevit Dominus noster in cenaculo vespere quo traditurus erat seipsum pro nobis. Postquam enim legale Pascha absolvit, vicibus functus est archisacerdotis, et id ministerium commisit discipulis suis. — SUMPSIT QUIDEM PANEM IN MANIBUS SUIS SANCTIS, i. e. : panem sumendo nobis demonstrat quod carnem animatam sumpsit e sancta Virgine. — In aliis exemplaribus scriptum est : «et intuitus est in caelum»; videlicet per hoc «intuitus est» voluntatem Patris ostendit. — ET OSTENDIT TIBI DEUS, i. e. ostendendo eum *panem* Patri, declarat nobis se ad principium et patrem suum loqui; deinde se non esse adversarium patris, ut mentiebantur de eo Iudaei. — CONFESSUS EST; scilicet confitendo nobis manifestat quod confessus est Patri quasi in persona nostra propter bona quae nobis largitus est *Pater* in oeconomia Filii sui, sicut dicit Paulus[1]. Iterum : confessus est, ibi est : «perfecit»; nam perfecit voluntatem Patris, et ideo confessio hic pro perfectione ponitur, quasi sit : perficio voluntatem tuam, Pater, ut passionem et mortem subeam pro genere humano. Ibi * *p. 58. confessio non deprecatio est neque oratio : verum : comprobo et perficio voluntatem tuam, ut mortem subeam.

ET BENEDIXIT, i. e. benedicendo declarat se abstulisse maledictionem transgressionis mandatorum a genere nostro eique benedixisse, secundum illud[2] : «Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus tuus», ut ait Elisabeth. Deinde ut ostendat se non minorem esse natura illo qui benedicit, sed ipsum etiam benedicere valere. — ET SANCTIFICAVIT; i. e. sanctificando declarat se nos sanctificasse a peccato, secundum illud[3] : «Ecce agnus Dei qui tollit peccatum mundi.» Deinde : sanctificavit se pro nobis secundum quod ipse dixit[4] : «pro eis sanctifico meipsum.» — (ET FREGIT, non quidem corporis sui naturam sed panis species, ut discipulis suis distribueret)[5]. Iterum, frangendo nobis declarat passionem et crucifixionem et occisionem suam et confixionem per lanceam et mortem suam. Iterum frangendo *mystice significat* se ipsum mactasse et divisisse et a se defluere propitiationem. — ET DEDIT EIS; scilicet tradendo eis, ostendit donum a se provenire.

Signat tres cruces *sacerdos* super hostiam postquam dixit : CONFESSUS EST. Deinde similiter super calicem profert etiam ea verba quae dixit Dominus noster in cenaculo quando mysterium confecit; ut per illa verba manifestet tunc quoque ab ipso *Christo* species sanctificari quae ponuntur super altare per voluntatem Patris et operationem Spiritus ope sacerdotis qui format cruces et verba profert. Non enim qui ministrat, sed qui invocatur super mysteria est consecrator. — Rursum : accipit hostia primum signum sanctificationis per signationem crucium, quo figuratur sanctificatio mystica quae facta est vespere illo in cenaculo. Rursum : signatione crucium quae hic formantur mystice significatur ille qui per voluntatem

---

[1] *Col.*, I, 25. — [2] LUC., I, 42. — [3] IOH., I, 29. — [4] IOH., X, 19. — [5] Sententia omissa quam sensus requirit. Habetur apud ASSEMANI, *Cod liturg.*, t. V, p. 351.

Patris et operationem Spiritus Sancti ipse sanctificat dona proposita.

Hoc etiam decet discere : nempe cum sumit hostiam *sacerdos* et frangit eam aliquantulum, non separat ambas partes ab alterutra. *p. 59. Hoc figurat et declarat quod Christus etsi *fractus est super crucem et mortuus est et separata est anima eius a corpore, divinitas tamen eius non abiit nec remota est ab anima et corpore, sed permansit in unione personali et naturali cum anima et corpore. Ideo debet sacerdos attendere, cum frangit hostiam, ut aliquantulum frangat eam secundum ritum, nec separet partes ab invicem; nam quod frangat eam nec dividat, figurat separatam fuisse animam Verbi a corpore eius; quod autem non dividat aut separet partes ab invicem, manifestat divinitatem neque ab anima neque a corpore separatam fuisse.

ET DEDIT DISCIPULIS SUIS ET DIXIT : SUMITE, MANDUCATE EX HOC. Discipuli procul dubio manducaverunt ex hoc corpore. Dominus autem noster, manducavitne ex hoc corpore, annon? Respondemus : manducavit ex hoc *corpore* et bibit ex sanguine suo, eo quod dictum est[1] : «Exinde non bibam vobiscum ex hoc genimine vitis.» Mār Ephrem dicit : «Manducaverunt discipuli corpus eius, et ipse cum eis manducavit; biberunt sanguinem eius, et ipse cum eis bibit.» Similiter Mār Ioannes dicit : «Postquam gustasset, dedit discipulis suis». Iacobus autem Edessenus dicit : «Eum manducasse ex corpore suo et bibisse ex sanguine suo certum est.» Cyriacus quoque patriarcha et Moyses Bar Kēphā docent eum manducasse ex corpore suo et bibisse ex sanguine suo.

ET HOC MEUM EST CORPUS, i. e. : indagare decet utrum panis ille quem sumpsit Christus in manibus suis et benedixit et consecravit et vocavit corpus suum sit corpus idem quod de Virgine *prodiit* an alterum praeter illud? Respondemus : idem ipsum est corpus et sanguis eius quae de Virgine *prodierunt.* Sed forte obiiciet quidam : Quomodo id fieri potest? Cui respondemus : Fieri potest. Dextera enim haec quae ab initio sumpsit pulverem de terra et mutavit eum et plasmavit ex eo corpus Adami, ipsa mutavit hunc panem, et *p. 60. iussit eum *esse corpus Verbi quod ex Virgine et Spiritu sancto *formatum est.* Idem qui sumpsit carnem agni in Aegypto et mutavit eam et iussit eam fieri redemptionem Hebraeorum in Aegypto, ille mutavit panem hunc et iussit esse corpus ipsum quod ex Virgine *prodierat;* et mutavit hoc vinum et iussit id esse sanguinem ipsum qui ex Virgine *prodierat.* Ita etiam hodie intellege circa panem et vinum quae offert sacerdos. Spiritus sanctus qui descendit in uterum Virginis et iussit carnem quae ex ea *prodiit* corpus et sanguinem fieri Verbi Dei, idem ipse descendit super altare et iubet panem et vinum quae sunt proposita corpus et sanguinem fieri Verbi Dei, quae sumpsit de Virgine Maria, per manus sacerdotis qui consecrat et offert. Iterum intellege miraculum quod illo vespere in cenaculo patratum est : manducavit ex corpore suo et iussit manducari a discipulis suis; bibit sanguinem suum et potavit eos; miraculum illud mentes creatas transcendit neque id assequuntur.

---

[1] MATTH., XXVI, 29.

CAPUT TERTIUM DECIMUM.

Ibi convenit nos inquirere utrum corpus et sanguis quae manducamus et bibimus, Verbi Dei sint an hominis qui de Maria *natus est*, ut aiunt Nestoriani. Respondemus : Verbi Dei esse corpus. De hoc testatur Paulus cum dicit[1] : «quicumque manducaverit corpus Domini et biberit eius sanguinem». Rursum dicit[2] : «non diiudicans corpus Domini.» Ecce ergo vocat ea : corpus et sanguinem Domini, non vero hominis. Corpus igitur et sanguinem Domini sumimus, non vero hominis. Quod autem Deus sit Dominus, testis est David cum dicit[3] : «Non est dominus deus praeter dominum». Et quanquam dicit Paulus[4] «corpus filii hominis», vocat tamen ita Verbum Deum. Postquam enim Verbum caro factum est *et habitavit in *p. 61. nobis, quovis nomine vocetur, totum intellegitur. Si Verbum vocatur, filius hominis est. Si corpus vocatur, Deus est. Ergo filius hominis cuius corpus manducamus, ipse est Filius Dei. Cum autem dederit nobis Christus manducare corpus suum et bibere sanguinem suum, non est homo in quo habitat Deus, sed Deus qui factus est homo sine mutatione. Hominem esse cuius corpus manducamus et sanguinem bibimus, nec natura probat, nec Scriptura docuit. Quomodo homo dare valeat vitam aeternam, cuius[5] «sicut faenum *sunt* dies eius»? Ergo, Christus Deus est qui homo factus est. Quandoque dicit Iesus nos divinitatem suam manducare, sed in quantum est incarnatus, secundum illud[1] : «Ego sum panis qui descendi de caelo» et[2] : «Si quis manducaverit ex hoc pane». Quandoque dicit nos corpus suum manducare, ubi dixit[3] : «Nisi manducaveritis corpus Filii hominis.» Et quandoque dixit nos totum manducare, ubi dixit[4] : «Qui manducat me, ipse vivet propter me». — Corpus autem et sanguis eius sunt cibus spiritualis; in eis vita absconditur. Et ex eo notum est quod cibum corporalem ad satietatem sumimus, cibum vero spiritualem modicum et partim. Cibus corporalis replet et accomodat copia sua, hic vero *cibus* virtute sua quae sufficit ad vivificandum et servandum eos qui ei communicant.

---

[1] I *Cor.*, XI, 27. — [2] I *Cor.*, XI, 29. — [3] *Ps.* XVII, 32; II *Reg.*, XXII, 32. — [4] I *Cor.*, XI, 29. — [5] *Ps.* CII, 15.

Quare corpus et sanguis vocantur mysteria? Mysteria vocantur corpus et sanguis quia non sunt quod esse videntur. Adspectu enim panis et vinum sunt, sed intelleguntur esse et sunt *revera* corpus et sanguis Filii Dei. Et sicut ipse Iesus videbatur homo esse cum esset Deus : ita quae videntur panis et vinum esse sunt corpus
*p. 62. et sanguis. Quanquam vero Spiritus mysteria fecit *esse corpus et sanguinem, Filii tamen sunt, ad modum illius quod in Virgine patratum est : etsi Spiritus Filium corporavit, Filius tamen fuit qui corporatus est, sicut dixit angelus[5] : «Qui ex te nascetur sanctus est et de Spiritu Sancto.» Quanquam Spiritus sanctus causa fuit eius, cum formaverit corpus, ille tamen qui conceptus et genitus est Filius fuit. Ita super altare, quod est figura uteri et sepulcri, Spiritus obumbrat et mutat panem et vinum et iubet ea fieri corpus et Sanguinem Verbi quod quondam caro factum est in utero *Virginis*. Etsi vero Filii est corpus, Spiritus sancti ope, a Patre nobis datur.

QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS, i. e. : Non pro vobis ipsis tantum, o duodecim discipuli mei, frangendum est hoc corpus, sed pro omnibus qui credent in me : ut frangeretur et immolaretur in cruce dicebat futurum esse.

ET DABITUR IN REMISSIONEM PECCATORUM; nempe propter duas causas dicit corpus suum fidelibus dandum esse : una quidem ut propitietur pro peccatis eorum; altera ut largiatur eis vitam aeternam in regno caelorum, sicut dixit[6] : «Quicumque manducaverit corpus meum vivet in aeternum.»

---

[1] Ioh., vi, 41. — [2] Ioh., vi, 52. — [3] Ioh., vi, 54. — [4] Ioh., vi, 58. — [5] Luc., i, 35. — [6] Ioh., vi, 52, 59.

ET IN VITAM AETERNAM. Moyses Mossulanus dicit quod quando sacerdos hic pronunciat «in vitam aeternam» non debet cunctari ut sinat populum tunc respondere : «Amen», iuxta consuetudinem quae iam obtinebat et usque modo perseveravit, quia hic locus non est oratio nec deprecatio, sed narratio. Orationis causa decet populum respondere «Amen», non vero propter narrationem. Debet ergo sacerdos sermonem protendere usque dum dixerit : ET RESURRECTIONEM MEAM PROFITEBIMINI USQUE DUM VENIO. Etsi vero Moyses Bar Kēphā ita praecepit, hodie tamen dicunt *fideles* duo «amen» : unum * hic, et alterum quando benedicit *sacerdos* super calicem et pronunciat circa eum similiter : IN VITAM AETERNAM. *p. 63.

SIMILITER AUTEM ET CALICEM POSTQUAM CENAVERUNT VINO ET AQUA MISCENS, CONFESSUS EST, ET BENEDIXIT DICENS : SUMITE : BIBITE EX EO VOS OMNES, i. e. : Quando locutus est de corpore dixit tantum : «Sumite, manducate ex eo, indicans ut omnes discipuli simul manducarent sine impedimento. Quando venit ad calicem, addidit illud : «bibite ex eo omnes vos.» Per hoc : «omnes vos», ostendit fuisse inter discipulos suos viros naziraeos qui non gustarent quidquid producit vinea, secundum legem Hebraeorum. Et verbo «omnes» permisit eis ut communicarent eius sanguini et consuetudinem iudaicam desererent quae iuberet *eos* a vino abstinere.

HIC MEUS EST SANGUIS NOVI TESTAMENTI. Διαθήκη vertitur «testamentum». Si mortuus est qui id confecit, non immutatur in eo quidquam; si vero non mortuus est, non est confirmatum, quia potest mutare in eo quidquid vult. — Quid autem indicat διαθήκη? Respondemus : primo quidem mortem eius qui eam confecit; secundo vero hereditatem quam relinquit eis quos sibi heredes elegit. Porro διαθήκην seu testamentum quod in gratiam nostram scripsit Christus sanguine suo firmavit. Sicut vetus illud Testamentum sanguine agnorum et vitulorum firmatum fuerat, ita Testamentum novum suo sanguine firmavit Christus, sicut dicit Apostolus[1] : «Sine effusione sanguinis non fit remissio». — Quid vero commodi nobis hac διαθήκη seu testamento contulit Christus? Respondemus : nos fecit filios Patris sui in baptismate, et solvit debita nostra et peccata nostra per corpus et sanguinem suum, et paravit nobis regnum caelorum laetitiamque ineffabilem nobis ibi reservatam.

HOC FACITE IN MEAM COMMEMORATIONEM, i. e. sicut videtis me fe-

---

[1] *Hebr.*, IX, 22.

*p. 64. cisse. — *QUOTIESCUMQUE ENIM MANDUCABITIS PANEM HUNC ET CALICEM, i. e. : Simul ac peccatis vestris propitiabitur mysterium illud quotiescumque illud confeceritis, duo alia facietis : primo, mortem meam commemorabitis; secundo, resurrectionem meam profitebimini.

Sciendum est quod ab Aegypto usque ad cenaculum in corpore et sanguine adimplebatur hoc mysterium typice tantum. A cenaculo vero usque ad adventum ultimum Christi, per corpus eius et sanguinem eius *realiter* conficitur.

MORTEM MEAM ANNUNCIABITIS, ET RESURRECTIONEM MEAM PROFITEBIMINI. Annunciat nempe *sacerdos* et commemorat super sacrificium mortem Domini nostri in carne et resurrectionem suam, ut notum faciat ea quibus sanctificata et redempta est Ecclesia. Commemorando autem mortem *Domini* in carne et resurrectionem eius super panem et vinum, nos hortatur ut sine oblivione constanter ea commemoremus. Iterum : commemoratio mortis et resurrectionis eius super panem et vinum mystice significat resurrectionem praestantissimam filiorum lucis in die octava, et liberationem a mortalitate.

Populus respondet et dicit : MORTEM TUAM DOMINE, i. e. iuxta praeceptum tuum mortem tuam commemoramus, quia per eam mortem nostram mortificasti. ET RESURRECTIONEM TUAM CONFITEMUR, quia nobis pignus fuit resurrectionis nostrae et primiciae vitae novae; ET ADVENTUM TUUM EXSPECTAMUS, ut bibamus tecum genimen spirituale vitis spiritualis in regno Patris tui sicut dixisti. Vinum quidem quod illic cum eo bibemus est scientia nova rerum quas hic ignoramus.

A narratione *rerum gestarum* in cenaculo usque ad orationem oeconomiae quam modo aggrediemur tempus familiae Noe figurat, quando super aquas in arca ferebatur; et sicut in figura arca signabat cenaculum in quo spiritualiter supernatamus[1] diluvio peccati; *p. 65. *figurabatur liturgia nostra per sacrificia quae obtulit Noe post diluvium.

CAPUT QUARTUM DECIMUM.

DE MYSTERIIS. — De eodem argumento loquemur quae congruunt.

Sacerdos : MEMORIAM AGIMUS, DOMINE, MORTIS TUAE et cetera. Hic recitat memoriam oeconomiae eius addendo ei laudem : suadeant tibi, o Fili, mysteria tua et Patri tuo ne facias nobiscum secundum peccata nostra; sed parce nobis et miserere nostri in die tremendo adventus tui secundi; accipe etiam haec *mysteria* nunc praecipue propter omnem oeconomiam tuam. — POPULUS ENIM TUUS ET HEREDITAS TUA i. e. : «Populus enim tuus» hic super quem invocatum est nomen tuum : Christiani a Christo scilicet *vocati*, seu messiani a Messia; «et hereditas tua» quam nempe dedit tibi Pater tuus secundum illud[1] : «Postula a me, et dabo tibi gentes in hereditatem tuam», et secundum illud[2] : «Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra.» Iterum : «hereditas tua» quia promisisti ei quod hereditabit regnum caelorum; TE DEPRECATUR ET PER TE, i. e. nunc ne reputes ei peccata eius, sed parcas ei in die adventus tui. ET PER TE, i. e. effectus ad causam; rursum : sicut mediator inter nos et Patrem. ET TECUM AD PATREM TUUM, i. e. ut consubstantialis et connaturalis Patri.

---

[1] Ad litt. : «volamus».

Populus respondet dicens : MISERERE NOBIS, DEUS PATER, i. e. : Deprecamur te, Deus Pater, per Filium tuum qui factus est mediator, ut indulgeas peccatis nostris, et effundantur super nos misericordiae tuae in adventu ultimo Unigeniti Filii tui.

Sacerdos : ET NOS, DOMINE, GRATIAS TIBI AGENTES, i. e. * nunc propter omnia quae operatus es in nos ab initio et usque ad Incarnationen Filii tui Unigeniti, sive quod creasti me, sive quod ad imaginem tuam me fecisti, sive quod me decorasti dotibus rationis, sive quod tibi curae est de nobis, et cetera. CONFITEMUR TIBI IN HIS OMNIBUS ET PROPTER HAEC OMNIA i. e. propter omnia haec quae largitus es nobis in Incarnatione tua, sive remissionem peccatorum sive adoptionem filiorum, sive regnum caelorum et gaudium quod est in illo, et cetera. * p. 66.

Populus respondet dicens : GLORIFICAMUS TE, i. e. propter omnia quae dixit sacerdos, priora et posteriora, glorificamus te; et BENEDICIMUS TIBI i. e. sicut Cherubim, quia benedixisti genus nostrum, *liberando illud* a maledicto transgressionis mandatorum; ET TIBI CONFITEMUR i. e. quod tu es Deus salvator noster et benefactor noster; ET ROGAMUS TE ut exaudias preces nostras congruas. — Iterum : TE GLORIFICAMUS i. e. quod feceris nos ratione praeditos. ET TIBI BENEDICIMUS, i. e. per os et linguam, quod nobis permiseris ut te glorificaremus; ET TIBI CONFITEMUR i. e. quia nos congregasti de errore peccati.

---

[1] *Ps.* II, 8. — [2] MATTH., XXVIII, 18.

Ab oratione oeconomiae usque ad invocationem Spiritus *sancti*, figurat aevum patriarcharum[1] et sacerdotii legalis et prophetiarum prophetarum, quo delineata est oeconomia in carne : patriarchae quidem per typos suos, sacerdotium per sacrificia legalia, prophetae iterum per mysteria quae prophetabant super revelationem Domini in carne et resurrectionem eius, vivificam oeconomiam *delinearunt.*

* p. 67. Diaconus dicit : QUAM TERRIBILIS EST HAEC HORA, QUAM TREMENDUM HOC TEMPUS, et reliqua; et postea : IN SILENTIO ET TIMORE STATE, i. e. praeparat populum ad illapsum Spiritus sancti, quia munera Spiritus sancti in silentio *dantur. Deinde in timore : ne fiat ab eis strepitus, et accidat eis quod accidit Israelitis in monte Sina quando dixerunt Moysi[2] : « Loquere nobiscum tu ipse, et non loquatur nobiscum Deus, ne forte moriamur. »

Sacerdos inclinatur : invocatio Spiritus sancti.

DE INVOCATIONE SPIRITUS SANCTI. — MISERERE MEI, DEUS PATER, et cetera. Hoc loco de invocatione Spiritus sancti docet liturgia. Decet nos inquirere quare descendat hic Spiritus sanctus super panem et vinum. Ecce enim Filius descendit et unitus est eis personaliter; quare *etiam* descendit Spiritus sanctus? Respondemus : propter eam causam : Sicut enim descendit in uterum Mariae, ut dixit angelus[3] : « Spiritus sanctus veniet » et cetera, et effecit carnem *sumptam* ex Virgine corpus Verbi Dei, ita descendit super panem et vinum quae sunt super altare, et efficit eos corpus et sanguinem Verbi Dei quae ex Virgine *prodierunt.* Iterum respondemus : sicut apud Virginem Mariam voluit Pater Filium corporari, Filius vero descendit in uterum Virginis et corporatus est ex ea, descendit etiam Spiritus sanctus ad Virginem sanctam ut corporaret Filium ex ea, ita et hic apud altare, Pater quidem vult Filium uniri personaliter pani et vino, et ideo sacerdos deprecatur in timore et enixe orat, corde suspiranti secreto ad Deum et Patrem et petit ab eo quasi a causa sine tempore Filii et Spiritus, a quo cuncta bona data descendunt, ut mittat super se et super omnem populum fidelem qui post se stat et super mysteria altari imposita Spiritum suum sanctum; et quia multi sunt spiritus, describit hunc

---

[1] Ad litter. « patrum ». — [2] *Exo.*, XX, 19. — [3] Luc., I, 35.

Spiritum ita loquendo : SPIRITUM TUUM SANCTUM, DOMINUM ET *VIVIFICANTEM, *p. 68. id est : Spiritus ille Dominus est; vitam quoque omnibus rationalibus *creaturis* et angelis, et omnibus viventibus largitur. AEQUALEM IN THRONO id est : aequalem in essentia et divinitate Patri et Filio; est etiam aeternus et rex sicut illi. Deinceps adducit imagines et similitudines alias velut : QUI LOCUTUS EST IN LEGE ET IN PROPHETIS, et cetera. — Iterum : recipit hostia illapsum Spiritus sancti sicut et *recepit* Filius secundum carnem, quatenus caput nostrum, in Iordane flumine; rogat *sacerdos* ut mittatur Spiritus super corpus et sanguinem, quemadmodum olim obumbravit Virginem.

Iterum : per invocationem Spiritus sancti significatur quod stetit Gabriel coram Virgine et nunciavit ei de sancta conceptione. Iterum : per invocationem Spiritus sancti, significatur unio mystica et supra omnem cogitationem quam cum virtute illa sanctificanti quae omnia tenet participamus mente non passiva nec materiali.

Deinde dicit sacerdos : EXAUDI ME ET MISERERE MEI, i. e. Moyses Bar Kēphā dicit sacerdotem recitare : *κύριε ἐλέησον*, hoc est : Domine, miserere mei, quia per fidem sensit descendisse Spiritum sanctum et perfecisse et consummavisse mysteria; clamore vehementi clamat ad Patrem : «Domine, miserere mei», nam *κύριε ἐλέησον* vertitur : «Domine, miserere mei.» In Occidente vero et secundum traditionem recentiorem quae hodie viget, sacerdos, ut supra diximus, syriaca lingua recitat : EXAUDI ME, DOMINE, ET MISERERE MEI, i. e. extollens vocem ut agat in populum quatenus et ipsi *fideles* similiter dicant.

Tunc dicit populus tribus vicibus : KYRIE ELEISON, seu «Domine, miserere mei.» Quod autem tribus vicibus recitent Kyrie eleison, indicat instantem deprecationem.

*Erant olim sacerdotes indocti qui manibus frontem percuterent *p. 69. ad hunc locum ac si alicuius suorum actorum eos paeniteret. Moyses Bar Kēphā dicit : «non esse huiusmodi rei ullam connexionem, quia dona Spiritus dantur in silentio, non in tumultu; rursum : quia sicut in silentio et quiete descendit Verbum Dei super Mariam ut incarnaretur ex ea, non vero in clangore et tumultu, ita et ibi tacite descendit et unitur personaliter pani et vino quae sunt super altari. Iterum : quia non spiritum servitutis accepimus ut tumultuaremur, sicut Israelitae quando veniebant dona super eos, quia ei erant in typo servorum; verum accepimus nos spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus : « Abba, pater », sicut dixit Apostolus[1]. Filii quidem sumus, nec nos decet conturbari. »

UT ILLABENS EFFICIAT PANEM, i. e. illabitur spiritus sanctus quem ut mitteret Pater rogatus est. — Et populus dicit : AMEN, i. e. fiat sicut dixisti.

Postquam autem invocavit sacerdos Spiritum sanctum erigitur ab inclinatione dicendo : UT ILLABENS, et deinceps signat hostiam tribus crucibus, et similiter tribus calicem, ut ostendat Verbum Deum per voluntatem Patris descendisse et habitavisse in mysteriis et perfecisse eos per Spiritum sanctum : panem quidem ut fieret corpus, et mixtionem in calice ut efficeret eam sanguinem. Iterum : per triplicem signationem crucium super corpus et sanguinem, indicat illud[2] : « Spiritus sanctus veniet et virtus Altissimi obumbrabit tibi ». Quod autem postquam sanctificata est hostia habitet in ea Verbum, simile est ei quod postquam sanctificata est Virgo per Spiritum sanctum habitavit in ea Verbum Deus. Quod
*p. 70. vero voluntate Patris sui * per illapsum Spiritus sancti perfecerit panem in corpus et vinum in sanguinem suum, simile est ei quod voluntate Patris sui per Spiritum sanctum suum sine mutatione homo factus est ex Virgine. Quod denique de pane et virtute Patris unum corpus caeleste *efficiatur*, symbolice repraesentat quod ex divinitate et humanitate una *efficitur* natura incarnata et hypostasis composita; et unio illa sacramentalis symbolice repraesentat unionem naturalem et hypostaticam Verbi cum eius carne.

Deinde sacerdos recitat *alta* voce : UT SINT OMNIBUS QUI EX EIS SUMENT, et cetera. — Erant olim sacerdotes qui introducerent additamentum in ea oratione, infra, eo modo : LIBERA EAM AB OMNI HAERESI, ET A SCANDALO OPERANTIUM ILLEGITIMA « in aeternum »; cum non dicerent : USQUE AD CONSUMMATIONEM MUNDI; PER GRATIAM, et cetera, sicut hodie recitamus. Postea doctores e medio abstulerunt illud « aeternum » et emendaverunt *orationem* secundum traditionem quae hodie viget in Ecclesia; cum dicerent post consummationem mundi non fore impietatem aut haereses ut adderemus : « in aeternum ».

---

[1] *Rom.*, VIII, 15. — [2] LUC., I, 35.

CAPUT QUINTUM DECIMUM.

Iterum virtute divina confisi, *alia de eodem argumento* addemus; caput tertium liturgiae hic incipit.

Decet sacerdoti in inclinationibus et extensionibus unum finem esse : ut oret secreto et aperte pro eis quae vult. Quando recitat inclinationem populo indicat pro quibus oret; quando recitat verba secreta, etiam hortatur eos ut et ipsi deprecentur pro quibus deprecatur. *Quando sacerdos extendit *manus* pariter aperte petit a Deo, et iterum populum monet pro quibus oraverit cum inclinaretur. *p. 71.

Diptycha sex sunt : syri «canones» ea vocant. Diptycha interpretantur : duplicis significationis, seu duplicis tabulae, a graeco in syriacum. Tres porro sunt canones vivorum, et tres alii mortuorum. Sed hic decet sermonem extolli ut vituperet Armenos qui non offerunt sacrificium pro vivis. Si enim in liturgia commemorationes tres priores propter vivos sunt : pro sacerdotibus scilicet, et pro populo, et pro regibus, quare vos inscitia quadam commemorationem vivorum super altare neglegitis? Si enim vivus impius sit, aut impaenitens, aut incidat in peccata mortalia, nec nos decet eius meminisse super altare, quia mortuus est et laborat peccato mortali, ut apostolice loquamur. Ita superius expresse declaravimus. Si autem eum paeniteat peccatorum suorum et paenitentiam obtulerit, sicut filius prodigus, decet pro eo sacrificium offerri. Cum vero amplam disputationem adversum Armenos hac de re scripserimus, nunc aequum est rem illam nos praescindere et reverti ad *καμπτόν* sive metam.

Iterum dicimus : quandocumque «liber vitae» non legitur nihil minui debere a diptychis seu canonibus; primum propter mysterium quod eis inest : tres et tres; deinde quia et pro pace quattuor plagarum *mundi* rogant. At erant quondam viri qui omitterent canonem regum propter oppositionem et malitiam regum graecorum erga populum nostrum. Adversus eos dicimus : Etsi sunt reges pagani et alii, ad modum Chalcedonensium, qui adversarii nostri sunt, verum sunt *etiam reges fideles[1] quibus nullo modo curae sit oppositio «naturarum» et «naturae»; et cum pro pace regnorum *p. 72.

---

[1] I. e. *musulmani.*

et quattuor plagarum mundi aequum sit nos rogare, idcirco recitetur canon regum. De his quoque fuse in libro primo de confutatione Chalcedonensium, id est Melchitarum, scripsimus, quando de eorum consuetudinibus et moribus locuti sumus.

Rursum : sex inclinationes sunt, pariter etiam sex extensiones; in singulis autem inclinationibus et extensionibus notum manifestumque est propter quos ordines oret et deprecetur sacerdos. Post singula diptycha diaconi, non decet populum respondere et dicere : «Amen. Domine, miserere nobis», vel : «pro omnibus et propter omnes», quia hae responsiones sunt corruptiones quaedam, nec pro omnibus ordinibus ecclesiasticis et laicis tunc rogat *sacerdos*. Porro decet populum post *omnia* diptycha diaconi dicere : KYRIE, ELEISON, i. e. : «Domine miserere nobis» *semel* tantum, iuxta consuetudinem quae hodie obtinet in Occidente et pariter in Septentrione apud Graecos. Hoc quoque notum est : aliquando omittitur «liber vitae», vel etiam diptycha seu canones ut plurimum recitantur tempore mysteriorum; quod quidem accidit propter neglegentiam et segnitiem quae regnabant ubique.

Post confectionem mysteriorum, incipit *sacerdos* commemorationes; primum quidem pastorum et sacerdotum, ecclesiae et omnium eius ordinum: Regum, Apostolorum, Deiparae, Prophetarum, Patrum, Martyrum, Doctorum, Defunctorum. Iterum quod compleantur super altare commemorationes pro vivis et defunctis significat quod etiam Dominus noster post baptismum vitam omnibus adnunciavit et beneficia largitus est, et operatus est mirabilia usque ad crucem. Rursum : ordo commemorationum illam commemorationem infalli-
*p. 73. bilem Dei *quae fit* ab omnibus mentibus *sanctorum significat, quae nunquam cessabit, sed in aeternum durabit.

Post inclinationes et extensiones, in fine extensionis defunctorum, dicit sacerdos : NULLUS HOMINUM MUNDUS EST A PECCATIS, NISI DOMINUS NOSTER IESUS CHRISTUS TANTUM. Addit : PER QUEM ET NOS SPERAMUS MISERICORDIAM INVENIRE ET REMISSIONEM PECCATORUM QUAE PER EUM ET NOBIS ET ILLIS EST, i. e. per Christum, seu per immolationem eius; et propter eum speramus et exspectamus ut misericordiam inveniamus apud Patrem et remissionem peccatorum, nos et mortui fideles quos commemoravimus.

Populus dicit : REQUIEM DONA ET PARCE, i. e. : Requiem dona *eis* in sinu Abrahae, nobis quoque post exitum nostrum.

(*Sacerdos pergit :*) ET DIMITTE, ET AUFER, ET REMITTE PECCATA NOSTRA

ET PECCATA EORUM, VOLUNTARIA ET INVOLUNTARIA, SIVE SCIENTER PECCAVERIMUS SIVE IGNORANTER. Ex quo novimus quod ulciscetur Deus peccata voluntaria et involuntaria, scienter aut ignoranter commissa. Nisi enim ea ulcisceretur, non rogaret Ecclesia pro eis. UT IN HOC SICUT IN OMNIBUS i. e. cum omnibus beneficiis tuis erga nos, etiam in hoc, *laudemus te :* LARGIRE NOBIS FINEM CHRISTIANUM ET PROPITIATIONEM. — Propter ea omnia te glorificamus, et laudamus nomen tuum magnum et *nomen* Filii tui Domini nostri Iesu Christi et Spiritus tui sancti.

Populus : SICUT ERAT; i. e. illud «erat» tempus praeteritum significat; «in generationes generationum» tempus futurum; «in secula seculorum, Amen», ambos *ordines* seculorum significat. — «Amen» i. e. : verum. Etiam «Amen» i. e. : fiat. Etiam «Amen» est perpetuitas et permanentia. «Amen» est *mensura cubiti; tres amîn tria cubita sunt. — Iterum : Sicut erat in praeterito nomen tuum, Pater, et nomen Unigeniti Filii tui, et Spiritus tui sancti laudandum et glorificandum, ita est adhuc in tempore praesenti, et ita quoque in tempus futurum permanebit. Nec solum in hisce tribus temporibus est glorificandum, sed in utroque mundo : in hocce et in futuro. * p. 74.

Hoc loco non debemus neglegere illud : «ET»; sicut solent quidam recitare : «Sicut erat, est»; sed dicere : SICUT ERAT, *et* EST. Sacerdos enim ita loquitur : «Propter cunctas bonitates tuas et etiam propter hanc» nempe «quod largiaris nobis finem christianum et propitiationem, laudamus et glorificamus nomen tuum, Pater, et *nomen* Filii tui Unigeniti et Spiritus tui sancti». Idcirco populus respondet dicens : «Sicut glorificandum erat et laudandum in tempore praeterito, et est in tempore praesenti; ita erit in tempore futuro.

Alii dicunt de Filio tantum haec sumi *quasi intellegatur :* «Sicut erat et est et permanebit in generationes generationum», id est : «Sicut erat Deus priusquam incarnaretur, est etiam Deus postquam incarnatus est, et permanebit in carne Deus, etiam in secula seculorum». Sed haec interpretatio non est fidelis; ex hoc patet quod sacerdos ita dicat : «Ut in hoc sicut in omnibus *beneficiis* glorificetur et laudetur nomen tuum omnino venerandum et benedictum cum *nomine* Domini nostri Iesu Christi et Spiritus sancti». Porro sicut dixit sacerdos, ita decet populum respondere : «Sicut erat ET est». — Moyses Bar Kēphā interpretationem mediam, de tribus personis proponit, et congruens est eius sententia. — Iacobus Edessenus eis qui

* p. 75. de Filio id interpretantur consentit.* «Sicut erat et est», i. e. : priusquam incarnaretur Deus *est* et post mortem Deus *est* et permanet in corpore sine corruptione; «in secula», id est : sine termino est divinitas eius; «seculorum» i. e. quae est incomprehensibilis. — Alii interpretantur «sicut erat» id est : hoc declarant immutabilitatem eius et excellentiam eius et constantiam essentialem Dei, etiam in operationibus «ad extra» et in donis quibus nos *cumulavit* secundum quod dicitur ab Apostolo[1] : «Iesus Christus, heri et hodie : ipse et in secula».

Dicit sacerdos : SIT MISERICORDIA DEI MAGNI ET SALVATORIS; i. e. : hoc sacrificium quod oblatum est semel in cruce amoris *sacrificium* est, et per misericordiam datum est vobis; vobiscum est, et in vobis futurum est etiam tunc *in caelo* secundum quod dixit Iesus[2] : «Ipse in me manet et ego in eo».

Ab invocatione Spiritus sancti usque ad «catholicam» repraesentat *liturgia* tempus Nativitatis Domini nostri usque ad Resurrectionem eius. Nam, postquam complevit oeconomiam suam sacrificatus est in ligno : sacerdos pariter postquam complevit mysteria frangit et signat ea.

CAPUT SEXTUM DECIMUM.

Statim incipit diaconus «catholicam», id est universalem *orationem*, scilicet quae universa memorat. Quidam dicunt Apostolorum aetate non exstitisse catholicam hanc, quae vocatur a rudibus : ETIAM ET ETIAM, sed Patres qui post eos venerunt eam convenienter introduxisse ut proclamaretur post diptycha ne circumvagaretur mens
* p. 76. populi *in silentio, dum perficit sacerdos operationem mysteriorum. — «Catholicae» plures sunt; quaedam orthodoxae, quaedam non congruentes; quaedam recitantur soluta oratione, quaedam vero metrice et ad modum responsorii. Quae sic incipit : «Etiam atque etiam... et pro eo quod sine inculpatione et sine confusione»; et haec : «Etiam atque etiam... nunc sacrificium divinum completum est», rectae et probatae sunt.

Olim ante catholicam dicebat diaconus : MISERICORDIAM A DOMINO PETAMUS. Quod quippe cum superfluum esset suppresserunt doctores. Dum diaconus recitat «catholicam», sumit sacerdos hostiam in manibus silenter et tacite, non vero sicut Cyrrhenses inepti qui olim docuerunt ut clamaret sacerdos alta voce priusquam diaconus «catholicam» inciperet : PANEM CAELESTEM FRANGIMUS, et cetera. Quibus obstiterunt Georgius patriarcha[1], Cyriacus[2] et Dionysius patriarchae[3], et reliqui doctores; et ostenderunt opinionem Nestorii in his verbis eorum *Cyrrhensium* doctrinam sapere.

---

[1] *Hebr.*, XIII, 8. — [2] IOH., VI, 57.

De fractione. — Sed cum sumpsit sacerdos hostiam in manibus, ut diximus, dum frangit eam in duas partes, ostendit quod vere Verbum passum est carne, et quod sacrificatum est, et fractum est in cruce. Dum sumit iterum de corpore particulam et intingit *eam* particulam in sanguine et cum ea signat super corpus, cum prius particula quam in manu tenet, in latere «divisionem» id est partem quae est in patena, pupugerit, ostendit Christum in latere lancea confossum fuisse. Cum postea signat totum corpus, ostendit hoc occisum suo sanguine conspersum fuisse *et* in cenaculo quando dixit *Iesus* : «hic est sanguis meus» *et in cruce quando apertum est latus eius lancea, et fluxit ex eo sanguis et aqua, et conspersum est eis *corpus.* — Iterum : cum adducit aliquantulum sanguinis et signat super corpus in crucis modum, unionem animae cum corpore efficit, et ostendit quod postquam separata est anima Verbi ab eius corpore, reversa est anima et unita est corpori, dum eius divinitas nullo pacto divisa est a corpore aut ab anima eius, nec separabitur. Panis quidem est corpus Verbi Dei : vinum est anima eius; nam sanguis est typus animae, secundum id quod scriptum est[4] : «Anima omnis carnis sanguis est». — Cum iterum, postquam sanguine signavit super corpus, unit et iuxtaponit ambas partes hostiae inter se : ita significat et demonstrat Emmanuelem unum esse, nec divisum post unionem in duas naturas. Iterum, ostendit quod postquam immolatus est in cruce pacificavit per sanguinem crucis suae et univit et coadunavit caelestes cum terrestribus et populum cum Gentibus et animam cum corpore. — Quod etiam in orbem ducit hostiam circumcirca : exprimit et indicat quod pro peccatis orbis universi immolatus est in cruce. Iterum, quod circumducit panem signatum, id est hostiam, a dextera prima vice in orbem, ut diximus : docet pro iniquitatibus totius mundi *Christum* immolatum fuisse. Quod autem secunda vice a sinistra parte

*p. 77.

---

[1] Patriarcha Iacobitarum (758-790). — [2] Patriarcha Iacobitarum (793-817). — [3] Patriarcha Iacobitarum (818-845). — [4] *Lev.*, XVII, 14.

gyrat in dexteram, ostendit quod nos convertit Dominus a sinistra agendi ratione, id est errore, ad dexteram. — Quod confodit divisionem hostiae, ut supra diximus, ostendit Dominum in carne confossum fuisse. Quod partem parti imponit, manifestat quod postquam immolatus est *Christus* univit caelestes terrestribus et animam corpori et populum Gentibus.

*p. 78. Et quare aliquantulum sanguinis ad corpus *adducit, et signat, non vero aliquantulum corporis admovet sanguini? Respondemus : quia sanguis anima est. Porro, anima venit et unita est corpori Verbi, cum surrexit a mortuis in carne; non vero corpus ivit et unitum est animae. — Propter quid sumit particulam consecratam[1] e corpore et mittit eam in calicem? Respondemus : ut sciatur quod hic sanguis huius corporis est, et hoc corpus eius sanguinis est, non alterius. Iterum, mittit particulam in sanguinem, ut indicet quod idem ipse cuius est corpus hoc, et idem ipse cuius est hic sanguis, sacrificavit seipsum in cruce pro nobis. Iterum, ponit particulam in sanguine ut ostendat quod etsi in duobus vasibus ponuntur corpus et sanguis, unum tamen corpus revera est proprium Dei Verbi. Rursum, postquam proiecit particulam corporis in sanguinem, dum frangit corpus in plures partes, ipse *sacerdos* facit sicut fecit Dominus noster, qui corpus suum fregit et divisit in cenaculo. Iterum, particula[2] quae est in calice proclamat quod hic sanguis huius corporis est, et unus mactatus in sanguine et corpore. Quod ponitur seorsum altera pars : sicut membrum quod maxime praestans et principale est, ideoque datur eis qui perfectiores sunt ceteris.

Rursum : frangit corpus in «margaritas», i. e. particulas plures quae sufficiant omnibus fidelibus. Decet sacerdotes prudentes ut cum communicant corpore Domini nostri pueros, non frangant unam particulam in duas aut tres partes; sed unam particulam integram singulis tribuant, et integre detur crux in unaquaque particula, ne signum crucis, quod est super particulam *impressum*, corrumpatur in fractione, sicut faciunt sacerdotes ignorantes mysterium Christianorum et avari.

*p. 79. Sacerdotes veteres non *auferebant partes corporis quas miserant in calicem, sed in ipsis calicibus deferebant eas fidelibus, quas videntes *fideles* ex eis intellegebant et percipiebant hunc sanguinem qui est in calicibus huius corporis esse quod antea sumpsissent, cum cogitationibus reliquis quas supra exposuimus; postquam autem reducerentur calices sanguinis ad altare, sumebant eas particulas qui ministraverant calicibus. Haec consuetudo optima erat et mystica, diciturque servari adhuc apud Chalcedonenses, id est Melchitas.

---

[1] Gmurthā «carbo»; etiam «particula consecrata quae ab hostia separatur». — [2] Margānithā, i. e. «margarita», alterum nomen est particulae.

De cruce et mysteriis eius. — Quare sacerdos cruce signat corpus et sanguinem? Respondemus : ut sanctificentur, quia quidquid in ecclesia sanctificatur cruce sanctificatur, perficitur, consummatur : sive chrisma[1], sive baptismus, sive corpus et sanguis, sive altare, sive templum, sive ordinatio[2] et cetera, ut dixit Mar Severus patriarcha oecumenicus in antiphona Crucis responsorii primi : «Crux est quae sanctificat generationem novam baptismi; consummat et perficit sacrificium rationale et incruentum et omne ministerium et confectionem et perfectionem mysteriorum». — Quare cruce sanctificatur et perficitur quidquid in Ecclesia sanctificatur? Respondemus : Crux ipsum Christum figurat, ipse autem sanctificat nec sanctificatur. Quanquam sunt in Ecclesia aliae figurae quae ipsum *Christum* designent, in ipsa tamen cruce tota oeconomia perfecta est. Erubescant ergo Armeni qui crucem baptizant. Si enim crux Christus est, hic Christus quare baptizatur? vel forte duos Christos possident, ut Nestoriani et Chalcedonenses, et unus Christus alterum baptizat?

**De crucibus mysteriorum; quot sint?* — Requiritur ut notum *p. 80. faciamus de crucibus corporis et sanguinis et de locis quibus signantur. Respondemus eas cruces esse duodeviginti quarum novem super corpus et novem super sanguinem. Signantur autem tribus locis super corpus. Primo : quando dicit *sacerdos :* «Cum sumpsit panem in manibus suis»; secundo : quando dicit : «Illabens efficiat panem hunc corpus Christi»; tertio : quando frangit et consignat.

Quare tribus vicibus et tribus locis signat cruces? Respondemus : ut notum faciat quod hoc corpus et sanguis sunt unius de Trinitate, *scilicet* Verbi Dei, Filii Patris. Rursum, ut mystice repraesentet sepulturam et resurrectionem post tres dies. — Rursum respondemus : tribus vicibus et tribus locis signat sacerdos cruces super corpus et sanguinem, ut, prima vice, ubi dicitur : «Cum sumpsit panem in manibus», notum faciat quod Pater volet, Filius consentiet, Spiritus sanctificabit; secunda vice, ubi dicitur: «illabens», ut demonstret Patrem esse beneplacentem, et Filium beneplacitum, et Spiritum perficientem; tertia vice, ubi frangit et signat, ibi ostendit Patrem voluisse, Filium annuisse, Spiritum consummavisse[1].

---

[1] μῦρον. — [2] χειροτονία.

Decet etiam nos hic loqui de crucibus quas format *sacerdos* et super seipsum et super clericos et super populum. — Primo dicimus in liturgia non licere omnino cuiquam ex clericis aut ex populo formare cruces super se; sed sacerdos qui offert ipse format crucem super seipsum et super mysteria et super clericos et
p. 81. super populum. Prima vice ubi dicit : «Caritas Dei Patris»; secunda vice ubi dicit : «Sit misericordia Dei»; tertia vice ubi dicit : «Sit gratia Trinitatis»; quarta vice post sumptionem *mysteriorum*, ubi populum commendat et dicit : «Convertere in nos in misericordia et gratia; et benedic populum tuum et serva hereditatem tuam». Hodie, pro hac quarta *vice*, scilicet : «Convertere in nos in misericordia et gratia» et cetera, in oratione «Benedic nos omnes», nempe in eius fine cum dicimus : «Commendamus vos» et cetera, facimus unam crucem super populum.

In tribus locis prioribus quos enumeravimus, signat primum sacerdos crucem unam super seipsum et unam super clericos qui a sinistris eius sunt et aliam super clericos qui ad eius dexteram sunt; et tres super populum qui post se stat. Si vero non sint sacerdotes et diaconi a dextris aut a sinistris eius, non necesse est ut signet super dexteram nec super sinistram partem, sed super populum tantum; si autem nec stet populus post eum *sacerdotem*, neque ullus quispiam, non necesse est ut signet crucem super quamlibet regionem *mundi* sed super seipsum tantum.

Iterum dicimus quod hostia per sacerdotem consecrata et fracta super altare ordinatur in remissionem et propitiationem vivis et mortuis, unicuique secundum meritum suum, sicut et ipse Dominus consecravit seipsum pro nobis, et immolatus est in carne super lignum, et nos mundavit a peccatis nostris, et propitiatus est omnibus. Signatur et adunatur hostia sanguini, sicut et ipse Dominus noster univit animam suam corpori, quando surrexit de sepulcro.

---

[1] Sic vertendum putamus, neglectis codicum punctis, et ita ni fallimur, paullo clarior evadet sententia quam ferme eisdem verbis enunciatam iam supra invenimus, p. 41, l. 23. Hic vero addit C : In oratione «credidimus» signantur cruces XVIII aliae; et sunt omnes cruces super mysteria XXXVI, quod significat XXXVI ictus flagellorum quibus verberatus est Dominus noster a Pilato.

Sumit etiam sacerdos panem in manibus suis, ut manifestum faciat quod passibilis et corruptibilis non est, sed impassibilis et incorruptibilis et vivificans. Signat tres cruces super hostiam et tres super calicem, quasi quod per Trinitatem completa sit tota operatio mystica,* ut supra scripsimus. *p. 82. Idem asseruit Iacobus apostolus in ipsa liturgia quam nunc interpretamur, in oratione «Pater noster qui est in caelis» cum dixit : QUI OBLATIONES ET PROVENTUS FRUCTUUM TIBI OBLATA IN ODOREM SUAVITATIS DIGNATUS ES SANCTIFICARE PER PARTICIPATIONEM[1] UNIGENITI FILII TUI ET ILLAPSUM SPIRITUS. Quod autem fractione compleat sacerdos operationem mysticam, figurat quod postquam complevit Dominus noster oeconomiam suam mysteria quae ad eum spectabant complevit in cruce. Quod vero frangat et consummet : unionem corporis et sanguinis sacramentalis *figurat*. Per signationem crucium, *figurat* sacrificatum fuisse *Dominum* in carne super lignum. Iterum, cum hostiam frangimus et signamus sanguinem signo crucium, sacrificium illud mysticum praefiguramus quo in mundo futuro consecrabuntur omnes mentes spirituales, et signabuntur imagine divina.

CAPUT DECIMUM SEPTIMUM.

De mysteriis. — Finis totius capitis quarti liturgiae quod nunc tractamus, ad Patrem spectat. Dicit enim sacerdos : DEUS, PATER DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI, et hac oratione deprecatur Patrem ut mundet et sanctificet spiritus nostros et corpora nostra; ut in puritate orationem quam docuit Dominus noster discipulos suos recitemus. ET IN VULTU INCONFUSO, id est : quem non pudeat, propter iniquitatem transgressionis mandati[2], nec pudeat propter iniquitates proprias quas ipsi commiserimus; AUDEMUS TE INVOCARE, DEUM, i. e. : Etsi forte cum mundi simus, recitamus orationem illam, quod non licet creaturis : quia nemo est sine peccato, audacia tamen est nos orare oratione illa.* *p. 83. Iterum audacia est quod cum simus lutei et creati vocemus Deum caelestem Patrem nostrum. Nosse decet quod Deus Pater per baptismum nobis factus est pater : dixit enim ad Filium dum baptizaretur[3] : «Hic est Filius meus». Per illud : «hic est Filius meus», non filium quidem eum fecit, ut aiunt haeretici : erat enim natura et ab aeterno eius Filius, cuius generatio transcendit initium et tempus; verum quia absconditus erat et reconditus quando incarnatus est et baptizatus, detexit eum et manifestavit eum *his verbis :* «Hic est Filius meus dilectus». Cum ergo diceret : «Filius meus», expresse declarabat quod esset filius eius naturalis qui erat absconditus, et revelatus est carne; cum vero diceret : «hic» est filius meus : per eum omnes fideles qui baptizati fuerint filios suos vocavit.

---

[1] Ita codd. nostri; sed textus liturgiae rectius habet «per gratiam». Cf. p. 28, l. 9. — [2] I. e. : propter peccatum originale. — [3] MATTH., III, 17.

DE (*ORATIONE :*) PATER NOSTER QUI ES IN CAELIS, *ET EIUS INTERPRETATIONE.* — Idcirco simul ac baptizati sumus recitamus : «Pater noster qui es in caelis»; et postquam complevit sacerdos orationem, clamat populus et dicit : «Pater noster qui es in caelis» et cetera. Interpretationem huius orationis prolixe exposuimus in *commentario nostro de* Evangelio Matthaei; hic vero brevius dicemus.

PATER NOSTER QUI ES IN CAELIS; i. e. : Pulchre statutum est hanc orationem in liturgia recitari, quia docet christianos doctrinam Filii et demonstrat paternitatem Patris bonitate eius erga nos, et filiationem nostram, ut gaudeat anima nostra quod talem Patrem habeamus ut nos timeat malignus qui pugnat adversum nos. — PATER NOSTER QUI ES IN CAELIS, i. e. : Patrem eum vocamus per baptismum, et patrem nostrum eum dicimus communem quia unum corpus sumus, divites et pauperes, et debemus orare pro omnibus. — QUI ES IN CAELIS, i. e. : Elevans nos a terra ad caelestia. — SANCTIFICETUR NOMEN TUUM, i. e. : Laudetur apud nos nomen tuum, dum bona facimus; et nos etiam sanctificemur quos dignos reputasti qui filii tui
*p. 84. fieremus. — ADVENIAT *REGNUM TUUM, i. e. : Veniat auxilium tuum, etiam Spiritus sanctus, et eripias nos a Calumniatore qui vult regnare super nos. Iterum : REGNUM TUUM, i. e. : Imperium Unigeniti Filii tui qui super omnia regnaturus est. — FIAT VOLUNTAS TUA, i. e. : Fiat voluntas tua in nobis. Sicut angeli custodiunt mandata tua in caelis, ita et nos super terram. Iterum : UT IN CAELO, i. e. : sicut in caelo est requies a bello et apostasibus et fit voluntas tua, in angelis nempe, ita et in terra adimpleatur voluntas tua, non autem voluntas Calumniatoris. — DA NOBIS PANEM, i. e. : Cibum corporis, non autem divitias. Iterum : PANEM COTTIDIANUM DA NOBIS, non multa, quae immoderate ventri inserviant. Per hoc : HODIE, monet ne sollicíti simus de illis *bonis* quae transeunt, sed de futuris et stabilibus. — DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA, i. e. : culpas et peccata quae commisimus. — SICUT ET NOS : Per veniam, veniam res-

taurat; pro gutta quam remittimus, mare magnum peccatorum remittit; et sic nos ab ira cohibet. — NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM, i. e. : tribulationem, quia debilis est natura nostra; ne deficiamus. SED LIBERA NOS A MALO, i. e. : a Calumniatore, quia multae sunt insidiae eius in nos, et non est nobis virtus ut cum eo pugnemus. — QUIA TUI EST REGNUM, i. e. : Non transit nec mutatur regnum tuum ut *regnum* regum terrestrium : idcirco non decet nos timere, quia nihil est quod possit adversum nos stare. ET VIRTUS, i. e. : Virtus tua omnes virtutes creaturarum fert. ET GLORIA, i. e. : Laudes superiorum et inferiorum *ordinum*[1] tibi offerentur in secula seculorum.

Rursus : dicitur oratio «Pater noster qui es in caelis,» communiter, quod indicium est paternitatis eius communis et filiationis spiritualis, et distinctionis fidelium ab infidelibus. Universus populus orat orationem «Pater noster qui es in caelis»* enixe deprecantes ut sancte sanctificentur, quatenus, sicut decet sanctos, divinitatem sanctificent, et sancte digni reddantur participatione mysteriorum. — Iterum, per orationem : «Pater noster qui es in caelis», laudem dicimus ei qui nos dignos iudicavit participatione et familiaritate cum ipso. — Iterum; per orationem «Pater noster qui es in caelis» : indicatur paternitas illa quae cuncta genuit, et perficit omnia in vita incorruptibili quam possidebunt perfecti per participationem perpetuam, quando digni erimus beatitudine ventura. — Aliud quoque nosse decet : sacerdos debet prior incipere : «Pater noster qui es in caelis» sicut lingua in corpore; deinde vero fideles subsequuntur. *p. 85.

Dicit iterum sacerdos : ETIAM, DOMINE DEUS NOSTER, NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM, i e. : rogat Patrem ut accipiat orationem quam recitavit et pronunciavit populus. Postea dicit sacerdos : PAX OMNIBUS VOBIS, i. e. : monet eos ut liberi a timore et in pace sint secum et cum aliis, quatenus digni efficiantur sumptione mysteriorum vivificorum.

Statim diaconus praecipit populo, dicens : CORAM DOMINO CAPITA NOSTRA INCLINEMUS, i. e. : praecipit eis : inclinate capita vestra coram Deo, quia sacerdos hanc orationem facit pro vobis et propter vos et offert eam ad Deum; vos vero inclinate capita vestra coram Deo quem deprecemini ut largiatur vobis quae petit sacerdos.

---

[1] I. e. : angelorum et hominum.

Dicit populus : CORAM TE DOMINE DEUS NOSTER, i. e. : coram te, Domine, inclinamus capita nostra, sicut iussit diaconus.

Sacerdos orat, dicens : TIBI INCLINAVERUNT SERVI TUI CAPITA SUA : rogans Patrem pro eis hac oratione, ut mittat super eos misericordiam et benedictionem, quatenus cum puritate convenienti sumant mysteria vivifica et sancta. — Sacerdos dicit : PAX OMNIBUS
*p. 86. VOBIS, i. e. : pax quam ibi dat eis *est pacis instar quam dedit Dominus discipulis suis post resurrectionem suam quando intravit ad eos in cenaculum et dixit eis : «Pax vobiscum.»

Deinde dicit sacerdos : SIT GRATIA TRINITATIS, i. e. : hoc dicit eis : haec mysteria quae sanctificata sunt et perfecta sunt et completa sunt propter vos et quae mox sumpturi estis, gratia Trinitatis vobis donata sunt, cum non sint extra Trinitatem aut sine Trinitate, sed unius personae ex Trinitate sint, i. e. : Filii qui corporatus est. — Iterum : dat pacem populo et signat eos tribus crucibus in nomine Trinitatis sanctae quae servat et perficit et consummat universa.

Statim diaconus dicit populo : IN TIMORE ADSPICITE, i. e. : In timore et tremore adspicite haec mysteria mundo altiora quae extollit sacerdos et ostentat coram oculis vestris.

Sacerdos extollit et ostentat mysteria, clamans et dicens : SANCTA SANCTIS, quasi dicat : mysteria haec sunt sanctificata et sancta et vivifica : sanctis danda sunt. Rursum : SANCTA SANCTIS, i. e. : animae et corpori et menti quae sanctificata sunt tribus consecrationibus : aqua, igne, spiritu; Patre, Filio, Spiritu Sancto. Est etiam imago quaedam Dei in compositione hominis : Anima sicut Pater, corpus sicut corporeitas Filii, mens sicut Spiritus Sanctus, et sic sumus similitudo quaedam Dei. Iterum : SANCTA SANCTIS, i. e. : sancta ut a sacerdotibus puris *confecta sunt*, ita puris dantur et dividuntur. Qui igitur sumit dum mundus non est, reus est, quia non discernit corpus Domini. Iterum : SANCTA SANCTIS, i. e. : his qui sanctificati sunt tribus consecrationibus : signaculo et signatione et sigillo
*p 87. quibus quasi margaritis *ornati sumus, et filii Dei facti sumus. Ne proiiciamus eas ante porcos, sicut filius prodigus. — Rursum : sursum elevantur mysteria et gestantur manibus sacerdotis dum clamat : SANCTA SANCTIS. Id significat adscensionem Domini nostri in caelum et quod magnifice virtutibus angelicis sanctificatus est. Quod iterum elevat patenam et calicem sursum in aera, significat quod in nubibus exaltatus est Dominus noster et adscendit in glo-

riam suam. Iterum : SANCTA SANCTIS, quia largitus est nobis ut sancte glorificaremus eum et contrectaremus eum et misceremur cum eo divino modo. Iterum : SANCTA SANCTIS, i. e. : *significat* laudem universalem omnium sanctorum quando sancte communicabunt cum illa natura beatifica in mundo futuro, et sanctificabunt eam sine intermissione, et sanctificabit eos sine fine.

Populus confitendo dicit : UNUS PATER SANCTUS, UNUS FILIUS SANCTUS, UNUS SPIRITUS SANCTUS; i. e. : Modo tu, o sacerdos, dixisti quod haec sancta sanctis dari oporteret; nos vero confitemur et dicimus : Non est sanctus nisi unus Deus Pater, et unus Deus Filius eius, et unus Deus Spiritus qui ab eo *procedit*. GLORIA PATRI ET FILIO, i. e. : sursum dirigimus gloriam ad Trinitatem sanctam et sanctificantem, ut sanctificentur linguae nostrae per gloriam quam ad eam sursum dirigimus ante sumptionem mysteriorum.

Rursum : UNUS PATER SANCTUS, quia non est filius alterius (*seu non habet patrem*) sicut patres[1] terreni, neque est Pater alterius, nisi Domini nostri Iesu Christi, et ex eo nominatur paternitas in caelo et in terra. UNUS FILIUS SANCTUS, i. e. : non est filius alterius, sicut ei qui sunt super terram, sunt filii patrum suorum, et patres filiorum suorum. At neque veri filii sunt *cognominandi *absolute*, neque patres veri. UNUS SPIRITUS SANCTUS, qui a Patre procedit et consubstantialis est Filio. Nomen sanctitatis eius est *proprium*. Eis qui aequales sunt in natura et distincti in proprietatibus : GLORIA ET HONOR IN SECULA! — Iterum : UNUS PATER SANCTUS, i. e. : dum sic clamat populus, manifestat indicatione evidenti quod post oeconomiam (*seu incarnationem*) Trinitas ut est Trinitas permansit, et eadem ipsa glorificatur a superioribus et inferioribus. Iterum : multum convenit ut sanctificemus Trinitatem ante sumptionem mysteriorum, cum Isaias postquam illas sanctificationes audivisset, tunc carbone mundatus sit qui typice admotus est ori eius, eo tamen non communicavit[2]. Si autem antiquitus quamvis non manducasset propheta symbolum, mundatus est tamen symbolo, nunc dum manducatur veritas, quanto magis mundabit manducantes. Domesticis est sacramentum : profanis autem panis est. Vocatur mysterium quia est inaccessibile; et extraneus non manducat ex eo; clauditur porta, scilicet velum, et teguntur mysteria tremenda : in- *p. 88.

---

[1] Mss. perperam hic habent : «filii». — [2] Cf. p. 88, n. 1.

dicat quod absconditur Dominus noster super universum et intravit in gloriam suam[1].

Diaconus : IN RESURRECTIONE REGIS. Deinde : LAUDATE DOMINUM IN SANCTUARIO EIUS. Diaconus dicit : ORAMUS TE, et sacerdos frangit.

CAPUT DUODEVICESIMUM.

Rursum in theoria pergentes ad delectationem spiritualem pervenimus. Sacerdos postquam dixit populus : UNUS PATER SANCTUS *p. 89. et reliqua, recondit mysteria in linteis, scilicet *angulis, et quando vult communicare aut communionem aliis dare mysteria detegit. Lintei figura sunt petrae quae imposita est sepulcro Domini nostri, eaque abscondebatur porta sepulcri. Quod autem removet linteos repraesentat quod surrexit Dominus e sepulcro, et apparuit discipulis suis et confirmavit eos. — Iterum : quod recondit mysteria, typus est temporis quod antecedebat incarnationem Verbi quod velatum et absconditum erat hominibus. Quod autem detegit mysteria, imago est temporis post incarnationem eius qui revelatus est et manifestatus hominibus.

Rursum, sacerdos ipse communicat mysteriis, sicut et Dominus noster primus communicavit corpori suo et sanguini suo in cenaculo, et deinde communicavit discipulos suos. Iterum : ut manifestet quod ipse sacerdos indiget virtute, et per gratiam *tantum* dignus habitus est qui ministraret eis mysteriis. Iterum, decet agricolam nutriri *prius* fructibus agri sui, et deinceps alios participes facere; doctorem quoque decet repleri doctrina sua et exinde docere alios. Quod iterum dividit sacerdos mysteria clero et populo, agit sicut egit Dominus noster in cenaculo, qui divisit corpus et sanguinem suum discipulis suis. Calicem primus educit, non quasi sit potior sed quia sanguis primum producitur ex corpore, qui conspicitur etiam cum longe sit corpus (?)[2]. — Iterum, dicimus quod haec mysteria corporis et sanguinis quae dividit sacerdos et dat fidelibus, quasi post resurrectionem Christi dividit ea : cum sint impassibilia et immortalia et incorruptibilia; non autem sicut ante resurrectionem eius. Exeunt mysteria ad populum ope sacerdotis, sicut Filius etiam ad gentes ivit ope Apostolorum. Velum tollitur et in publicum revelantur mysteria, sicut et revelatio *mysterii absconditi *p. 90. Domini nostri per illustres praecones et adnunciationem evangelicam in toto orbe *facta*. Sumuntur mysteria in cibum spiritualem et indissolubilem : significat quod illuminati sunt veri fideles a Filio et digni facti sunt unione spirituali cum eo et scientia eius divina. Iterum : participatio mysteriorum quae hic fit, pignus est quod in mundo futuro sancte et supra omnem scientiam ipsa persona Christi spiritualiter fruemur sine declinatione. Iterum : quod uni corpori et sanguini sancto participamus, figurat quod illuminati sumus revelatione quae in carne facta est, et per eam gustavimus vitam veram et delectationem aeternam. Iterum : participatio mysteriorum *significat* mentem nudam quae consummabitur et merebitur participare contemplationem sanctae Trinitatis ex qua hauriunt sancti cibum ineffabilem.

---

[1] Quae sequuntur solus cod. C, habet; ad ritum Maronitarum pertinent. —

[2] Vix intellegi potest haec sententia, qua ratione forte eam C omisit. Vertit Assemani : «non quod antiquior sit, sed quia ex corpore visibili sanguis primus prodit.» (*Cod. lit.*, t. V. p. 393.) Cf. sententiam non multum dissimilem, supra p. 50, l. 7.

Rursum : a fractione usque ad sumptionem mysteriorum figurat tempus post oeconomiam[1] et usque ad resurrectionem universalem, quo digni efficimur gratia baptismi et manducatione spirituali corporis et sanguinis.

CAPUT DECIMUM NONUM.

CAPUT QUINTUM LITURGIAE. — Dicit diaconus : STEMUS DECENTER POSTQUAM SUMPSIMUS ET DIGNI FACTI SUMUS et cetera; i. e. : Hortatur populum ut gratias agant propter dona ineffabilia mysteriorum vivificorum et propitiabilium quae dedit eis.

Sacerdos orat : CONFITEMUR TIBI, DOMINE DEUS NOSTER, ET MAGIS CONFITEMUR, id est : in hac oratione confitetur Deo *propter mys- *p. 91. teria vivifica quae dedit nobis; et petit ab eo iterum ut ad propitiationem et purificationem fiant, non ad condemnationem, et rursum petit ab eo ut conservet nos in iustitia et sanctitate, ut in mundo futuro digni simus portione et sorte et hereditate omnium eorum qui a seculo ei placuerunt. Iterum quod dicitur oratio confessionis et gratiarum actionis : figurat declarationem manifestam quod omnes fideles confitentur et gratias agunt ei qui haec omnia nobis tribuere dignatus est. Iterum perficiunt confessionem ei qui eos dignos habuit convivio divino. Iterum : confessio altera ei qui in fine temporum nos docuit veram confessionem. Iterum : per confessionem et gratiarum actionem, confessionem communem omnium qui introducti sunt ad cenam nuptialem, ei qui dignatus est mortalibus parare gaudia spiritualia et unionem secum.

---

[1] I. e. Incarnationem.

Diaconus dicit : CORAM DOMINO CAPITA NOSTRA INCLINEMUS; i. e. : iubet eos inclinare capita sua coram Deo, quia etiam hanc orationem pro eis orat *sacerdos*.

Sacerdos : DEUS QUI MAGNUS ET MIRABILIS ES, QUI INCLINASTI CAELOS; i. e. : sacerdos a Filio petit in ea oratione ut populi misereatur et effundat super eum benedictiones, et servet eos a peccatis et a noxis.

Hoc quoque nosse decet : omnes orationes liturgiae ad Patrem adscendunt; et id manifestum est ex eo quod sacerdos qui sacrificat typum Christi gerit qui fuit mediator Dei et hominum, cum corpus et sanguinem «sua» nominet quasi personam Christi teneat. Idcirco Patrem alloquitur in invocatione Spiritus *sancti* cum dicit : «Miserere mei, Deus Pater, et mitte super nos et super has oblationes propositas Spiritum tuum sanctum». Etiamsi quando sacerdos memorat *p. 92. *incarnationem Domini, convertit sermonem ad personam Christi et dicit : «Cum ergo commemoremus, Domine, mortem tuam et resurrectionem tuam» et reliqua, in fine tamen huius orationis sicut reliquarum omnium orationum ad Patrem denuo sermonem vertit, cum dicit ad Christum : «Per te et tecum Patri tuo», et statim fideles post sacerdotem ad Patrem dicunt : «Miserere nobis, Deus Pater, omnipotens.» Ergo omnes orationes liturgiae ad Patrem adscendunt, excepta ultima omnium quae adscendit ad Filium[1] eaque sacerdos gratias agit Filio, quia per eum fuit nobis accessus ad Patrem, et ipse est via quae ducit et porta quae introducit nos ad Patrem, secundum verba eius quae non mentiuntur. Si autem inveniatur oratio quaedam in aliqua liturgia quae non adscendat ad Patrem, errore scribarum aut sacerdotum imperitorum et indoctorum scripta est, et decet eam corrigi et dirigi ad Patrem, excepta ultima quae adscendit ad Filium uti diximus; sacerdos enim, ut supra ostendimus, personam Christi gerit et stat medius inter Deum et homines. Oratio vero ultima ad Filium adscendit quia fuit nobis causa cur ad Patrem accederemus. Porro, aequum est nos ei confiteri et gratias agere per hanc orationem, quia cum essemus longe et reprobati a Patre, per ipsum vocavit nos et appropinquare fecit ad se.

---

[1] Omnes codd. hic habent : «Patrem», quam lectionem ex ipsa sententia mendosam esse manifestum est.

[CAPUT VIGESIMUM[1].]

Theoria universae liturgiae et ecclesiae in compendio. — Rursus dicimus : nec corpus sine altari nec *corpus sine sacerdote perficitur; *p. 93. Emmanuel autem est haec omnia : altare, et corpus seu hostia, et oblatio, et sacerdos, et offerens. Iterum dicimus quod a sumptione mysteriorum usque ad finem figurat mundum futurum ubi altero modo sanctificabimur et sanctificabimus mysterium magnum et mirabile.

Iterum, summatim et breviter dicimus : per templum animam puram significamus; per altare cor mundum figuramus; per sacerdotem mentem quae operatur virtutem; per corpus et sanguinem divitias absconditas et praestantes; per petitionem pacis pacificationem communem; per demissionem in inclinationibus adorationem spiritualem; per elevationem anaphorae scientiam occultorum et arcanorum; per consensum unanimum sacerdotium principale; per illapsum venerabilem bonitatem divinam; per sanctus, sanctus, sanctus seu trisagion theoriam trinitatis; per narrationem rerum gestarum in cenaculo operationem sacerdotalem; per commemorationem mortis imaginem eius vivificam; per illapsum Spiritus Sancti dona divina; per signationem crucis perfectionem cogitationum; per unionem mysticam unionem spiritualem; per commemorationem pro vivis et defunctis petitionem propitiatoriam pro omnibus; per fractionem et signationem immolationem perfectam facultatum rationalium; per signum crucis et invocationes nominum sanctorum consummationem perfectam in Trinitate; per orationem «Pater noster qui es in caelis» fiduciam familiarem; per : «Sancta Sanctis» exaltationes altissimas; per sumptionem mysticam gaudia illa caelestia; per confessionem et gratiarum *actionem hanc confessionem propter omnia et circa *p. 94. omnia. Usque modo summatim totam theoriam liturgiae descripsimus speculative (*allegorice*) secundum petitionem suam, o frater noster;

---

[1] Hanc divisionem C D non habent. Eam tamen primitivam esse existimamus.

in tota expositione, post interpretationem realem, speculativam (*allegoricam*) plerumque adiunximus.

In fine liturgiae dicit diaconus iuxta consuetudinem Orientis : BENEDIC, DOMINE, ITE IN PACE; id est : iubet populum ut abeant in tranquillitate et pace. — Populus dicit : IN NOMINE DOMINI DEI NOSTRI. i. e. : sicut praecepisti nobis, discedimus in nomine Domini fortis. In Occidente haec non dicunt; praeterquam quod dicit diaconus : BENEDIC, DOMINE, tantum.

Sacerdos dicit : BENEDIC OMNIBUS NOBIS, SERVA NOS OMNES, et cetera. Statim dicit populus strophas : CORPUS TUUM QUOD SUMPSIMUS ET SANGUIS TUUS VIVUS; et post strophas, convertitur sacerdos populum versus et format tres cruces dicens : COMMENDAMUS VOS GRATIAE, i. e. : commendo vos Trinitati sanctae quae est Deus et figuratur tribus personis; ut misericordia sua vos custodiat in itineribus vestris, et nos vobiscum.

Debet sacerdos, quando intendit pronunciare eam commendationem et tres cruces formare, ponere dextram super altare, statimque converti ad populum, et tres cruces ea formare. Non autem convenit sacerdotem dicere : «Commendati estis Trinitati», sed : «Commendamus vos», haec enim *formula* recta est et correcta.

Hac meta etiam ibi requiescimus, cum, auxilio et concursu Domini, prolixe pleneque compleverimus petitionem tuam, et rogationem tuam perfecerimus, o frater noster, et omni verbo dignissime, *p. 95. *Mar Ignati, metropolita Urbis sanctae, Ierusalem scilicet : «Visio pacis». Tu quidem, anima pura et mente limpida, orationem offer pro me ipso Dionysio, humili ac debili, qui sedeo Amidae, in urbe Mesopotamiae, ut eripiar a tentationibus et molestiis animae et corporis, et liberer ab omnibus adversitatibus malorum ipsiusque patris malitiae, et perveniam ad quietem iustorum. Amen.

EXPLICIT EXPOSITIO LITURGIAE.

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

I

INDEX NOMINUM

QUAE OCCURRUNT IN EXPOSITIONE LITURGIAE.

Abraham, 84, l. 38.
Adamus, 51, l. 32, 33, 35; 52, l. 2, 5; 71, l. 3, 33; 74, l. 34.
Aegyptus, 74, l. 36, 37; 78, l. 6.
Aharon, 52, l. 27.
Alexandria, 39, l. 27.
Alexandrini, 38, l. 1; 39, l. 22.
Amida, 33, l. 4; 100, l. 27.
Antiochia, 44, l. 27.
Apollinarius, 57, l. 17, 38.
Arabes, 56, l. 31.
Arius, 56, l. 33; 59, l. 2.
Armeni, 51, l. 6, 31; 54, n. 1; 57, l. 32; 83, l. 14, 24; p. 89, l. 20.

Cethim, 33, l. 26.
Chalcedon, 34, l. 8.
Chalcedonenses, 34, l. 6; 43, l. 14; 44, l. 30; 45, l. 6; 56, l. 20, 28; 57, l. 36; 83, l. 33; 84, l. 3; 89, l. 5, 22.
Cherubim, 79, l. 32.
Cledonius, 56, l. 25.
Clemens, 41, l. 2; 71, l. 36.
Cleophas, 58, l. 12.
Constantinopolis, 59, l. 4.
Constantinus, 55, l. 6.
Cyprianus, 48, l. 27.
Cyriacus, 74, l. 24; 87, l. 4.
Cyrillus, 45, l. 14; 69, l. 17.
Cyrrhenses, 87, l. 1.

Daniel, 43, l. 22.
David, 59, l. 27.
Dionysius Areopagita, 41, l. 5, 7; 50, l. 17.
Dionysius Bar Ṣalībī, 33, l. 4; 100, l. 26.
Dionysius, patriarcha, 87, l. 4.
Dyophysitae, 57, l. 39.

Elisabeth, 73, l. 14.
Emmanuel, 44, l. 11; 50, l. 17, 25, 26; 52, l. 28, 29; 65, l. 17, 22.
Ephrem, 74, l. 28.
Eutyches, 57, l. 16, 28.

Franci, 35, l. 9; 54, n. 1.

Gabriel, 34, l. 34; 81, l. 13.
Georgius, 87, l. 4.
Graeci, 33, l. 27, 30, 34; 39, l. 12; 84, l. 15.
Gregorius Theologus, 56, l. 25; 63, l. 6.

Hebraei, 34, l. 27; 77, l. 19.
Hellen, 33, l. 30.
Hiram, 37, l. 12.

Iacobus apostolus, 36, l. 17; 61, l. 33; 91, l. 5.
Iacobus Edessenus, 36, l. 25; 37, l. 21; 41, l. 2; 53, l. 19; 61, l. 9; 66, l. 35; 67, l. 20; 74, l. 23; 85, l. 39.
Iacobus Sarugensis, 42, l. 24.
Ierusalem, 34, n. 2; 100, l. 34.
Ignatius Antiochenus, 44, l. 6, 23.

Ignatius Hierosolymitanus, 33, l. 7; 100, l. 24.
Ioannes Baptista, 46, l. 14; 52, l. 25; 65, l. 4.
Ioannes Bar Ganawaï, 54, n. 1.
Ioannes Darensis, 50, l. 22, 31; 74, l. 22.
Ioannes Evangelista, 44, l. 22; 45, l. 11.
Ioël, 59, l. 19.
Iosephus Arimathaeus, 43, l. 35; 44, l. 12, 19, 34.
Isaïas, 44, l. 7; 45, l. 8, 12, 14; 69, l. 13, 16, 18.
Israelitae, 81, l. 38.
Iudaea, 50, l. 14.
Iudaei, 44, l. 33; 45, l. 3, 9; 56, l. 31; 65, l. 37; 72, l. 1; 73, l. 2.
Iulianus Augustus, 37, l. 13.
Iulianus Halicarnassensis, 57, l. 32.
Lucas, 58, l. 11, 12.

Macedonius, 55, l. 39; 59, l. 4, 8.
Manes, 56, l. 11, 12; 57, l. 28.
Marcianus, 34, l. 5.
Maria Virgo, 36, l. 13; 41, l. 11; 57, l. 7; 75, l. 8, 15; 80, l. 23, 28; 81, l. 34.
Maronitae, 96, n. 1.
Matthaeus, 43, l. 26; 92, l. 4.
Melchitae, 34, l. 4; 54, n. 1; 58, l. 4; 84, l. 3; 89, l. 5.
Mesopotamia, 100, l. 27.
Moyses, 51, l. 10, 17; 56, l. 6; 80, l. 15.
Moyses Bar Kēphā, 44, l. 22; 50, l. 32; 52, l. 16; 61, l. 18; 66, l. 35; 67, l. 32; 74, l. 25; 77, l. 2, 9; 81, l. 19, 29; 85, l. 38.
Nestoriani, 56, l. 20; 58, l. 4; 75, l. 16; 89, l. 22.
Nestorius, 44, l. 25; 57, l. 37; 87, l. 5.
Nicaeni (Patres), 55, l. 27, 38.
Nicodemus, 44, l. 12, 19.
Noë, 43, l. 1; 51, l. 17; 78, l. 28, 31.

Origenes, 59, l. 35.

Paulus, apostolus, 35, l. 22; 41, l. 6; 46, l. 8; 50, l. 30; 51, l. 13; 59, l. 31, 33; 66, l. 14, 22; 73, l. 5; 75, l. 17, 23.
Petrus, apostolus, 44, l. 31; 65, l. 36.
Petrus Fullo, 44, l. 27.
Pilatus, 43, l. 26, 34; 58, l. 8; 90, n. 1.

Roma, 33, l. 29.
Romani, 33, l. 9, 26; 34, l. 2.
Romulus, 33, l. 29.

Sabellius, 56, l, 30.
Sadducaei, 59, l. 35.
Seraphim, 45, l. 12, 15; 46, l. 22; 69, l. 15, 30; 70, l. 10; 71, l. 10.
Severus, 44, l. 23, 28; 53, l. 17; 89, l. 11.
Syri, 54, n. 1.

Theologus (Gregorius), 56, l. 25; 63, l. 6.
Theopaschitae, 72, l. 4.
Thomas, presbyter, 36, l. 27; 37, l. 22.
Tyrus, 37, l. 12.

Valentinus, 57, l. 14.

II

INDEX RERUM.

ablutio manuum, p. 60.
alleluia, ante Evangelium canitur, p. 46.
altaris mystica significatio et forma, p. 50.
anamnesis, p. 72 et seq.
anaphora seu *velum*, p. 65 et passim.
aqua vino miscenda, p. 51.
arcani disciplina, p. 37.
audientes egrediuntur post Lectiones, p. 36 (vid. *catechumeni*).

canon missae, p. 38 et seq.
canones seu *diptycha*, p. 83.
catechumeni dimittuntur, p. 47 (vid. *audientes*).
catholica seu *proclamatio*, a diacono recitatur, p. 86.
commemorationes post Consecrationem, p. 84.
communionis ordo et significatio mystica, p. 96, 97.
consecratio, p. 74, 78.
crepitaculum, p. 42.
cruces; quot et quomodo fiant, p. 37; — iuxta Iacobum Edessenum, p. 39, 40; — idem argumentum declaratur et explicatur a Dionysio, p. 40, 42. — Crucium super sacramenta significatio, p. 89; — numerus et locus, p. 90. — Crucium super sacerdotem, clerum et populum numerus et locus, p. 90.

diaconi dimittunt quinque ordines, p. 47, 48.
Dyonisii Bar Ṣalībī opera quaedam recensentur, p. 33.
diptycha, p. 83.

ecclesiae mystica significatio, p. 49.
elementorum panis offerendi numerus et significatio, p. 35, 51.
elevatio sacramentorum, 94.
energumenorum duo ordines dimittuntur, p. 37, 47, 48.
evangelii lectio, p. 46.
extensio vide *inclinatio*.

fermentatus panis non azymus adhibendus, p. 51.
fidei Nicaeno-Constantinopolitanae explicatio, p. 55, 60.
flabella, p. 46.
fractionis modus et mystica significatio, p. 87, 88, 90, 91.

genua flectere in liturgia non licet, p. 64.
granorum tritici mystica significatio, p. 34, 35.
gratiarum actio, p. 97, 98.

hosanna, p. 70.
hostiarum offerendarum numerus, p. 49.

ieiunium ante liturgiam cur servetur, p. 54.
impositio panis et vini super altare, p. 50.
incensum, p. 46, 52.
inclinationes et *extensiones*, p. 68 n. 1, p. 83, 84.
invocatio Spiritus Sancti, p. 80, 81; — quis sit eius effectus, p. 82.

lampades in ecclesia accenduntur, p. 46.
lectiones S. Scripturae, p. 45; — earum ordo et numerus, p. 46.
liber vitae, p. 60.
lintei, seu *pallae,* quibus teguntur sacramenta, p. 96.
liturgiae compendium, auctore Iacobo Edesseno, p. 36 et seq.
liturgiae diversa nomina explicantur, p. 35.
liturgiae varietates, p. 39.
lumina in processione deferuntur, p. 46.

oleum cum farina miscetur, p. 51.
oratio dominica seu *Pater noster,* p. 92, 93.
orationes ante anaphoram, p. 61, 62.
orationes omnes, excepta ultima, ad Patrem diriguntur, p. 98.
orationes super populum, p. 64.
orationum diversa genera, p. 37. Cf. *inclinationes.*

pacis osculum : eius significatio mystica, p. 38, 63.
paenitentes maiores et minores, p. 47, 48.
panis hostiarum in crastinum non servandus, p. 54.
Pater noster, p. 92, 93.
praefationis ordo et significatio, p. 38, 67, 68.
preces in fine liturgiae, p. 100.
processio, p. 46.
proclamatio diaconi, p. 47.

sacerdos, cuiusnam personam gerat, p. 52.
sacrificium in quinque partes dividitur, p. 61; — sacrificii diversa genera, p. 36.
Sancta Sanctis, p. 94.
Sanctus, vide *Trisagion.*
sedrā hymnus, p. 52.
semel in die cur offeratur, p. 54.
strophae, p. 100.

tabula altaris lignea, p, 54.
transsubstantiatio, p. 74, 75, 76.
Trisagion (ante Anaphoram); p. 43, 44, 45; — (in Canone), p. 69, 70.
turibuli mystica significatio, p. 52, 53, 54 n. 1.

vasorum sacrorum : locus in altari, p. 49; — materia, p. 55.
vinum cur aqua misceatur, p. 51.

III

INDEX BIBLICUS.

Gen., vi, 6 p. 71.

Exod., xx, 19 p. 80.

Lev., xvii, 14 p. 87.
xxiii, 17 p. 51.

Num., xv, 25 p. 63.

Deut., vi, 4. p. 41, 56.

II *Reg.*, xxii, 32 p. 75.

Ps. ii, 8 p. 79.
xvii, 32 p. 75.
xliv, 14. 15, p. 59.
l, 17 p. 42.
lxvi, 7 p. 41.
cii, 15 p. 75.
ciii, 30 p. 59.
clxii, 10 p. 59.

Is., vi, 3 p. 41, 44.
xlviii, 16 p. 59.

Ezech., xxxvii, 1 p. 59.

Dan., ix, 24 p. 43.

Ioel., ii, 28 p. 59,

Sap., i, 7 p. 59.
iii, 1 p. 60.

Eccli., iii, 22 p. 69.

Matth., i, 21 p. 70.
iii, 17 p. 91.
v, 24 p. 62.
xiii, 33 p. 51.
xix, 19 p. 62.
xxvi, 29 p. 74.
Matth., xxvii, 26 p. 61.
xxviii, 5 p. 43.
xxviii, 18 p. 79.

Marc., xiv, 22 p. 61.

Luc., i, 35 p. 41, 76, 80, 82.
i, 42 p. 73.
ii, 10 p. 47.
iv, 18 p. 59.
x, 20 p. 67.
xiii, 21 p. 51.
xxii, 19 p. 61.
xxiv, 21 p. 58.

Ioh., i, 29 p. 73.
vi, 41 p. 76.
vi, 48 p. 51.
vi, 52, 54 p. 76.
vi, 55 p. 35.
vi, 57 p. 86.
vi, 58, 59 p. 76.
vii, 39 p. 43.
x, 19 p. 73.
xii, 14 p. 69.
xii, 26 p. 60.
xii, 41 p. 45.
xiii, 35 p. 62.
xiv, 27 p. 63.
xvii, 21 p. 60.

Act., ii, 17, 18 p. 59.
iv, 32 p. 59.

Rom., viii, 15 p. 82.
x, 15 p. 47.

I *Cor.*, ii, 8 p. 70.

I *Cor.*, vi, 15 p. 35.
x, 16, 17 p. 51, 66.
xi, 27, 29 p. 75.
xiii, 12 p. 41.
xv, 10 p. 46.

II *Cor.*, xii, 4 p. 41.

Eph., ii, 14 p. 35.
iv, 5 p. 59.

Col., i, 25 p. 75.

Hebr., ii, 9 p. 66.
vii, 27 p. 35.
ix, 14 p. 35.
ix, 22 p. 77.
ix, 28 p. 35, 50.
xiii, 8 p. 86.

Iac., v, 16 p. 33.

ܠܡܠܬܐ ܡܪ، ܐܘܣܛܐܛܝܘܣ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܡܕܝܢܬ ܩܘܕܫܐ ܐܘܪܫܠܡ. ܐܘܟܝܬ ܚܘܐ ܕܫܝܢܐ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܒܢܦܫܐ ܫܦܝܬܐ ܘܪܚܡܢܐ ܕܡܨܠܠܐ: ܨܠܘܬܐ ܩܪܒ ܚܠܦ ܕܝܠܝ ܐܢܐ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܚܨܝܪܐ ܘܡܚܝܠܐ: ܕܡܬܬܘܬܒ ܒܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ. ܐܝܟܢܐ[1] ܕܐܬܦܨܐ ܡܢ ܢܣܝܘ̈ܢܐ ܘܛܘܪ̈ܦܐ ܢܦܫ̈ܢܝܐ[2] ܘܦܓܪ̈ܢܝܐ. ܘܐܬܚܪܪ ܡܢ ܝܕ ܟܠܗܘܢ ܣܩܘܒ̈ܠܝܬܐ ܕܒܝ̈ܫܐ ܘܕܐܟܘܬܗ̇ ܕܒܝܫܘܬܐ. ܘܐܡܛܐ ܠܡܢܬܐ ܕܟܐܢ̈ܐ. ܐܡܝܢ ܀ ܀

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ ܕܣܘܪܒܐ[3] ܀

---

[1] A ܐܝܟܐ — [2] A B add. ܟܠܗ — [3] D add. ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܕܝܗܒ. ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ

ܛܝܒܘܬܐ: ܠܡܥܕܪܢܘܬܐ ܗܘ ܕܡܬܠܠ ܟܠ ܘܟܠ ܐܦ ܟܠ. ܐܦ ⌝ܗܢܐ¹ ܒܦܣܝܩܘܬܐ. ܠܟܠܗ̇ ܕܝܢ ܬܐܘܪܝܐ ܕܡܘܪܒܐ ܐܪܣܝܢ ܬܐܘܪܝܦܢܛܐܝܬ ܐܝܟ ܟܕ ܬܪܝܢ ܐܘ ܐܢܘܢ. ܟܕ ܒܦܘܫܩܐ ܟܠܗ ܒܬܪ ܦܘܫܩܐ ܣܘܟܠܢܐ² ܐܦ ܠܬܐܘܪܝܐ ܐܘܪܓܢ ܐܝܟ ܕܒܣܘܠܓܝܐ.

ܒܫܘܠܡ ܣܘܪܓܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܒܢܕܐ ܡܕܒܚܢܐ: ܒܪܝܟ ܡܪܢ. ܘܠܗ ܒܫܠܡܐ. ܗ̇". ܦܩܕ ܠܥܡܐ ܕܢܫܬܪܘܢ ܒܫܝܢܐ ܘܒܫܠܡܐ. ܥܡܐ ܐܡܪ܆ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܢ. ܗ̇". ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܠܝ ܡܫܬܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܒܡܕܒܪܢܐ ܠܗܠܝܢ ܠܐ ܐܡܪܝܢ: ܣܦܪ ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ. ܒܪܝܟ ܡܪܢ܆ ܠܫܡܪ. ⌝ܟܗܢܐ³ ܐܡܪ܆ ܒܪܝܟ ܠܒܠܝ. ܢܛܪ ܠܒܠܝ ܘܡܫܪܒܐ. ܘܡܚܕܐ ܐܡܪ ܥܡܐ⁴ ܬ̈ܠܬܐ: ܦ̈ܐܪܝܢ⁵ ܕܡܫܠܡܝܢ ܘܕܡܝܢ ܚܝܐ⁶. ܘܒܬܪ ܬ̈ܠܬܐ ܗ̇ܦܟܝܢ *ܟܗܢܐ ܠܗܘܒܠ ܥܡܐ ܘܢܓܪ * B p. 500.
ܓܠܝ̈ܢܐ ܬܠܬܐ ܟܕ ܐܡܪ⁷: ܡܬܓܠܝܢ ܠܟܘܢ ܠܛܝܒܘܬܐ. ܗ̇". ܡܬܓܠܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܕܢܚܬܐ ܕܐܝܬܘܬܗ̇⁸ ܐܠܗܐ ܕܡܬܝܕܥ ܒܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ: ܕܗܘ ܒܚ̈ܝܒܘܗܝ ܢܬܦܪܥܘܢ ܒܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ ܘܠܡ ܒܡܒܒܘܢ. ܘܪܕܡ⁹ ܠܟܗܢܐ ܕܟܕ ܚ̈ܒܒܐ ܕܢܐܡܪ ܠܡܬܓܠܝܢܘܬܐ *ܗܕܐ ܕܢܘܪ ⌝ܠܓܠܝ̈ܢܐ ܗܠܝܢ¹⁰ ܕܢܦܩܝܢ * A f. 67 v.
ܢܚܝܬܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܘܡܚܕܐ ܢܗܘܦܘܢ ܠܘܬ ܥܡܐ ܘܢܘܪ ܟܗ ⌝ܠܓܠܝ̈ܢܐ¹¹. ܘܠܐ ܙܕܩ ܕܢܐܡܪ ܟܗܢܐ. ܕܡܬܓܠܝܢ ܐܢܘܢ *ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܡܬܓܠܝܢ * D f. 19 r.
ܠܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܗܕܐ ܬܪܝܨܐ ܘܫܪܝܪܐ.

ܠܫܒܐ ܗܢܐ ܐܦ ⌝ܬܢܝ¹² ܡܚܝܕܝܢ ܟܕ ܠܦܘܬ ܬܕܒܝܪܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܪܝܐ ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ⌝ܕܝܢ ܘܡܫܡܠܝ̈ܬܐ¹³ ܠܒܢ̈ܬܝ ܘܬܡܒܕܬܝ ܫܡܠܝܢ ܐܘ ܐܚܘܢ¹⁴: ܘܫܢܐ

---

¹ A B ܗܘܐ — ² D ܕܣܘܟܠ̈ܢܐ — ³ A B ܘܟܗܢܐ — ⁴ C add. ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ ܐܡܪܝܢ ܘܡܚܕܐ. ܘܐܪܒܥܐ — ⁵ C ܕܦܐ̈ܬܐ ܘܡܚܡܚ — ⁶ A B add. ܕܐܠܗܝܢ; C add. ܘܕܝܢܐ — ⁷ C add. ܒܕܘܟܬܗ ܕܗܢܐ. ܘܡܚܕܐ — ⁸ A B add. ܚܝ — ⁹ C add. ܗܘ — ¹⁰ C ܘ ܕܢܦܩܝܢ ܥܠ ܠܡܓܠܝܢܐ; A B ܠܡܓܠܝ̈ܢܐ ܗܠܝܢ — ¹¹ C ܠܡܓܠܝܢܐ — ¹² A B ܣܝܡ — ¹³ A B ″ܡܢ ܘܛܟܣ — ¹⁴ A B add. ܡܫܝܚܐ

ܦܓܪܐ ܗܦܟ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܘܡܒܝܢܐܝܬ
ܐܝܬܘܗܝ، ܒܠܗܘܢ: ܡܕܒܪܢܐ ܘܦܓܪܐ ܐܘܟܝܬ ܕܒܢܝܢܐ
ܘܩܘܪܒܢܐ ܘܒܗܘܢܐ ⌈ܘܡܩܘܪܒܢܐ[1] ܀ ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ
ܢܨܒܘܬܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܫܘܠܡܐ ܐܝܟ ܠܫܠܡܐ
⌈ܒܬܪܟܐ[2] ܗܘ ܕܒܢܝܐ ܐܢܫܝܐ ܡܬܦܪܢܣܝܢ ܘܡܬܦܪܢܣܝܢ
ܠܐܪ̈ܥܐ ܪܒܐ ܘܬܡܝܗܐ ܀

ܬܘܒ ܐܦܝܢ *ܕܒܡܫܝܚܐ ܕܦܩ̈ܝܘܬܐ ܐܡܪܝܢ: *B p. 498.
ܟܕ ܗܝܟܠܐ ܠܢܦܫܐ ܫܦܝܬܐ ܡܫܘܕܥܝܢ. ܟܕ ܡܕܒܪܢܐ
ܠܟܠܐ ܕܒܢܐ ܡܬܦܝܣܝܢ. ܟܕ ܒܗܘܢܐ ܠܪܥܝܢܐ
ܕܦܠܝܚ ܡܢܛܪܘܬܐ. ܟܕ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܠܒܘܫܬ̈ܐ
ܒܣܪ̈ܐ ܘܡܬܪ̈ܐ. ܟܕ ܫܐܠܬ *ܫܠܡܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ *C f. 270 r.
ܦܢܝܬܐ. ܟܕ ܢܒܝܘܬܐ ܕܦܓܪ̈ܢܝܬܐ ܠܡܦܓܪܬܐ
ܪܘܚܢܝܬܐ. ܟܕ ܡܬܬܪܝܡܘܬܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܠܡܪܒܝܬܐ
ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܘܓܠܝܢܘܬܐ. ܟܕ ܫܠܡܘܬܐ ܓܘܢܝܬܐ
ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܪܫܝܬܐ. ܟܕ ܪܘܦܐ ܒܝܫܐ ܠܦܠܚܘܬܐ
ܐܠܗܝܬܐ. *ܟܕ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ. ܐܘܕܝܬ ܩܘܕ̈ܫܐ *A f. 67 r.
ܬܠܝܬܝܐ ܠܬܐܘܪܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܟܕ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܟܠܝܬܐ ܠܡܛܪܘܬܐ ܒܡܘܢܝܬܐ. ܟܕ ܒܗܘܕܢܐ
ܕܒܘܬܐ ܠܗܘܫܐ ܚܕܒܐ ܫܢ̈ܐ. ܟܕ ܡܓܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ
ܠܫܘܒܚܐ ܐܠܗܝܐ. ܟܕ ܪܘܫܡܐ ܕܙܠܝܩܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ
ܕܝܘܫܒ̈ܢܐ. ܟܕ ܚܕܘܬܐ ܐܢ̈ܫܝܬܐ ܠܚܕܝܘܬܐ ܗ̇ܝ
ܪܘܚܢܝܬܐ. ܟܕ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ⌈ܕܢܦܩ[3] ܚ̈ܝܐ ܘܡܚܝܢܬܐ
ܠܡܒܘܬܐ ⌈ܢܫܡܬܐ[4] ܕܢܦܩ ܒܠ. ܟܕ ܡܢܝܢܐ ܘܪܘܫܡܐ[5]
ܠܕܒܚܬܐ ܡܫܬܠܡܢܘܬܐ ܕܘܟܪܐ *ܡܠܬ̈ܐ. ܟܕ ܚܬܡܐ *B p. 499.
ܕܙܠܝܩܐ ܘܦܪܫܬܐ ܕܫܡܝܢܐ ܡܕ̈ܝܫܐ[6] ܠܫܘܡܠܝܐ
ܓܡܝܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܟܕ ܙܠܝܩܘܬܐ ܕܐܒܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܦܐܪ̈ܘܣܝܐ ܒܢܬܐ. ܟܕ ܩܘܕ̈ܫܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ
ܠܪ̈ܘܚܢܐ ܡܠܝܠ̈ܐ. ܟܕ ܢܨܝܚܘܬܐ ܐ̈ܢܫܝܬܐ:
ܠܡܣܟܢܐ ܗܘ ܫܡܝܢܐ. ܟܕ ܡܕܝܢܘܬܐ ܘܣܘܟܠ

---

[1] C D ܘܡܩܪܒܢܐ — [2] D om. — [3] C ܢܦܩ — [4] A B ܢܫܡܬܐ — [5] C add. ܗ̇ ܕܡܫܝܚ — [6] D add. ܠܗܠ

ܒܗܘܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝܐ ܢܦܩܐ ܒܪܝܐ ܠܗ̇
ܠܡܠܠܬܐ ܠܘܬ ܦܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪ: ܟܕ
ܡܬܢܗܪܝܢ ܗܟܝܠ ܡܢܪܐ ܠܡܗܘܬܟ ܘܠܡܦܩܬܟ ܘܫܪܟܐ.
ܐܠܐ ܠܚܪܬܐ ܕܗܕܐ ܓܠܘܬܐ ܐܝܟ ܕܠܫܪܟܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܓܠܘ̈ܬܐ ܠܘܬ* ܐܒܐ ܢܗܦܟܝܢ ܠܗ̇ ܠܡܠܠܬܗ· ܟܕ ܐܡܪ * D f. 18 v.
ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗ ܘܒܪ̈ܚܡܝܗ ܠܐܒܘܗܝ. ⌐ܘܡܣܝܒܪܐ[1]
*ܐܡܪܝܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܒܬܪ ܒܗܘܐ. ܠܘܬ ܐܒܐ: ܢܗܝܪ * C f. 269 v.
ܚܠܝܡ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܐܚܝܕ ܟܠ. ܢܦܩܝܢ ܓܠܘ̈ܬܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܕܡܘܪܒܐ *ܠܘܬ ܐܒܐ ܡܠܩܝ: ܡܛܠ ܕܝܢ ܓܠܘܬܐ ܗܕܐ * A f. 66 v.
ܐܚܪܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܓܠܘ̈ܬܐ ܕܦܠܚܐ ܠܘܬ ܒܪܐ[2] ܕܢܦܩܐ
ܒܗ̇ ܒܗܘܐ ܠܒܪܐ: ܡܛܠ ܕܐܒܘ̈ܗܝ ܗܘܐ ܠܝ ܡܘܪܒܐ
ܠܘܬ ܐܒܐ. ܘܗܘ̣ ܐܚܘܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܫܘܒܠܐ ܘܬܪܥܐ
ܕܢܦܠ ܠܝ ܠܘܬ ܐܒܐ: ܐܝܟ ܡܠ̈ܬܐ ܕܝܠܗ *ܠܐ ܕܓܠܬܐ. * B p. 497.
ܘܐܦ ܡܫܬܡܥܢܐ ܓܠܘܬܐ ܒܢܝܕ ܕܝܢ ܡܘܒ̈ܠܐ ܕܠܐ
ܦܠܚܐ ܠܘܬ ܐܒܐ: ܕܝܢ ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܒܬܘ̈ܒܐ ⌐ܐܘ[3] ܕܒܗ̈ܘܢܐ
ܠܐ ܕܡ̈ܝܐ ܘܠܐ ܠܢܦ̈ܩܐ ܐܬܒܬܒܝ. ܘܢܗܡ ܠܐܢܫ
ܕܢܬܪܝܗ̇ ܘܢܣܩܘܣܗ̇ ܠܘܬ ܐܒܐ ܡܛܠ ܕܝܢ ܗܕܐ
ܐܚܪܬܐ ܕܦܠܚܐ ܠܘܬ ܒܪܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ. ܒܗܘܐ
ܚܢܢ ܐܝܟ ܕܗܘܝܢ ܕܝܢ ܠܟܠ ܦܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܚܝܕ
ܘܡܬܬܟܝܠ ܦܐܡ ܒܠܬ ܐܠܗܐ ܠܡܢܝܚܢܐ. ܓܠܘܬܐ ܕܝܢ
ܐܚܪܬܐ ܠܒܪܐ ܦܠܚܐ: ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܠܝ ܚܠܠܬܐ
ܕܐܬܩܪܒ ܠܘܬ ܐܒܐ. ܘܦܩܘܚܐ ܕܢܘܕܐ ܠܗ ܘܢܦܟܠ
ܠܡܟܘܬܗ ܒܗܕܐ ܓܠܘܬܐ. ܕܟܕ ܐܢܬܘܢ ܗܘܝܢ ܕ̈ܣܝܡܐ[4]
ܘܡܗܠܟ̈ܐ ܕܝܢ ܐܒܐ ܒܐܒܘ̈ܗܝ, ܒܪܐ ܘܡܪܒ ܠܝ
ܠܘܬܗ ܀

ܬܐܘܪܝܐ ܕܟܠܗ ܡܘܪܒܐ ܘܡܕܒܪܬܐ ܐܝܟ
ܕܒܥܘ̈ܪܢܘܬܐ[5] ܀

ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ ܠܐ ܦܓܪܐ ܕܒܠܒܕ ܡܕܒܚܐ ܘܠܐ

---

[1] A B ܡܣܒܪܐ — [2] A B C D ܐܚܐ — [3] A B ܘ — [4] C ܕܣܝ̈ܡܐ — [5] A B hanc rubricam ponunt paullo infra, post ܡܘܡܪܚܐ, eique praemittunt inscriptionem : ܡܐܡܪ ܕܚܡ̈ܫܝܢ

ܒܗ̇ ܠܐܠܗܐ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܪ̈ܐܙܐ ܡܚܝ̈ܢܐ ܕܢܣܒ ܠܝ.
ܘܫܐܠ ܬܘܒ ܡܢܗ ܕܠܣܘܦܐ ܘܠܕܘܒܪܐ ܢܗܘܘܢ ܘܠܘ
ܠܫܘܒܚܐ. ܘܫܐܠ ܬܘܒ ܡܢܗ ܕܢܬܠ ܠܝ ܒܟܐܢܘܬܐ
ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܢܫܬܘܐ
ܠܒܪܘܬܐ *ܘܦܘܣܐ ܘܝܪܬܘܬܐ *ܕܟܠܗܘܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܢ *C f. 269 r. *A f. 66 r.
ܥܠܡ ܫܦܪܘ ܠܗ. ܬܘܒ ܡܬܐܡܪܐ ܓܠܝܘܬܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܕܡܣܒܠ ܛܝܒܘܬܐ *ܪ̈ܐܙܐ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ *B p. 495.
ܓܠܝܬܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܢܗܘܘܢ ܘܡܩܒܠܝܢ
ܛܝܒܘܬܐ ܕܗ̇ܘ ܕܐܚܝܕ ܠܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ. ܬܘܒ ܡܫܐܠܝܢ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܗ̇ܘ ܕܐܚܝܕ, ܐܝܟ ܠܒܪܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ.
ܬܘܒ ܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܚܪܝܬܐ: ܠܗ̇ܘ ܕܒܫܪܬ ܙܒ̈ܢܐ
ܐܠܦ ܠܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ. ܬܘܒ ܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܡܣܒܠܛܝܒܘܬܐ: ܠܬܘܕܝܬܐ ܓܘܫܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܐ̈ܠܘ
ܠܓܘܝܐ: ܠܗ̇ܘ ܕܐܚܝܕ, ܠܡܫܩܝܬܐ ܠܒܘܣܡ̈ܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ
ܘܠܚܕܝܘܬܐ ܕܒܒܗ.

ܡܫܒܚܢܐ ܐܡܪ: ܩܕܡ ܡܢܗܪܐ ܪ̈ܘܚܝܢ ⌈ܢܘܚܡ[1]. ܗ̇″.
ܦܩܕ ܠܗܘܢ ܕܢܬܒܢܘܢ ܪ̈ܘܚܝܗܘܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ.
ܡܛܠ ܕܐܦ ܗܕܐ ܛܝܒܘܬܐ ܢܠܒܫܝܗܘܢ ܡܛܪܐ܀
ܒܗܢܐ. ܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܪܒܐ ܘܡܫܬܒܚܐ. ܗ̇ܘ ܕܐܪܓܝܬ
ܫܘܒܚܐ. ܗ̇″. ܫܐܠ ܒܗܢܐ ܕܝܢ ܒܪܐ ܒܗܕܐ ܛܝܒܘܬܐ
ܕܪܚܡ ܥܠ ܥܒܕܐ ܘܢܣܒ ܠܗ ܒܡܘܗ̈ܒܬܐ ܘܢܬܠ ܐܝܟ
ܕܝܢ ܚܛܗܐ ܘܕܝܢ ܢܒ̈ܝܠܐ. ܘܐܦ ܗܕܐ ܙܕܩ ܠܡܥܒܕ:
ܕܟܠܗܘܢ ܝܠܦ̈ܬܐ ܕܣܘܪܝܐ ⌈ܠܡܣܟܠ[2] ܐܒܐ ܗܠܝܢ.
ܘܢܕܥܐ ܗܕܐ ܕܝܢ ܗ̇ܝ, ܕܒܗܢܐ ܐܝܟܐ ܕܡܦܪܫ ܛܘܦܣܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܝܕ: ܗ̇ܘ ܕܗܘ̣ܐ ܡܨܥܝܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܒܢܝ̈ܢܫܐ:
ܟܕ ܠܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܝܠܗ ܡܫܒܚܗ ܠܗܘܢ *ܐܝܟ ܕܝܢ *B p. 496.
ܕܦܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܝܕ. ܘܒܗܠܝܢ ܠܘܬ ܐܒܐ
ܡܬܟܠܠ ܒܡܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܪܚܡ ܥܠܝ
ܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܘܫܕܪ ܥܠܝܢ ܘܥܠ ܡܘܗ̈ܒܢܐ ܗܠܝܢ
ܕܡܩܕܫܝܢ ܪܘܚܐ ܕܝܠܟ ܡܩܕܫܐ. ܘܐܦ ܓܒܪ ܟܕ ܚܒܝܒܗ

---

[1] A B D om. — [2] A B ܠܗ

ܕܐܐ̈ܪܐ ܒܣܡܐ ܕܙܒܢ ܟܕ ܪ̈ܘܚܐ ܢܝ̈ܚܐ. ܘܡܥܒܪܬܐ ܐܘܟܠܝܬܐ ܒܟܠܗ̇ ܒܒܪܝܬܐ. ܡܬܢܫܒܝܢ ܐܐ̈ܪܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܦܘܪܢܣܬܐ ܘܠܐ ܡܬܦܪܢܣܢܘܬܐ: ܫܘܒܕܐ ܗ̇ܝ ܕܐܬܬܚܝܪܘ ܒܡܫܡ̈ܥܢܐ ܚܝܘ̈ܬܐ ܕܝܢ ܒܪܐ. ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܣܘܓܐܬܐ ܦܘܪܢܣܬܐ ܕܒܢ̈ܘܗܝ ܘܠܡܫܒܚܘܬܗ ܐܠܗܝܬܐ. ܬܘܒ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܐ̈ܪܐ ܕܬܢܝܢ: ܪܗܒܘܢܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܗ̇ܝ ܕܒܠܒܟܐ[1] ܒܬܪܥܐ. ܡܕܝܢܐܝܬ ܘܠܟܠ ܕܝܢ[2] ܢܕܒܬܐ ܡܢ ܩܘܡܒܗ ܕܡܥܝܢܐ ܦܘܪܢܣܐܝܬ ܡܬܒܣܡܝܢ[3] ܒܠܐ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܒܝܕ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܘܢܦܫܐ ܡܫܬܬܦܝܢ: ܪ̈ܐܙܐ ܗ̇ܝ ܕܐܬܝܗܒܘܢ ܒܒܪܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܒܣܪ. ܘܐܬܦܠܓܝܢ ܒܗܘܢ ܢ̈ܝܚܐ ܫܦܝ̈ܪܐ ܘܒܣܝܡܐ ܕܠܥܠܡ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܐ̈ܪܐ ܠܗܘܢܐ ܒܪ̈ܓܠܝܐ ܕܐܬܓܒܪ: ܘܐܫܬܘܝ ܕܢܫܬܘܬܦ ܠܬܐܘܪܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܩܕܫܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܒܝܕܗ̇ ܚ̇ܬܡܝܢ ܡܩܕ̈ܫܐ ܬܘܪܣܝܐ ܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐ:܀ ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܪܥܝܐ ܘܡܕܒܪܐ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܕܐܐ̈ܪܐ ܣܓܝ ܠܒܢܝܢܐ ܕܒܬܪ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܡܕܒܪܐ ܠܦܫܝܛܘܬܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ *ܕܒܗ̇ ܐܫܬܘܝܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. ܘܠܡܐܟܘܠܬܐ ܦܘܪܢܣܢܝܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ[4] :܀

*B p. 494.

ܟܦܠܐܘܢ ܕܠܓ :܀ ܥܠ ܩܘܪܒܐ :܀

ܟܦܠܐܘܢ ܚܡܝܫܝܐ ܕܩܘܪܒܐ[5] .܀. ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ: ܢܩܘܡ ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܕܢܣܒܝܢ ܘܐܫܬܘܝܢ[6] ܘܡܫܪܒܐ. ܗ̇″. ܒܢܟܦܘܬ ܠܒܕܟܐ ܕܢܘܕܘܢ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܡܘܗ̈ܒܬܐ ܠܐ ܡܬܡܠܠܢܝܬܐ ܕܐܐ̈ܪܐ ܡܚܝ̈ܢܐ ܘܡܚܣ̈ܢܢܐ ܕܝܗ̇ܒ ܠܗܘܢ :܀ ܒܗܘܢܐ ܡܢܗܪܐ: ܡܘܕܝܢ ܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܘܫܪܝܪܐܝܬ ܡܘܕܝܢ[7]. ܗܢܘ ܒܗܕܐ ܓܠܝܬܐ ܡܘܕܝܢܐ

---

[1] A B ܒܒܟܠܐ — [2] D add. ܟܠ — [3] A B ܝܢ″ — [4] A B add. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܘܟܘܡܠܐ ܡܫܠܡܘ ܣܡܟܐ ܕܩܘܪܒܐ. ܘܩܘܪܒܐ ܢܬܩܪܒ ܗܘ ܢܦܫܗ ܀ — [5] A B ܐܠܐ ܚܕ ܒܢܝܠܐ ܡܫܠܡܐ ܗܘܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܡܩܪܒܐ — [6] C ܕܐܬܡܘܢܝܢ ܕܒܬܪ ܡܢ ܕܠܐ ܐܠܐ — [7] A add. ܚܘ

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY

ܒܝܬ ܟܦܬܐ. ܘܟܕ ܫܪܐ ܕܢܫܬܘܬܦ ܐܦ ܕܢܫܘܬܦ
ܠܐܚ̈ܝܐ ܡܓܠܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐܪ̈ܥܐ. ܒܗܦܪ̈ܐ ܛܘܦܣܐ
ܐܬܚܙܝܘܢ ⌝ܕܟܐܦܐ ܕܐܬܬܣܝܡܬ ܥܠ ܩܒܪܗ ܕܡܪܢ:
ܕܒܗ ܐܬܚܙܝ ܬܪܥܗ ܕܡܥܪܬܐ. ܘܗܝ ܕܢܦܠ ܠܟܘܦܪ̈ܐ:
ܕܘܡܝܢܐ¹ ܕܗܘ ܕܩܡ ܡܪܢ ܡܢ ܩܒܪܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ، ܘܫܪܪ² ܐܢܘܢ. ܬܘܒ ܒܗ، ܕܡܫܒܚܐ
ܠܐܪ̈ܥܐ: ܛܘܦܣܐ ܕܝܘܒܢܐ ܕܗܘܩ ܡܬܒܪܢܫܢܘܬܗ
ܕܟܠܬܐ ܕܡܢܝܢ ܗܘܐ ܘܒܣܡܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ⌝ܘܒܗ،
ܕܓܠܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐܪ̈ܥܐ:* ܢܦܩܐ ܐܬܚܙܝܗ̇ ܕܥܕܬܐ ܕܒܬܪ *B p. 492.
ܡܬܒܣܪܢܘܬܗ³ ܕܐܬܓܠܝ ܘܐܬܝܗܒ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ⁴ ܀ ܘܗ̣ܘ
ܬܘܒ ܒܗܢܐ ܡܕܒܪܢܐܝܬ ܕܫܬܘܬܦ ܒܐܪ̈ܙܐ ܐܝܟ ܕܐܦ
ܡܪܢ ܡܕܒܪܢܐܝܬ ܐܫܬܘܬܦ ܒܦܓܪܗ ܘܒܕܡܗ ܒܥܠܝܬܐ:
ܘܒܬܪ ܡܢ ܫܘܬܦ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܬܘܒ ܕܢܘܕܥ ܕܐܦ ܗ̣ܘ
ܒܗܢܐ ܣܝܡܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܫܠܝܐ. ܘܒܦܠܓܘܬܐ ܐܚܪܬܗ،
ܕܢܫܟܚ ܠܗܠܝܢ ܬ̈ܐܘܡܐ. ܬܘܒ⁵ ܙܪܩ ܠܦܠܓܐ ܕܗ̣ܘ ܢܬܦܠܓ
ܡܢ ܦܐܪ̈ܐ ܕܫܠܡܐ. ܘܡܢ ܢܫܬܘܬܦ ܠܐܚ̈ܝܐ. ܘܠܡܠܦܢܐ
ܙܪܩ ܕܐܬܡܠܐ⁶ ܡܢ ܢܦܠܘܗ̇ ܘܡܬܪܡ ܢܐܠܦ ܠܐܚ̈ܝܐ.
ܗ̇ܝ، ܬܘܒ ܕܡܦܠܓ ܒܗܢܐ ܠܐܚ̈ܝܐ ܠܡܠܦܢ̈ܘܗ* ܘܠܒܢ̈ܝܐ: *D f. 18 r.
ܚܒܪ ܗܕܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܒܥܠܝܬܐ ܕܦܠܓ ܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ⌝ܒܣܡܐ ܢܣܒ ܡܕܡܢܐ ܠܗ ܐܠܦܝܢ
ܕܡܫܚܐ. ܐܠܐ ܕܒܡܢܐ ܦܪܩ ܢܣܒ ܡܢ ܠܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܬܚܫܐ ܐܦ ܒܪ ܪܫܡ ܦܓܪܐ⁷. ܬܘܒ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܗܠܝܢ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܬܦܠܓ ܒܗܢܐ ܘܢܗܒ
ܠܡܗܝ̈ܡܢܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܦܠܓ
ܠܗܘܢ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܠܐ ܚܫܘ̈ܫܐ ܘܠܐ ܡܝܘ̈ܬܐ ܘܠܐ
ܡܬܚܒܠܢܐ: ܘܠܘ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܡ ܩܝܡܬܗ.* ܢܦܩܝܢ *B p. 493.
ܪ̈ܐܙܐ ܠܘܬ ܒܥܡܐ ܟܕ ܒܡܢܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܪܐ
ܠܘܬ *ܒܥܡ̈ܡܐ ܟܕ ܫܠܝ̈ܚܐ ܀ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܬܫܡܫܬܐ *A f. 65 v.
ܘܡܬܓܠܝܢ ܪ̈ܐܙܐ ܠܓܘܐ: ܐܝܟܢܐ *ܕܐܦ ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ *C f. 268 v.

---

¹ D om. — ² A B ܘܫܪܝ — ³ A B ܡܬܒܣܪܢܘܬܐ — ⁴ D om. — ⁵ D add. ܘܡܢ
⁶ C add. ܡܕܡܐ — ⁷ C om.

ܒܚܘܒܐ. ܘܐܦܠܐ ܐܒܗ̈ܐ ܚܬ̈ܬܐ. ܚܕ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܗ̇". ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܐܒܐ ܢܦܩ ܘܫܪܐ ܒܐܘܣܝܐ ܠܒܪܐ. ܘܫܒܚܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܠܗܠܝܢ ܫܒ̈ܚܘ ܒܥܢܝܐ ܘܦܪ̈ܫܘ ܒܕܢ̈ܠܝܬܐ: ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܬܘܒ ܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ. ܗ̇". ܟ̇ܝܠܩ ܒܒܟܐ ܗܘܝܢ. ܪܐܙܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܓܠܝܬܐ ܕܐܦ ܒܬܪ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܬܝܕܥܬܗ̇ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܬܪ̈ܬܝܢ: ܘܗ̇ܝ ܟܕ ܗ̇ܝ ܕܡܫܬܒܚܐ ܡܢ ܥܠܝ̈ܐ ܘܬܚܬ̈ܝܐ. ܬܘܒ ܗܟܢ ܦܘܫܩܐ ܕܢܩܕܫܘܢ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܡ ܢܣܒܘܬܐ ܕܪ̈ܐܙܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܐܫܝܢܐ ܒܬܪ ܕܫܒ̣ܒ ܐܢܘܢ ܠܡܩܕܫ̈ܐ: ܗܕܝܢ ܗ̇ܘ ܐܬܚܙܝ ܒܓܒܘܪܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܦܝܠܣܘܦܐܝܬ ܡܬܒܠ ܠܦܘܡܗ: ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܘܕܥ ܒܗ̇. ܘܐܦ ܠܗܠ ܟܕ ܠܐ ܐܟܠ ܢܒܝܐ ܪ̈ܐܙܐ ܐܬܚܙܝ ܗ̣ܘܐ ܗܘ ܒܐܪ̈ܙܐ: ܗܪܟܐ ܕܡܬܐܟܠ ܫܪܪܐ ܒܚܝܐ ܕܢܦܫܐ ܠܐܟܘܠܘ̈ܗܝ. ܠܒܢ̈ܝ ܥܕܬܐ ܐܝܬܘܗܝ* ܪ̈ܐܙܐ: ܠܒܪ̈ܝܐ ܕܝܢ* ܠܚܡܐ ܗ̣ܘ. ܡܬܩܪܐ ܪ̈ܐܙܐ ܟܠ ܕܠܐ ܡܬܦܪܕܢܐ ܗ̣ܘ. ܘܠܐ ܐܟܠ ܒܢܝܗ ⌐ܐܢܫ[1] ܢܘܟܪܝܐ. ܘܡܬܬܢܝܚ ܐܦ̈ܢ ܬܪܒܐ* ܐܘ ܒܢܬ ܦܪܝܣܐ ܘܡܬܬܢܝܚ ܪ̈ܐܙܐ ܕܩܘܪܒܐ: ܫܘܘܕܥܐ ܗ̣ܘ ܕܐܬܝܗܒ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ⌐ܒܥܠܡܐ[2]. ܘܟܠ ܠܬܫܡܫܬܗ[3] ܀ ܡܫܡܫܢܐ: ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܀ ܘܒܬܪܟܢ: ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܩܘܕܫܗ ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ: ܡܬܦܝܣܝܢ ܠܟ. ܘܒܘܝܐܐ ܦ̇ܪܩܐ[4] ܀

*B p. 491.
*C f. 266 v.
*A f. 65 r.

ܩܦܠܐܘܢ ܕܝܚ ܀ ܥܠ ܪ̈ܐܙܐ ܀

ܬܘܒ ܒܗ̇ ܒܬܐܘܪܝܐ ܟܕ ܪܕܝܢ ܠܘܬ ܒܘܣܡܐ ܪܘܚܢܝܐ ܡܬܬܪܓܡܝܢ. ܒܗܢܟܐ ܓܝܪ ܒܬܪ ܕܐܟܪܙ ܒܒܝܬܐ:* ܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܘܕܫܪܟܐ[5] ܡܬܩܒܠܐ ܠܐܪ̈ܙܐ ܒܚܘܦ̈ܝܐ ܐܘ

*C f. 268 r.

---

[1] AB ܐܝܢ — [2] BD ܚܠܐ — [3] AB add. ܘܫܠܡ ܚܘܒܒ; et om. quæ sequuntur usque ad cap. xviii; D ea pariter om. — [4] C hic ponit expositionem fractionis, quam A B D supra retulerunt. Cf. p. 76, n. 8. — [5] C add· ܩ̇ܐܡ ܘܪܫܡ ܘ

ܐܣܛܠܬܝܢ. ܘܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܩܝܡܝܢ. ܠܐ ܢܪܗܒ ܐܢܫ ܡܕܡ ܚܕܬܐ. ܒܕܡܘܬ ܗܘ ܒܪܐ ܐܣܩܘܦܐ. ܬܘܒ ܡܬܬܪܣܝܢ ܪ̈ܐܙܐ ܠܟܠ ܘܡܬܕܚܠܝܢ ܒܐܝ̈ܕܝ، ܒܗܢܐ. ܘܩܪܒܝܢ ܩܘܕ̈ܫܐ[1]: ܪܐܙ ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ. ܘܗܝ ܕܗܕܝܪܐܝܬ ܕܝܢ ܣܠܩܬܐ ⌉ܒܡܠܐ̈ܟܐ[2] ܡܬܦܪܫ ܗܘܐ. ܬܘܒ ܗܝ ܕܡܟܪܝܟ ⌉ܠܦܘܕܝܐ[3] ܘܠܒܘܫܐ ܠܟܠ ܒܐܐܪ: [4]ܗܝ ܕܒܢ̈ܝܐ ܐܬܓܠܝ ܡܪܢ ܘܓܠ ܠܬܫܒܘܚܬܗ.* *B p. 489. ܬܘܒ ܩܘܕ̈ܫܐ ܠܩܕܝ̈ܫܐ. ⌉ܗܘ[5] ܕܙܕܩ ܠܢ ܕܩܕܝܫܐܝܬ ܢܫܒܚܝܘܗܝ *A f. 64 v. *ܘܢܫܩܘܦ ܒܗ. ܘܢܬܢܩܦ ܒܒܗ ܐܠܗܐܝܬ. ܬܘܒ ܩܘܕ̈ܫܐ ܠܩܕܝ̈ܫܐ. ܗ″. ܠܬܫܒܘܚܬܐ* *C f. 266 r. ܗܝ ܒܝܘܢܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܗܟܐ ܕܩܕܝܫܐܝܬ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܥܡ ⌉ܗܘ[6] ܒܪܐ ܓܘܒܬܐ ܒܠܒܒܐ ⌉ܒܬܝܪܐ[7]. ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܠܗ ܠܐ ܡܬܦܣܩܐܝܬ. ܘܡܦܪܫ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܬܠܒܟܐܝܬ.:.

ܒܕܟܐ ܒܪ ܡܘܕܐ ܐܡܪ: ܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ. ܚܕ ܒܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܚܕ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗ″. ܗܫܐ ܠܒܪ ܐܢܬ ܐܘ ܒܗܢܐ ܐܡܪܬ ܕܗܠܝܢ ܩܘܕ̈ܫܐ ܠܩܕܝ̈ܫܐ ܙܕܩ ܕܢܬܝܗܒܘܢ. ܚܢܢ ܕܝܢ ܩܥܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܕܠܝܬ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܘܚܕ ܐܠܗܐ ܒܪܐ ܕܝܠܗ. ܘܚܕ ܐܠܗܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ. ܗ″. ܩܣܣܝܢ ܫܘܒܚܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܡܩܕܫܢܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܩܕܫܘܢ ܠܫܝܢ ܒܫܘܒܚܐ ܕܩܣܣܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܢܩܒܘܬܐ ܕܐܪ̈ܐ. ܬܘܒ ܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܪܐ ܕܐܚܪܝܢ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ[8] ܐܪ̈ܥܢܝܐ. ܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܐܒܐ ܕܐܚܪܝܢ. ܐܠܐ ܐܢ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܘܒܪܗ ܕܡܫܬܒܚܐ ܐܒܗܘܬܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ.* *B p. 490. ܚܕ ܒܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܗ″. ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܪܐ ܕܐܚܪܝܢ. ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܒܠ ܐܪܥܐ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܒܢ̈ܝܐ ܫܪ̈ܝܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ

---

[1] A B add. ܚܣܝ̈ܢܐ — [2] C om. — [3] B ܚܡܪ̈ܐ — [4] A B add. ܐܠܐ — [5] A B ܗ̇ܘ — [6] A B om. — [7] A B ܕܝܠܗ — [8] Sic codd. In C legitur ܒܢ̈ܝܐ, verum erasum est.

ܡܪܢܐ: ܐܝܟ* ܗ̇ܘ ܫܠܝܚܐ ܕܝܗܒ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، *B p. 487.
ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ* ܐܝܬܘܗܝ، ܟܕ ܓܠ ܠܘܬܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܐ. *A f. 64 r.
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܠܝܚܐ ܒܟܬܒܗܘܢ ⁘ ܗܕܝܢ ܐܡܪ ܒܗܢܐ:
ܬܗܘܐ ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ. ܗ̇". ܗܕܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܕܗܠܝܢ ܪ̈ܐܙܐ ܕܐܬܦܫܩܘ ܘܐܫܬܡܠܝܘ ܘܐܬܓܡܪܘ
ܡܦܠܬܒܘܢ. ܘܡܬܒܪܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܬܦܫܩܘܢ ܐܢܘܢ:
ܒܦܫܝܛܘܬܐ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝܘ ܠܟܘܢ. ܟܕ ܠܘ ܠܒܪ
ܘܦܠܛܪ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܬܐ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܕܢܗܪ ܦܘܡܟܐ ܡܢ
ܬܠܡܝܕܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܗ̇". ܕܒܢܝܐ ܕܡܫܝܚܢ. ܬܘܒ ܟܕ
ܝܗܒ ܫܠܝܚܐ ܠܒܢܝܐ* ܘܫܬܩ ܠܗܘܢ ܒܬܠܬܐ ܠܝܘ̈ܡܐ *C f. 265 v.
ܒܬܠܡܝܕܘܬܐ ܡܫܝܚܬܐ ܗ̇ܝ، ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܦܠܛܪܝܬܐ
ܘܓܡܝܪܬܐ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ⁘ ܘܡܫܝܚܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ ܠܒܢܝܐ: ¹ܒܕܚܠܬܐ ܚܣܝܪ. ܗ̇".
ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܙܘܥܬܐ ܚܣܝܪ ܒܗܘܢ. ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܟ̈ܘ ܡܢ
ܚܠܒܐ. ܗܠܝܢ ܕܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܒܗܢܐ. ܘܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ
⌈ܠܝܢܘܩܘܢ ⁘ ܒܗܢܐ ܕܡܬܝܗܒ ܘܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ² ܠܐܪ̈ܙܐ.
ܟܕ ܩܥܐ ܘܐܡܪ: ܩܘܕܫܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ. ܗ̇". ܗܕܐ ܐܡܪ:
ܕܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܩܘܕܫܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ ܘܡܚܣ̈ܝܢܐ
ܠܩܕ̈ܝܫܐ ܢܬܝܗܒܘܢ. ܬܘܒ* ܩܘܕܫܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ. ܗ̇". *B p. 488.
ܠܢܦܫܐ ܘܠܦܓܪܐ ܘܠܗܘܢܐ ܕܐܬܩܕܫܘ ܒܬܠܬܐ
ܩܘܕ̈ܫܐ: ܒܡ̈ܝܐ ܘܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܘܒܐܒܐ ܘܒܒܪܐ
ܘܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܦ ܐܝܬܘܗܝ، ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ
*ܒܪܘܒܒܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܢܦܫܐ ܐܝܟ ܐܒܐ. ܦܓܪܐ ܐܝܟ *D f. 17 v.
ܦܓܪܘܬܗ ܕܒܪܐ. ܗܘܢܐ ܐܝܟ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܗܕܐ
ܐܬܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܬܘܒ ܩܘܕܫܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ. ܗ̇".
ܩܘܕܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܗ̈ܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ: ܠܕܒܢ̈ܝܐ ܡܬܝܗܒܝܢ
ܘܡܬܦܠܓܝܢ. ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܕܢܣܒ ܟܕ ܠܐ ܕܟܐ: ܡܬܚܝܒ
ܕܠܐ ܦܪܫ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢܐ. ܬܘܒ ܩܘܕܫܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ. ܗ̇".
ܠܗ̇ܢܘܢ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܒܬܠܬܐ ܩܘܕܫܐ. ܒܢܝܬܐ
ܘܪܘܫܡܐ ܘܦܓܪܐ. ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܡ̈ܓܢܝܬܐ

---

[1] C add. ܟܠܢܫ — [2] D om.

ܡܬܟܫܦܝܢ ܚܢܝܢܐܝܬ ܕܩܪܝܒܐܝܬ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬ ܗ̇ܘ ܕܦܐܝܘܬ ܩܪܝܒܐܝܬ ܢܩܪܒܘܢ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܩܪܝܒܐܝܬ ܢܫܬܘܘܢ ܠܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܓܠܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ̇ܘ ܕܐܫܘܝ ܠܢ ܠܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܪܗ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܓܠܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ ܠܐܒܗܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܘܠܕܬ ܠܟܠ ܘܡܫܡܠܝܬ ܠܟܠ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐ ܡܬܚܒ̈ܠܢܐ. ܕܠܗ̇ ܦܢܝܢ ܓܒ̈ܝܐ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܡܬܘܡܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܡܫܬܘܝܢ ܠܓܘܒܝܘܬܐ ܕܒܬܪܐ. ܘܐܦ ܗܕܐ ܐܚܪܬܐ ܘ̇ܠܐ ܠܡܕܥ.* ܕܒܗܢܐ ܘ̇ܠܐ ܠܘܩܕܡ ܕܢܓܪܐ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܠܒܢܐ ܒܦܘܫܩܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܢܣܒܘܢ ܒܬܪܗ. ܐܡܪ ܬܘܒ ܒܗܢܐ: ܐܝܟ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ⌈ܕܠܝ[1] ܠܐ ܬܬܠ ܠܝ ܠܢܣܝܘܢܐ. ܗ̇″.*[2] ܡܦܝܣ: ܠܐܒܐ ܕܢܩܒܠ ܓܠܝܘܬܐ ܗܕܐ ܕܛܝܒܐ ܘܐܡܝܪ ܒܚܕܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܫܠܡܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܗ̇″. ܡܢܗܪ ܠܗܘܢ ܒܗܕܐ. ܕܡܫܝ̈ܪܘ, ܟܕ ܕܠܒܘܫܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܢܗܘܘܢ ܒܗ ܢܦܫ̈ܬܗܘܢ ܘܒܝܬ ܚܕ̈ܪܐ ܕܗܝܟܠܐ ܢܫܬܘܘܢ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܫܝ̈ܚܐ܀ ܡܚܕܐ ܡܫܡܫܢܐ ܦܩܕ ܠܥܡܐ ܘܐܡܪ: ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܪ̈ܚܡܝܢ ܢܒܥܐ. ܗ̇″. ܦܩܕ ܠܗܘܢ: ܕܐܬܪܟܢܘ ܪ̈ܫܝܟܘܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܗܕܐ ܓܠܝܘܬܐ ܚܠܦܝܗܘܢ ܘܡܛܠܬܗܘܢ ܡܬܓܠܝܐ ܘܡܩܪܒ ܠܗ̇ ܠܘܬܗ. ܐܠܐ ܐܪܟܢܘ ܪ̈ܫܝܟܘܢ ܡܕܒܪܢܗ, ܘܐܬܟܫܦܘ ܠܗ ܕܢܫܡ ܠܒܗ ܗ̇ܘ ܡܛܠ ܕܡܬܓܠܐ ܒܗܢܐ. ܘܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܩܕܡܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ: ܗ̇″. ܩܕܡܝܟ ܡܪܝܐ ܡܪ̈ܚܡܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܒܗܢܐ ܟܗܢܐ ܘܐܡܪ: ܠܟ ܐܠܗܐ ܚܝ̈ܠܬܢܐ ܕܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܗ̇″. ܡܦܝܣ: ܠܐܒܐ ܫܠܝܚܘܬ ܒܗܢܐ ܓܠܝܘܬܐ ܕܢܦܩܪ ܚܠܦܝܗܘܢ ܬ̈ܫܡܫܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܗܢ ܕܒܗܝܢܐ ܕܘܒܪܐ ܢܣܒܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܘܡܩܕ̈ܫܐ܀ ܒܗܢܐ ܐܡܪ: ܫܠܡܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܗ̇″. ܗܢܐ ܫܠܡܐ ܕܢܗܒ ܠܗܘܢ

*C f. 265 r.

*B p. 486.

---

[1] A B om. — [2] A B add. ܡ

ܡܠܟܘܬܟ. ܗ̇". ܢܐܬܐ ܒܕܘܒܪܝܟ ܘܐܦ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ.
ܘܬܫܘܙܒ ܠܢ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ܕܝܗܒܐ ܕܢܒܠܝܟ ܒܠܒܢ.
ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ. ܗ̇". ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܟ ܕܥܠ
ܟܠ ܢܬܡܠܟ. ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ. ܗ̇". ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܒܢ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܐ̈ܟܐ ܢܛܪܝܢ* ܦܘܩܕܢܝܟ ܒܫܡܝܐ* ܗܟܢܐ *D f. 17 r.
ܐܦ ܚܢܢ ܥܠ ܐܪܥܐ. ⌝ܬܗܘܒ[1] ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ. ܗ̇". *B p. 484.
ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܡܢ ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܒܦܘܩܕܢܐ ܘܐܝܬ
ܒܗ̇ ܨܒܝܢܟ. ܐܘ ܒܝܬ ܒܡܠܐ̈ܟܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ
ܢܬܬܥܒܕ ܨܒܝܢܟ ܘܠܐ ܨܒܝܢܗ ܕܐܟܠܩܪܨܐ. ܗܒ ܠܢ
ܠܚܡܐ. ܗ̇". ܬܘܪܣܝܐ ܕܦܓܪܐ: ܘܠܘ ܒܡܘܬܪܐ.* ܬܘܒ *C f. 264 v.
ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܐ ܗܘܡܠܢ: ܘܠܘ ܦܓܝܢܐ̈ܬܐ ܕܠܒܪܘܣܐ
ܒܡܐ̈ܟܠܐ ܐܣܘܛܘܬܐ. ܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܣܘܢܩܢܐ ܕܠܐ ܠܐ ܢܐܦ
ܕܗܠܝܢ ܕܒܒ̈ܬܝܢ: ܐܠܐ ܕܗܠܝܢ ܕܒܬܪ̈ܝܢ ܘܡܫܝ̈ܚܢ.
ܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘ̈ܒܝܢ. ܗ̇". ܠܕܝ̈ܠܬܐ ܘܚܛܗܐ ܕܗܦܟܝܢ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ. ܗ̇". ܠܫܘܒܩܢܐ ܒܫܘܒܩܢܐ ܐܦܣ ܢܠܦ
ܠܦܘܬܐ ܕܪܚܡܝܢ: ܢܒܥܐ ܪܒܐ ܕܚܛܗܐ ܫܒܩ.
ܘܒܗܕܐ ܕܠܐ ܠܢ ܡܢ ܐܒܗܬܐ. ܠܐ ܬܥܠ ܠܢ ܠܢܣܝܘܢܐ.
ܗ̇". ܕܝܢ ܠܐܘܠܨܢܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܒܠ ܒܢܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܢܬܪܦܐ. ܐܠܐ ܦܨܝ ܡܢ ܒܝܫܐ. ܗ̇". ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ.
ܡܛܠ ⌝ܕܗܦܟ̈ܬܐ ܕܐܒܝܫܘܬܗ[2] ܕܝܠܟ. ܘܕܝܠܟ ܗܘ ܚܝܠܐ
ܕܢܬܒܬܫ ܒܒܗ. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗ̣ܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܗ̇". ܠܐ
ܚܒܪܐ ܡܠܟܘܬܟ ܘܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܡܠܟ̈ܐ
ܐ̈ܪܥܢܝܐ. ܘܥܠ ܗ̇ܝ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܒܛܠ. ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܡܕܡ
ܕܩܐܡ ܠܘܩܒܠܗ. ܘܚܝܠܐ. ܗ̇". ܚܝܠܟ ܓܝܪ ܠܟܠܗܘܢ
ܢܨܚ̈ܢܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ* ܠܥܠܡ. ܘܬܫܒܘܚܬܐ. ܗ̇". ܘܬܫܒ̈ܚܬܐ *B p. 485.
ܕܡܠܐ̈ܟܐ ܘܬܘ̈ܕܝܬܐ ܠܟ ܡܬܩܪ̈ܒܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.
ܬܘܒ ܡܬܐܡܪܐ ܨܠܘܬܐ ܕܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܠܦܘܠܐܝܬ:
ܫܘܕܥܐ ܕܐܒܗܘܬܐ ܗ̇ܝ ܠܒܢܝܘܬܐ: ܘܒܪܘܬܐ
ܪܘܚܢܝܬܐ: ⌝ܘܦܘܪܫܐ[3] ܕܡܗܝܡ̈ܢܐ ܡܢ ܠܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ.
*ܡܦܠܓܐ ܟܠܗ ܒܫܒܥܐ ܨܠܘܬܐ ܕܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ. ܒܪ *A f. 63 v.

[1] C om. — [2] A B singulari numero. — [3] A B ܘܦܘܪܫܢܐ.

ܬܘܒ ܡܪܢܝܬܐ ܗܝ̇[1] ܕܒܗ ܐܝܬܝܟ ܒܦܪ̈ܨܐ ܘܡܒܬܪ̈ܐ:
ܕܝܗܒܐ ܠܐܠܗܐ ܫܒܝܚܐ ܐܒܘܢ. ܘܪܡ ܠܥܒܕ
ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ: ܕܡܢ ܒܟܪܣܐ ܗܘܐ ܠܝ ܐܒܐ. ܐܡܪ̇
ܓܝܪ ܠܘܬ ܒܪܐ ܒܗ ܒܒܪܐ: ܕܗܘܝܘ ܒܪܝ. ܒܗ ܒܗ̇ܘ:
ܕܗܘܝܘ ܒܪܝ: ܠܐ ܒܪܐ ܒܒܪܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܐܪ̈ܐܛܝܩܘ.
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܓܝܪ ܒܪܗ ܒܟܝܢܐܝܬ ܘܡܬܘܡܐܝܬ: ܕܝܠܕܗ
ܠܟܠ ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܘܒܢܝܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܣܪܐ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܘܓܠܝ: ܒܗ ܐܬܒܣܪ ܘܒܒܪܐ: ܓܠܝܗܝ ܘܚܙܝܗ: ܕܗܘܝܘ ܒܪܝ
ܚܒܝܒܐ: ܫܡܥܘ ܠܗ̇, ܕܐܡܪ ܒܪܝ: ܡܚܘܝܘ ܚܘܝܗ
ܕܒܪܗ ܒܚܝܐ[2] ܐܝܬܘܗܝ, ܕܒܫܡܐ[3] ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ.
ܘܒܗ *ܐܡܪ: ܕܗܘܝܘ ܒܪܝ: ܒܐܝܕܝܗ̈ܘ[4] ܠܒܥܠܝܗܘܢ *C f. 264 r.
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܢܫܒܚܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܝܠܗ ܦܪܐ ܐܝܟܢ ܀

*ܡܛܠ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܦܘܫܩܗ̇[5] ܀ ܘܡܛܠ ܗܕܐ *B p. 483.
ܐܦ ܚܢܢ ܒܪ ܫܒܬܗ ܕܡܫܒܚܝܢ ܩܕܡ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ.
ܘܒܬܪ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܒܗܢܐ ܨܠܘܬܐ܇ ܦܬܐ ܒܒܥܐ ܗܢܐ ܘܐܡܪ̈
ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܫܪܟܐ. ܘܦܘܫܩܐ ܕܨܠܘܬܐ ܗܕܐ
ܒܐܘ̈ܪܚܬܐ ܡܦܩܘ ܠܝ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܬܝ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ
ܒܦܩ̈ܘܕܬܐ ܐܡܪܝܢ ܀ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ. ܗ″. ܫܦܝܪ
ܐܬܦܪܫܬ ܕܬܬܐܡܪ, ܨܠܘܬܐ ܗܕܐ ܒܡܘܪܒܐ: ܡܛܠ
ܕܢܬܠܦܐ ܠܒܪ̈ܘܫܛܝܐ ܘܢܠܦܢܐ ܕܒܪܐ. ܘܡܬܘܕܥܢܐ
ܠܐܒܗܘܬܐ ܕܐܒܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܕܠܘܬܢ. ܘܒܪܘܬܐ
ܕܝܠܢ. ܘܕܬܪܘܢ, ܢܦܫܐ ܕܝܠܢ܆ ܕܕܐܝܟ ܐܝܢܐ ܐܒܐ ܐܝܬ
ܠܝ: ܘܢܕܢܚ ܡܢܝ ܒܢܝܫܐ ܕܡܦܪܢܣ ܒܗܝܢ. ܐܒܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ. ܗ″. ܐܒܐ ܦܪܝܫ ܠܗ ܒܗ ܒܟܝܢܐ. ܘܐܒܘܢ
ܐܡܪܝܢ ܠܘܬܗ ܡܛܠ ܕܒܗ ܠܡܫܒܚܐ ܐܬܝܢ ܒܬܪ̈ܐ
ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܫܒܚܝܢ ܕܢܬܠܐ ܫܠܡ ܟܠ. ܕܒܫܡܝܐ. ܗ″.
ܒܗ ܡܬܠܐ ܠܝ ܕܝܢ ܐܪܒܥܐ *ܠܫܡܝܢܘܬܐ. ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ. *A f. 63 r.
ܗ″. ܢܬܩܕܫ ܒܢ ܫܡܟ ܒܗ ܦܪܝܫܝܢ ܠܟܠܬܐ. ܬܘܒ ܚܢܢ
ܢܬܩܕܫ ܕܐܫܘܝܬ ܠܝ ܕܢܗܘܐ ܠܝ ܒܒܢ̈ܝܐ. ܬܐܬܐ

---

[1] A B om. — [2] A ܚܝܠܗ — [3] A B ܘܒܫܡܐ — [4] A B ܘܒ″ — [5] A B hanc rubricam ponunt paullo infra post : ܐܡܪܝܢ

ܐܒܗܬܐ ܕܩܡ ܠܟܠ ܒܬܪܝܢ. ܘܠܗܕܐ ܡܫܪܪ ܢܒܗܘܒ ܫܠܝܚܐ ܒܗ ܒܡܘܪܒܐ ܕܗܘܐ ܡܬܦܫܩ ܒܓܠܝܘܬܐ ܕܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ. ܟܕ ܐܡܪ: ܕܠܡܘܪ̈ܒܢܐ ܘܫܘܡܠܝ ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܬܦܪܢܣܘ ܠܟ ܐܫܘܝܬ ܕܬܩܕܫ ܒܝܕ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܚܣܝܕܐ* ܒܪܝ ܘܒܢܐ ܡܓܢܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܒܝܕ ܗܘ ܕܒܦܓܪܐ ܡܬܩܒܠܐ ܒܗܘܢܐ ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ ܐܪ̈ܙܢܝܬܐ: ܕܡܟܣܝܐ ܕܗܘ ܕܒܬܪ ܕܫܟܠܠ ܡܢ ܠܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܫܟܠܠ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܡܘܣܐ. *ܘܒܗܘ ܕܦܓܪܐ ܘܡܬܩܒܠܐ ܚܕܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܐܪ̈ܙܢܝܬܐ. ܘܒܝܕ ܚܬܡܐ ܕܓܠܝ̈ܢܐ ܠܗܘ ܕܐܬܟܗܢ ܒܒܣܪ ܥܠ ܩܝܣܐ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܗܘ ܕܦܪܝܫ ܠܦܪܝܫܘܬܐ ܘܫܡܫܝܢ ܠܥܕܬܐ ܒܝܕ ܚܬܡܐ ܕܓܠܝ̈ܢܐ: ܠܟܗܢܐ ܗܘ ܐܪ̈ܙܢܝܐ ܕܒܠܥܕܐ ܕܐܬܐ ܡܬܦܫܩܝܢ ܕܒܗ ܡܬܚܙܝܢ ܒܠܗܘܢ ܗ̈ܢܝܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܘܡܬܓܠܝܢ ܒܢܘܗܪܐ ܐܠܗܝܐ¹ .:. * B p. 481 * C f. 263 v

ܩܦܠܐܘܢ ܕܝ ⁘ ܕܥܠ ܐ̈ܪܙܐ ⁘

ܚܙܐ ܓܝܪ ܕܟܠܗ ܩܦܠܐܘܢ ܗܢܐ ܪ̈ܒܝܥܝܐ ܕܡܘܪܒܐ ܕܐܝ̈ܬܝܢ ܠܘܬ ܐܒܐ ܚܙܪ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܒܗܢܐ: ܐܠܗܐ ܐܒܘܗܝ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܗ̇″. ܒܗܕܐ ܓܠܝܘܬܐ ܡܬܟܫܦ ܠܐܒܐ ܕܢܗܒܐ ܘܢܦܫܩ ܪ̈ܘܚܢܝܬ ܘܦܓܪ̈ܢܝܢ. ܐܝܕܝܐ ܕܒܝܫ* ܕܟܝܘܬܐ ܓܠܝܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܠܦ ܡܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، ܢܐܡܪ. ܘܒܦܪܨܘܦܐ ܕܠܐ ܒܡܬܠ. ⌝ܗ̇″. ܕܠܐ ܒܡܬܠ ܠܡ ܒܓܠܝܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ.* ܘܠܐ ܒܡܬܠ² ܒܓܠܝܘܬܐ ܕܠܝܠܘܬܐ³ ܕܡܦܩ. ܢܒܕܘܩ ܠܦܘܩܕܢܐ: ܠܝ ܐܠܗܐ. ܗ̇″ ܕܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܟܕ ܕܢܚ ܘܡܬܓܠܝܢ ܓܠܝܘܬܐ ܗܕܐ: ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܓܠܝܐ ܠܥܝ̈ܢܐ. ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܚܙܝܗ: ܐܠܐ ܡܢܗܪܘܬܐ ܗܝ. ⌝ܕܢܘܪܐ ܚܝ ܓܠܝܘܬܐ ܗܕܐ. * A f. 62 v. * B p. 482.

---

[1] A B add. ܗ ܟܕ ܫܠܡ ܩܦܠܐܘܢ. ܘܗܫܐ ܢܩܘܦ. ܒܗܠܝܢ ܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܡܠܠܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܚܝܠܐ ܘܡܥܕܪܢܐ ܣܓܝܐܐ — [2] A om. — [3] C add. ܗܘ

ܚܕܐ ܗ̇ܝ ܕܒܬܠܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ܆ ܕܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ
*B p. 480. ܐܒܐ[1]. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܓܝܪ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ: ܢܗܘܘܢ *ܪ̈ܚܡܘܗܝ
ܕܐܠܗܐ. ܕܬܠܬ ܕܝܢ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ: ܬܗܘܐ ܨܠܝܒܘܬܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܕܐܪܒܥ ܬܘܒ ܒܬܪ ܢܣܝܒܘܬܐ: ܐܝܟܐ
ܕܡܨܠܐ ܠܒܥܠܐ ܘܐܡܪ: ܐܬܠܦ ܥܠܝܢ ܒܪ̈ܚܡܐ
ܘܒܚܢܢܐ ܘܫܪܝ ܠܚܛܗ̈ܝܢ ܘܫܒܘܩ ܠܚܘܒܝܢ. ܢܗܘܐ ܕܝܢ
C f. 263 r. ܒܕܘܟܬ ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ. ܐܘܕܝܬ ܕܐܬܠܦ ܥܠܝܢ ܒܪ̈ܚܡܐ
ܘܒܚܢܢܐ ܘܫܪܝܢ: ܒܡܠܘܬܐ ܗ̇ܘ ܕܫܪܝ ܠܟܠܢ. ܐܘܕܝܬ
ܒܫܘܠܡܗ: ܟܕ ܐܡ̈ܪܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܘܢ ܘܫܪܝܐ:
ܚܬܡܝܢ ܨܠܝܒܐ ܚܕ ܥܠ ܚܕܐ. ܒܬܠܬ ܕܨ̈ܒܥܬܐ
ܡܕܡ̈ܝܬܐ ܕܐܩܢ̈ܘܡܝܢ ܪܫܡ ܒܗܢܐ ܡܕܡܐܝܬ ܨܠܝܒܐ ܚܕ
ܥܠ ܦܪܨܘܦܗ. ܘܚܕ ܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗ ܕܝܡܝܢ ܦܓܪܗ
ܘܐܚܪܢܐ ܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗ ܕܣܡܠ ܦܓܪܗ ܘܬܠܬܐ ܥܠ
ܚܕܐ ܕܒܬܪܗ. ܘܐܦ ܗ̇ܝ ܠܘܬ ܒܗ̈ܘܢܐ ܘܡܣܬܒܪ̈ܢܐ ܡܢ
ܢܦܫܗ ܘܦܓܪܗ ܠܐ ܐܠܝܨܐ ܕܢܪܫܘܡ ⌝ܥܠ ܢܦܫܗ
ܘܥܠ ܦܓܪܗ. ܐܠܐ ܥܠ ܚܕܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܢ ܕܝܢ
ܘܠܘܬ ܚܕܐ ܒܬܪܗ ܘܠܐ ܚܕ ܐܢܫ: ܠܐ ܐܠܝܨܐ ܕܢܪܫܘܡ[2]
ܨܠܝܒܐ ܥܠ ܚܕܐ ܡܢ ܦܢܝܬܐ ܐܠܐ ܥܠ ܐܦ̈ܘܗܝ
D f. 16 v. ܒܠܚܘܕ[3]. ܬܘܒ ܐܡ̈ܪܝܢ ܕܒܬܪ ܗܢܐ ܘܡܢ ܬܘܦܢܝܬܐ
ܦܪܝܫܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܒܐܝ̈ܕܝ ܟܗܢܐ ܘܡܬܬܩܕܫ
A f. 62 r. ܩܘܪܒܢܐ ܘܬܫܡܫܬܐ ܠܡܝ̈ܬܐ ܘܠܚ̈ܝܐ ܠܟܠ ܚܕ ⌝ܐܝܟ[4]
ܕܨܒܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܡܪܢ ܩܪܒ ܗ̣ܘ ܠܗ ܚܠܦܝܢ.
ܘܐܬܢܟܣ ܒܒܣܪ ܥܠ ܩܝܣܐ. ܘܚܕܐ ܕܘܟܝܐ ܠܚܛܗ̈ܝܢ
ܘܢܫܦܩ ܠܟܠ. ܡܬܩܪܒܢܐ ܘܡܬܚܫܒܐ ܦܪܝܫܬܐ ܠܡܪܝܐ:
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡܪܢ ܚܒܪ ܢܦܫܗ ܠܦܓܪܗ ܟܕ ܡܝܬ ܕܝܢ
ܡܒܪܐ. ܬܘܒ ܢܣܒ ܟܗܢܐ ܠܠܚܡܐ ܒܐܝܕ̈ܘܗܝ ܐܟܙܢ
ܕܢܘܕܥ ܕܠܘ ܚܫܘܫܐ ܘܡܬܦܠܓܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ
ܠܐ ܚܫܘܫܐ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐ ܘܗ̇ܘ ܒܗ ܚܝ̈ܐ. ܟܕ ܢܬܦܬ
ܬܠܬܐ ܨܠܝܒ̈ܐ ܠܦܪܝܫܬܐ ܘܬܠܬܐ ܠܟܣܐ. ܐܟܙܢ
ܕܒܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ ܥܠܝܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܢܫܘܬܐ

---

[1] C add. ܘܚܠ — [2] C om. — [3] A B ܒܚܘܕ — [4] A B om.

ܥܠ ܙܠܝ̈ܩܐ ܕܐܐ̈ܪܐ ܕܒܕܡܐ ܐܝܬܘܢ[1] ܀ ܡܬܒܥܝܐ ܕܢܘܕܥ ܥܠ ܙܠܝ̈ܩܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܘܥܠ ܕܡ̈ܢܘܬܐ ܕܒܗܘܢ ܡܬܬܪܣܝܢ[2]. ܘܐܡܪܝܢ ܕܗܢܘ. ܐܝܟ ܙܠܝ̈ܩܐ. ܦ̣. ܡܬܬܪܣܝܢ ܥܠ ܦܓܪܐ. ܘܦ̣. ܥܠ ܕܡܐ. ܘܒܡܕ̈ܝܢܬܐ ܬܠܬ ܡܬܬܪܣܝܢ ܥܠ ܦܓܪܐ[3]. ܚܕܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ: ܕܒܪ ܢܦܫ ܠܚܡܐ ܕܠ ܐܝܕ̈ܘܗܝ. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ: ˹ܐܝܟܢܐ[4] ܕܒܪ *ܡܢ ܢܦܫ ܠܠܚܡܐ ܗܢܐ ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܬܠܬ ܐܝܟܢܐ ܕܦܬܐ ܘܪܥܡ. ܘܡܬܩܛܠ ܡܢܝܐ ܒܬܠܬ ܘܒܬܪ̈ܬܐ ܘܒܬܠܬ ܕܥܒ̈ܝܬܐ ܪܥܡ ܠܗܘܢ.

*C f. 262 v.

ܘܐܡܪܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܘܕܥ ܕܗܘܐ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܚܕ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܒܪܗ ܕܐܒܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܢܐܡܪ ܠܡܫܘܚܬܐ ˹ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ[5] ܬܠܝܬܝܘܬ ܢܦܫܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ: ܕܒܬܠܬ ܘܒܬܪ̈ܬܐ ܘܬܠܬ ܕܥܒ̈ܝܬܐ ܪܥܡ ܒܗܢܐ ܙܠܝ̈ܩܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܟܠܗܝܢ ܡܕܡܝܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ: ܕܒܪ ܢܦܫ[6] ܒܠ ܐܝܕ̈ܘܗܝ: ܕܢܘܕܥ ܕܐܝܟܐ ܡܢ ܙܒܢܐ. ܒܪܐ ܕܝܢ ܡܬܝܠܕܐ. ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܡܢܦܩ. ܟܝܢܘܬܐ ܕܝܢ ܬܪܝܨܘܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ: ܒܪ ܡܢ ܡܫܘܕܥ ܕܐܒܐ ܡܢ ܙܒܢܐ. ܒܪܐ ܕܝܢ ܡܬܝܠܕܐ. ܪܘܚܐ* ܕܝܢ ܡܫܬܕܠܐ. ܟܝܢܘܬܐ ܕܝܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܝܟܐ ܕܦܬܐ ܘܪܥܡ: ܒܫܘܝܐ ܗܪܟܐ: ܕܐܒܐ ܡܢ ܙܒܢܐ. ܒܪܐ ܕܝܢ ܡܬܝܠܕܐ. ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܡܦܩ[7]. ܙܕܩ ܬܘܒ ܕܢܐܡܪ ܗܪܟܐ ܥܠ ܙܠܝ̈ܩܐ ܕܒܠ ܢܦܫܗ ܘܥܠ ܦܠܓ̈ܘܬܗ ܘܥܠ ܒܕܡܐ ܀

*A f. 61 v.

ܘܡܕܡܐܝܬ ܡܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܘܕܥܐ ܠܐ ܙܕܩ ܠܐܢܫ ܡܢ ܦܠܓ̈ܘܬܗ ܘܠܐ ܡܢ ܒܕܡܐ ܕܢܪܫܘܡ ܙܠܝܩܐ ܥܠ ܐܦ̈ܘܗܝ ܗܟܢ: ܐܠܐ ܒܗܢܐ ܗܘ ˹ܕܡܦܪܫ[8] ܗܘ ܪܫܡ ܙܠܝܩܐ ܥܠ ܐܦ̈ܘܗܝ، ܘܥܠ ܐ̈ܐܪܐ ܘܥܠ ܦܠܓ̈ܘܬܗ ܘܥܠ ܒܕܡܐ.

---

[1] A B ܐܝܬܝܗܘܢ — [2] A B add. ܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ — [3] C add. ܘܕܡܐ — [4] A B ܐܝܟܐ — [5] A B om. — [6] A B add. ܒܚܫܐ — [7] C ܬܘܒ ܒܗܘ ܕܡܦܪܫܝܢ ܡܬܦܪܫܝܢ ܒܗ ܠܡܬܝܕܥܘ ܕܚܝ̈ܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܕܗܘܝܢ ܣܓܝܐܝܢ ܕܚܝ̈ܐ ܕܥܠ ܡ̈ܠܐ ܠܐܠܗܐ ܘܠܡܠܬܐ ܕܚܝ̈ܐ. ܘܓ". ܡ̈ܠܐ ܠܐܠܗܐ ܘܠܡܠܬܐ ܢܘܗܪܐ ܕܫܒܝ̈ܠܐ ܕܚܝ̈ܐ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗܘܢ — [8] A B ܕܡܦܪܫ

ܫܠܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܫܥܒܕܘܬ̈ܐ ܕܦܓܪܐ ܕܡܬܬܕܒܪ̈ܝܢ ܗܘ̣ܘ، ܒܒܝ̈ܫܐ. ܐܠܐ ܒܗܘܢ ܒܒܝ̈ܫܐ ܚܦܝܛܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܗܝܢ ܠܘܬ ܡܗܝܡ̈ܢܐ. ܘܢܝܚ ܗܘ̣ܘ ܠܗܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܝܕܗܝܢ ܢܬܬܕܒܪܘܢ ܘܢܫܬܡܠܘܢ ܕܗܢܐ ܗܕܡܐ ܕܐܝܬ ܒܒܝ̈ܫܐ ܕܗ̇ܘ ܦܓܪܐ ܕܩܕܡܘܗ ܫܩܠܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܗܢ ܣܘܟ̈ܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܝ ܠܟܠ ܐܢܫܝܢ. ܘܟܠܗ̇ ܕܗܦܟܝܢ ܗܘ̣ܘ ܒܒܝ̈ܫܐ ܕܗܕܡܐ ܠܡܕܒܪܢܐ: ܫܠܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܗܘܢ ܠܫܥܒܕܘܬ̈ܐ ܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܥܒܕܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܗܘܢ ܠܒܝ̈ܫܐ. ܘܗܢܐ ܒܢܝܪܐ ܣܦܝܪܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܗ̇ܘܐ ܘܐܬܐܣܝܐ ܗܘ ܘܐܦ ܠܘܬ ⌝ܟܠܩܕܘܢ̈ܝܐ[1] ܐܘܟܝܬ ܡܠܟ̈ܝܐ ܐܡܪܝܢ ܕܫܦܝܪ܀

ܡܛܠ ܫܠܝܚܐ ܘܪ̈ܐܙܘܗܝ܀ ܡܛܠܠܡܢܐ ܒܫܠܝܚܐ ܪܫܝܡ ܒܗܢܐ ܠܦܓܪܐ ܘܗܕܡܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܢܐ ܕܬܬܦܪܫܘܢ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܦܪܫ ܒܒܪܝܬܐ ܒܫܠܝܚܐ ܡܬܦܪܫ ܘܡܬܓܡܪ ܘܡܫܬܡܠܐ. ܠܐ ܒܡܘܪܐ ܘܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܠܐ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܘܠܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܠܐ ܗܝܟܠܐ ܘܠܐ ܒܦܪ̈ܘܛܘܢܝܐܣ ܘܫܪܒܐ ⌝ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ، ܦܘܠܘܣ* ܫܠܝܚܐ ܬܐܒܝܠܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܕܟܘܝܢܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ[2]. ܕܗܘ̣ܘ ܠܗܢ ܫܠܝܚܐ ܡܦܪܫ ܠܡܘܠܕܐ ܕܒܝ ܕܪܫ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܡܫܬܡܠܐ ܘܓܡܝܪ ܠܕܒܝܢܐ ܡܠܝܠܐ ܘܕܠܐ ܕܡܟܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܬܫܡܫܬܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܘܫܘܡܠܝܐ ܕܪ̈ܐܙܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܒܫܠܝܚܐ ܡܬܦܪܫ ܘܡܫܬܡܠܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܒܪܝܬܐ ܡܬܦܪܫ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܫܠܝܚܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܢܛܪ: ܘܗܘ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܡܦܪܫ ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ. ܘܐܦ ܛܘܦ̈ܣܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܝܬ* ܒܟܬܒܐ ܕܠܗ̇ ܡܫ̈ܡܫܝܢ: ܐܠܐ ܒܗ ܒܫܠܝܚܐ ܐܫܬܡܠܝܘ ܟܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܡܕܝܢ ܢܗܘܘܢ ܐܚ̈ܝܢܐ ܕܠܫܠܝܚܐ ܡܬܕܡܝܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܟܠܗܘܢ ܒܟܢܫ ܘܠܐ ܕܠܟܠܐ ܚܕܝܢ ܡܫܝ̈ܚܐ[3] ⌝ܦܠܝܓܝܢ ܐܝܟ ܢܣܛܘܪ̈ܝܢܐ ܘܟܠܩܕܘܢ̈ܝܐ[4] ܘܡܫܝܚܐ ܚܕ ܒܝܕ ܠܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ܀

*A f. 61 r.

*B p. 479.

---

[1] C ܢܣܛܘܪ̈ܝܐ ܘܟܠܩܕܘܢ̈ܝܐ — [2] C ܐܚܪܝܢ ܡܕܒܪ̈ܢܐ — [3] C add. ܗܘܝܢ — [4] C om.

ܟܝ̈ܢܬܐ ܘܪ̈ܫܡ: ܘܠܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܡܩܒܠ ܠܗܬ[1] ܕܡܟܐ. ܘܐܟܪܙܘܢ ܡܛܠ ܕܕܡܟܐ ܢܦܫܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܘܢܦܫܐ ܗܝ ܐܬܬܝ̣ ܘܐܬܚܙܝ̣ܬ ܠܦܓܪܐ ܕܡܠܬܐ ܟܕ ܩܡ ܡܢ ܒܝܬ ܡܝ̈ܬܐ ܒܩܘܡܗ: ܘܠܐ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܐܬܚܙܝ ܠܢܦܫܐ. ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܫܒܩ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܘܫܪܐ ܠܗ̇ ܒܩܒܪܐ. ܘܐܟܪܙܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܬܬܥܝܪ ܕܗܘܝܐ ܕܕܡܟܐ ܕܗܘܝܐ ܦܓܪܐ ܐܠܗܘܬܗ: ܘܗܘܝܐ ܦܓܪܐ ܕܗܘ ܕܕܡܟܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܘܠܐ ܕܐܚܪܢܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܪܟܢܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܕܡܟܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܘܕܥ: ܕܗܘ ܕܗܘܝܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܦܓܪܗ. ܘܗܘ ܕܗܘܝܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܕܒܗ: ܗܘ ܕܒܚܝ ܢܦܫܗ ܒܗܘܦܟܐ ܢܠܦܝܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܐܟܠ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܕܡܟܐ ܕܢܘܢܐ ܕܐܦ ܒܬܪܝܢ ܡܟܐܒ̈ܐ ܫܒܝܩܝܢ. ܦܓܪܐ ܘܕܡܟܐ: ܐܠܐ ܚܕ ܦܓܪܐ ܡܪܟܒܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܒܗ̇ ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܫܪܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ *ܕܦܓܪܐ ܒܕܡܟܐ: * C f. 267 v.
ܦܪܩܗ ܠܗ ܠܦܓܪܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܚܝܢܝܬܐ. ܒܗܕܐ ܐܝܟ ܕܒܕܒܪ ܡܢ̈ܝ ܚܕܕ. ܕܢܝܫܗ، ܠܦܓܪܗ ܘܦܠܓܗ ܒܠܠܬܐ. ܬܘܒ ܡܪܟܢܫܬܐ ܕܒܩܒܪܐ ܫܘܒܩܐ ⌝ܕܗܘܝܐ[2] *ܕܡܟܐ ܕܗܘܝܐ ܦܓܪܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܘܚܕ ܗܘ ܡܛܠܬܐ ܒܕܡܟܐ * A f. 60 v.
ܘܦܓܪܐ. ܘܗܝ ܕܡܬܬܩܢܡܐ ܠܡܦܠܛ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܚܪܬܐ: ܐܝܟ ܗܕܡܐ ܕܒܬܪ ܪܫܐ ܘܡܟܪܝ ܕܡܬܝܗܒ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܡܢ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܦܪܩܗ ܠܗ ܠܦܓܪܐ ܠܡܪܚܝܢܘܬܐ. ܐܘ ܒܗܬ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܚܝܢܝܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܩܘ ܠܒܠܗܘܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ. ܘܪܘܡ ܠܒܗܝܪ̈ܐ *ܦܪ̈ܘܫܐ ܕܒܪ ܡܫܘܬܦܝܢ ܒܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܠܛܠܝ̈ܐ ܕܠܐ * B p. 478.
ܢܣܒܘܢ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܕܐ ܠܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢܘ̈ܢ ܐܘ ܬܠܬܐ. ܐܠܐ ܕܡܫܡܠܝܐܝܬ ⌝ܢܬܠܘܢ[3] ܚܕܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܚܕ. ܘܡܫܡܠܝܐܝܬ ܢܬܝܗܒ ܢܝܫܒܐ ܒܚܕܐ* ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ. * D f. 16 r.
ܘܠܐ ܢܬܦܠܓ ܪܘܫܡܐ ܕܢܝܫܒܐ ܕܐܝܬ ܒܟܠ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܡܢܝܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܒܗܢܐ ܕܠܐ ܡܦܫܝܢ ܒܟܐܪ̈ܐ ܕܒܪܘܫܠܝܡܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܒܗܢܐ ܬܘܒ ܡܕܡ̈ܝܐ ܠܐ

---

[1] C D om. — [2] C ܠܗܝ — [3] D om.

ܘܒܘܣܡܐ ܒܗ ܐܬܬܪܒܝܘ ܕܦܢܝܗ ܠܡܥܢܝܬܐ ܘܢܦܩ ܡܢܗ̇
ܕܡܐ ܘܡܝ̈ܐ ܘܐܬܦܠܓܘ ܒܗܘܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܗ̇ܝ
ܕܓܒܝܬܐ ܕܝܢ ܕܡܐ ܘܪܫܡ ܟܠ ܦܓܪܐ ܒܛܘܦܣܐ
ܕܛܠܝܐ: ܚܘܝܬܐ ܕܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ ܚܕܐ. ܘܡܚܘܝܢܐ
ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܦܪܫܬ ܢܦܫܗ ܕܡܠܬܐ ܡܢ ܦܓܪܗ
ܗܦܟܬ ܢܦܫܗ ܘܐܬܚܝܕܬ ܠܦܓܪܗ: ܒܗ ܐܠܗܘܬܗ ܠܐ
ܗܝ ܐܬܦܪܫܬ ܠܐ ܡܢ ܦܓܪܗ ܘܠܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܐܦܠܐ
ܡܬܦܪܫܐ. ܘܠܚܒܪܐ ܡ̇ܢ ܗ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ ܦܓܪܐ ܕܡܠܬܐ
ܐܠܗܐ. ܚܒܪܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܢܦܫܗ. ܡܛܠ ܕܕܡܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܛܘܦܣܐ ܕܢܦܫܐ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܟܬܝܒܐ: ܕܢܦܫܐ
ܕܟܠ ܒܣܪ ܕܡܐ ܗ̣ܝ. ܒܗ̇ܝ ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܡܢ ܒܬܪ
ܕܪܫܡ ܡܢ ܕܡܐ ܟܠ ܦܓܪܐ ܡܟܝܢ ܘܫܠܡܬ ܠܗܠܝܢ
ܬܪܝܢ ܦܠ̈ܓܐ ܕܦܪܘܣܬܐ ܥܡ ܚܕ̈ܕܐ: ܢܒܐܪܘ ܘܡܚܘܝܐ
ܒܗܕܐ ⌝ܕܥܡܢܘܐܝܠ ܚܕ ܐܝܬܘܗܝ، ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ ܡܢ
ܒܬܪ ܚܕܝܘܬܐ ܠܬܪܝܢ ܒܢ̈ܝܐ[1]. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܚܘܝܐ ܕܡܢ
*C f. 267 r. ܒܬܪ *ܕܐܬܕܒܚ ܒܘܣܡܐ ܓܢܝܢ ܒܩܒܪܐ ܕܝܘܣܦ ܘܢܚܬ
ܘܐܠܗܬ ܠܫܡܝ̈ܢܐ ܥܡ ܐܪ̈ܥܢܐ. ܘܠܒܕܡܐ ܥܡ
ܒܕܡ̈ܐ. ܘܠܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ. ܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܡܥܒܪܢ
*B p. 477. ܠܗ̇ ⌝ܠܦܪܘܣܬܐ[2] ܚܘܕܪܐܝܬ: *ܡܩܕܡ ܘܡܫܘܕܥ ܕܚܠܦ
*A f. 60 r. ܚܛܝܬܐ ܕܚܘܕܪܗ *ܕܒܠܒܐ ܐܬܕܒܚ ܒܘܣܡܐ. ܬܘܒ
ܗ̇ܝ ܕܡܬܒܥܝ ܠܓܒܪܐ ܐܘ ܒܢܬ ܦܪܘܣܬܐ ܥܠ ܚܘܝܐ
ܒܘܚܬܐ ܡܫܡܚܬܐ ܚܘܕܪܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ: ܬܠܬܐ
ܕܚܠܦ ܚܛܝܬܐ ܕܒܠܗ ܒܠܒܐ ܐܬܕܒܚ. ܗ̇ܝ ܕܒܘܚܬܐ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ ܣܒܠܬܐ ܗ̇ܦܟ ܠܚܘܝܐ ܢܚܘܕܪܐ ܕܐܦܝܚ ܠܗ
ܡܪܢ ܡܢ ܕܘܒܪܐ ܡܣܬܟܠܢܐ: ܐܘ ܒܢܬ ܠܒܝܫܘܬܐ
ܠܚܘܝܐ. ܗ̇ܝ ܕܗܦܟ ܒܦܠܓܐ ܕܦܪܘܣܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ
ܡܢ ܠܥܠ ܡܚܘܝܐ ܕܐܬܕܒܚ ܡܪܢ ܒܒܣܪ. ܘܗ̇ܝ ܕܩܐܡ
ܦܠܓܐ ܥܠ ܦܠܓܐ ܢܚܘܕܪ ܕܒܬܪ ܕܐܬܕܒܚ ܢܦܩ
ܠܫܡܝ̈ܢܐ ܘܠܐܪ̈ܥܢܐ. ܘܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ. ܘܒܕܡܐ
ܥܡ ܒܕܡ̈ܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܝܐ ܡܢ ܕܡܐ ܠܗܘܢ ⌝ܦܓܪܐ

---

[1] C + [illegible] — [2] C [illegible]

ܡܒܠܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܒܗܢܐ ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܐܪ̈ܙܐ.
ܘܡܐܬܘܠܝܬܗ ܡܫܟ̈ܚܬܐ ܐܝܬ[1]. ܘܡܢܗܝܢ ܬܪ̈ܝܨܢ ܘܡܢܗܝܢ
ܠܐ ܡܠ̈ܝܢܢ. ܘܡܢܗܝܢ ⌝ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܦܫܝܩܐܝܬ
ܘܐܚܪ̈ܢܝܬܐ[2] ܒܪ̈ܡܙܐ ܘܒܦܘܢ̈ܝܬܐ. ܗܿܘ ܕܐܬܚܘܝܬܗ̇ ܬܘܒ
⌝ܘܬܘܒ[3] ܘܚܠܦ ܗܿܘ, *ܕܕܠܐ ܢܘܚܡܐ* ܘܕܠܐ ܒܗܬܬܐ. * C f. 262 r.
ܘܗܿܘ, ܬܘܒ ܘܬܘܒ ⌝ܘܗܫܐ ܕܒܚܝܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ * D f. 15 v.
ܐܫܬܠܡܬ[4] ܬܪ̈ܝܨܬܐ ܘܫܪ̈ܝܪܬܐ ܐܝܬܝܗܝܢ.

ܘܒܝܢ ܡܕܡ ܡܐܬܘܠܝܗܝ ܐܡܿܪ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܢ̈ܚܙܐ
ܕܝܢ ܡܚܪܐ ܢܒܝܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܢܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܘܟܠ ܗܕܡ
ܒܛܠܘܗ̇ ܡܠܦ̈ܢܐ. ܘܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ ⌝ܠܡܐܬܘܠܝܗܝ[5]
ܢܦܩ ܒܗܢܐ ܠܦܪܝܣܬܐ[6] ܒܐܪ̈ܙܘܗܝ ܒܫܬܩܐ ܘܫܠܝܐ.
ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܬ̈ܘܣܓܢܐ ܡܫ̈ܠܠܐ ܕܒܝܢ ܕܐܠܦܘ ܕܢܥܒܕ
ܒܗܢܐ ܒܡܠܐ ܡܕܡ ܕܢܩܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܡܐܬܘܠܝܗܝ
ܕܠܫܡܐ ܫܡܝܢܐ ܩܪܝܢ ܘܫܪܒܐ. ܕܠܘܩܒܠܗܘܢ ܕܝܢ
ܠܝܘܚܢܢ ܦܛܪ̈ܝܪܟܐ ܘܡܩܘܪܝܣܘܣ[7] ܘܕܝܘܢܘܣܝܘܣ
ܦܛܪ̈ܝܪܟܐ ܘܫܪܒܐ ܕܡܠܦ̈ܢܐ. ܘܚܢܢ *ܕܪ̈ܚܡܝܢܐ * A f. 59 v.
ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܛܒܝܢ ܢܘܠܦܢܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܡܠ̈ܠܐ ܀

ܡܛܠ *ܩܢܘܢܐ[8] ·܀· ܐܠܐ ܟܕ ܢܦܩ ܒܗܢܐ ܠܦܪܝܣܬܐ * B p. 476.
ܒܐܪ̈ܙܘܗܝ ܐܝܟ ⌝ܕܐܡܪܢܢ[9] ܒܗ̇ܘ ܕܩܕܡܐ ܠܗ ܠܬܪܝܢ
ܡܢܘܬܐ ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܒܝܫ ܡܟܠܬܐ ܒܒܣܪ. ܘܐܬܕܒܪ
ܘܐܬܛܫܝ ܒܩܒܪܐ. ܘܒܗ̇ܘ ܕܢܦܩ ܬܘܒ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܡܚܝܬܐ: ܘܦܓܥ ܠܗ̇ ܒܪܘܡܚܐ ܠܡܚܝܬܐ ܘܒܗ̇ ܢܦܩ ܟܠ
ܦܓܪܐ: ܟܕ ܠܘܩܕܡ ܒܡܚܝܬܐ ܕܒܐܝܕܗ ܕܦܓܥ ܠܗ̇
ܒܓܒܗ̇ ܠܡܚܝܬܐ ܐܘܒܕܬ ܦܠܓܐ ܕܒܦܩܕܢܐ: ܡܚܝܢܐ
ܕܐܬܕܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܓܒܗ ܒܠܒܝܫܘܬܐ. ܘܒܗ̇ܘ ܕܒܬܪ ܟܢ
ܢܦܩ ܠܟܠܗ ܦܓܪܐ: ܡܢܘܬܐ ܕܗܢܐ ܩܛܝܠܐ ܒܕܡܗ
ܡܦܠܦܠ ܗܘܐ ܒܟܠܝܬܐ ܟܕ ܐܡܪ ܕܗܢܘ ܕܝܢ.

---

[1] C ܐܝܬܘܗܝ — [2] AB om. — [3] D om. — [4] C ܘܫܠܡ ܡܘܢܝܐ ܗܝ ܕܟܠ ܘܡܫܡܠܝܐ — [5] C ܬܘܒ ܘܬܘܒ — [6] C addit hic : ܘܐܡܪ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܩܪܒܐ et quae sequuntur omittit usque ad rubricam. — [7] AB : ''ܡܩܪܝ ܬܐܘ — [8] C quae sub hac rubrica leguntur reponit in capite xvii; cf. p. 38, n. 4. — [9] C om.

ܐܝܟܢܐ ܠܟ ܕܐܝܬܘܗܝ، ⌈ܗܘܐ[1] ܘܐܝܬܘܗܝ، ܗ̇". ܘܡܢܟ ܕܢܬܒܣܪ ܐܠܗܐ. ܘܒܬܪ ܕܗܘܬܐ ܐܠܗܐ. ܘܡܟܬܪ ܒܦܓܪܐ ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢܘܬܐ. ܠܥܠܡ̈ܘ. ܗ̇". ܕܠܐ ܣܘܦ ܐܝܬܝܗ̇ ܐܠܗܘܬܐ. ܠܥܠܡܝܢ. ܗ̇"'. ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܢ. ܐܢ̈ܫܐ ܡܦܫܩܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ. ܗ̇". ܒܗܕܐ ܡܢܗܘܢ ܠܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢܘܬܗ ܘܦܫܝܛܘܬܗ ܘܠܡܬܚܪܢܘܬܗ ܐܘܣܝܐܝܬܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܦ ܒܗܘܢ ܒܡܦܩܢ̈ܘܗܝ، ܘܫܘܘܕܝ̈ܘܗܝ، ܕܠܘܬܢ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܐܡܝܪܐ ܠܥܠܝܡܐ: ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܡܠ[2] ܘܝܘܡܢܐ ܗ̣ܘ ܗܘ ܒܪ ܗ̣ܘ ܘܠܥܠܡܝܢ ܀

ܒܗܢܐ ܐܡ̇ܪ: ܢܗܘܘܢ ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܪܒܐ ܘܦܪܘܩܐ. ܗ̇". ܗܕܐ ܕܒܚܬܐ ܕܐܬܕܒܚܬ ܚܕܐ ܙܒܢ ܒܙܩܝܦܐ. ܕܚܘܒܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܒܪ̈ܚܡܐ ܐܬܩܪܒܬ̤

*A f. 59 r. *ܠܟܘܢ: ܘܥܡܟܘܢ ܐܝܬܝܗ̇: ܒܟܘܢ ܬܕܝܪܐ ܕܬܗܘܐ ܐܦ ܗܫܐ ܐܝܟ ܕܗ̣ܘ ܐܡ̇ܪ: ܕܗ̣ܘ ܒܝ ܡܦܝܣܐ ܘܐܢܐ ܒܗ ܀ ܡܢ ܡܛܠܬܐ ܕܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ

*B p. 475. *ܕܒܕܡܐ ܠܡܐܬܘܠܝܣ ܢܛܪ ܠܒܢܝܐ ܕܠܝܕܘܬܗ ܕܒܪ ܘܡܕܒܚܐ ܠܡܢܝܢܘܬܗ. ܕܒܬܪ ܚܒܪ ܕܫܡܥܝ ܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܐܬܚܒܒܘܢ ܒܠ ܥܡܡܐ. ܗܒܘܬ ܒܗܢܐ ܒܬܪ ܕܡܫܟܚܠܐ ܠܐܪ̈ܥܐ ܦܪܝܐ ܘܪܫܡܢ ܠܗܘܢ[3] ܀

ܡܦܠܐܘܢ ܕܝܘ[4] ܀

ܘܡܢܗܪܐ ܕܡܓ̇ܪܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܐܬܘܠܝܗܝ ܐܘܒܫܬ ܒܠܝܬܐ. ܗ̇". ܕܟܠ ܟܠ ܡܕܡ ܡ̇ܗܕܐ. ܘܐܢ̈ܫܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܒܒܢܐ ܕܫܠܝܛܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܡܐܬܘܠܝܗܝ: ܗܕܐ ܕܡܬܗܦܟܐ ܬܘܬܒ ܘܬܘܒ ܡܢ ܦܫܝܛܘܬܐ: ܐܠܐ ܐܡܗ̈ܬܐ ܕܡܬܪ̈ܗܘܢ ܐܘܣܦܘܗ̇: ܦܐܝܘܬ ܒܗܢܐܝܬ: ܐܝܟܢܐ ܕܬܬܒܪܝ، ܒܬܪ ܕܦܠܓ̈ܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܦܫܐ ܪܚܝܩܐ ܕܒܢܝܐ ܒܫܬܝܬܐ

---

[1] A B om. — [2] D ܐܬܡܠܝ — [3] A B add. ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܘܕܝܢ ܣܓܝ̈ܐܬ — [4] A B add. ܠܘܬ ܕܝܪܐ ܕܝܪܐ ܚܟܡܐ ܕܝܫܘܥ ܣܓܝ̈ܐܬ

ܡܫܘܚܬܐ ܕܕܪܓܐ. ܬܠܬ ܐܡܝܢ: ܬܠܬܐ ܕܪ̈ܓܐ. ܬܘܒ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܟܝܢܐ ܗܘ ܕܒܕܒܪ ܡܫܡܫܐ
ܕܝܠܟ ܐܒܐ ܘܕܝܚܝܕܝܐ ܒܪܐ ܕܝܠܟ. ܘܕܪܘܚܟ ܡܩܕܫܐ
ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܩܠܣܐ: ܗܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܦ ܒܟܝܢܐ
ܕܩܐܡ. ܗܟܢܐ ܡܣܬܒܪ ܐܦ ܒܟܝܢܐ ܕܒܠܚܘܕ. ⌈ܘܠܐ
*ܒܠܚܘܕ ܒܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܒܚܢܐ. ܐܠܐ *A f. 58 v.
ܘܒܬܠܬܝܗܘܢ ܒܠܬ̈ܟܐ. ܒܗܢܐ ܘܒܗܘ ܕܒܠܚܘܕ[1]. ܘܡܢ
ܗܪܟܐ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܟܦܪ ܠܗ ܗܘ. ܐܝܟ ܕܡܬܒܨܝܢ ܐܢ̈ܫܝܢ
ܕܢܐܡܪܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ
ܕܢܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܐܝܬܘܗܝ. ܡܛܠ
ܕܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ: ܕܡܛܠ ܟܠܗܘܢ ܠܛܝܒܘܬܟ ܘܐܦ
ܡܛܠ ܗܕܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܬ ܠܟ ܫܘܠܡܐ ܒܪܘܬܟܢܐ
ܘܣܘܣܟܐ: ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩܠܣܝܢ ܠܫܡܐ ܕܝܠܟ ܐܒܐ.
ܘܕܒܪܟ ܝܚܝܕܝܐ. ܘܕܪܘܚܟ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ
ܒܕܡܐ ܘܐܡܪ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܩܠܣܐ
ܒܗܘ ܕܒܢܐ ܕܒܕܒܪ: ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܟܝܢܐ ܗܢܐ ܕܩܐܡ:
ܗܟܢܐ ܘܒܟܝܢܐ ܕܒܠܚܘܕ ܝܚܝܕܝܐ. *ܐܫܟ̈ܢܐ ܐܡܪܝܢ: ܕܒܟܠ *B p. 474.
ܒܪܐ ܠܚܘܕ ܫܘܒܚܐ ܗܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ
⌈ܐܝܬܘܗܝ[2] ܘܡܒܕܬܪ ܠܕܪ̈ܕܪܝܢ. ܗ̇". ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܢܬܒܨܪ: ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܐܦ ܕܝܢ
ܒܬܪ ܕܐܬܒܨܪ. ܘܡܒܬܪ ܒܒܣܪܐ ܐܠܗܐ ܘܠܒܠܒ̈ܘ
ܒܠܒܝܢ. ܘܗܢܐ ܦܫܝܛܐ ܠܐ ܫܪܝܪ. ܘܡܕܢܟܐ ܕܝܢ ܗܘ
ܕܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܗܕܐ. ܐܟܡܐ
ܕܒܟܠܗ̈ܝܢ ܢܬܟܒܫ ܘܢܬܟܠܘ ܫܡܗ̈ܐ ܕܝܠܟ ܡܫܦܪ ܒܟܠ
ܘܡܬܦܪܫܐ ܒܫܡ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܘܪܘܚܐ ܕܝܠܟ
ܡܩܕܫܐ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗܢܐ ܗܟܢܐ
ܙܕܩ ܕܢܟܢܐ ܒܟܢܝܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ
ܘܐܝܬܘܗܝ. ܡܫܘܚܐ ܒܪ ܒܐܦܐ ܠܦܘܫܩܐ ܡܟܝܢܐ
ܕܟܠ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܦܫܝܛ. ܘܡܛܠ ܚܣܝܢ. ܢܣܘܒ *C f. 261 v.
ܐܘܪܚܐ *⌈ܠܗܘܢ[3] ܕܡܦܩܝܢ ܠܗ ܟܠ ܒܪܐ ܥܠܡ ܀

---

[1] C om. — [2] C ܘܐܝܬܘܗܝ — [3] A B ܗ̇ܘܢ

ܕܩܕ̈ܝܫܐ ܪܘ̇ܚ ܕܠܐ ܡܬܗܦܟܝܢ ܡܬܦܣܩܝܢ. ܐܠܐ ܕܠܥܠܡ ܡܬܡܟܬܝܢ. ܒܬܪ ܓܡܝܪ̈ܬܐ ܘܦܫܝ̈ܛܬܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܦܫܝܛܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܐ ܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܠܝܬ ܓܝܪ ܕܝܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܗܒܐ ܕܝܢ ܢܦܫ̈ܐ. ܐܠܐ ܐܢ̱ ܡܢ̱ ܢܫܘܒ ܡܫܝܚܐ ܒܠܚܘܕ. ܡܗܘܦ ܕܒܐܝܕ̈ܘܗܝ ܐܦ ܚܢܢ ܡܫܒܚܝܢ ܪ̈ܘܚܐ ܠܡܫܒܚܘ ܘܫܘܒܚܐ ܕܢܦܫ̈ܐ ܕܡܫܠܛܘܬܗ ܐܦ ܠܝ ܘܠܗܘ̱ܢ. ܗ̇. ܕܒܐܝܕ̈ܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܘܒܕܬ ⌐ܕܒܪܝܫܘܬܗ[1] ܘܡܫܠܛܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩ̇ܒܠܝܢ ܕܢܫܒܚ ܪ̈ܘܚܐ ܠܘܬ ܐܒܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܢܦܫ̈ܐ. ܚܢܢ ܘܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܐܬܒܗܪܝܢ.

*D f. 15 r. — *B p. 473.

*ܒܡܟܐ ܕܝܢ ܐܡܪ: ܐܝܟ *ܘܒܢܦܩܐ. ܗ̇. ܐܝܟ ܕܒܒܘܟܪ̈ܐ ܐܒܪܗܡܝܬܐ ⌐ܘܠܢ[2] ܒܬܪ ܡܦܩܢ ⁖ ܘܐܪܦܐ ܘܐܡܒܪ ܘܫܒܘܩ ܢܦܫ̈ܐ ܕܠܝ ܘܕܠܗܘܢ ܓܒܢ̈ܝܐ ܘܠܐ ܓܒܢ̈ܝܐ. ܘܐܢ̱ ܕܗܘ̣ ܢܕܒܬܐ ܐܫܟܚܝܢ. ܘܐܢ̱ ܕܠܐ ܒܢܕܒܬܐ. ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܢܕܒܝܢ ܕܬܟܒܪ ܐܠܗܐ ܢܦܫ̈ܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܘܢܦܫ̈ܐ ܕܠܐ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܘܕܒܢܕܒܬܐ. ⌐ܘܕܠܐ ܒܢܕܒܬܐ[3]. ܘܐܢ̱ ܠܐ ܬܟܒܪ ܗ̣ܘܐ ܠܗܘ̱ܢ: ܠܐ ܡܫܬܒܩܐ ܗܘܬ ܕܒܬܐ ܢܠܦܫܘ̱ܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܗܕܐ ܐܡܪܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܗ̇. ܟܡ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܓܒܪ̈ܘܬܟܝ ܕܠܗܘܬ̱. ܘܐܦ ܒܗܕܐ. ܡܦ̇ܩܝܢ ܐܢܬ ܠܝ ܫܘܠܡܐ ܒܪܘܚܢܝܐ ܘܢܘܚܐ. ܡܛܠ ܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܡܫ̇ܒܚܝܢ ܘܡܦ̇ܠܣܝܢ ܠܐܒܐ ܕܠܟܝ ⌐ܪܒܐ[4]. ܘܕܒܪܟܝ ܡܢ̱ ܢܫܘܒ ܡܫܝܚܐ. ܘܕܪܘܚܟܝ ܩܕܝܫܐ.

*C f. 261 r.

ܒܡܟܐ ⁝ ܐܝܠܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܗ̇. ܗ̇ܝ ܕܟܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܒܢܝܢܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ. ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܠܕܪ ܕܪ̈ܝܢ ܠܒܢܝܢܐ *ܕܐܬܒܪ. ܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܠܥܠܡ̈ܝ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ. ⌐ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܠܫ̈ܢܐ ܡܫܘܕܥ ⁝ ܐܡܝܢ[5]. ܗ̇. ܫܪܪܐ ܐܝܬܘܗ̇ ܬܠܝ. ܘܐܝܬ ܐܡܝܢ. ܗ̇. ܢܗܘܐ. ܘܐܝܬ ܐܡܝܢ. ⌐ܡܢ ܐܡܝܢܘܬܐ ܘܒܘܬܪܐ. ܘܐܝܬ ܐܡܝܢ[6]. ܡܢ

---

[1] A B ″ܕܡ ܕܒܗ — [2] A B ܘܡܢ — [3] A B D om. — [4] A om. — [5] D om. — [6] A B om.

ܡܠܟ̈ܐ ܡܗܝܡܢ̈ܐ. ܕܠܐ ܪ̈ܡܝܐ ܠܗܘܢ ܟܠ
ܣܘܣܟܠܝܘܬܐ ⌝ܕܟܢ̈ܝܐ ܘܟܢܝܐ[1]. ܘܡܛܠ ܕܚܠܦ ܚܝ̈ܐ
ܕܡܠܟܘ̈ܬܐ ܘܕܐܪܟܒ ܦ̈ܢܝܬܐ ܕܒܠܒܡܐ ܙܕܩ ܕܢܦܫܗ:
ܕܢܬܒܪ ܡܘܢܐ ܕܡܠܟ̈ܐ. ⌝ܘܟܠ ܗܕܡ ܦܬܐܝܬ ܒܟܬܒܐ
ܡܕܡܝܐ ܕܐܪܘܒܘܬ ܟܠܘܣܕܘ̈ܢܐ ܐܘܟܝܬ ܡܠܟ̈ܐ ܐܒܗ̈ܬܢ
ܟܕ ܟܠ ܟܙܒ̈ܢܝܗܘܢ ܘܡܦܩ̈ܕܢܘܬܗܘܢ ܡܠܠܟܝܢ[2]. ܬܘܒ ܠܗܘ̈ܢܬܐ
ܚܝܬ ܐܢܬܗܘܢ. ܐܦ ܦܩܘ̈ܕܝܬܐ ܗܟܘܬ ܚܕܬ. ܟܕ ܟܠ ܚܕܐ
ܚܕܐ ܡܢ ܠܗܘ̈ܢܬܐ ܘܦܩܘ̈ܕܝܬܐ[3] ܢܕܝܢܐ ܘܠܠܝܐ ܕܡܛܠ
ܐܠܝܢ ܛܟܣ̈ܐ ܚܒܪܐ ܒܗܘܢܐ ܐܦ ܡܬܚܫܦ. ܬܘܒ ܒܬܪ
ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܕܦܘܠܚ̈ܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ: ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܗܘܐ ܒܬܪܐ
ܘܢܐܡܪ ܐܢܫ. ܡܢܐ *ܢܫܡܥܠܝܢ. ܐܘ ܚܠܦ ܟܠ ܘܡܛܠ *B p. 472.
ܟܠ. ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܒܢ̈ܬܐ ܡܫܬܠܛܬܐ ܐܢܝܢ. ܘܠܐ ܚܠܦ
ܟܠܗܘܢ ܛܟܣ̈ܐ ܒܪ̈ܬܝܢܐ ܘܟܠܡ̈ܪܝܢܐ ܡܦܝܣܘ. ܩܕܡ
ܙܕܩ ܠܗ ܠܒܪܟܐ ܕܒܬܪ ܕܦܘܠܚ̈ܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܢܐܡܪ
ܡܦܠܠܣܘܗܝ ܐܘܟܝܬ ܡܢܐ ܢܫܡܥܠܝܢ ܠܫܘܪ: ܐܝܟ
ܚܢܪܐ ܕܐܫܪ ܢܘܡ ܟܡܟܪܟܐ ܘܐܦ ܟܡܪܟܒܐ ܠܘܬ
ܢܘܫܐ. ܟܕ ܐܦ ܗܕܐ ܢܕܝܢܐ ܕܟܘܟܢ ܟܦܠܠ ܣܦܪ ܚܝ̈ܐ
:ܘܐܦ ܕܦܘܠܚ̈ܢܐ ܐܘ ܟܝܬ ܡܘܢ̈ܐ ܐܝܟ ܕܟܣܘܣܠܐܐ
ܡܬܐܡܪܝܢ ܒܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ. ܘܗܕܐ ܩܢܐ ܥܡ ܟܠܗܝܢ
ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܪܦܝܘܬܐ ܕܐܡܠܟܬ ܒܟܠ ܐܬܪ.

ܒܬܪ ܓܝܪ ܫܘܡܠܝܐ ܕܪ̈ܐܙܐ ܡܫܒܚܐ ܒܡܬܕܒܪܢܘܬܐ.
ܡܕܡܐܝܬ ܕܪܒܘ̈ܬܐ ܘܕܒܗܘܢܐ. ܘܕܒܕܬܐ ܘܕܒܠܗܘܢ
ܛܟܣܘܬܗ. *ܕܡܠܟ̈ܐ. ܕܫܠܝܚ̈ܐ. ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܕܢܒܝ̈ܐ. *C f. 260 v.
ܕܐܟ̈ܗܢܬܐ. ܕܣܗ̈ܕܐ. ܕܡܠܦ̈ܢܐ. ܕܒܬܘ̈ܠܐ. ܬܘܒ
ܡܫܬܡܠܝܢ ܟܠ ܕܒܢܝܬܐ ܡܬܕܒܪܢܘܬܐ ܕܚܠܦ ܚܝ̈ܐ
ܘܡܝ̈ܬܐ: ܪܐܙ ܗܘ ܕܐܦ ܡܪܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܕܪܐ ܐܒܕܪ
ܚܝ̈ܐ ܠܟܠ. ܘܢܓܕܡ ܒܡܕ̈ܒܪܢܐ. ܘܣܒܪ ܬܕܡܪ̈ܬܐ *ܒܕܡܟܐ *A f. 58 r.
ܠܢܘܦܐ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܛܟܣܐ ܗܘ ܕܡܒܗܪܢܘܬܐ ܠܒܗܘܪܐ
ܗܘ ܠܐ ܡܬܛܟܣܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܝܢ ܟܠܗܘܢ ܬܪ̈ܒܝܬܐ

---

[1] C om. — [2] C om. — [3] A B add. iterum : ܗܘܝܐ ܗܘܬ ܟܕ ܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܠܗܘܢ̈ܬܐ ܘܦܩܘܕ̈ܝܬܐ

ܘܒܪ ܡܬܦܫܩ ܒܗܢܐ ܥܒܪܐ ܗܫܘܬ ܓܠܝܐܝܬ ܕܝܢ
ܐܠܗܐ. ܘܡܥܒܕ ܬܘܒ ܠܒܢܝܐ: ܕܚܠܦ ܐܠܝܢ ܥܒܕܐ
ܗܘ̣ܐ ܒܪ ܓܘܒ܀ ܕܦܫܝ̈ܛܐ ܐܫܬܐ ܐܝܟܢ܆ ܣܘܪ̈ܝܐ
ܣܘ̈ܟܐ ܦܪܝܢ ܠܗܘܢ. ܕܦܫܝ̈ܛܐ ܡܬܦܫܩܝܢ ܕܬܪܝܢ
ܣܘܟܠ̈ܘܗܝ ܐܘ ܒܝܬ ܕܬܪܝܢ ܕܦܘ̈ܡܘܗܝ: ܕܝܢ ܢܘܚܐ ܠܣܘܪ̇ܝܝܐ.
ܘܬܠܬܐ ܕܝܢ ܣܘ̈ܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܫܡ̈ܗܐ. *ܘܬܠܬܐ ܐܚܪ̈ܢܐ *A f. 57 r.
ܕܡܢ̈ܬܐ. ܐܠܐ ܙܕܩ ܗܪܟܐ ܕܬܣܡܘܢ, ܡܠܬܐ ܘܬܐܡܪܘܢ
ܠܐܪ̈ܡܝܐ ܕܠܐ ܡܦ̇ܪܫܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܛܠ ܚܢ̈ܐ. ܐܢ
ܓܝܪ ܡܫܝܚܐ ܡܬܟܗܢܘܬܗ ܬܠܬ ܡܕܒܪ̈ܢܘܬܐ ܡܛܠ
ܚܢ̈ܐ ܐܝܬܝܗܝܢ: ܚܠܦ ܟܗ̈ܢܐ. ܘܚܠܦ ܢܒܝ̈ܐ. ܘܚܠܦ
ܡܠܟ̈ܐ. ܟܗܢ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܐ ⌈ܢܒܝܘܬܐ
ܒܗܘܕܝܐ ܕܢܒ̈ܝܐ[1] ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ[2] ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܐܢܘܢ.
ܐܝܟܢ ܚܢܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܪܥܝܐ ܘܦܪܢܣ ܒܫܘܠܛܢܐ *ܘܠܐ *B p. 471.
ܬܐܒ ܘܢܦܠ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܐܦܠܐ ܚܝܢ ܦ̇ܠܐ ܠܝ
ܕܢܬܕܒܪܘܢܗܝ, ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ. ܡܛܠ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ,
ܘܟܝܢܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܠܝܛܐܝܬ ܠܡܐܡܪ ܐܝܟ
ܕܐܦ̇ܪܫܝܢ ܕܝܢ ܠܟܠ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܬܬܘܗܝ, ܟܠ ܣܘܟܠ̈ܘܬܗ
ܘܦ̇ܩܕ *ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟ ܒܪܐ ܐܣܦܩܛܐ: ܙܕܩ ܕܬܬܦ̇ܩܕ *C f. 260 r.
ܡܛܠܬܗ ܕܒܢܝܐ. ܘܡܛܠ ܕܒܒܘܢܝܐ ܕܠܡܫܠܡܗܘܢ
ܕܐܪ̈ܡܝܐ ܒܦܘܬܬܐ ܟܠ ܗܘܝ ܒܬܒܝܢ. ܗܫܐ ܦ̇ܠܐ ܠܝ
ܕܢܣܦܩܘܢ ܠܗܢܐ ܥܪܟܐ. ܘܢܣܦܩܘܢ ܠܘܬ ܡܦܫܩܘܣ. ܐܘ
ܒܝܬ ܢܒܥܐ. ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ ܕܐܡܪܬܘܢ, ܕܡܦ̇ܪ ܚܢ̈ܐ ܠܐ
ܡܬܐܡܪܐ: ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܦ̇ܪܘܩ ܡܕܒܪ ܕܝܢ ܕܦܫܝ̈ܛܐ. ܐܘ
ܒܝܬ ܡܢܘ̈ܬܐ. ܚܕܐ ܗܝ: ܡܛܠ ܕ̈ܐܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ
ܬܠܬܐ ܘܬܠܬܐ. ܘܐܚܪܬܐ[3] ܡܛܠ ܕܐܦ ܚܠܦ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܡ̇ܪܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܡܬܦܫܩܝܢ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܗܘ̇ܐ ܒܗܢ
ܐܢ̈ܫܝܢ ܕܠܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܡܟܢܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܟܗܢܘܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ⌈ܕܢܒ̈ܝܐ ܕܠܘܬ ܒܗܝ.
ܕܠܬܗܘܢ ܐܚ̇ܪܢܝܢ. ܕܐܦ ܐܝܬ ܡܠܟ̈ܐ[4] *ܢܒ̈ܝܐ ܘܐܚܪ̈ܢܐ *A f. 57 v.
⌈ܐܒܢܝܐ ܕܠܡܫܝ̈ܚܐ[5] ܕܠܡ ܡܫܡܠܝܢ. ܐܠܐ ܐܝܬ

---

[1] CD ܕܢܒܝܐ — [2] D om. — [3] A B add. ܕܝܢ — [4] C om. — [5] C om.

ܒܡܓܢܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܓܒܪ ܠܠܚܡܐ ܦܓܪܐ. ܘܠܚܡܝܪܐ ܕܒܗ: ܕܒܢܝܐ ܠܗ̇, ܕܒܓܢܣܐ ܕܐܒܗܘܗܝ, ܒܪܘܚܐ ܕܝܠܗ ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢܐܝܬ ܐܬܒܪܢܫ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܒܗ̇, ܕܡܢ ܠܚܡܐ ܘܚܠܛܗ ܕܐܒܐ ܚܕ ܦܓܪܐ ܫܡܝܢܐ ܐܝܟ ܗ̇ܘ, ܕܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ ⌝ܚܕ ܒܢܝܐ[1] ܡܓܡܪܐ ⌝ܘܡܫܡܠܝܐ[2] ܡܪܒܒܐ. ܘܫܘܝܘܬܐ ܗܕܐ ܐܢܫܘܬܐ ܐܝܟ ܫܘܝܘܬܐ ܒܢܝܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܡܠܠܬܐ ܥܡ ܒܣܪܗ ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܒܥܡܐ ܐܡܪ ܒܡܠܬܐ: ܐܝܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢܗܘܢ ܢܣܒܝܢ ܘܡܩܪܒܐ. ܐܝܬ ܗ̤ܘܐ ܒܢܝܢ ܒܗ̇ܢܐ ܕܐܦܠܘ ܬܘܣܦܬܐ ܒܗܕܐ ܓܠܘܬܐ ܠܬܚܬ *ܗܟܢ: ܒܪ ܡܓܒܝܐ ܐܝܬ ܠܗ̇ ܡܢ ܟܠ ܐܪ̈ܐܣܝܣ ܘܒܥ̈ܠܬܐ ܕܦܠܓܘ ܠܐ ܢܬܩ̈ܝܡܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܒܪ ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܒܪܡܐ ܠܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ. ܒܣܓܝܒܘܬܐ ܘܡܩܪܒܐ: ܐܝܢܐ ܕܝܘܡܢ ܐܡܪܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܡܠܦ̈ܢܐ *ܐܦܩܘ ܠܗ̇, ܒܠܒܝܢ ܡܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܬܪܝܨܘܬܗ̇ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܫܝܕܐ ܒܕܬܐ ܢܣܒܝܢ. ܒܪ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܠܝܬ ܓܒܪ ܒܬܪ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ ܪܘܫܡܐ. ܐܘ ܐܪ̈ܐܣܝܣ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ ܠܟܠܗܝܢ[3] ܀

*A f. 56 v.

*C f. 259 v.

*B p. 470.

ܦܠܐܘܢ ܕܝܢܗ ܀

ܬܘܒ ܟܠܗܘܢ ܕܫܠܝܐ ܐܠܗܝܐ ⌝ܒܪ[4] ܡܬܬܟܠܠܝܢ[5]. ܦܠܐܘܢ ܓܒܪ* ܕܬܠܬܐ ܕܩܘܪܒܐ[6]. ܘܪܡ ܠܗ ܠܟܗܢܐ ܕܒܓܗܢܬܐ ܘܒܦܬ̈ܓܡܬܐ ܚܕ ܢܫܐ ܢܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܒܥܒܐ ܒܡܫܐܝܬ ܘܓܠܝܐܝܬ ܫܠܦ ܐܝܠܝܢ ܕܪܒܐ. ܘܡܢܐ ܕܐܡܪ ܓܗܢܬܐ ܡܘܕܒ ܠܡܢܐ ܕܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܪܒܐ. ܒܪ ܐܡܪ ܠܡ̈ܠܐ ܒܡܫܐܝܬ ܘܡܢܦܠ ܠܗܘܢ ܕܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܢܬܒܥܘܢ ܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܥܐ ܡܛܠܬܗܘܢ[7].

*D f. 14 v.

---

[1] C ܚܕ ܡܓܡܪܐ — [2] C ܘܚܕ ܡܫܡܠܝܐ — [3] A B add. ܘܗܘܝܢ ܗܘܠܐ ܢܡܘܣ̈ܐ — [4] A B om. — [5] A B add. ܐܣܬܢܝܐ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܡܬܩܢܢܝܢ — [6] A B add. ܡܢ ܗܘܠܐ ܡܣܝܢܐ — [7] CD ܡܛܠܬܗܘܢ

ܒܟܢ ܓܝܪ ܐܝܬ ܗܘ̣ܐ ܒܗܬ̈ܐ ܠܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܕܪܘܡܫܝܢ ܗܘ̣ܘ
ܠܐܝܕ̈ܝܗܘܢ ܥܠ ܒܝܬ ܚܝ̈ܝܗܘܢ ܒܗܕܐ ܕܘܟܬܐ
ܐܝܟܢ ܕܡܬܬܘܝܢ ܥܠ ܡܕܡ ܕܣܒܪܘ. ܘܐܡܪ ܟܡܘܫܐ
ܒܪ ܟܐܦܐ ܕܠܝܬ ܠܗܕܐ ܗܪܟܐ ܢܣܦܬܐ ܗܝ. ܡܛܠ
ܕܫܘܘܕ̈ܝܐ ܕܪܘܚܐ ܒܫܠܝܚܐ ܡܬܗܦܟܝܢ ܘܠܘ ܒܪܘܚܐ.
ܘܬܘܒ ܡܛܠ ܕܫܠܝܐܝܬ ܘܢܝܚܐܝܬ ܢܚܬ ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ
ܥܠ ܡܪܝܡ ܘܐܬܒܣܪ ܡܢܗ̇ ܘܠܐ ܒܪܘ̈ܚܐ ܘܫܓܘ̈ܫܝܐ.
ܗܟܢܐ *ܐܦ ܗܪܟܐ ܚܫܐܝܬ ܢܚܬ ܘܡܬܚܫܒ ܡܗܝܡܢܐܝܬ *C f. 259 r.
ܠܠܚܡܐ ܘܠܚܡܪܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܬܘܒ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܢܣܒܝܢ ܪܘܚܐ ܕܥܒܕܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܓܫ ܐܝܟ
ܐܝܣܪ̈ܝܠܝܐ ܟܕ ܐܬܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܗܘܢ ܫܘܘܕ̈ܝܐ ܡܛܠ
ܕܗ̇ܘܢ ܒܛܘܦܣܐ ܕܥܒ̈ܕܐ ܗܘ̣ܘ. ܐܠܐ ܚܢܢ ܢܣܒܝܢ
ܪܘܚܐ ܕܣܝܡܘܬ ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܗ̇ ܩܥܝܢ ܐܒܐ ⌝ܐܒܐ¹:
ܐܝܟ *ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ. ܘܒܕܝܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܚܢܢ: ⌝ܘܠܐ *A f. 56 r.
ܙܕܩ ܕܢܫܬܓܫ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܕ ܦܬܓܡ ܢܕܒܪ ܠܫܡܝܐ². ܗ̇″.
ܒܕ ܦܬܓܡ ܠܡ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ *ܗ̇ܘ ܕܐܬܟܫܦܬ ܠܐܒܐ *B p. 469.
ܕܢܫܕܪ ⁘ ܘܒܬܪܟܐ ܐܡܪ: ܐܡܝܢ. ܗ̇″. ܢܗܘܐ ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܩܪܐ ܒܗܢܐ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܡܬܠܬܝܢ ܕܝܢ ܠܟܗܢܬܐ ܐܡܪ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܕ
ܦܬܓܡ: ܘܗܕܝܢ ܫܬܩ ܬܠܬܐ ܙܒ̈ܢܝܢ ܠܦܪܝܫܘܬܐ
ܘܬܠܬܐ ܥܠ ܟܣܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܘܕܥ ܕܗ̣ܘ ܡܠܬܐ
ܐܠܗܐ ܒܨܒܝܢܐ ܕܐܒܐ ܢܚܬ ܘܐܬܒܣܪ ܒܐܪ̈ܥܐ
ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܠܠܫܡܝܐ ܕܝܢ
ܕܢܗܘܐ ܦܓܪܐ ܘܠܡܙܓܐ ܕܒܟܣܐ ܕܢܗܘܐ ܕܡܐ. ܬܘܒ
ܒܝܕ ܫܬܩܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܙܒ̈ܢܐ ܕܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ
ܡܫܘܕܥ ܠܗ̇ܝ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܢܐܬܐ ܘܢܫܠܡܗ ܕܟܠܝܐ
ܦܬܓܡ ܒܠܚܘܕ. ܘܗ̇ܝ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܡܬܩܕܫܐ ܦܪܝܫܘܬܐ
ܦܬܓܡ ܒܗ̇ ܡܠܬܐ ܕܩܪܝܢܐ ܠܗ̇ܝ ܕܡܢ ܒܬܪ
ܕܐܬܩܕܫܬ ܒܬܠܬܐ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܟܙܢ ܒܗ̇
ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܒܨܒܝܢܐ ܕܐܒܘܗܝ

---

¹ AB ܐܒܘܢ — ² AB om.

ܢܘܪ̈ܐ. ܗ̇″. ܗܢܐ ܪܘܚܐ ܡܒܪܝܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܘܐܦ ܢܘܪ̈ܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܫ̈ܢ ܗܘ ܡܟܒܫ܀ ܗ̇ܘ ܫܘܐ ܒܡܘܬܒܐ. ܗ̇″. ܫܘ̇ܐ
ܒܐܘܣܝܐ ܘܒܐܠܗܘܬܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ
ܡܬܘܡܝܐ* ܘܡܠܟܐ ܐܟܘܬܗܘܢ. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܢܫܬܐ * D f. 14 r.
ܘܩܢ̈ܝܐ ܘܕܡܘ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܒܠܠ ܠܢ *ܒܢܡܘܣܐ * C f. 258 v.
ܘܒܢܒ̈ܝܐ ܘܫܪܒܐ. ܬܘܒ ܡܩܒܠܐ ܦܪܝܫܘܬܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܪܐ ܠܗܢܐ
ܒܒܣܪ ܐܝܟ ܪܫܝܡܬܐ ܕܝܠܗ ܒܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ: ܡܦܝܣ
ܕܢܫܬܪܪ ܪܘܚܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܘܬܐ ܐܟܘܬܐ ܕܗܘܝܢ ܐܝܟ
ܥܠ ܒܬܘܠܬܐ܀ ܬܘܒ ܒܝܕ ܩܪܝܬܐ ܕܪܘܚܐ[1]
ܒܐܪ̈ܙܘ ܠܗ̇، ܕܗܝܢ ܗܘ̣ܐ ܠܓܒܪܐܝܠ ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ
ܘܣܒܪܗ̇ ܥܠ ܒܛܢܐ ܩܕܝܫܐ. *ܬܘܒ ܒܝܕ ܩܪܝܬܐ * B p. 468.
ܕܪܘܚܐ ⌉ܩܕܝܫܐ[2] ܠܣܕܝܘܬܐ ܗ̇ܝ، ܪ̇ܐܘܢܝܬܐ ܘܕܠܟܠ ܒܝ
ܢܕܒܬܐ ܕܒܗܝ ܗ̇ܘ ܚܝܠܐ ܡܩܕܫܢܐ ܕܟܠ ܐܚܝܕ
ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܗܘܢܐ ܠܐ ܢܫܡܐ ܘܠܐ ܗܘܠܝܐ܀ ܗܕܝܢ
ܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܡܪܝܐ ܚܣܝܢ ܘܓܢܒܪ. ܗ̇″. ܡܘܫܐ ܒܪ
ܟܐܦܐ ܐܡܪ: ܕܒܗܢܐ ܐܡܪ: ܩܘܪܝܠܠܘܣ. ܐܘܟܝܬ
ܡܪܝܐ ܓܢܒܪ. ܗ̇″. ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝ ܒܝܕ *ܗܝܡܢܘܬܐ * A f. 55 v.
ܕܢܚܬ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܓܡܪ ܘܡܫܡܠܝ ܠܐܪ̈ܙܐ: ܒܓܠܝܬܐ
ܫܠܝܛܘܬܐ ܚܕܐ ܠܘܬ ܐܒܐ. ܡܪܝܐ ܓܢܒܪ ⌉ܡܛܠ
ܕܩܘܪܝܠܠܘܣ ܡܬܦܫܩܐ ܡܪܝܐ ܓܢܒܪܝܢ[3]܀
ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܢ ܘܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܫܢ̣ܬܐ ܕܝܘܡܝܢ
ܐܚܪܢܐ: ܒܗܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡ̣ܪܝܢ ܕܝܢ ܠܟܠ: ܒܠܫܢܐ
ܣܘܪܝܝܐ ܐܡܪ: ܚܣܝܢ ܡܪܝܐ ܘܓܢܒܪ. ܗ̇″. ܘܡܫܡܫ
ܩܠܗ ܐܚܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܐܦ ܒܒܒܡܐ ܕܐܦ ܗ̣ܘܘ
ܢܐܡܪܘܢ ܗܟܢܐ. ܗܕܝܢ ܒܗܟܐ ܐܡ̇ܪܝܢ ܬܠܬ ܙܒ̈ܢܐ
ܩܘܪܝܠܠܘܣ: ⌉ܐܘܟܝܬ ܡܪܝܐ ܓܢܒܪܝܢ[4]. ܘܒܗ̇،
ܕܬܠܬ ܙܒ̈ܢܝܢ ܐܡܪܝܢ ܩܘܪܝܠܠܘܣ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܥܠ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ܀

---

[1] D add. ܩܕܝܫܐ — [2] C om. — [3] A B om. — [4] D om.

ܡܬܪܗܒܝܢ. ܐܣܪܬܐ ܕܝܢ ܕܣܠܬܐ ܐܪܒܥܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ
ܡܢܗܘܢ ܪܘܚܐ: ܘܬܠܒܫ ܠܗܘܢ ܗܝ ܕܠܒܫܝܬ
ܠܡ̈ܠܝܐ ܒܠܒܘܪ ܚܣܝܢ ܕܐܬܝܗܒ ܠܘܬ ܡܫܡܫܐ: ܕܡܠܠ
ܒܟܢ ܐܝܬ ܘܠܐ ܢܛܠܠ ܒܟܢ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܢܒܗܬ ܀
ܒܗܘܢܐ ܒܪ ܓܢܣܢ: ܡܪܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀
ܥܠ ܡܪܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܀ ܪܣܡܒܠܘ *⌈ܐܠܗܐ[1] ܐܒܐ *C f. 258 r.
ܘܗܪܟܐ. ܗ″. ܒܗܕܐ ܕܗܒܠܬܐ ܥܠ ܡܪܘܬܐ ܕܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܡܠܦ: ܘܪܫܡ ܕܢܒܝܐ ܕܡܠܠ ܡܢܐ ܢܚܬ ܗܪܟܐ
ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܒܪܐ
ܢܚܬ ܘܡܬܚܫܒ ܠܗܘܢ ܩܢܘܡܐܝܬ: ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܠܠ
ܡܢܐ ܢܚܬ. ܘܐܡܪܝܢ: ܕܡܠܠ ܗܕܐ ܒܠܬܐ. ܐܪܒܥܐ
*ܓܝܪ ܕܢܚܬ ܠܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܠܐܟܐ. *B p. 467.
ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܢܐܬܐ ܘܗܪܟܐ. ܘܩܒܥ ܠܒܣܪܐ ܕܡܢ
ܒܬܘܠܬܐ ܦܓܪܗ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ: ܗܟܢܐ ܢܚܬ ܥܠ
ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ ܘܩܒܥ ܠܗܘܢ ܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܀ ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܫܪܝܢ ܐܟܐ ܕܒܥܐ
ܕܢܬܓܫܡ ܒܪܐ. ܒܪܐ ܕܝܢ ܢܚܬ ܠܦܪܨܘܦܗ ܕܒܬܘܠܬܐ
ܘܐܬܓܫܡ ܡܢܗ. ܢܚܬ ܐܦ[2] ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܘܬ
ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ *ܕܢܩܕܫܝܘܗܝ, ܠܒܪܐ ܡܢܗ. ܗܟܢܐ *A f. 55 r.
ܘܗܪܟܐ ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ. ܐܟܐ ܕܒܥܐ ܕܡܬܚܫܒ ܒܪܐ
ܩܢܘܡܐܝܬ ܠܠܚܡܐ ܘܠܚܡܪܐ. ܘܡܠܠ ܗܕܐ ܒܠܬܐ
ܡܬܚܫܦ ܒܗܘܢܐ ܒܕܣܠܬܐ ܘܦܓܪܐ ܒܠܒܐ ܚܫܘܟܐ
ܒܦܫܐܝܬ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܐܒܐ. ܘܫܐܠ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܢ
ܥܠܬܐ ܕܠܐ ܝܕܥܐ ܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ. ܕܡܢܗ ܟܠ
ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܓܡܝܪܬܐ ܢܫܬܐ. ܕܢܬܒܪ ܟܠܗܘܢ, ܘܥܠ ܟܠܗ
ܕܟܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܐܝܟ ܒܬܪܗ. ܘܥܠ ܬ̈ܐܘܐ ܕܦܣܝܩܝܢ
ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܪܘܚܐ ܕܝܠܗ ܩܕܝܫܐ. ܘܡܠܠ ܕܪܘ̈ܚܐ
ܦܓܥ̈ܬܐ ܐܝܬ: ܡܢܝܢ ܠܗ ܠܪܘܚܐ[3] ܒܪ ܐܡܪ
ܗܟܢܐ: ܪܘܚܐ ܕܝܠܝ ܩܕܝܫܐ: ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܡܚܝܢܐ

[1] A B om. — [2] A B add. ܗܟܘܬ — [3] D add. ܡܒܥܐ

ܗܫܐ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܣܒܪܬ ܠܘܬܢ ܕܝܢ
ܫܘܪܝܐ ܘܒܗܕܐ ܠܡܬܒܪܢܘܬܗ ܕܒܪܝ ܚܕܝܐ: ܐܢ
ܗ̇ܘ ܕܒܪܝܬܗ: ܘܐܢ ܗ̇ܘ ܕܒܝܠܡܝ ܒܓܕܬܗ. ܘܐܢ ܗ̇ܘ
ܕܝܒܬܬܝܗ ܒܫܘܘ̈ܕܝܐ ܕܡܠܝܠܘܬܐ. ܘܐܢ ܗ̇ܘ[1]
ܕܐܬܬܟܠ ܠܝ ܚܠܝܢ ܘܫܪܟܐ. ܘܡܘܕܝܢ *ܠܝ ܒܟܠܗܝܢ. *C f. 257 v.
ܘܡܬܟܠ ܟܠܗܝܢ. ܗ″. ܡܬܟܠ ܟܠܗܝܢ *ܐܝܠܝܢ ܕܝܗܒܬ ܠܢ *A f. 54 r.
ܒܡܬܒܪܢܘܬܟ ܐܝܟ ܫܘܒܚܐ ܕܫܬܠܡܐ ܘܐܢ
ܦܣܩܬ ܒܢ̈ܝܐ ܘܐܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܘܣܡܐ
ܕܒܗ̇ ܘܫܪܟܐ܀

ܘܒܗܕܐ ܚܢܢܐ ܘܐܡܪ: ܕܠܝ *ܡܫܒܚܝܢ. ܗ″. ܥܠ *B p. 466.
ܐܦ̈ܝ ܟܠܗܝܢ ܕܐܡܪܬ ܒܗܢܐ ܡܕܪ̈ܫܬܐ ܘܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܠܝ. ܘܠܝ ܡܒܪܟܝܢ. ܗ″. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܢܘܗܪܐ. ܡܬܟܠ ܕܒܪܟܬ ܠܓܘܫܡ ⌐ܕܝܢ[2] ܠܗܟܬܐ ܕܟܒܪ
ܦܘܩܕܢܐ. ܘܒܝ ܡܘܕܝܢ. ܗ″. ܕܐܝܬ ܗ̇ܘ ܐܠܗܐ ܦܪܘܩ
ܘܚܒܪ ܠܒ̈ܝܬ. ܘܚܕܝܢ ܒܝ ܕܬܦܢܐ ܠܝ ܫܘܠܛܢ
⌐ܫܦܝܪܘܬܐ[3]. ܬܘܒ ܠܝ ܡܫܒܚܝܢ. ܗ″. ܕܒܟܪܬ
ܡܠ̈ܟܐ. ܘܠܝ ܡܒܪܟܝܢ. ܗ″. ܒܪ ܦܘܡܐ ܘܠܫܢܐ
ܕܐܫܘܝܬ ܠܝ ܕܢܗܘܐ ܡܫܒܚܢܝ. ܘܠܝ ܡܘܕܝܢ. ܗ″.
ܕܒܢܝܬ ܕܝܢ ܦܘܡܐ ܕܫܬܩܬܐ܀ ܕܝܢ ܝܠܬܘܬܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܗܕܐ ܠܡܪܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܗܘ
ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܗ̇ܝ ܢܡܘܣܝܬܐ ܘܟܬܝ̈ܒܬܐ
ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܒܗ ܡܬܚܫܒܐ ⌐ܡܕܒܪܢܘܬܐ[4] ܕܒܒܣܪ
ܕܟܐܢ. ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܢ ܒܦܘܠܚܢܘܗܝ. ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܒܕܒ̈ܝܬܐ ܢܡܘܣܝܬܐ. ܢܒ̈ܝܐ ܬܘܒ ܒܐܪ̈ܙܝܗܘܢ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܗ̇ܘ ܥܠ ܡܬܠܒܫܢܘܬܗ ܕܒܪܢ ܕܒܒܣܪ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡܒܟܝܪܬ ܢܫ̈ܐ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ: ܡܢܐ
ܕܫܠܝܐ ܗ̇ܝ ⌐ܫܥܬܐ ܗܕܐ. ܘܒܗܕܐ ܪܗܝܒ ܒܗܕܐ ܗܢܐ
ܘܫܪܟܐ[5]. ܒܬܪܟܢ. ܒܫܠܝܐ ܘܒܫܠܝܘܬܐ ܗ̣ܘܝܬܘܢ
*ܦܫܝܛܝܢ. ܗ″. ܡܒܪܟܝܢ ܠܡܪܢܐ ܚܕ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ *A f. 54 v.
ܡܢܫܐ. ܡܬܟܠ ܕܫܘܒ̈ܚܐ ܕܪܘܚܐ ܡܢܫܐ ܒܫܠܝܐ

---

[1] D om. — [2] A B ܡܬ — [3] A B om. — [4] C om. — [5] D om.

ܘܐܬܬܪܝܡܬ̈ ܒܫܘܒܚܐ ⌈ܕܝܠܟ⌉¹ ܒܡܘܗ̈ܒܢܐ ܕܩܪ̈ܒ ܢܦܫ
ܒܬܪ ܦܘܠܚܢܐ² ܀

ܩܦܠܐܘܢ ܕܒܗ ܀ ܕܟܠ ܪ̈ܐܙܐ ܀

ܕܠܘܬܗ ܕܢܓܫܐ ܢܬܟܠܠ ܐܝܠܝܢ ܕܢܝܚܝܢ ܀ ܒܗܘܢܐ ܀ ܒܪ³
ܡܬܒܣܡܝܢ ܡܢܝܪܐ ܠܒܝܬܐ ܕܝܠܟ ܘܥܪܒܐ. ܗ̇″. ܡܪܝܐ
*B p. 465. ܬܠܐ ܒܡܗܕܝܢܐ *ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܒܪ ܦܩܘܕ ܠܗ ¹ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܢܦܫܘܢܝ ܐܘ ܒܢܝܐ ܪ̈ܐܙܝܢ ܘܠܐܒܘܢ. ܕܠܐ ܬܬܒܪ
ܒܟܡ ܐܝܟ ܣܓܝܐܝܢ. ܐܠܐ ܬܫܘ ܠܟ ܘܐܬܬܪܝܡܬܝܢ.
ܒܢܘܡܐ ܕܝܠܐ ܕܡܐܬܝܬܝ ܬܪܝܢܬܐ. ܦܒܠ ܐܦ
ܗܠܝܢ ܕܬܪܐܝܬ ܗܫܐ ܒܠ ܐܦ̈ܘ ܒܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܝ.
D f. 13 v. ܒܡܟܐ ܠܒܪ ܕܝܠܝ ܘܪܬܘܬܝ. ܗ̇″. ܒܡܟܝ ܠܒܪ
*A f. 53 v. ܗ̇ܘ ܕܐܬܘܪ، *ܫܡܟܐ ܕܝܠܝ ܒܠܘܗܝ. ܒܦ̈ܝܠܣܘܦܐ
ܕܡ ܒܪ̈ܘܣܘܦܣ. ܐܘ ܒܠܬ ܡܫܝ̈ܚܝܐ ܕܡ ܡܫܝܚܐ.
ܘܪܬܘܬܝ. ܗ̇″. ܗ̇، ܕܐܘܪܬܝ ܐܒܘܢ ܐܝܟ ܗ̇، ܕܫܐܠ
ܡܟܝܬ ܘܐܬܠ ܠܝ ܒܡܟ̈ܬܐ ܠܪܬܘܬܝ. ܘܐܝܟ ܗ̇،
ܕܐܬܝܗܒ ܠܟ ܒܠ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܬܘܒ
ܘܪܬܘܬܝ: ܒܠ ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܠܗ̇ ܕܢܪܬܐ ܡܠܒܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ. ܡܬܒܫܦܐ ܠܝ ܘܒܐܘܪ̈ܝܬܝ. ܗ̇″. ܗܫܐ ܕܠܐ
ܬܫܘܒ ܠܗ̇ ܣܓܝ̈ܐܗ: ܐܠܐ ܕܬܫܘܣ ܒܠܝܗ̇ ܒܢܘܡܐ
ܕܡܐܬܝܬܝ. ܘܒܐܘܪ̈ܝܬܝ. ܗ̇″. ܐܝܟ ܒܠܬܝܐ ܠܘܬ
ܒܠܬܐ. ܬܘܒ ܐܝܟ ܡܟܝܢܐ ܕܒܢܬ ܠܝ ܠܐܒܐ. ܘܒܡܟܝ
ܠܐܒܘܢ. ܗ̇″. ܐܝܟ ܥܘܠܐ ܒܐܘܣܝܐ ܘܒܢܝܢܐ ܠܐܒܐ ܀
⌈ܒܡܟܐ ܕܝܢ ܚܢܐ ܘܐܡܪ: ܢܫܒܚܝܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ⌉⁵. ܗ̇″.
ܡܬܒܫܦܝܢ ܠܝ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܒܢܗ ܒܪܝ ܕܗ̇ܘܐ
ܡܟܝܢܐ ܕܬܫܘܣܐ ܣܓܝ̈ܐܗܝ. ܘܕܫܬܦܠܘܢ ܒܠܝܢ
ܪ̈ܚܡܝܟܝ. ܒܡܐܬܝܬܗ ܐܚܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܒܪܝ ܀
ܒܗܘܢܐ ܀ ܘܐܦ ܚܝ ܡܢܪ، ܒܪ ܡܬܒܠܝܢ ܠܒܪܘܬܝ. ܗ̇″.

---

[1] A B om. — [2] A B add. ܘܡܚܡ ܐܝ ܣܘܡܝ — [3] C add. ܐܦܪ — [4] C ܒܗ̇ — [5] A B om.

ܟܠ ܐܡܬܝ ܓܝܪ ܕܬܐܟܠܘܢ ܠܠܚܡܐ ܗܢܐ ܘܠܟܣܐ.
ܗ̇″. ܥܡ ܗ̇ܝ ܕܟܢܘܫܝܐ ܣܓܕ̈ܬܗܘܢ ܗܢܐ ܪܐܙܐ ܐܡܬܝ
ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ: ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܚܕܐ
ܕܡܥܗܕܝܢ ܐܢܬܘܢ *ܠܡܘܬܝ. ⌝ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܡܘܕܝܢ ܐܢܬܘܢ *B p. 464.
ܒܩܝܡܬܝ,[1] ܀ ܘܐܦ ܠܡܥܒܕ ܕܝܢ ܡܬܩܢ ܒܥܕܬܐ
ܠܓܠܝܬܐ: ܒܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܡܫܬܡܠܐ ܗܘ̣ܐ ܗܢܐ ܪܐܙܐ
ܓܘܫܡܢܐܝܬ. ܟܝܢ ܥܠܝܬܐ ܕܝܢ ܘܡܕܒܚܐ ܠܡܐܬܝܬܗ
ܐܫܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܬܪ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܡܫܬܡܠܐ ܀
ܠܡܐܬܐ ܕܠܘ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ, ܘܒܡܫܡܫܢܘ̈ܬܗ. ܗ̇″. ܒܡܫܡܫ
ܒܢܬ ܘܡܬܒܗܪ ܒܠܝܠܗ̇ ܕܒܚܫܬܐ ܠܡܐܬܬܗ ܕܡܪܢ
ܕܟܡܫܪ ܘܠܡܢܝܬܗ. ܠܫܘܕܥܐ ܕܒܗܠܝܢ[2] ܐܬܥܗܕܬ
⌝ܘܐܬܦܪܣܬ ܒܥܕܬܐ. ܘܒܗ̇ܝ, ܕܡܬܥܗܕܢ ܠܡܐܬܝܬܐ[3]
ܕܟܡܫܪ ܘܠܡܢܝܬܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ: ܠܗ̇ܝ, ܕܠܐ
ܡܬܓܫܡܢܐܝܬ ܘܐܡܫܝܚܐܝܬ ܢܗܘܐ ܡܬܥܗܕܝܢ ܠܗܠܝܢ.
ܬܘܒ ܒܬܪ ܒܘܗܕܢܐ ܕܡܘܬܗ ܘܕܩܝܡܬܗ ܕܥܠ ܠܚܡܐ
ܘܚܡܪܐ ܠܡܢܝܬܐ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܢܫܐ ܦܓܪ̈ܢܐ
ܕܡܗܝܡܢܐ ܬܡܝܗܐ. ܘܠܫܘܪܪܐ ܕܝܢ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ:܀ ܒܕܡܐ
ܕܝܢ ܚܕܐ ܘܐܡܪ: *ܡܘܬܟ ܡܪܢ. ܗ̇″. ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܟ *A f. 53 r.
ܡܘܬܟ ܡܥܗܕܝܢܢ. ܒܟܠ ܕܗܘ ܐܬܡܛܬ ܠܡܐܬܢ.
ܘܩܝܡܬܟ ܡܘܕܝܢܢ. ܗ̇″. ܒܟܠ ܕܗ̇ܝ ܗܘܬ ܠܢ
ܪܗܒܘܢܐ ܕܩܝܡܬܟ ܘܪܫܝܬܐ ܕܚܝ̈ܐ ܚܕ̈ܬܐ.
ܘܠܡܐܬܝܬܟ ܡܣܟܝܢܢ. ܗ̇″. ܐܝܟܢܐ ܕܗܫܐ ܒܥܝܢ
ܢܗܪܐ ܪܘܚܢܐ ܕܓܠܝܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܘܢ
ܐܒܗܬܐ ܕܐܡܪܬ. ܢܗܝܪ̈ܐ ܕܝܢ ܕܡܬܠܝܢ ܒܗܘܢ ܬܡܢ
ܐܝܬܘܗܝ, ܘܠܘܦܢܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܕܥܝܢ ܠܗܘܢ
ܗܪܟܐ:܀ ܟܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܥܠܝܬܐ ܒܥܕܬܐ ܠܓܠܝܘܬܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܦܪܘܩܢ: ܠܒܢܝܢܐ ܕܒܢܝܬ ܢܫܐ ܕܐܦܠܘ
ܕܒܠܠ ܕܝܢ ܡܢ̈ܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ⌝ܐܬܬܪܝܡ. ܘܐܝܟ
ܕܒܝܡܘܢܐ ܪܫܡܐ ܗܘ̣ܬ ܡܐܟܘܠܬܐ[4] ܠܓܠܝܬܐ ܕܒܗ̇
ܦܓܪ̈ܝܢ[5] *ܪܘܚܢܐܝܬ ܠܒܠܠ ܕܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܚܠܦܝܢܘܬܐ *C f. 257 r.

---

[1] D om. — [2] C D ܕܒܗܘܢ. — [3] D om. — [4] A B om. — [5] Sic quattuor codd.

ܗܪܟܐ ܘܐܫܪܬܐ ܒܗ ܡܒܪܟ ܥܠ ܟܣܐ. ܘܐܡܪ
ܡܛܠܠܬܗ ܗܟܘܬ ܠܚܝ̈ܐ ܕܥܠܡ܀

ܗܟܘܬ ܕܝܢ ܘܟܣܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܫܡܘ¹ ܒܗ ܡܙܓ
ܡܢ ܚܡܪܐ ܘܡܢ ܡܝ̈ܐ: *ܐܘܕܝ ܘܒܪܟ ܒܗ ܐܡܪ: *B p. 463.
ܣܒܘ ܐܫܬܘ ܡܢܗ ܟܠܟܘܢ. ܗܢܘ: ܒܗ ܓܒܪ ܡܟܠܠ ܟܠ
ܦܓܪܐ: ܐܡܪ ܕܣܒܘ ܐܟܘܠܘ ܡܢܗ ܠܚܡܪ: ܒܗ ܐܘܕܥ
ܕܟܠܟܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܒܫܘܝܘܬܐ ܐܟܠܝܢ ܡܢܗ ܕܠܐ
ܒܠܝܬܐ. ܒܗ ܐܬܐ ܠܟܣܐ ܐܘܣܦ ܒܗ̇، *ܕܐܫܬܘ ܡܢܗ *A f. 52 r.
ܟܠܟܘܢ. ܒܗ̇ ܓܒܪ ܕܟܠܟܘܢ ܚܢܘ، ܕܐܝܬ ܗܘܐ
ܒܬܠܡܝ̈ܕܐ ܢܝ̈ܚܐ ܕܠܐ ܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܟܠ ܡܟܐ
ܕܬܦܘܣܐ ܓܦܬܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܒܒ̈ܝܐ. ܘܡܒܟܪܬ
ܡܠܐ ܕܟܠܟܘܢ ܢܦܘܣ ܠܗܘܢ ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ ܠܒܕܡܗ
ܘܠܕܡܗ ܠܚܕܐ ܢܘܕܥܐ ܕܦܩܕ ܕܢܛܘܪ ܡܢ ܚܡܪܐ܀

ܗܢܐ ܕܝܠܝ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܡܐ ܕܕܝܐܬܝܩܝ ܚܕܬܐ. ܗ̇″.
ܕܝܐܬܝܩܝ ܡܬܦܫܩܐ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܐܢ ܡܐ̇ܬ ܗ̇ܘ ܕܥܒܕܗ̇
ܠܐ ܡܫܬܚܠܦ ܒܗ̇ ܡܕܡ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܐ̇ܬ ܠܐ
ܡܫܬܪܪܐ. ܡܛܠ ܕܫܠܝܛ ܕܢܫܚܠܦ ܒܗ̇ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܢܒܥܐ. ܘܡܟܢܐ ܡܘܕܥܐ ܕܕܝܐܬܝܩܝ. ܘܐܡܪܝܢ. ܚܕܐ ܡܢ
ܒܢܘܬܗ ܕܗ̇ܘ ܕܥܒܕܗ̇. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܢܛܪܘܬܐ ܕܐܘܪܬ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܘܪܬ. ܕܝܐܬܝܩܝ ܓܝܪ ܐܘܟܝܬ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܬܒ ܠܡ ܡܫܝܚܐ ܒܕܡܐ ܕܝܠܗ ܚܬܡܗ̇. ܐܝܟܢܐ
ܕܗ̇ܝ، ܕܝܐܬܝܩܝ ܒܡܘܬܐ ܒܕܡܐ ܕܐܡܪ̈ܐ ܘܥܓܠ̈ܐ
ܐܫܬܪܪܬ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܕܝܐܬܝܩܝ ܚܕܬܐ ܒܕܡܗ ܫܪܪܗ̇
ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܠܐ ܫܘܦܥ ܕܡܐ ܠܝܬ
ܫܘܒܩܢܐ. ܡܟܢܐ ܕܝܢ ܐܘܬܪ² ܠܡ ܡܫܝܚܐ ܒܕܡܗ
ܕܝܐܬܝܩܝ ܐܘܟܝܬ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܐܡܪܝܢ: ܚܕܐ ܠܡ ܒܢ̈ܝܐ
ܕܐܒܘܗܝ، ܡܢ ܡܫܬܘܕܝܢܘܬܐ. ܘܣܡܟ ܢܩܦܝܢ ܘܡܫܬܠܛܝܢ ܒܢܗ
ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ. ܘܝܪܬ *ܠܡ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ *ܘܒܘܣܡܐ *C f. 256 v.
ܠܐ ܡܬܒܛܠܢܝܬܐ ܕܢܬܠܒܫ ܠܡ ܬܡܢ܀ ܗܕܐ ܥܒܕܘ *A f. 52 v.
ܠܥܘܗܕܢܐ ܕܝܠܝ. ܗ̇″. ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܘܬܦܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܐܢܫܐ܀

---

[1] AB ܕܐܚܫܡܘ — [2] AB ܐܘܪܬ

ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ: ܐܠܐ ܕܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܐܦ
ܒܒܬܘܠܬܐ ܐܣܬܒܪܬ܁ *ܕܐܦ ܪܘܚܐ ܓܒܠܬܗ ܠܒܪܐ: *B p. 460.
ܐܠܐ ܗܘ ܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܐܬܓܒܠ. ⌝ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܡܠܐܟܐ. ܗ̇ܘ ܕܐܬܝܠܕ ܒܟܝ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܘܡܢ ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ. ܘܐܦ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘ̇ܐ¹ ܥܠܬܗ ܒܗ̇، ܕܓܒܠ
ܠܦܓܪܐ܂ ܐܠܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܓܒܠ ܘܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܗܘ̣.
ܗܢܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܠܦܘܩܕܢܐ ܕܒܪܘܫܐ ܘܡܩܒܠܐ
ܒܪ ܢܫܐ ܒܠܗܘܢ، ܪܘܚܐ ܕܡܢܒܝܐ ܠܗ ܠܢܒ̈ܝܐ ܘܠܫܠܝ̈ܚܐ
ܘܟܬܒ ܠܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܠܬܐ: ܗ̇ܘ ܕܢܣܒܐ ܐܦ
ܗܘܐ ܒܣܦܪܐ ܒܒܪܘܫܐ. ܘܟܕ ܕܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܦܓܪܐ ܒܪ
ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܐܒܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ܀ ܗ̇ܘ ܕܢܦܩܘܢ
ܘܢܦܩ ܡܫ̈ܝܚܐ. ܗ̇″. ܠܘ ܢܦܩܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܒܠܚܘܕ
ܐܘ ܬܪܥܣܪ ܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ، ܡܬܢܩܐ ܦܓܪܐ ܗܢܐ܂ ܐܠܐ
ܢܦܩ ܒܠܗܘܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ
ܕܡܬܢܩܐ ܘܡܬܒܪܟ ܒܢܦܫܐ ܐܡܪ ܗܘܐ
ܕܡܫܬܒܪܐ܀ ⌝ܘܡܬܝܗܒ ܠܚܘܒܢܐ ܕܢܦܫ̈ܬܐ. ܗ″.
ܡܛܠ ܬܪܬܝܢ² ܒܬܠܬܐ ܐܡܪ ܕܡܬܝܗܒ ܦܓܪܗ
ܠܡܗܝ̈ܡܢܐ. ܚܕܐ ܕܝܢ ܕܢܦܫܐ ܠܢܦܫ̈ܬܗܘܢ.
ܘܐܚܪܬܐ ܕܢܓܒܝܢ ܠܗܘܢ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܟܠ ܕܐܟܠ ܦܓܪܝ، *ܚܝܐ ܠܥܠܡ܀ *A f. 51 v.
ܘܠܚ̈ܝܐ ܕܠܥܠܡ. ܗ″. ܐܡܪ ܒܡܫܚܐ ܕܒܡܘܠܟ: ܕܐܡܪܬ،
ܕܐܡܪ ܒܗܢܐ ܗܘ ܠܚ̈ܝܐ ܕܠܥܠܡ: ܠܐ ܙܕܩ ܠܗ ܕܢܒܥܬ̇
ܘܢܚܒܘܫ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܐܡܪܬ ܬܘܢ:* ܐܡܪܝܢ܂ ܐܝܟ ܚܡܪܐ *D f. 13 r.
ܕܐܚܝܕ ܘܡܕܒܠ ܦܘܡܐ. ܡܛܠ ܕܠܘ ܠܘܬܐ ܘܟܝܘܬܐ
ܐܝܬܝܗ̇ ܗܕܐ ܕܡܒܠܬܐ: ܐܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܡܛܠ
ܠܘܬܐ ܙܕܩ ܕܢܒܥܐ ܚܡܪܐ ܐܡܪܝܢ: ܡܛܠ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܐ. *ܘܡܒܠܘܢ ܙܕܩ ܠܗ ܠܚܡܪܐ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܠܡܠܬܐ *C f. 256 r.
ܕܡܪܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪܝܢ: ܘܒܡܫܝܚܘܬܗ، ܢܚܘܕܝܢ ܐܝܬܘܢ
ܕܡܪܝܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟܐ. ܘܐܦ ܡܫܚܐ ܒܪ ܒܐܦܐ ܠܡܘܪܐ
ܦܪܓܠ³: ܐܠܐ ܢܩܡܝܢ ܬܪܬܝܢ ܐܡܪܝܢ ⌝ܐܟܪ̈ܝܢ⁴. ܚܕܐ

---

¹ AB om. — ² AB om. — ³ AB add. ܠܘܩܒܠ ܓܝܪ — ⁴ CD om.

ܘܐܦ ܟܢ: ܡܢ ܟܠ ܫܡܐ ܕܡܬܩܪܐ ܟܠܗ ܡܬܝܕܥ.
ܐܢ ܡܠܬܐ ܡܬܩܪܐ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ⌈ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܢ
ܦܓܪܐ ܡܬܩܪܐ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܟܕܝܢ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ[1]
ܕܐܟܠܝܢ ܦܓܪܗ: ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܢ ܗ̇ܘ
ܕܢܣܒ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܐܟܠ ܦܓܪܗ ܘܢܫܬܬܐ ܕܡܗ
ܠܝܬܘܗܝ، ܒܪܢܫܐ ܕܡܕܒܪ ܒܗ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܚܘܠܦܐ. ܒܪܢܫܐ ܕܢܬܐܟܠ ܦܓܪܗ
ܘܢܫܬܬܐ ܕܡܗ ܠܐ ܒܢܝܐ ܐܫܠܡ ܘܠܐ ܒܬܡܐ ܐܠܦ.
ܘܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܢܗܒ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ. ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ ܒܡܕܒܪܐ
ܐܝܟ ܢܡܘܣܘܗܝ. ܟܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܗܘܐ
ܒܪܢܫܐ. ܘܐܝܟ ܐܡܪܬ، ܕܠܐܠܗܘܬܗ ܐܡܪ ܢܗܘܒ
ܕܐܟܠܝܢ. *ܒܪܡ ܒܗ̇ ܕܐܬܒܣܪ ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ ܐܢܐ *A f. 50 v.
ܠܚܡܐ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܢ ܐܢܫ ܢܐܟܘܠ ܡܢ ܗܢܐ
ܠܚܡܐ. ܘܐܝܟ ܐܡܪܬ، ܕܠܦܓܪܗ ܐܡܪ ܕܐܟܠܝܢ ∴ ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪ: ܕܐܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܦܓܪܗ ܕܒܪܗ ܕܐܢܫܐ. ܘܐܝܟ
ܐܡܪܬ، ܕܠܟܠܗ ܐܡܪ ܕܐܟܠܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ
ܕܢܐܟܠܢܝ ܗ̣ܘ ܢܚܐ ܡܛܠܬܝ. ܘܦܓܪܗ ܘܕܡܗ
ܡܐܟܘܠܬܐ ܐܝܟ ܪܘܚܢܝܬܐ. ܘܚܝ̈ܐ ܒܣܝܡܝܢ ܒܗܘܢ.
ܘܚܝܐ ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܡܐܟܘܠܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ ܠܡܣܒܥܐ
ܢܦܫܝܢ. ܡܢ ܗܕܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܥܠܝܠ ܘܡܚܝܢܝܬܐ.
ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܡܦܪܢܣܢܘܬܗ̇ ܡܠܝܐ
⌈ܘܡܠܝܡܐ[2]. ܗ̇ܕܐ ܕܝܢ ܒܢܝܠܗ̇ ܦܦܘܣܐ ܕܬܐܢܝܐ
ܘܬܦܪܝ، ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܗ̇ ∴

ܕܟܠ ܡܘܢ ܡܬܩܪܐ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܪ̈ܐܙܐ ܀ ܘܪ̈ܐܙܐ
ܡܬܩܪܝܢ *ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܡܛܠ ܕܠܘ ܗ̇ܘ[3] ܕܡܬܚܙܝܐ *C f. 255 v.
ܐܝܬܝܗܘܢ. ܒܚܙܬܐ ܓܝܪ ܠܥܝܢܐ ܘܡܣܒܪܐ ⌈ܐܝܟ.
ܐܠܐ ܡܬܪܒܝܢ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܐܠܗܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܗ̣ܘ ܢܣܒ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܘܐܝܬܘܗܝ،
ܐܠܗܐ: ܗܟܢܐ ܘܗܢܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܘܡܣܒܪܐ[1].
ܘܐܝܬܝܗܘܢ *ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܘܐܦ ܪܘܚܐ ܥܒܕ ܠܐܪ̈ܙܐ *A f. 51 r.

---

[1] D om. — [2] A B ܡܫܡܠܝܐ — [3] A B add. ܡܠ

ܦܓܪܗ ܕܡܠܬܐ ܗܘ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܗܘ ܕܫܩܠܗ ܠܒܣܪܐ *ܕܐܕܪܐ ܒܡܪܝܢ ܘܫܩܠܗ ܘܥܒܕܗ ܠܦܐܪܐ ܕܟܪ̈ܡܐ ܒܡܪܝܢ: ܗܘ ܫܩܠܗ ܠܠܚܡܐ ܗܢܐ ܘܥܒܕܗ ܦܓܪܐ ܗܘ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܫܩܠܗ ܠܚܡܪܐ ܗܘ: ܘܥܒܕܗ ܕܡܐ ܗܘ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܢܗܘܢ ܐܫܬܟܚ ܡܛܠ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ ܕܡܬܩܪܒ ܒܗܢܐ. ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܢܚܬ ܠܟܪܣܗ̇ ܕܒܬܘܠܬܐ ܘܥܒܕܗ ܠܒܣܪܐ ܗܘ ܕܡܢܗ̇. ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ: ܗܘ ܒܗ ܗܘ ܢܣܒܬ ܟܠ ܡܕܒܚܐ ܘܚܒܪ ܠܠܚܡܐ ܘܠܚܡܪܐ ܕܩܝܡ. ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܓܫܡ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ. ܒܗ ܐܝܕܐ ܕܒܗܢܐ ܗܘ ܕܒܗܝܢ ܘܡܬܩܪܒ. ܬܘܒ ܐܫܬܟܚ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܕܒܗܘ ܪܡܫܐ ܒܥܠܝܬܐ ܐܫܬܡܠܝ. ܐܟܠ ܓܝܪ ܦܓܪܗ ܘܡܫܠܡ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ: ܫܬܐ ܠܕܡܗ ܘܡܫܠܡ ܠܗܘܢ. ܬܕܡܘܪܬܐ ܕܡܟܪܐ ܠܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܟܪ̈ܡܐ ܘܠܐ ܡܬܕܪܟܝܢ ܠܗ̇ :·:

ܩܦܠܐܘܢ ܕܬܠܬܥܣܪ :·:

ܪܡܙ ܕܢܩܕܫ ܬܘܒ: ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܓܫܝܡܝܢ: ܐܘ ܕܒܪܢܫܐ ܕܡܢ ܡܪܝܡ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܢܣܛܘܪܝܣ[1]. ܘܐܡܪܝܢ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܦܓܪܐ. ܘܦܫܛ ܠܗܠܝܢ ܦܠܘܣܘ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܐܟܠ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢܐ ܘܫܬܐ ܠܕܡܗ. *ܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܠܐ ܦܪܫ ܦܓܪܗ[2] ܕܡܪܢܐ. ܗܢܐ ܓܝܪ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܪܢܐ ܦܪܝܫ: ܘܠܘ ܕܒܪܢܫܐ. ܚܕ ܓܝܪ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܢܣܒܝܢ: ܘܠܘ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܡܪܢܐ ܦܘܠܘܣ ܕܘܡ *ܕܐܡܪ ܕܠܝܬ ⌝ܡܪܢܐ[3] ܠܒܪ ܡܢ ܡܪܢܐ. ܘܐܦ ܐܡܪ ܦܓܪܐ ܕܡܪܗ ܕܐܢܫܐ. ܐܠܐ ܠܗ ܐܝܟ ܠܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܦܪܐ ܗܘܝ. ܒܬܪ ܓܝܪ ܕܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ

*A f. 49 v.

*A f. 50 r.

*C f. 255 r.

*B p. 459.

---

[1] AB ″ܡܠܬܐ ܕܢܣܛܘܪܝܣ — [2] CD add. ܘܕܡܗ — [3] A B ܠܡܪܢ

ܐܦ ܐܙܕܩܦ ܥܠ ܙܩܝܦܐ ܘܡܝܬ ܘܐܬܦܪܫܬ ܢܦܫܗ ܡܢ
ܦܓܪܗ: ܐܠܐ ܐܠܗܘܬܗ ܠܐ ܫܒܩܬ ܐܘ ܐܪܚܩܬ ܡܢ
ܢܦܫܗ ܘܦܓܪܗ. ܐܠܐ ܩܘܝܬ ܒܚܕܝܘܬܐ ܩܢܘܡܝܬܐ
ܘܒܝܚܝܕܝܘܬܐ ܕܠܘܬ ܢܦܫܗ ܘܦܓܪܗ. ܘܡܛܠܬܢ ܙܕܩ ܠܗ
ܠܡܘܬܐ ܕܢܣܝܒܪ ܒܗܘ ܚܕܢܐ ܕܒ ܗܪܟܐ ܠܗ ܠܦܪܝܫܘܬܐ
ܕܩܠܝܠ ܢܦܪܘܫ ܕܡܬܚܡܐܝܬ: ܘܠܐ ܢܦܪܫ ܐܢܘܢ ܠܦܠܓܐ
ܡܢ ܚܕ̈ܕܐ. ܡܛܠ ܕܒܗ ܕܗܘܐ ܠܗ ܘܠܐ ܡܦܠܓ
ܗܕܐ ܡܐܪܘ ܕܐܬܦܪܫܬ ܢܦܫܗ ܕܡܠܬܐ ܡܢ ܦܓܪܗ.
ܒܗ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܦܠܓ ܘܡܦܪܫ ܠܦܠܓܐ ܡܢ ܚܕ̈ܕܐ
ܢܘܕܥ ܕܠܐ ܐܬܦܪܫܬ ܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܐܦܠܐ ܡܢ
ܦܓܪܐ ܀ ܘܢܣܒ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܘܐܡܪ: ܣܒܘ ܐܟܘܠܘ
ܗܢܘ. ܗ″. ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܓܝܪ ܕܠܐ ܦܘܫܟܐ ܐܟܠܘ ܡܢ ܗ̇ܘ
ܦܓܪܐ ܀ ܡܪܢ ܕܝܢ ܐܟܠ ܡܢ ܦܓܪܗ ܐܘ ܠܐ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ
*ܕܐܟܠ ܡܢܗ. ܘܐܫܬܝ, ܡܢ ܕܡܗ: ܡܢ ܗ̇ܘ, ܕܐܡܪ ܕܠܐ — *A f. 49 r.
ܐܫܬܐ ܥܡܟܘܢ ܡܢ ܗܫܐ ܡܢ ܗܢܐ ܝܠܕܐ ܕܓܦܬܐ.
ܘܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܐܡܪ ܕܐܟܠܘ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ, ܦܓܪܗ ܘܗ̣ܘ
ܒܟܠܗܘܢ ܐܟܠ: ܘܐܫܬܝܘ ܠܕܡܗ ܘܗ̣ܘ ܒܟܠܗܘܢ
ܐܫܬܝ. ⌐ܗܟܘܬ[1] ܡܪܝ, ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܐܡܪ: ܒܗ ܦܠܓܡ ܠܡ
ܝܗܒ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܘܝܥܩܘܒ ܕܐܘܪܗܝ, ܐܡܪ: ܕܗ̇ܘ ܕܐܟܠ
⌐ܡܢ ܦܓܪܗ[2] ܘܐܫܬܝ, ܡܢ ܕܡܗ ܫܪܪܐ. ܘܣܘܝܪܘܣ
ܦܛܪ″ ܘܡܘܫܐ ܒܪܟܐܦܐ ܕܐܟܠ ܡܢ ܦܓܪܗ ܘܐܫܬܝ,
ܡܢ ܕܡܗ ܡܠܦܝܢ ܀ ܘܗܢܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬܘܗܝ, *ܦܓܪܐ. ܗ″. — *C f. 254 v.
ܙܕܩ ܕܢܬܒܥ ܕܠܡܢܐ ܗ̇ܘ ܕܢܩܒܠ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܐܝܕ̈ܘܗܝ,
ܘܒܪܟܗ ܘܩܕܫܗ ܘܩܨܝܗ, ܦܓܪܗ: ܗ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ, ܦܓܪܐ
ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܐܘ ܐܚܪܢܐ ܣܛܪ ܡܢܗ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܗ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ, ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܐܠܐ
ܒܒܪ ܡܗܦܟܝܢ *ܐܝܟ: ܕܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܕܐ ܕܬܗܘܐ. — *B p. 458.
ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܢܚܘܝܐ ܓܝܪ ܗ̇ܘ ܕܫܡܠܝܬ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܒܦܪܐ ܡܢ ܐܪܒܥܐ *ܘܫܘܚܠܦܬܗ ܘܡܒܕܩܬܗ — *D f. 12 v.
ܦܓܪܗ ܕܐܕܡ: ܗܿܝ ܫܘܚܠܦܬܗ ܠܗܘܢܐ ܠܫܡܝܐ ܘܡܒܕܩܬܗ

---

[1] C om. — [2] A B om.

ܕܡܕܝܢܘܬܐ ܠܐ ܒܡܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܐܦܠܐ ܨܘܬܐ: ܐܠܐ
ܕܦܘܩܕ ܐܢܐ ܘܫܠܡ ܐܢܐ ܠܨܒܝܢܟ ܕܡܘܬܐ ܐܩܒܠ.
ܘܒܪܟܢܝ. ܗ̈. ܘܒܗ̇ ܕܒܪܟܢܝ ܫܘܕܥ ܕܐܒܪܟ* ܠܠܘܛܬܐ *B p. 456.
ܕܒܬܪ ܦܘܪܫܢܐ ܡܢ ܠܒܢ ܘܒܢ̈ܝܗ: ܐܝܟ ܗ̇ܝ
ܕܡܬܒܪܟܬܐ ܐܝܬܝ, ܒܢ̈ܫܐ ܘܒܢ̈ܝ ܘܦܐܪܐ ܕܠܒܢ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ ܐܠܝܥܙܪ. ܘܐܘܪܚܬܐ ܕܢܘܚܐ ܕܠܐ ܟܪܝܗ
ܒܚܝܠܐ ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܡܒܪܟܢܝ. ܐܠܐ ܡܒܪܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.
*ܘܡܕܒܪ. ܗ̈. ܘܒܗ̇ ܕܡܕܒܪ ܫܘܕܥ ܕܡܕܒܪ ܠܝ ܡܢ ܛܠܝܘܬܐ. *A f. 48 r
ܐܝܟ ܗ̇ܝ: ܕܗܘܐ ܐܒܪܗܡ ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܣܝܒܪ ܛܠܝܘܬܗ
ܕܝܠܕܐ. ܘܐܘܪܚܬܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܛܠܝܐ ܡܕܒܪ ܐܝܟ ܕܗܘܐ
ܐܡܪ: ܕܟܠ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܡܕܒܪ ܐܢܐ ܢܦܫܝ. ܒܗ̇ ܬܘܒ
ܕܡܠܐܟܐ ܪܐܙ ܠܝ ܚܫܗ ܘܙܩܝܦܗ ܘܩܛܠܗ ܘܕܘܒܪܗ
ܕܟܠܥܠܡܬܐ ܘܡܘܬܗ. ܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܡܠܐܟܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܕܦܪܩ
ܘܦܠܓ. ܘܡܚܝܗ ܪܒܐ ܚܘܣܝܐ. ܘܢܒܪܟ ܠܗܘܢ. ܗ̈. ܘܒܗ̇,
ܕܢܒܪܟ ܠܗܘܢ: ܚܘܝ ܕܒܪܟܬܗ ܐܝܬܝܗ̇ ܒܡܗܡܢܘܬܐ:. ܢܬܒܪܟ
ܬܠܬܐ ܛܠܝ̈ܐ ܠܦܪܫܘܬܐ ܡܢ ܚܕ ܐܡܪ ܐܘܕܝ. ܗܟܘܬ
ܠܒܫܐ ܒܬܪܝܢ: ܘܐܡܪ ܠܛܠܝ̈ܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܢ
ܒܠܝܬܐ ܒܪ ܡܥܠܝܗ ܠܐܪܥܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܘܕܥ ܒܪ
ܗܠܝܢ ܕܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܦ ܗܫܐ ܕܡܦܪܫ ܠܐܪ̈ܥܐ ܗܠܝܢ
ܕܦܫܝܛܝܢ ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ: ܒܨܒܝܢܐ ܕܐܒܗ̈ܘܗܝ,
ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ: ܒܪ ܒܗܢܐ ܗ̇ܘ ܕܒܪܟ
ܠܛܠܝ̈ܐ ܘܐܡܪ ܠܡܠܐܟܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܗ̇ܘ ܕܡܫܡܫ: ܐܠܐ
ܗ̇ܘ ܕܡܬܬܩܪܐ ܟܠ ܐܪ̈ܙܐ ܡܘܫܗ ܡܦܪܫ. ܬܘܒ
ܡܦܠܬܐ ܦܪܫܘܬܐ ܪܫܝܡܬܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܡܫܒܚܐ ܒܪ
ܫܬܡܬܐ ܕܛܠܝ̈ܐ: ܪܐܙ ܡܘܕܥܢܐ ܪܐܙܢܝܐ *ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ *C f. 254 r.
ܒܗ̇ܘ ܪܡܫܐ ܒܒܠܝܬܐ. ܬܘܒ ܒܪ* ܫܬܡܬܐ ܕܛܠܝ̈ܐ *A f. 48 v.
ܕܗܪܟܐ ܡܟܐܙܘ ܠܗ̇ܘ ܕܒܨܒܝܢܐ ܕܐܒܗܘܗܝ, ܘܒܡܕܒܪܢܘ″
ܕܪܘܚܐ ܕܠܗ ܡܦܪܫ ܠܫܘܒܚ̈ܐ ܕܦܫܝܛܝܢ.
ܘܐܦ ܗܕܐ ܐܘܪܚܬܐ ܦܠܐ ܠܡܠܠܘ*: ܕܒܗ̇, ܕܫܘܠ *B p. 457.
ܠܦܪܫܘܬܐ ܘܦܩܕ ܠܗ̇ ܡܠܝܠ. ܒܪ ܠܐ ܡܦܪܫ ܠܗܘܢ ܠܬܪܝܢ
ܦܠܓ̈ܐ ܡܢ ܚܕ̈ܐ: ܗܕܐ ܡܟܐܙܘ ܘܡܫܘܕܥ ܕܡܫܝܚܐ

ܕܒܢ ܒܪܐ ܕܐܠܝܢ ܗܘ ܕܡܫܬܘܬܦ ܒܫܢ̈ܐ ܐܘܕܥ :܀ ܒܕܬ̈ܐ
ܚܢܢ ܘܒܘܪ̈ܟܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܗܕܐ ܫܡܥܬ ܠܟܠܗ ܥܡܐ
ܕܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܛܠ ܒܪܢܫܐ. ܘܡܛܠ ܒܪܝܬܗ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܒܘܣܡܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܐܬܬܣܝܡ
ܠܗ. ܘܕܐܝܟܢ ܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ *ܘܢܦܠ. ܘܐܝܟܢ ܐܬܕܒܪ *B p. 455.
ܡܠܬܐ ܘܢܒܫ ܒܒܣܪ. ܘܐܝܟܢ ܐܠܗ ܠܢ ܒܪܝܫܝܬ
ܐܢܫܘܬܗ[1] :܀

ܩܦܠܐܘܢ ܕܬܪܥܣܪ :܀

ܐܡܪ ܬܘܒ ܒܗܘܢܐ: ܟܕ ܕܝܢ ܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܦܩܠ
ܠܡܘܬܐ ܝܫܘܥ. ܗ″. ܗܪܟܐ ܐܬܐ[2] ܬܫܥܝܬܐ ܪܐܫܝܬܐ
ܘܟܬܒ ܒܗܘܕܝܐ ܕܕܒܝܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܐܝܬ ܫܒܥܠܝ ܕܟܢ
ܒܠܝܠܝܐ. ܒܪܡܫܐ ܕܒܗ̇ ܠܝܠܝܐ* ܗܘܐ ܕܢܫܠܡ ܢܦܫܗ *D f. 12 r.
ܫܠܡ. ܟܕ ܒܬܪ ܚܢܢ ܕܠܦܪܘܩܐ ܢܡܘܣܐ ܫܠܡ: ܟܠܗ
ܛܟܣܐ ܕܪܝܫ ܟܗ̈ܢܐ. ܘܐܓܒܠ ܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ
ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ :܀ ܘܟܕ ܢܣܒ ܠܚܡܐ ܥܠ ܐܝ̈ܕܐ ܕܝܠܗ
ܡܒܪ̈ܟܬܐ. ܗ″. ܒܗ̇ܝ ܟܢ ܕܢܣܒ ܠܚܡܐ ܠܗ̇ܝ ܕܢܣܒ
ܒܣܦܪܐ ܡܢܦܫܐ ܟܢ ܒܠܘ″ ܡܕ″ ܫܘܕܥ ܠܢ :܀ ܒܝܘ̈ܡܢܐ
*ܐܚܪ̈ܢܐ ܟܬܝܒ: ܘܒܬܪ ܒܫܒܝܐ. ܗ″. ܘܒܗ̇ܝ ܕܒܬܪ: ܝܘܡܢܐ *A f. 47 v.
ܕܐܟܠܐ ܡܢܘܚܐ. ܘܚܘܝ ܠܢ ܐܠܗܐ. ܗ″. ܒܗ̇ܝ ܕܚܘܝܗ
ܠܐܒܐ ܐܘܕܥ ܠܢ ܕܐܝܟ ܕܠܘܬ ܟܠܬܐ ܘܐܒܐ ܕܠܗ
ܡܠܠ. ܘܐܚܪܬܐ ܕܠܐ ܡܫܡܠܝ ܠܐܒܐ ܐܝܟ
ܕܡܓܠܝܢ ܟܠܗܘܢ *ܢܘܕܥܐ :܀ *C f. 253 v.

ܟܕ ܐܘܕܝ. ܗܢܘ: ܒܗ̇ܝ ܕܐܘܕܝ ܫܘܕܥ ܠܢ ܕܐܘܕܝ ܠܐܒܐ
ܐܝܟ ܕܒܢ[3] ܦܪܘܩܐ ܕܝܠܢ: ܫܠܡ ܠܡ̈ܠܬܐ ܕܫܒܚ
ܠܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܪܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܦܬܓܡܗ. ܬܘܒ
ܐܘܕܝ. ܗ″. ܫܠܡ ܐܝܬܘܗ̇ܝ ܬܘܒ. ܕܫܠܡ ܠܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܒܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܗܪܟܐ ܫܠܡ ܫܠܡܘܬܐ
ܕܢܫܐ ܘܡܘܬܐ ܐܦܟܠ ܫܠܡ ܚܛܝܬܐ ܐܢܫܝܐ. ܗܪܟܐ

---

[1] A B ܘܗܟܠ ܚܘܡܢ — [2] C ܙܒܢ — [3] A B ܥܡ

ܒܪܗ ܒܗܕܪܐ ܓܡܝܬܐ ܕܝܢ ܠܟܠ ܘܠܫ̈ܡܝܐ ܐܦܝܣܘ ܟܠ ܐܒܐ. ܒܬܪܗ ܓܝܪ ܗܟܢܐ: ܡܪܝܐ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ ܐܚܝܕ ܟܠ. ܡܪܐ ܟܠ. ܕܫܠܝܐ. ܛܒܐ. ܗܘ ܕܡܫܬܒܚ ܒܫ̈ܡܝܐ. ܘܝܬܝܪܐܝܬ ܡܛܠ ܓܒܝܠܬܐ ܕܝܠܝ ܘܡܪܚܡܐ. ܘܐܟܢ ܕܝܢ ܠܗܬܗܘܢ܆ ܠܫ̈ܡܝܐ ܟܠ ܐܒܐ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܝܬܝܗ ܡܢ ܒܬܫ̈ܒܚܬܐ ܡܦܪܫܝܢ ܗܘܘ ܠܡܪܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܕܐܒܘܢܐ ܕܐܢܫ ܐܒܐ ܒܪ ܟܠܒ ܒܪܐ: ܗܘ ܒܝܫ ܐܒܐ ܒܫ̈ܡܝܐ ܕܒܪܗ. ܘܐܢ̈ܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܗ ܒܝܫ ܐܒܘܢܐ ܕܡܬܐܡܪ ܒܠܗܘܢ, ܕܐܒܐ ܕܐܬܬܘܗܝ ܕܒܪܐ ܠܐܕܡ: ܒܪ ܒܒܝܫ ܡܒܠܟ ܕܝܢ ܬܘܬܐ: ܗܒܠܐ ܡܬܐܡܪ ܕܒܝܫ ܒܪ ܡܟܠܝ ܕܝܢ ܒܝܫܐ. ܒܝܢ ܕܝܢ ܒܪ ܡܥܒܕܢܝܢ ܠܡܠܦܢܘܬܐ ܕܟܬܒܐ ܕܬܡܢܝܐ ܕܝܠܗ ܐܡܪ: ܕܗܘ ܠܗ ܕܐܡܪ* ܕܒܝܫ ܐܒܐ ܒܡܢ ܢܘܪܐ ܡܛܠܠ ܐܠܗܐ ܐܬܬܘܗܝ. ܢܒܝܢ ܕܦܘܪܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܟܡܘܢܬܐ. ܠܘ ܕܝܢ ܡܠܦܢܐ ܒܠ: ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܬܘܒܟܐ ܗܘܐ. ܘܐܫܬܪܬܐ ܕܐܢ ܓܝܪ ܒܪ ܐܡܒܪܝܢ ܠܐܬܪܓܡܘ ܕܒܝܫ ܒܪܐ ܒܟܡܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܦܪܝܢ ܠܝ ܒܪܒܠ. ܐܢ ܢܥܒܕܘܢ ܕܐܦ ܐܒܐ ܒܝܫ: ܒܡܟܐ ܒܘ* ܢܬܒܪܠܘܢ ܒܝ. ܐܠܐ ܬܘܪܓܡܐ ܕܡܠܬܐ ܕܟܡܢ ܗܘܐ ܘܢܣܦܘܬܐ ܗܒܢ ܐܬܬܘܗܝ: ܡܪܝܐ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܚܝܕ ܟܠ. ܡܪܐ ܟܠ. ܕܫܠܝܐ. ܛܒܐ ܒܡܢ ܒܪܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܡܫܬܒܚ ܒܫ̈ܡܝܐ. ܘܝܬܝܪܐܝܬ ܡܛܠ ܓܒܝܠܬܐ ܕܝܠܝ.* ܢܚܙܝܢ ܠܗ̇ ܕܒܡܢ ܒܪܐ ܕܝܠܝ ܒܪܗ ܒܬܘܒܟܐ. ܘܢܕܥܐ ܬܘܒ ܗܕܐ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܕܒܕ ܢܝܫܬ ܐܝܟ ܒܗ̇ ܒܡܠܬܐ ܐܡܪ: ܦܪܬܝܗ̇ܝ[1] ܠܗ ܒܢܝ ܢܟܗܣܐ. ܗ̇ܕܬܝܗܝ ܒܢܝ ܢܒܝ̈ܐ: ܠܫܪܬܐ ܕܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܕܝܠܝ ܥܒܝܕܬ ܠܒܠܒܟܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ⌐ܒܪܝ[2]. ܫܘܝ ܕܪܟܝ ܒܟܠ ܗ̇ܝ ܕܒܣܓܘܗ ܒܗ̇ܝ ܕܒܡܢ ܒܪܐ ܕܝܠܝ. ܘܢܕܥܐ ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܠܬܐ ܘܒܪܬ ܦܠܓܐ ܕܗܘ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܟܠ ܐܒܐ ܡܟܠܠ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܒܕܘܒܬܐ ܠܫܘܪ* ܐܡܪ ܗܘܐ ܗܟܢ: ܕܫܠܝܐ ܛܒܐ ܐܝܬ ܕܡܫܬܒܚ ܒܫ̈ܡܝܐ. ܐܠܐ ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ: ܗܘ ܕܡܫܬܒܚ ܘܠܘ ܐܝܬ ܕܡܫܬܒܚ: ܫܘܝ

*A f. 46 v.

*B p. 454.

*C f. 253 r.

*A f. 47 r.

---

[1] A B ܦܪܬܝܗܘܢ — [2] A B ܒܪܐ ܕܝܠܝ

B p. 452. ܟܕ ܗܘ ܕܬܠܬܐܝܬ ܡܩܕܫܝܢ ܪܐܙܐ ܗܘ ܕܟܠܝ̈ܠܬܐ ܕܠܐ
ܓܒܪ̈ܝܢ ܩܕܝܫܐܝܬ ܡܦܪܫܝܢ ܩܢ̈ܘܡܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ
ܘܠܪܘܚܐ ܬܠܬܐ ܩܢ̈ܘܡܐ ܚܕ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܠܟܠ ܡܩܕܫ
ܘܡܢ ܟܠ ܡܬܩܕܫ. ܘܟܕ ܢܘܣܦܐ ܠܡܓܢ̈ܝܢܘܬܐ
ܓܢ̈ܝܢܬܐ. ܐܘ ܟܕ ܠܢ̈ܘܣܦܐ ܠܐ ܡܬܬܠܠܝܢܐ ܕܢܘܣܦܐ
A f. 45 v. ܡܫܚܐ ܕܟܠ ܡܕܒܚܐ ܐܠܗܝܐ܀ ܒܬܪ ܦܓܠܬܐ ܗܘ ܕܩܕܫ
ܕܒܚܐ ܠܓܘܫܡܬܐ ܕܡܬܪܗ ܠܒܪܝܬܐ ܕܫܠܡܘܬܐ ܪܘܚܢܐ
ܡܒܗܪ. ܗܢܘܢ ܕܒܗܘܢ ܒܢܦܫܬܗܘܢ ܠܓܘܫܡ̈ܝܗܘܢ
ܘܬܫܒܘ̈ܚܬܗܘܢ. ܘܡܢ ܓܘܫܡܬܐ ܕܒܬܪ ܡܩܕܫ ܒܕܒܚܐ
ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟܠܝܠܬܐ· ܠܒܪܢܫܐ ܕܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ
ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ. ܘܫܠܝܛܘܬ ܒܟܠܗ. ܘܕܐܝܟܢܐ
ܢܦܠ ܒܡܓܠܬܐ ܕܐܢܬܬܐ: ܘܕܐܝܟܢ ܐܬܦܪܩ ܒܝܕ ܒܪܐ
ܒܐܠܗܘܬ ܘܟܝܢܐ ܢ̈ܦܠܘ܀ ܘܡܬܓܠܝܢ ܒܗܢܐ ܘܐܡܪ܆
ܐܝܟ ܕܡܫܪܪܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܝܟ. ܗ̈. ܕܡܫܪܪ ܠܗܘ
ܕܡܩܕܫܝܢ ܫܪ̈ܦܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܘܠܗܘ ܕܢܒܝܐ ܘܐܡܪ
ܒܚܕܐ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܘܩܕܝܫܐ܀ ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܒܗ̇
ܓܘܫܡܬܐ: ܩܕܝܫܐ ܠܡ ܐܝܬܝܟ ܐܠܗܐ. ܘܩܕܝܫܐ ܚܣܝܢܐ
ܒܪܐ ܕܝܠܟ. ܘܩܕܝܫܐ ܪܘܚܐ ܕܝܠܟ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܬܪܟܢ
ܫܐܪ ܠܘܬ ܦܪܘܩܗ ܕܐܬܐ ܒܗ̇ ܓܘܫܡܬܐ: ܘܐܡܪ ܟܠ
*C f. 252 v. *ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܪܐ ܕܥܠ ܐܦ̈ܝ ܒܢܝܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܘܟܕ
ܪ̈ܐܐ ܒܗ̇ ܒܡܟܠܠܬܐ ܡܬܬܠܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗܠܝܢ ܕܗܘܘ
ܒܫܡܝܢܬܐ ܗܘ ܪ̈ܐܙܐ ܕܟܠܝܠܬܐ. ܟܕ ܒܗܘܢܐ
ܕܒܫܘܢܬܐ ܗܘ ܕܟܠܝܠܬܐ: ܠܗܘ ܕܒܗܘܢܐܝܬ ܡܫܡܗܝܢ
*A f. 46 r. *ܒܫܝܢܐ ܫܠܡܘܬܐ ܪܘܚܫܬܐ ܟܠ ܕܐܡܫܝܐ ܠܓܘܐܝܬ
ܒܫܝ̈ܢܐ ܫܪ̈ܝܬܐ ܡܫܬܘܝܢ ܠܡܕܒܚܐ ܗܘ ܓܡܘܪܬܐ ܕܒܗ̇
ܡܬܚܠܠܐ ܬܐܘܪܝܐ ܗܘ ܕܒܪ̈ܘܚܐ܀

B p. 453. ܐܦ ܗܕܐ ܐܚܪܬܐ ܙܕܩ ܠܡܒܕܩ. ܕܟܕ ܡܦܩܢܘܬܐ
ܕܡܘܪܒܐ ܠܕܘܟܝ̈ܬܐ ܕܩܢ̈ܘܡ ܥܠ ܦܘܫܩܐ ܢܗܘܪ
ܘܠܦܘܫܩܐ ܟܠܗ ܠܐ ܢܒܥܘ ܒܦܘܫܩܐ. ܐܢ̈ܫܝܢ ܕܝܢ
ܒܬܘܟܐ ܩܕܡ̈ܝܐ ܕܝܢ ܚܕ ܠܐ ܡܬܚܡܣܢܘܬܐ[1] ܫܬܝܬܝܬܐ

---

[1] D ܡܬܚܡܣܢܘܬܐ

ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܒܣܪ. ܘܣܘܥܪܢܐ ܕܡܬܒܪܝ ܥܠ* ܦܬܘܪܐ * B p. 451.
ܒܡܫܝܚܐ: ܡܢ ܚܠ̈ܝܐ ܘܬܘܬ̈ܢܐ. ܘܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܐܝܟ
ܕܐܢܬ ܬܐܠܦ ⌈ܕܠܐ ܒܪܝܐ[1] ܐܦܠܐ ܩܢܘܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܐܬܬܘܣܦ ܒܐܠܗܘܬܐ. ܘܦܠܚܝܢ ܩܢܘ̈ܡܐ ܬܠܬܐ
ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ. ⌈ܘܐܦ ܠܒܪ ܚܕ ܡܢ ܩܢܘ̈ܡܐ ܡܛܠ ܕܚܕ
ܐܢܘܢ ܒܟܝܢܐ ܘܩܢܘ̈ܡܐ ܬܠܬܐ[2]. ܬܘܒ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ[3]. ܗ̇″.
ܐܡܟܢܐ ܠܢ ܕܐܡܪܬ ܐܘ ܒܗܢܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܠܗ ܩܢܘ̈ܡܐ
ܠܬܠܬܐ ܐܠܗܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܢܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ.
ܘܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܡܛܠ ܕܐܟܪܙ، ܠܗܘܢܐ ܥܠ
ܠܗܘܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܚܝܕ ܠܟܠ ܘܡܕܒܪ ܠܗ ܕܠܐ ܢܐܒܕ
ܒܡܦܘܠܬܗ ܕܟܠܗܘܢ. ܬܘܒ ܚܕ ܐܬܒܣܡ ܠܐ
ܐܫܬܡܠܝ ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܢܦܠ
ܠܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ ܘܦܪܩ ܠܢ. ܬܘܒ ܕܐܝܟ ܐܬܟܣܝ
ܡܛܠ ܕܚܝܠܬܢ. ܐܠܐ ܚܝܠܬܢ ܒܐܠܗܘܬܗ܀ ܕܡܠܝܢ
ܫܡܝܐ. ܗ̇″. ܕܟܠܗܘܢ ܫܡܝ̈ܢܐ ܘܐܪ̈ܥܢܝܐ ܠܗ ܗ̣ܘ
ܡܫܒܚܝܢ. ܐܘܫܥܢܐ. ܗ̇″. ܠܥܠܐ ܒܪܘܡܐ ܐܘܫܥܢܐ
ܦܘܪܩܢܐ ܡܬܦܫܩ. ܠܥܠܐ ܢܘܚܐ ܫܘܒܩܢܐ*. ܐܘ ܒܝܬ * A f. 45 r.
ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܢܘܚܐ ܘܫܘܪܝܐ ܡܢ ܠܥܠܐ ܒܒܪܝܟܐ ܢܦܩ
ܠܐܘܫܥܢܐ.* ܘܡܫܪܪܐ ܚܙܪ ܐܝܬܘܗܝ، ܢܣܒ ܦܪܘܩܐ. * C f. 252 r.
ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܗ̣ܘ ܢܦܪܘܩܘܗܝ، ܠܒܢܘܗܝ ܡܢ ܫܠܝ̈ܛܢܘܗܝ.
ܘܦܪܩ ܠܢ ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ، ܡܪܗ̇
ܕܬܫܒܘܚܬܐ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܐܠܘ ܢܕܥܘ ܠܗ ܠܡܪܗ̇
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܙܩܦܘ ܗ̣ܘܘ. ܡ̈ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܒܡܙ̈ܡܘܪܐ ܠܒܪܐ ܕܐܬܟܣܝ ܘܦܪܩ ܠܢ܀ ܒܪܝܟ[4] ܕܐܬܐ
ܘܐܬܐ. ܗ̇″. ܐܬܐ ܒܡܐܬܝܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ ܘܦܪܩ ܠܢ.
ܐܬܐ ܕܝܢ ܒܡܐܬܝܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܦܘܪܥܢܐ
ܕܟܠ. *ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܗ̇″. ܒܫܡܗ ܕܐܒܘܗܝ، ܐܬܐ * D f. 11 v.
ܡܕܒܪܢܐܝܬ: ܗܟܢܐ ܘܒܡܐܬܝܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ. ܐܘܟܝܬ ܕܐܒܘܗܝ، ܐܬܐ. ܠܘ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܘܥܒܕ،
ܒܢܝܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܫܘܐ ܒܐܘܣܝܐ ܠܐܒܘܗܝ܀ ܬܘܒ

---

[1] C om. — [2] C om. — [3] A B add. ܩܕܝܫ — [4] A B add. ܗܘ

ܡܕܝܢܬܐ. ܐܘ ܒܝܬ ܠܒܪܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܝܠܕ ܗܘ̣ܐ ܕܢܬܒܪܫ
ܟܕ ܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܪܡܐ: ܘܣܪ̈ܦܐ* ܦܪܚܝܢ ܚܕܪ̈ܘܗܝ. *B p. 450.
ܘܠܗܕܐ ܣܗܕ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܢܒܝܐ
ܐܫܥܝܐ ܫܘܒܚܗ ܠܡ ܕܒܪܐ ܘܡܠܠ ܥܠܘܗܝ. ܘܗܟܘܬ[1]
ܩܘܪܝܠܠܘܣ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܝܢ ܡܢ ܠܥܠ. ܥܠ ܒܪܐ
ܦܓܥ ܠܚܙܘܐ ܕܐܫܥܝܐ. ܟܕ ܒܗ̇ ܕܡܟܣܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ
ܡܘܕܝܢ ܕܠܐ ܡܕܪܟܝܢ ܠܡܬܒܨܝܢܘܬܗ. ܘܒܗ̇ ܕܡܟܣܝܢ
ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܡܚܘܝܢ ܕܐܦܠܐ ܠܡܬܒܪܢܫܘܬܗ ܡܕܪܟܝܢ.
ܒܗ̇ ܕܝܢ ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܦܪܚܝܢ. ܗܢܘ ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩܕܫܝܢ* ܠܗ *A f. 44 r.
ܐܡܝܢܐܝܬ. ܒܬܠܬ ܩܕܝܫܬܐ ܕܩܥܝܢ ܠܗ ܩܕܝܫ[2] ܡܫܒܚܝܢ
ܕܚܕ ܡܢ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܗ̇ ܬܘܒ ܕܐܡܪܝܢ
ܠܗ ܡܪܝܐ: ܡܘܕܝܢ ܕܚܕܐ ܒܐܘܣܝܐ ܠܐܒܐ ܘܠܪܘܚܐ.
ܒܗ̇ ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ ܚܝܠܬܢܐ ܡܘܕܝܢ ܕܗܘ̣ܐ ܒܪܢܫܐ
ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܚܠܦ ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܙܟܐ
*ܠܣܛܢܐ ܘܡܘܬܐ[3]. ܘܦܪܩ ܠܓܢܣܢ ܒܚܝܠܗ ܐܠܗܝܐ. *C f. 251 v.
ܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܡܟܣܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܡܘܕܝܢ ܕܐܦ ܥܠܗ
ܗܢܐ ܡܫܠܡ ܣܘ̈ܦܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܡܡܪܚܝܢ ܕܢܚܙܘܢ
ܠܟܠ ܡܢ ܡܟܐ ܕܦܣܝܩ ܠܗܘܢ. ܒܗ̇ ܕܝܢ ܕܡܟܣܝܢ
ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ: ܡܘܕܝܢ ܕܐܦܠܐ ܒܥܘܡ̈ܩܐ ܠܐ
ܡܬܬܓܫܝܢܐ ܕܝܢ̈ܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܓܢܝܙܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪܐ:
ܕܥܡܝ̈ܩܢ ܡܢܟ ܠܐ ܬܒܥܐ. ܒܗ̇ ܕܝܢ ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܓܦ̈ܐ
ܡܬܪ̈ܓܫܢܐ ܦܪܚܝܢ: ܡܘܕܝܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ
ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܒ̈ܥܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܟܕ ܠܐ ܫܒܩܝܢ
ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܣܡ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܓܪ
ܐܟܠܣܝܪܐ ܘܐܦܣܩܘܦ̈ܐ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܐܠܗܝܐ ܀ ܒܥܒܕܐ
ܕܝܢ ܩܥܐ ܘܐܡܪ· ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ. ܗ̇″. ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܥܠ ܡܕܒܪܢܐ
ܘܥܠ ܕܗܘܝ ܠܐ ܡܣܬܝܒܪܝܢ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܠܡܬܐ
ܘܡܘܕܝܢܐ ܕܥܡ ܡܠܐܟ̈ܐ ܝܗܝܒܬܐ* ܐܝܬܝܗ̇ *A f. 44 v.
ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܗ̇ܝ ܕܠܗ̇ ܐܫܬܘܕܝܢ

---

[1] A B add. ܩܕܝܫܐ — [2] A B ter ܩܕܝܫ — [3] A B ܘܡܚܒܠܘܬܐ

ܩܦܠܐܘܢ ܚܕܒܫܒܐ ܀

ܒܩܦܠܐܘܢ ܗܢܐ ܕܒܐܝ̈ܕܝܢ ܝܠܦܝܢ* ܕܫܘܪܝܗ ܕܩܘܪܒܐ *A f. 43 r.
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܠܗ̇ܘ ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡ̈ܝ ܫܡ̈ܝܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܚܝ̈ܠܘܬܗ. ܗ̇". ܠܗ ܗ̣ܘ ܙܕܩܐ ܘܡܬܚܝܒܐ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܓܘܫܡܢܘܬܐ ܘܡܬܚܫܢܘܬܐ*. ܘܒܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܐܢܬܐ ܠܐ *B p. 439.
ܓܘܫܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܢܘܬܐ ܠܗ ܢܡܘܣܐ
ܬܫܒܘܚܬܐ. ܡܕܡܕ ܠܗܦܘܟ ܠܦܠܚܘ̈ܬܐ ܡܠܝ̈ܠܬܐ
ܘܬܐܠܦ̈ܐ ܡܠܝ̈ܠܐ ܘܕܪ̈ܘܒܐ ܘܫܦܝܪܐ. ܘܦܦܪ ܕܐܡܝܢܐ
ܒܡܠܘܗܘܢ ܢܝܚ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܬܠܝܬܝܐܝܬ ܩܘܕ̈ܫܐ
ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܟܕ ܪܝܫܗ ܕܩܘܪܒܐ ܘܡܕܒܚܐ ܠܦܪܓܠܬܐ
ܗ̇ܝ,* ܕܩܕܝܫ ܩܕܝܫ. ܘܫܘܒܚܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܡܦܪ̈ܣܝܢ *D f. 11 r.
ܠܗ̇ܘ ܒܢܝܐ ܡܬܩܕܡܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܠܗ̇ܘܢܐ ܠܡܬܚܙܝ̈ܢܐ ܘܠܐ
ܡܬܚܙ̈ܝܢܐ. ܘܒܠ ܗ̇ܝ, ܐܬܒܣܪ ܠܗܠܝܢ ܘܗܘܝܢ ܐܟܠ
ܘܒܠܐ ܕܒܪܘܚܘܬܐ. ܒܬܪ ܕܡܢ ܠܥܠ̈ܐ ܡܢܗܘܢ
*ܠܣܪ̈ܘܦܝܡܘܢ. ܗ̇". ܒܗ̇ܝ, ܕܡܟܣܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܡܩܕܫܝܢ *C f. 251 r.
ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܠܗܐ ܘܕܠܐ ܡܫܘܪ, ܘܒܗ̇ܝ,
ܕܡܟܣܝܢ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܡܬܚܘܝܢ ܕܕܠܐ ܫܘܠܡ ܐܝܬܘܗܝ,
ܐܠܗܐ ܘܕܠܐ ܣܘܦ. ܒܗ̇ܝ, ܕܒܬܪܝܢ ܓܦ̈ܐ ܦܪܚܝܢ
ܘܡܫܒܚܝܢ: ܡܘܕܝܢ ܕܠܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܕܠܐ ܫܘܪܝ, ܘܕܠܐ
ܫܘܠܡ ܡܬܚܝܒܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠ. ܒܗ̇ܝ, ܕܬܠܬ
ܙܒܢ̈ܝܢ ܐܡܪܝܢ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ: ܡܘܕܝܢ ܕܗܢܐ¹ *ܐܠܗܐ *A f. 43 v.
ܕܠܐ ܫܢܝ, ܘܠܐ ܡܫܬܚܠܦ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܗ̇ܝ,
ܕܐܡܪܝܢ ܡܪܝܐ: ܡܘܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܚܕ ܡܪܝܐ
ܘܚܕ ܡܪܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܒܗ̇ܝ, ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ ܚܝܠܬܢܐ
ܟ̇ܠܗܝܢ ܕܚܝܠܗ ܡܚܠܝܢܐ ܚ̇ܒܝܫ, ܠܟܠ ܠܗܘܢܐ. ܘܐܚܝܕ
ܠܗ ܘܡܕܒܪ ܠܗ ܒܒܛܝܠܘܬܗ. ܒܗ̇ܝ, ܕܚܝܠܬܢܐ ܒܠܫܢܐ
ܥܒܪܝܐ ܨܒܐܘܬ ܡܬܐܡܪ. ܘܡܠܬܐ ܗܕܐ ܡܫܘܕܥܐ
ܕܥܒܪܝܐ ܚܝܠܬܐ ܕܚܝܠܘ̈ܬܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܒܗܢܐ ܐܚܪܢܐ
ܦ̇ܪܘܩ ܗܒܠ ܝܗܐ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܠܢܒܝ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ

---

[1] A B add. ܠܗܘܢ

ܗܟܢ ܐܡܪ ܒܗܢܐ. ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܐܘ ܢܗܘܐ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܩܘܢ ܠܗ: ܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܬܘܒ ܐܠܘ ܓܒܪ ܐܝܬ ܠܝ * ܠܘܬ ܡܪܝܐ *B p. 438. ܐܡܪ ܬܪܝܨܐܝܬ ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܕܐܝܬܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܡܕܝܢ ܠܐ ܬܪܝܨܝܢ ܗܠܝܢ ܦܘܢ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܒܗܢܐ ܚܕ ܐܡܪ ܕܠܟܠ ܢܗܘܘܢ ܗܘ̈ܢܐ ܘܠܒܘ̈ܬܢ ܙܕܡ ܠܥܒܕܐ ܕܢܦܫܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܗ̇″. ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܘܐܡܪܬ. ⌈ܐܡܪܬ[1] ܠܝ ܕܠܟܠ ܢܗܘܘܢ ܗܘ̈ܢܐ ܘܠܒܘ̈ܬܐ ܘܡܟ̈ܝܟܐ ܕܫܠܡ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܘܗܢܘ ܦܘܢܝܐ ܬܪܝܨܐ ܀

ܒܬܪܟܢ* ܡܦܫܩ ܒܗܢܐ: ܢܒܥܐ ܠܡܪܝܐ ܒܨܠܘܬܐ. ܗ̇″. *A f. 42 v. ܦܩܕ ܠܒܢܝܐ ܕܒܨܠܘܬܐ ܢܒܥܘܢ ܠܡܪܝܐ* ܡܛܠ ܬܠܬ: *C f. 250 v. ܚܕܐ ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝܘ ܪ̈ܐܙܐ ܕܡܟܣܝܢ ܗܘܘ. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܡܛܠ ܕܢܝܚܘ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܩܒܠܘ ܚܕܪ̈, ܪ̈ܐܙܐ. ܕܬܠܬ ܒܠ ܐܦܩ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܗܕܐ ܢܒܥܬܐ ܕܢܗܒ ܠܝ ܡܪܝܐ ܀ ܘܒܕܝܢ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܒܒܥܐ: ܕܫܘܐ ܘܕܩ. ܗ̇″. ⌈ܫܘܐ ܘܕܩ[2] ܕܢܘܕܐ ܠܗ ܐܒܘܟܐ ܕܐܡܪܬ. ܡܛܠ ܕܒܠܒܗܘܢ ܡܫܒ̈ܚܢܐ ܕܠܗ ܐܢܘܢ. ܬܘܒ ܫܘܐ ܘܕܩ ܕܬܗܘܐ ܗܕܐ ܒܠܒܟܘܢ. ܗܢܘ ܕܠܟܐ ܫܠܝܐ ܢܦܩ ܠܐܠܗܐ ܘܒܟܠ ܛܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܡܘ̈ܗܒܬܗ ܕܠܘܬܢ[3] ܀ ܘܡܛܠ ܕܢܪܐ ܒܗܢܐ ܕܗܘܐ ܗܘ ܘܠܗ ܒܒܥܐ ܚܕ ܠܡܫܡܠܝܐ ܫܐܠ ܫܠܡܘܬܗܘܢ ܘܡܬܠܗܘܢ ܕܢܦܩܝܢ ܫܠܝܡܘܢ ܕܒܢܝܬܐ ܗܕܐ. ܘܡܘܕܐ ܠܡܪܗ ܒܗ ܐܡܪ: ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܫܦܝܪܐ ܘܕܩ ܕܠܝ ܢܫܒܚ ܘܢܫܡܥܐ ܀ ܘܒܬܪ ܕܒܗܢܐ ܘܒܒܥܐ ܦܝܣ ܬܪܥܝܬܐ ܠܐ ܦܠܝܓܬܐ: ܡܫܪܪܐ ܒܗܢܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܐ̈ܢܫܝܬܐ ܕܩܘܪܒܐ ܕܡܬܦܠܓܐ ܠܬܪܝܢ ܦܠܓܘ̈ܬܐ: ܚܕ ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܕܪ̈ܐܙܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ[4] ܀

---

[1] AB om. — [2] AB om. — [3] A B add. ܣܓܝܐ̈ ܘܡܫܡܫܢܐ — [4] AB add. ܘܗܟܢ ܡܢ ܗܫܐ

ܒܠܒܗܘܢ. ܗ̇ܘ ܓܒܪ ܕܐܬܬܒܪ، ܐܬܡܟܟ ܘܐܦ ܗܪܟܐ ܢܩܒܠ
ܕܒܠܬ ܕܝܢ ܗ̣ܝ ܡܬܝܪܘܬ ܪܘܒܐ ܕܠܐ ܡܦܠܓܘܬܐ. ܡܛܠ
ܟܕ ܐܡܪ ܒܗܘܢܐ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܓܠܝܢܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ* ܒܪܐ ܘܡܫܘܬܦܘܬܐ ܕܪܘܚܐ: ܕܗܠܝܢ ܬܠܬ ܢܗ̈ܘܘܢ *B p. 437.
ܠܒܒܐ. ܡܦܢܝܢ ܠܗ: ܘܒܗ ܪܘܚܐ ܕܝܠܝ. ܗ̇". ܕܐܦ
ܒܒܝ ܀ ܘܡܫܒܚܐ ܦܩܕ ܒܗܘܢܐ ܠܒܒܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܠܟܠ
ܢܗܘܘܢ ܗ̈ܘܢܐ ܘܡܕܒ̈ܪܢܐ ܘܠܒܘ̈ܬܐ ܕܝܠܝ. ܗ̇". ܡܛܠ
ܕܐܬܓܠܝܘ ܠܗܘܢ ܬܪ̈ܥܐ ܡܕܢ̈ܚܐ. ܘܬܪ̈ܥܐ ܕܡܫܒܚܐ
ܐܬܦܬܚܘ ܘܢܚܬܘ ܣܠܩ̈ܬܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܘܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܕܡܕ̈ܒܪܢܐ
ܐܝܟ ܕܠܐܘܪܚܐ ܕܪ̈ܐܙܐ. ܠܟܠ ܢܗܘܘܢ ܗ̈ܘܢܐ ܘܡܕܒ̈ܪܢܐ
ܕܝܠܝ. ܘܠܘ ܠܐܢܫ ܒܐܬܒܝܢܘܬܐ. ⌉ܬܘܒ ܒܡܫܒ̈ܚܢܘܬܐ
*ܗܪܘܒܘ ܘܡܢ ܐܬܒܝܢܘܬܐ ܐܬܝܕܥܘ. ܬܘܒ ܒܬܪ ܓܒܪ ܕܒܢ *C f. 25o r.
ܒܠܗܝܢ ܐܬ̈ܒܝܢܘܬܐ¹ ܡܬܚܘܝܢ ܠܟܠ ܒܡܕܒ̈ܪܢܐ ܢܗܘܘܢ
ܗ̈ܘܢܐ ܘܡܕܒ̈ܪܢܐ ܘܗܘ̈ܓܐ ܘܠܒܘ̈ܬܐ ܕܝܠܝ. ܗ̇". ܠܘܬ
ܐܠܗܐ ܗ̣ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܀ ܘܡܒܟܐ ܡܫܝܕܐ
ܡܦܢܝܢ: ܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܗ̇". ܝܥܩܘܒ ܕܐܘܪܗܝ،
ܐܡܪ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܡܬܒܪܢܫܢܘܬܐ ܕܒܪܐ
ܕܒܗ̇ ܦܪ̈ܩܢ. ܬܘܒ ܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܐܒܐ ܪ̈ܚܡܐ* ܕܝܠܗ *A f. 42 r.
ܕܝܠܝ. ܬܘܒ ܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬܗ ܒܡܨܥܝܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܒܗ̇ ܡܬܒܢܝܢ ܒܡܫܟܢܬ ܒܢ̈ܝܐ ܒܒܢܝܢܐ. ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܢܣܒܘ
ܕܡܬܒܢ̈ܝܬܘܢ ܐܬܒܢܝܬܘܢ ܒܡܥܡܪܐ. ܬܘܒ ܐܝܬ ܠܝ
ܒܡܥܡܪܐ ܦܐܪܩܠܝܛܐ ܘܡܥܡܪܢܝܬܐ. ܡܬܦܩܕ
ܦܐܪܩܠܝܛܐ ܒܥܡܐ ܡܥܡܪܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܐܡܪܝܢ. ܕܐܝܬܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܗ̇". ܒܢܝܐ ܦܪܘܩܐ. ܐܦ
ܒܪܒܐ ܠܒܝܬܐ ܐܡܪ: ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܗܫܐ
ܒܢ̈ܝܢ ܘܠܒܢ̈ܬ. ܘܐܦ ܗ̣ܝ ܓܢܒܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܒܗ
ܫܟܠܠ ܒܪܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܐܬܟܠܠ ܠܘܬ ܐܒܐ.
ܘܐܩܝܡ ܠܐܢܫܘܬܐ ܕܒܒܗ ܀ ܡܫܚܐ ܒܪ ܒܐܦܐ
⌈ܕܒܡܠܬ² ܐܡܪ: ܕܗ̇ܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܝܐ. ܘܐܝܬܝܢ
⌉ܠܘܬ ܡܪܝܐ³: ܠܐ ܬܬܪܝܨ ܗܠܝܢ ܦܘܢܝܐ. ܡܛܠ ܕܠܘ

---

[1] D om. — [2] A C om. — [3] C om.

ܩܦܠܐܘܢ ܚܡܫܥܣܪܐ ⁘ ܕܥܠ ܐܪ̈ܙܐ ⁘

ܫܘܪܝܐ ܕܩܦܠܐܘܢ. ܐܘܟܝܬ ܪܝܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܩܘܪܒܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܢܐ: ܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܛܝܒܘܬܐ
ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܪܐ ܘܐܦ ܫܘܬܦܘܬܐ ܘܡܫܪܝܘܬܐ. ܗ̇". ܢܬܟܠ
ܠܗܘܢ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܕܡܝܬܐ. ܘܢܬܦܩ ܠܗܘܢ ܒܬܠܬܐ
ܡܚ̈ܫܒܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܐ ܦܘܢܝܗܘܢ ܕܥܠܐ ܘܠܐ ܒܥܘܡܩ.
ܒܗ ܒܗ̇, ܕܐܡܪ̇ ܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܡܚܘܝܐ
ܕܒܚܘܒܗ* ܝܗܒ ܐܠܗܐ ܠܒܪܗ ܠܡܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ̇ *D f. 10 v.
ܦܘܠܘܣ ⁘ ܘܒܗ̇,* ܕܐܡܪ̇:* ܛܝܒܘܬܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܪܐ *A f. 41 r.
ܡܘܕܥ ܕܒܛܝܒܘܬܐ ܛܥܡ ܡܘܬܐ ܚܠܦ ܟܠ ܐܢܫ ܗ̇ܘ *C f. 249 v.
ܒܪܐ: ܘܒܛܝܒܘܬܗ ܥܒܕ ܠܢ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐܒܘܗܝ, ܘܠܘ ܟܕ
ܚܝܒܝܢ ܗܘܝܢ ܠܗ ܠܡܕܡ ⁘ ܒܗ̇, ܬܘܒ ܕܐܡܪ̇: ܡܫܪܝܘܬܐ
ܘܫܘܬܦܘܬܐ ܕܪܘܚܐ: ܡܟܪܙ ܕܒܡܫܪܝܘܬܗ ܕܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ[1] ܘܡܬܦܢܩܝܢ. ܘܠܐ ܢܪܡ
ܠܗܘܢܐ ܕܢܦܘܩ ܠܗ̇, ܕܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܘܢܬܠ
ܐܦܬܐ. ܐܘ ܒܢܬ ܒܠܬܐ ܘܐܬܪܐ ܠܒܝܬܐ ܕܢܐܬܒܪܘܢ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܐܡܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܘ ܝܠܘܦܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗ̇ܕܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܝܗܒ ܐܠܗܐ ܠܒܪܗ[2] ⁘
ܐܝܬ[3] ܬܘܒ ܒܗܢ̈ܐ ܠܐ ܙ̈ܕܩܐ ܕܐܓܠܘ ܗܪܟܐ
ܬܘܣܦܬܐ ܟܕ ܐܡܪܝܢ: ܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ
ܘܛܝܒܘܬܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܪܐ: ܐܠܗܐ ܪܒܐ ܘܦܪܘܩܐ
ܕܝܠܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܫܘܬܦܘܬܐ ܘܫܝܢܐ. ܟܕ ܡܠܦ̈ܢܐ
ܡܢ" ܐܚܝܐ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܘܪܗܝ, ܘܡܚܘܐ[4] ܕܗܘܝܢ ܐܒܗܐ
ܕܝܢ ܠܟܠ ܐܫܠܡܘ ܠܗ̇ܝ. ܬܘܣܦܬܐ ܓܝܪ ܕܐܠܗܐ
ܪܒܐ ܘܦܪܘܩܐ[5] ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܓܠܝܗ̇ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬ
ܢܦ̈ܫܬܗܘܢ. ܘܐܬܝܬܗ̇ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܕܘܟܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ
ܕܡܚ̈ܫܒܬܐ[6] ܕܥܠ ܠܥܠܐ. ܟܕ ܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܢܗܘܘܢ
ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ* ܪܒܐ ܘܦܪܘܩܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܡ *A f. 41 v.

---

[1] A B add. ܘܡܘܬܪ̈ܢܝܐ — [2] A B add. ܚܡܝܡܘܬܐ — [3] C add. ܗܟܢ — [4] C add. ܗܘܐ"
[5] A B ܦܘܪܩܢ — [6] A B ܕܚܘܫ̈ܒܐ

ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܘܗ̈ܘܠܠܐ ܡܩܪ̈ܒܝܢ ܒܗܿܘ ܝܐܐ ܡܫܒܚܢܐ.
ܘܒܕܓܘܢ ܡܬܒܥܝܐ ܕܢܐܡܪ ܕܝܢ *ܠܒ̈ܢܬ ܒܒܪܝܐ ܗܢܐ *A f. 40 r.
ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܡ̈ܝܐ ܘܕܐܪ̈ܥܐ ܒܒܪܝܬܐ[1]. ܘܢܬܚܙܐ
ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܒܚܝܢ[2] ܐܝܟ ܕܟܪ̈ܘܒܐ ܠܒܪ̈ܝܐ. ܘܫܡܫܝܢ
ܘܫܒܚܝܢ* ܠܗܿ ܠܐܝܢܐܦܘܪܐ ܡܬܟܠܠ ܗܕܐ ܒܪ ܡܚܒܠ *C f. 249 r.
ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܦܠܚܘܬܗ ܫܠܝܚܐ ܕܠܝܘ̈ܢܝܐ ܒܠܝܫܘܥ
ܐܬܚܫܒܝܢ ܦܠܚܘܬܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܘܕܡܫܡܫܢܐ: ܐܬܝܢ, ܠܗ
ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܢܚܬ ܕܝܢ ܫܡܥܘܢܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܚܝ̈ܘܬܐ
ܕܐܪ̈ܒܥ ܓ̈ܠܠܐ ܘܪ̈ܒܥܐ ܘܦܪܨܘܦܬܐ. ܕܒܝܢܝܗܘܢ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܗ̈ܢܘ, ܕܒ̈ܢܬܐ ܘܡܒܝܢܝܢ ܠܐ ܕܒܝ̈ܬܐ. ܒܪ
ܡܫܘܕܥ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܝܕ ܗܕܐ ܕܠܘ ܒܠܝܫܘܥ ܠܒܢ̈ܝܐ
ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܕܡܕܒܪܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܐܬܝܗܒܬ
ܠܗܘܢ ܦܠܚܘܬܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘܝ̈ܐ: ܐܦ[3] ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܗܿܢܘܢ ܕܝܢ ܡܢܝܢ ܐܬܝܗܒܘܢ ܗܘܘ ܦܠܚ̈ܐ. ܘܡܬܟܠܠ
ܗܿܕܐ ܟܡܫܡܫܝܢ ܠܗܿ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗܿ ܠܐܝܢܐܦܘܪܐ ܐܘܒܢܐ
ܕܢܡܘܣܗܘܢ ܕܦܠܚܘܬܐ ܗܕܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܗܝܡܢܘ ܒܡܫܝܚܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܡܫܡܫܐ: ܐܢ [ܕܝܢ]
ܒܗܢܐ ܐܬܝܗܒܘܢ ܘܐܢ ⸢ܕܝܢ[4] ܒܟܗ̈ܢܐ܀

ܗܕܝܢ ܒܟܗܢܐ ܚܢܐ ܘܐܡܪ: ܕ̈ܝܢܢܐ ܫܠܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ܕܒܢܝܬܐ
*ܘܬܘܕܝܬܐ. ܗܿ". ܕ̈ܝܢܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܫܬܦܝܘ ܒܠܝܢ *A f. 40 v.
ܗܿܢܘܢ ܢܗܘܘܢ ܠܢ ܕܒܢܝܬܐ ܗܕܐ ܕܐܬܩܪܒܝ ܢܠܦ
ܚܢܢ ܘܐܬܝܗܒ. ܕܫܠܝܚܐ ܕܝܢ: ܕܡܫܝܚܐ ܚܕܬ ܒܝܬ
ܫܡܝ̈ܐ ܠܐܪ̈ܥܢܝܐ. ܘܒܝܬ ܒܟܗܢܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܒܝܬ
ܢܦܫܐ ܠܦܓܪܐ ܒܪ ܐܬܚܒܝܫ. ܬܘܕܝܬܐ ܕܝܢ: ܒܪ ܢܗܒܘܗܿ
ܡܫܝܚܐ ܒܠܝܬܐ: ܐܘܪ, ܠܐܒܐ ܫܠܝܦܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܦܘܠܘܣ: ܕܠܡܫܝܚܐ ܗܿܘ ܕܒܘܪܟܬܐ ܕܢܣܒܝܢ ܘܡܒܣܡܐ
ܕܬܘܕܝܬܐ* ܘܫܪܟܐ[5] ܀ *B p. 436.

---

[1] A B add. ܕܫܡܝܢܝܬܐ — [2] A B add. ܡܒܝܢ ܥܠ ܦܬܘܪܐ ܡܒܝܢܐ — [3] A B ܐܠܐ ܐܦ —
[4] A B om. — [5] A B ܘܫܪܟܐ ܡܛܠ ܡܫܠܡ ܡܒܝܢ ܕܬܘܕܝܬܐ

ܓܡܘܪܐ. ܡܫܡܫ̈ܢܐ ܕܡܟܐ ܘܡܟܐ ܠܡܠܐܟ̈ܐ
*ܕܒܩܒܪܐ ܝܬܒܝܢ ܗܘ̣ܘ ܡ̣ܢ ܐܣܕ̈ܘܗܝ ܘܪ̈ܓܠܘܗܝ. *C f. 248 v.
ܘܒܗ̇ܝ ܕܦܓܪܗ ܚܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ̣ܐ ܐܦ ܒܡܘܬܗ: ܟܠ
ܗ̇ܝ ܐܦ ܕܡܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܗ̇ܝ ܕܠܒܒܝܢ ܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܡܪ̈ܘܚܬܐ ܐܬܐ ܕܬܗܪܐ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܒܐܪ̈ܙܐ
ܕܥܠ̈ܝܐ ܀

ܡܛܠ ܐܢܐܦܘܪܐ ܀ ܐܢܐܦܘܪܐ. ܐܘܟܝܬ ܠܒܫܬܐ
ܕܡ̣ܢ ܠܥܠ ܡܬܦܫܩܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܡܣܩܬܐ ܡܦܫܩܝܢ
ܠܐܢܐܦܘܪܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܣܥܪܐ. ܐܚܪܢܐ ܓܝܪ ܕܣܥܪܐ[1]
ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܗܟܢܐ ܐܢܐܦܘܪܐ ܣܠܩܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ
ܫܡܝܢܐ. ܡܬܦܪܣܐ ܓܝܪ ܥܠ ܬܪ̈ܥܐ. ܡܛܠ ܕܪ̈ܓܐ
*ܓܚܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܚܢܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ *A f. 39 v.
ܒܗܘܢ ܒܐܪ̈ܥܐ. ܬܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܒܐܦܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܗܘܬ ܥܠ ܡܒܪܗ ܕܡܪܢ. ܬܘܒ ܡܫܘܕܥܐ[2]
ܕܥܡܢܘܐܝܠ ܡܒܣܡ ܗܘ̣ܐ ܘܒܣܡܐ ܒܕܒܚ̈ܐ ܢܡܘܣܝܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗ̇ܝ ܓܠܝܢܝܬܐ[3]. ܡܬܓܠܝܐ ܡ̣ܢ ܬܪ̈ܥܐ
ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܪܐ ܕܒܫܡܝܐ ܒܐܪ̈ܥܐ ܘܠܐ
ܡܬܢܕܒܐ ܠܠܐ ܡܥܡ̈ܕܐ ܘܠܠܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ: ܠܡܥܡ̈ܕܐ
ܘܠܡܗܝܡ̈ܢܐ ܡܬܓܠܝܐ ܡܬܢܕܒܢܘܬܗ. ܡܒܣܡܐ ܬܘܒ
ܠܒܐܦܐ ܕܡܒܪܗ[4] ܕܡܪܢ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܗ̇ ܘܐܘܕܥܬܗ̇
ܡܠܐܟܐ. ܡܒܣܡܐ ܬܘܒ[5] ܕܥܡܢܘܐܝܠ ܗ̣ܘ ܕܡܒܣܡ
ܗܘ̣ܐ ܒܕܒܚ̈ܐ ܢܡܘܣܝܐ ܓܠܝܐ ܗ̣ܘ ܠܗ
ܒܡܬܒܪܝܢܘܬܐ. ܡܫܘܕܥܐ ܬܘܒ ܠܐܪܐ ܗ̣ܘ ܕܒܣܡܐ
ܗܘ̣ܐ ܡ̣ܢ ܕܪ̈ܐ. ܘܒܚܪܬܐ ܐܬܓܠܝ ܒܒܣܡܐ. ܬܘܒ
ܐܫܬܘܕܝ ܒܡܘܠܕܬܐ ܕܐܬܘܗܝ ܒܥܠܡܐ ܘܐܬܓܠܝ
ܐܪ̈ܥܐ ܗ̣ܘ ܕܡܒܣܡ ܗܘ̣ܐ ܒܕܒܚ̈ܐ ܢܡܘܣܝܐ ܀

ܬܘܒ ܒܬܪ *ܡܬܬܪܒܝܢܘܬܐ ܕܟܠܬܐ ܠܡܬܬܪܒܝܢܘܬܐ *B p. 435.
ܕܬܢܦܬܐ ܘܒܟܢܘܫܬܐ ܕܡܓܒܝܬܐ: ܕܡܫܬܘܠܐ
ܢܫܘܫܬܐ ܕܣܒܪܐ ܠܚܝܢ. ܘܒܪܬܓܠܐܝܬ ܣܦܩ ܡ̣ܢ

---

[1] A B add. ܩܘܪܒܐ — [2] A B ܡܘܕܥܐ — [3] A B ܘܡܬܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗ̇ܝ ܓܠܝܢܝܬܐ — [4] B ܕܠܐ ܡܒܪܗ — [5] A om.

ܡܕܡ ܡܢܝܢܐ. ܐܠܐ ܒܡܘܪܒܐ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܣܝܡ ܒܘܪܒܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܦܠܐ* ܒܫܒܥܬܐ. ܒܘܪܒܐ ܓܝܪ *A f. 38 v. ܐܝܬܝܗ̇ ܐܬܐ ܕܡܦܘܠܬܢ. ܘܡܘܪܒܐ ܐܝܬܝܗܘܢ, ܐܬ̈ܐ *C f. 248 r. ܕܡܢܝܚܬܢ. ܘܐܚܪܬܐ ܕܡܕܡ ܡܢܝܢܐ ܬ̈ܫܥܝܢ ܢܒܝܐ ܟܬܝܒ: ܘܠܘ ܕܡܕܡ ܡܢܝܢܐ ܢܣܝܡ ܒܘܪܒܐ. ܘܐܦ ܒܗܢܐ ܗܘܡ ܐܡܪ: ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܒܢܝܘ ܦܘܪ̈ܫܢܗܘܢ. ܓܠܘܬܐ ܗܕܐ ܡܬܦܪܢܐ ܕܢܩܘܡ ܐܝܟܐ ܥܠ ܕܒܗ̇ ܡܫܬܘܡ ܠܫܘ̈ܒܚܐ[1] ܘܢܬܒܪܘܢ ܘܢܬܦܪܫܘܢ ܘܢܬܕܒܪܘܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ :.: ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡܪ ܠܓܠܘܬܐ ܕܬܠܬ: ܘܡܬܩܪܝܐ ܥܠ ܦܪܣܐ. ܒܗܕܐ ܓܠܘܬܐ ܡܬܢ̇ܒܐ ܠܐܒܐ ܕܢܩܒܠ ܡܢܗ ܘܡܢ ܒܒܐ ܕܡܐܟ ܒܬܪܗ ܠܕܒܫܬܐ[2]. ܒܗ ܐܡܪ ܕܠܘ ܒܗ ܐܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܕܗܫܘܬܢ ܐܬܝܢ ܠܘܬ ܗ̇, ܕܢܦܪܥ ܠܢ. ܣܡ ⌝ܥܡ[3] ܫܘ̈ܠܝܐ ܐܬܝܢ. ܐܠܐ ܒܗ ܐܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܬ̈ܫܒܚܝ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܕܐܬܦܠܚܗ̇ ܡܢܝ ܠܕܒܫܬܐ :.: ܡܬܐܡܪܐ ܓܝܪ ܓܠܘܬܐ ܕܦܪܣܐ. ܡܛܠ ܕܒܫܘܠܡܗ̇ ܡܬܝܒܡ ܒܗܢܐ ܠܦܪܣܐ ܐܘܚܕܢܬ ܠܐܢܛܝܦܘܪܐ. ܗ̇″. ܠܒܠܬܐ. ܘܡܢܝܬܐ ܠܓܠܝܐ ܠܐܪ̈ܘܐ ܗܘܝܢ ܕܡܢܦܩܝܢ :.: ܘܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ⌝ܡܫܡܫܢܐ: ܢܣܘܩ ܥܦܝܪ ܘܫܪ″. ܒܗܕܐ ܡܢܦܛ ܘܡܢܗܪ ܠܒܒܐ[4] ܕܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܕܚܠܬܐ ܘܒܢܟܦܘܬܐ ܘܒܡܣܟܢܘܬܐ ܢܗܘܐ ܩܘܡܗܘܢ. ܫܪܐ ܠܡ ܡܛܠ ܕܒܬܪܟܢ* ܕܢܬܓܠܘܢ ܪ̈ܐܙܐ ܡܢ ܬܫܦܝܬܐ *A f. 39 r. ܕܒܠܝܗܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܚܪܬܐ ܬܘܒ ܡܛܠ ܕܒܗܘ ܒܕܢܐ ܡܬܦܬܚܝܢ ܬܪ̈ܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܚܬܝܢ ܚܝܠܘ̈ܬܐ ܫܡܝܢ̈ܐ ܘܪ̈ܘܚܬܐ ܕܩܘ̈ܕܫܐ ܕܐܬܓܠܝܘ: ܠܥܕܬܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ* ܕܐܪ̈ܥܐ* ܡܕ̈ܝܢܬܐ. ܘܕܝܢܐ ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܒܗܘ *D f. 10 r. ܒܕܢܐ ܢܚܬܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܢ ܗ̇ܘ, ܕܒܗܘ ܒܕܢܐ ܠܒܢܝܢ *B p. 434. ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܠܡܪ̈ܘܚܬܐ ܕܐܬܝܗܘܢ ܠܦܘܩܕܢܐ ܕܓܒ̈ܐ ܕܣܦܪ̈ܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ. ܡܩܒܠܝܢ ܪܘܚܢܐ ܪ̈ܐܙܐ ܒܗܘ ܒܕܢܐ ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܪܫܗ ܕܡܢ ܪܝܫ ܟܠܗܘܢ, ܢܘܚ ܒܣܝܡ ܐܒܘܗ ܕܟܠܗܘܢ, ܕܒܕܒܪܐ. ܬܘܒ ܒܗܢܐ ܝܬܝܪ ܠܢܘܚܐ

---

[1] A B add. ܠܫܡ̈ܝܐ — [2] A B add. ܗܕܐ — [3] A B om. — [4] B om.

ܠܫܠܡܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܘܕܠܟܠ ܕܝܢ ܚܠܒܐ ܕܦܘܠܚܢ̈ܐ
ܕܗ̇ܘܝܢ ܒܗ̇، ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܦ̇ܓܪܐ ܀
ܟܕ ܢܣܒܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܟܢܫܘܬܐ ܘܫܪܝܪܘܬܐ ܕܟܡ
ܪܘܚܐ ܕܒܗ[1] ܡܬܐܡܪ̈ܢ ܪ̈ܘܚܬܐ ܕܟܐܢ̈ܐ
5 ܘܡܬܚܫ̈ܒܢ[2] ܀ ܒܗ̇، ܕܪ̈ܚܡܝ ܢܒ̈ܝܢ ܪܒܐ ܪܚܡܘܬ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܘܪ̈ܘܚܬܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܕܒܟܠܥܠܡܐ ܣܕܪ̈ܬܐ ܦܠܓܝܢ
ܠܐܬܘܬܐ. ܘܟܕ ܡܬܦܪܣܘܬܐ ܕܓܡܝܬܐ ܠܗ̇ܘ ܕܒܗ
ܐܬܒܪܝܢ ܚܠܦ[3] ܠܝ ܡܦܠܓܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܕܒܪܘܚܐ
ܘܒܐܪ̈ܐ ܀ ܬܘܒ ܒܗ̇، ܕܡܕܡ ܡܢܪܐ ܪ̈ܚܡܝ ܢܒ̈ܝܢ:
10 ܕܢܦܘܩ ܠܥܠܡܐ ܕܢܪܒܘܢ ܬܫܒܘ̈ܚܗܘܢ ܡܬܓ̈ܠܝܢܐ
ܘܡܬܦܪ̈ܫܢܐ ܡܕܡ ܡܢܪܐ. ܘܡܬܒܥܝܢ ܠܗ* ܕܢܩܒܠܘܢ
ܒܡܪܟܒܬܐ ܗܕܐ ܕܐܫܟܚ ܠܗ[4] ܡܢܗ ܒܗܢܐ[5] ܒܓܠܝܬܐ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ. ܘܗܢܐ ܪܫܐ ܗ̇ܝ ܢܦܩܠ ܢܘܢܐ ܀

ܩܦܠܐܘܢ ܬܫܝܥܝܐ ܀

15 ܬܘܒ ܐܚܪܢܝܢ ܒܗܢܐ ܩܦܠܐܘܢ ܕܟܠܗ ܡܘܪܒܐ
ܬܠܬ ܙܘ̈ܥܬܐ ܐܝܬ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܥܠ ܥܠܡܐ ܕܠܐܝܬ.
ܗܕܐ ܬܪܝܢܝܬܐ ܗ̇ܝ، ܕܡܬܐܡܪܐ ⌈ܕܝܢ[6] ܡܕܡ ܡܘܕܝ̈ܢܐ
ܠܡܘܕܥܢܐ ܗ̇ܝ، ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܐܚܪܝܬܐ ܕܟܠܗ
ܡܘܪܒܐ. ܘܡܘܕܥܐ* ܕܥܠ ܥܠܡܐ ܕܠܐܝܬ ܐܝܬܝܗܝܢ.
20 ܕܝܢ ܗ̇ܝ، ܕܕܝܢ ܡܕܡ ܬܠܬܝܗܝܢ ܡܕܡ ܡܢܪܐ ܪ̈ܚܡܝ ܢܒ̈ܝܢ
ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ. ⌈ܗܢܘܢ[7] ܗܠܝܢ ܬܠܬ ܙܘ̈ܥܬܐ ܕܐܡܪ̈ܢ:
ܡܬܦܪ̈ܫܢ ܕܗܢܘܢ ܐܝܕܐ. ܘܐܦ ܡܬܦܪ̈ܫܢ ܕܥܠ ܥܠܡܐ.
ܡܕܝܢ ܙܕܩ ܠܡܕܒܪ ܕܥܠ ܐܝܕܐ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ:
ܡܕܡ ܡܢܪܐ ܪ̈ܚܡܝ ܢܒ̈ܝܢ: ܙܘ̈ܥܬܐ ܕܥܠ ܥܠܡܐ ܡܙܠܐ
25 ܒܗܢܐ ܀ ܬܘܒ ܒܡܘܪܒܐ ܠܐ ܙܕܩ ܠܐܝܟ ܕܢܩܘܡ
ܒܡܘܪܒܐ. ܠܘ ܐܡܪܢ ܕܠܩܘܡ ܒܡܘܪܒܐ ܡܩܒܠܝܢ. ܐܠܐ
ܠܒܪ ܡܢܝܢ ܗܘܝܢ ܒܟܠ ܚܕ ܒܡܘܪܒܐ ܦܬܚܝܢ ܗܘܝܢ

A f. 38 r.

B p. 433.

---

[1] A B ܕܒܗ̇ — [2] A B ܘܡܬܚܫܒܝܢ — [3] A B ܘܚܠܦ — [4] A B ܒܗܘܢ — [5] A B ܕܒܗܘܬܐ — [6] A B om. — [7] A B om.

ܚܕܐ ܐܘܝܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ. ܟܠ ܡܢ ܕܗܢܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܫܠܡܐ ܘܫܝܢܐ. ܐܘ ܐܝܠܝܢ ܕܠܬܫܡܫܬܐ:
ܟܕ ܪܚܡܝܢ ܫܠܡܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܦ ܬܐܓܪ̈ܐ ܒܠܪ̈ܐ
ܘܬܫܬܪ̈ܐ ܠܗܕܐ ܡܫܡܠܝܢ. ܘܪܐܙ ܬܪܒܘܬܐ
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܓܘܢܝܬܐ ܕܒܐܚܪܝܬ ܙܒܢ̈ܐ ܩܢܘ
ܒܡܫܝܚܐ.* *D f. 9 v.

ܘܡܚܕܐ ܡܦܝܣܐ ܥܡܐ: ܥܡ ܪܘܚܐ ܕܝܠܟ. ܗ̇". ܐܝܟ ܗܘ
ܕܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܡܦܝܣܝܢ ܠܗܕܐ ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܥܡ ܪܘܚܐ
ܕܝܠܟ ܗܘ ܕܐܫܘܝܬ ܠܢ ܒܡܕܒܪܐ. ܢܗܘܐ ܠܢ ܐܦ ܫܠܡܐ
ܘܫܝܢܐ ܕܝܠܟ. ܗܘ ܕܫܒܩܬ ܠܢ ܟܕ ܐܡܪܬ: ܫܝܢܐ ܕܝܠܝ
ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. *ܫܠܡܐ ܕܝܠܝ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܀ *A f. 37 r.

ܬܘܒ ܡܦܝܣ ܠܗܕܐ: ܘܐܦ ܥܡܢ ܢܗܘܐ ܫܠܡܐ.
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܬܐܘܠܘܓܘܣ. ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܝܗܒܬ
ܘܢܣܒܬ. ܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܝܗܒ ܒܗܢܐ ܫܠܡܐ ܠܥܡܐ.
ܘܗܘ ܥܡܐ ܡܩܒܠ ܠܗܢܐ ܫܘܝܐܝܬ. ܘܗ̣ܘ ܒܪ ܗܘ
ܫܠܡܐ ܝܗܒ ܠܗܢܐ: ܒܗ̇ ܕܥܡ ܪܘܚܐ ܕܝܠܟ. ܘܐܬܬܗ̇
ܝܠܘܬܐ ܓܘܢܝܬܐ. ܗ̣ܘ ܠܡ ܒܗܢܐ ܡܢܓܪܐ ܟܠ ܥܡܐ.
ܘܐܦ ܥܡܐ ܚܠܦ ܒܗܢܐ ܀

ܘܗܕܝܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܟܪܘܙ ܠܥܡܐ: ܢܬܠ ܫܠܡܐ ܠܚܕ̈ܕܐ
*ܒܩܘܫܬܐ. ܗ̇". ܠܘ ܥܠܡܢܐܝܬ. ܐܠܐ ܐܠܗܐܝܬ. ܠܘ *B p. 432.
ܒܦܓܪܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܠܐ ܐܦ ܒܪܘܚܐ ܒܩܘܫܬܐ
ܡܕܝܫܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܡܕܒܚܐ¹ ܠܫܘܒܚܐ ܪܘܚܢܝܐ. ܘܒܬܪ
ܕܝܗܒܝܢ ܫܠܡܐ ܘܡܩܒܠܝܢ ܘܡܢܫܩܝܢ ܟܠ ܓܒܝܘܬܐ
ܒܪ ܫܠܡܐ. ܘܡܬܚܣܝܢ² ܒܚܕܐ ܐܘܝܘܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ
ܕܫܘܒܚܐ ܘܕܫܝܢܐ. ܗ̇ܕܝܢ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ: ܟܢ ܒܬܪ
ܫܠܡܐ. ܗ̇". ܦܩܕ ܕܢܪܟܢܘܢ ܪ̈ܫܝܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܒܥܡܐܝܬ
ܡܪܟܢܝܢ ܡܕܡ *ܕܡܫܝܚܐ* ܗ̇ܘ ܕܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܟܐܢܘܬܐ *A f. 37 v.
ܘܐܝܟ ܕܙܕܩܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܘܡܫܬܒܠܐ ܠܗ ܀ *C f. 247 v.

ܬܘܒ ܢܗܘܡܒܘܬ³ ܫܠܡܐ ܢܓܪܐ ܠܗܘ ܕܐܡܒܙܪ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܘܪܒܘ ܠܝ ܥܡ ܪܒܘܬܗ ܀ ܬܘܒ ܒܝܕ ܫܠܡܐ

---

¹ C D ܘܡܕܒܚܐ — ² A B ܡܬܚܣܝܢ — ³ A B ܢܘܡܒܐ

ܘܒܬܪ ܨܠܘܬܐ ܐܡܪ ܒܗܢܐ: ܫܠܡܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܗ̈.
ܬܘܦܣܐ ܕܫܠܡܐ ܕܝܗܒ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܗܘ ܓܝܪ
ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܗܢܐ ܡܩܕܡ ܠܫܠܡܐ. ܡܛܠ
ܕܒܗܢܐ ܕܗܘܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܝܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢܢ ܀ ܬܘܒ
ܒܗܿ، ܕܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܟܘܢ: ܡܚܦܛ ܠܗܘܢ
A f. 36 r. ܕܒܡܫܝܢܘܬܐ ܘܒܫܘܒܚܐ ܢܬܠܘܢ ܫܠܡܐ ܠܚܕ̈ܕܐ
ܩܠܝܪܘܣ ܘܥܡܡܐ. ܘܠܩܠܝܪܘܣ ܓܝܪ: ܐܝܟ ܗܿ ܕܐܡܪ
ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܕܒܗܕܐ ܢܕܥ ܟܠ ܐܢܫ ܕܬܠܡܝܕ̈ܝ
ܐܢܬܘܢ: ܟܕ ܬܚܒܘܢ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܠܥܡܡܐ ܕܝܢ: ܐܝܟ ܗܿ
ܕܐܚܒ ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ ܀ ܬܘܒ ܫܠܡܐ ܡܬܝܗܒ
⌝ܐܝܟܢܐ[1] ܕܬܫܬܡܠܐ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ: ܕܫܒܘܩ ܩܘܪܒܢܟ
ܘܐܬܪܥܐ ܠܐܚܘܟ. ܘܐܝܟܢ ܕܪ̈ܘܚܐ ܒܚܒܫܝܢ ܬܪ̈ܝܢ
ܘܫܠܡܐ ܢܗܘܝܢ ܒܝܢ ܒܗܿܘ ܒܕܢܐ. ܡܛܠ ܕܫܠܡܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܝܢ ܒܡܛܠܬܗ ܕܡܪܢܐ ܀ ܬܘܒ ܒܫܠܡܐ
ܓܝܪ ܕܢܗܘܝܢ ܠܚܕ̈ܕܐ ܒܗܿܘ ܒܕܢܐ ܡܬܦܩܕܝܢ
ܕܡܛܝ̈ܒܐ ܐܝܬܝܢ ܕܢܫܬܘܬܦ ܥܡ ܡܠܬܐ ܒܪ ܦܓܪܗ.
ܘܠܐ ܢܟܪܝܐ ܕܬܗܘܐ ܗܕܐ ܟܕ ܐܝܬ ܠܟ ܦܠܓܘܬܐ ܠܘܬ
ܢܦܫܟ ܘܠܘܬ ܚܒ̈ܪܐ[2]. ܘܒܕܓܠܘ ܢܗܘܝܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ
B p. 431. ܕܢܘܗܐ ܕܐܡܒܟܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ⌝ܡܢ ܠܒܪ ܒܦܘܩ̈ܕܐ: ܗܟܢܐ
ܘܡܢ ܠܓܘ ܐܝܬ ܠܟ[3] ܠܘܬ ܚܒ̈ܪܐ ܚܘܒܐ ܘܫܝܢܐ ܀ ܬܘܒ
ܒܗܿ، ܕܥܡ ܚܒ̈ܪܐ ⌝ܡܫܬܘܝܢ ܥܡ ܐܠܗܐ[4] ܡܫܬܘܝܢ.
ܘܫܠܡܐ ܬܘܒ ܕܢܗܘܝܢ ܡܕܒܪܝܢ ܘܡܬܟܠܠ
ܠܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܕܥܡ ܚܒ̈ܪܐ[5]. ܘܒܫܠܡܐ ܬܘܒ
C f. 247 r. ܡܘܕܥܝܢ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܪܘܓܙܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܝܬ
A f. 36 v. ܐܠܗܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܒܝܬ ܥܠܝ̈ܐ ܠܬܚܬܝ̈ܐ. ܘܒܝܬ ܢܦܫܐ
ܠܦܓܪܐ. ܘܡܛܠܗܿ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܡܒܠܝ ܫܝܢܐ[6] ܒܝܬܗܘܢ.
ܡܬܝܗܒ ܫܠܡܐ ܡܢܟ ܪ̈ܐܙܐ ܫܘܪܝܐܝܬ ܒܗ ܡܬܒܪܝ
ܩܠܝܪܘܣ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܪ̈ܒܘܬܐ. ܘܪܗܛܘ
ܗܢܘܢ ⌝ܡܫܡܫܢ̈ܐ[7] ܠܘܬ ܗܘ ܕܡܕܒܪܬܐ. ܘܩܪܒܘ ܒܗ

---

[1] A B om. — [2] A B add. ܢܗܘܘܢ ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܕܒܝܢ ܦܓܪܗܘ — [3] A B om. — [4] C om. — [5] A om. — [6] A B add. ܡܨܥܝܐ — [7] A B ܡܫܡ̈ܫܢܐ

ܗ̇ܝ ܒܬܠܬ* ܕܒܫ̈ܒܬܐ ܡܬܬܥܗܕܝܢ ܠܢܒ̈ܝܐ: ܘܬܠܬ ܐܢܝ̈ܢ *A f. 35 r.
ܨܠܘ̈ܬܐ ܕܩܕܡ ܩܘܪܒܐ. ܒܡܫܚܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܬܓܒܝܐ
ܒܪ ܒܐܦܐ ܐܚܪ̈ܢ: ܕܠܐ ܙܕܩ ܕܢܐܡܪ: ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ
ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܩܕܡ ܨܠܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ.
ܠܘ ܡܛܠ ܕܠܐ ܙܕܩ ܕܢܫܬܒܚ ܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܥܡ
ܐܒܐ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ⌈ܡܫܘܒܚܢܐ
ܐܘܣܝܢܐ[1]. ܐܠܐ ܕܠܐ ܢܣܬܒܪ ܒܗܘܢܐ ܕܐܝܟ ܗ̇ܘ
ܕܬܠܬܝ̈ܗܘܢ ܩܢܘ̈ܡܐ ܟܠ ܒܩܘܪܒܐ. ܘܢܒܝܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ
ܕܒܕܘܟܬ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܗ̇ܘ ܠܡ ܦܓܪܗ. ܘܐܦ
ܒܡܟܐ ܠܘܬ ܐܒܐ ܩܪܝܒ ܕܢܣܬܟܠܘ ܐܠܗܐ ܐܒܐ.
ܟܕܝܢ ܠܡ ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܠܒܢ̈ܝܐ ܥܕܠܐ. ܘܢܒܝܐ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܕܐܦ ܦܢ̈ܩܝܬܐ
ܕܠܗܘܢ ܕܒܗܢ̈ܐ ܐܝܬ ܒܡܕܒܪ̈ܐ ܬܘܩܦܬܐ ܘܒܡܢ̈ܪܐ
ܕܠܐ ܒܢܒܘܪ. ܘܟܠ ܚܕ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܓܠܒ ܡܕܡ
ܕܒܥܐ ܘܡܘܫܠܡܐ ܡܙܡܘܪ̈ܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܒܟܬܒ̈ܐ ܕܝܢ
ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܘܕܐܘܪܬܐ ܠܘ ܗܘܝܐ: ܐܠܐ ܫܩܝܠ ܠܢ̈ܕܪܐ
ܡܬܚܫܚܘܬܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܀

ܐܠܗܐ ܕܟܠ. ܘܡܒܪܐ ܘܫܪܒܐ. ܗ″. ⌈ܗܢܝܐ[2] ܘܡܘܪܒܐ
*ܕܡܢܝ ܢܗܘܘܢ ܩܕܡ ܠܟܠܗܘܢ ⌈ܡܘܪ̈ܒܐ[3]. ܘܟܠ ܗ̇ܝ *A f. 35 v.
ܟܠܗ̇ ܡܬܟܢܫܝܢ ⌈ܗ̇ܢܘܢ[4] ܕܫܪܒܐ. ܨܠܘܬܐ ܗܕܐ
ܡܕܡܝܬܐ* ܡܬܐܡܪܐ ܕܫܠܝܚܐ ܘܐܝܬ ܒܗ̇ ܬܟܫܦܬܐ *C f. 246 v.
ܠܘܬ ܐܒܐ ܕܢܫܕܪ ܠܢ ܕܟܝܘܬܐ ܕܠܒܐ ܘܒܣܘܟܐ
ܐܠܗܝܐ* ܢܗܘܐ. ܬܘܒ ܬܠܬ ܐܢܝܢ ܨܠܘ̈ܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ *B p. 430.
ܐܝܟ ܕܐܡܪܢܢ. ܗܕܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܘܗ̇ܝ ܕܩܕܡ ܐܘܪܝܬܐ. ܘܗ̇ܝ
ܕܦܪܘܫܐ. ܒܗܕܐ ܕܫܠܝܚܐ ܦܩܕ ⌈ܠܢ[5] ܕܢܬܢܛܪ ܕܝܢ ܟܠ
ܐܟܠܘܬܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܘܟܢܫܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ
ܢܗܘܘܢ ܫܠܝܐ ܡܫܬܘܝܢ ܠܡܬܟܢܫܘ ܠܘܬ
ܐܠܗܐ. ܘܕܢܫܬܘܬܦ ܠܡܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܕܒܟܘܢ. ܗ̇ܝ
ܕܝܢ ܕܢܦܫܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܡܘܠܕܘܬܐ ܀

---

[1] A B ܐܘܣܝܐ ܬܐܘܠܘܓܐ — [2] A B om. — [3] A B om. — [4] A B ܒܟܘܢ ܡܘܬܒܐ —
[5] A B om.

ܢܣܝܒܝܢ ܗܘܘ ܠܩܘܕ̈ܫܐ: ܙܕܩ ܕܐܦ ܒܬܪ ܡܘܬ̈ܗܘܢ
ܢܬܩܪܒܘܢ ܥܠ ܩܘܕ̈ܫܐ. ܬܘܒ ܒܗ̇ܝ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܥܠ
ܡܕܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܒܥܬ ܢܣܘܒ ܡܘܕܥܐ ܕܒܥܠܝܢ
ܥܡ ܢܣܘܒ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܗ̇ܝ، ܕܐܝܟܐ ܐܢܐ ܐܝܬܝ:
ܬܡܢ ܢܗܘܐ ܐܦ ܡܫܡܫܢܝ. ܘܐܝܟ ܗ̇ܝ، ܕܢܗܘܘܢ ܥܡ
ܚܕ. ܬܘܒ ܡܫܘܚܐ ܕܥܘܗܕܢܐ ܡܕܢܚܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ.
ܘܒܗ̇ܝ،[1] ܕܡܒܪܢ ܠܗܘܢ ܡܫܩܠܐ ܒܢܦܫܗ ܠܝ ܕܢܘ̈ܪܐ
ܒܕܘܟܪ̈ܢܗܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܡܫܒܚܘܬܗܘܢ ܬܪܝܨܬܐ:
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܢܫܬܘܐ ܠܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܕܛܘܒܢܘܬܐ.
ܘܢܬܒܪܟ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܚܘܒܠܢ ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ :·:
ܢܦܫܐ ܡܪܝ، ܫܡ̈ܥܝܢ: ܘܐܝܬ ܕܝܢ ܛܥܝܐ ܕܠܐ ܐܠܝܢ: ܘܫܪܒܐ
ܕܛܥ̈ܝܬܐ ܕܐܒܘܬܗܘܢ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܬܐܡܪ̈ܢ ܩܕܡ
ܛܥܝܬܐ ܗ̇ܝ، ܕܫܠܒܝܐ ܐܦܠܐ ܒܬܪܗ̇. ܡܛܠ ܕܐܦ
ܫܦܝܪ̈ܝܢ: ܐܠܐ ܠܐ ܠܚ̈ܝܐ. ܫܦܝܪ ܓܝܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ:
ܐܠܐ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܬܩܪܐ *ܕܠܐ ܒܕܝܢܗ[2]. ܗܟܢܐ ܐܦ *A f. 34 v.
ܗܠܝܢ ܛܥ̈ܝܬܐ: ܘܐܣܪܝܬܐ ܕܚܘܫܒܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܩܕܡ
ܛܥܝܬܐ ܕܫܠܒܝܐ ܠܐ[3] ܙܕܩ ܕܢܗ̈ܘܝܢ :·:

ܬܘܒ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܩܘܪܒܐ ܠܡܫܒܚܐ ܩܦܠܐ̈ܬܐ ܡܬܦܠܓ.
ܘܡܢ ܗܪܟܐ* ܐܝܬܘܗܝ، ܫܘܪܝܐ ܕܩܦܠܐܘ̈ ܡܕܒܚܐ. *D. f. 9 r.
ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ *ܕܩܘܕܫܐ. ܗ̇″. ܐܡܪ *C f. 246 r.
ܢܣܘܒ ܐܘܪܗܝܐ ܕܒܗܠܝܢ ܡܦܪܫ ܒܗܝܐ ܒܪ ܢܟܠܐ ܥܠ
ܫܒܘܚܬ ܒܢܝܐ ܘܐܘܣܝܐ ܘܩܢܘ̈ܡܐ ܬܠܬܐ ܕܡܬܦܠܓܝܢ
ܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐܝܬ ܘܡܬܚܝܕܝܢ ܠܐ ܐܫܝܕܐܝܬ. ܘܒܗ̇ܝ،
ܕܗܫܐ ܢܦܩ ܥܠ ܒܪܐ *ܘܒܪܢܫܐ ܕܡܬܒܪܢܫܘܬܗ. *B p. 429.
ܘܒܥܠܡܝܢ. ܗ̇″. ܐܝܬܘܗܝ، ܐܠܗܐ. ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܗ̇″.
ܕܠܐ ܫܘܚܠܦ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܫܘܪܝܐ ܘܒܫܘܠܡܐ. ܬܘܒ ܒܗ̇ܝ،
ܕܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܚܕܐ
ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܒܚܝܢ: ܗ̇ܝ، ܕܬܠܝܬܝܐܝܬ ܠܐ ܡܬܦܠܓܐܝܬ
ܡܬܦܪܫܐ. ܘܡܚܝܕܐܝܬ ܠܐ ܐܫܝܕܐܝܬ ܡܬܚܝܕܐ
ܒܬܠܝܬܘܬ ܩܢܘ̈ܡܐ: ܕܗܢܘܢ ܡܩܕܫܝܢ ܠܐܪ̈ܙܐ. ܘܥܠ

---

[1] A B ܘܡܢ ܗܘܪ — [2] A B ܒܕܝܢ ܕܝܢܗ — [3] C D om.

ܩܦܠܐܘܢ ܬܫܝܥܝܐ ·:·

ܡܛܠ ܩܘܪܒܐ.܀ ܒܬܪ ܓܝܪ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܐܬܬܠܝܡܘ ܐܘܟܝܬ ܒܥܠܝܬܐ ܢܟܒܪܘ ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܪ̈ܘܢܬܐ ܥܠ ܕܪ̈ܓܠܐ: ܟܕ ܡܢܦܦܝܢ[1] ܒܗܕܐ ܒܪ̈ܘܚܬܐ ܕܢܣܡܟܘܢ ܫܦܝܪ ܘܕܢܙܠܠܘܢ ܠܗܘ̈ܢܝܗܘܢ. ܡܢ ܡܫܓܫܢ̈ܐ ܘܪ̈ܢܝܐ ܥܠܡܢ̈ܝܐ. ܘܕܢܣܘܬܘܢ ܠܐܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܡܢ ܒܝܡܐ. ܘܢܬܦܢܘܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܬܡܠܠ. ܘܢܕܥܘܢ ܠܒܝܬ ܩܕ̈ܫܐ ܕܦܠܝܓܝܢ ܕܒܟܠܗܘܢ. ܠܗܕܐ ܕܝܢ ܒܪ̈ܘܚܬܐ ܡܪ̈ܡܙܐ ܠܐ ܚܝܠ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܗ. ܡܙܝܥܢܐ ܒܐܡܝܢܘ ܡܬܢܝܚܝܢ ܒܗ.܀

ܥܠ ܫܘܝܓܬܐ ܕܐܝ̈ܕܝܐ.܀ ܘܒܬܪܟܢ ܡܫܝܓ ܒܡܝܐ ܪܫ ܟܗܢܘܬܗ. ܫܘܝܓܬܐ ܕܝܢ ܕܗܫܐ ܐܝ̈ܕܝܐ ܕܟܝܘܬܐ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܢܫܝܓܘܢ ܠܠܒܘ̈ܬܗܘܢ ܡܢ* ܟܠܗܝܢ ܡܚ̈ܫܒܬܐ ܥܠܡܢܝ̈ܬܐ. ܬܘܒ ܒܗ، ܕܡܫܝܓ ܒܡܝܐ ܡܕܡ ܪ̈ܟܝܟܐ ܢܚܘܒ ܕܬܐܪܬܗ ܡܕܒܚܐ ܡܕܡ ܡܫܝܚܐ. ܬܘܒ ܢܚܘܒ ܕܠܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܨܐ ܠܒ̈ܐ ܘܟܘ̈ܠܝܬܐ ܘܚܙܐ ܒܟܣܝܬܐ ܢܦܓܠ ܡܫܚܠܦܬܗ ܘܗ̈ܘܢܐ ܕܬܪܒܝܬܗ. ܬܘܒ ܒܗ، ܕܪܓܫ ܟܕܝܬܗ ܒܠܫܢܐ ܡܫܝܓ: ܡܫܢܝܐ ܕܕܡܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܣܝܠܘܬܐ. ܘܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܠܐ ܐܢ ܒܡܪ̈ܟܐ ܡܕܡ ܘܕܘ̈ܟܝܐ ܘܡܠܟܐ ܒܪ̈ܘܚܐ. ܬܘܒ ܠܗܕܐ ܫܘܝܓܬܐ ܪ̈ܘܚܐ* ܗܘܬ ܐܦ ܫܘܝܓܬܐ ܕܒܗ̈ܢܐ ܗ̇ܝܢ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ.܀

*A f. 33 v.

*C f. 245 v.

ܡܛܠ[2] ܣܦܪ ܚܝ̈ܐ.܀ ܢܩܡ ܒܬܪ ܟܡܠܝܢ ܡܫܝܚܗ ܒܟܠ ܐܬܪ.܀ ܥܠ ܣܦܪ ⌐ܚܝ̈ܐ[3] ܕܡܬܩܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܡܛܠ ܗܠܝܢ. ܚܕܐ ܡܢ ܕܡܟܬܒܝܢ ܡܕܟܪܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܟܦܐܝܬ ܘܡܕܒܪܐܝܬ ܐܬܕܒܪܘ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ. ܬܘܒ *ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ܕܗ̈ܢܐ ܐܢܘܢ ܘܠܘ ܡܝ̈ܬܐ. ܘܢܕܥܐ *ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܡܬܟܬܒܝܢ ܒܗܢ ܢܦܫܬܐ: ܒܕܝܗܝ ܗ̇ܝ ܕܢܦܩܬܗܘܢ ܕܪ̈ܘܚܐ ܒܐܝܕܘܗܝ، ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ. ܘܡܛܠ ܕܒܝܬܗܘܢ

*B p. 428.

*A f. 34 r.

---

[1] A B add. ܒܗܘܢ — [2] A B ܥܠ — [3] A B om.

ܗ̇ܝ ܕܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ. ܘܐܦܩܢܝ ܒܪܘܚܗ ܡܪܝܐ.
ܘܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܡܠܝܐ ܠܬܐܒܝܠ. ܘܡܪܝܐ ܫܕܪܢܝ ܘܪܘܚܗ.
ܘܡܫܕܪ ܐܢܬ ܪܘܚܟ ܘܡܬܒܪܝܢ. ܘܪܘܚܟ ܡܫܒܚܬܐ
ܬܕܒܪܢܝ: ܒܐܘܪܚܟ ܕܚܝ̈ܐ. ܘܒܫܠܝ̈ܚܐ. ܗ″. ܒܫܠܝ̈ܚܐ
ܬܘܒ ܡܠܠ ܟܕ ܒܕܡܘܬ ܠܫ̈ܢܐ ܕܢܘܪܐ ܐܬܐ ܥܠܝܗܘܢ
ܒܥܠܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܝܘܐܝܠ ܕܐܫܘܕ ܪܘܚܝ ܥܠ ܟܠ
ܒܣܪ ܘܢܬܢܒܘܢ ܒܢ̈ܝܟܘܢ ܀

ܘܒܚܕܐ ܥܕܬܐ. ܗ″. ܒܥܕܬܐ ܩܐܬܘܠܝܩܝ. ܐܘܟܝܬ
ܟܠܢܝܬܐ: ܠܗܘܢ ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܩܪܐ. ܥܕܬܐ ܓܝܪ ܐܘ ܒܝܬ
*ܟܢܘܫܐ ܓܘܢܝܐ ܘܟܠܢܝܐ: ܗ̣ܢܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܚܕܐ *A f. 32 v.
ܥܕܬܐ ܩܪܐ ܐܝܟ ܥܠ ܫܘܝܘܬ[1] ܬܪܒܝܬܗܘܢ ܘܚܕܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܕܒܕܝܠܬ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܚܕܐ ܢܦܫ
ܘܚܕ ܪܥܝܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܥܠ ܗ̇ܝ ܕܚܕܐ ܐܡܪܘ
ܫܠܝܚܘܬܐ. ܘܡܢܬ ܡܠܟܐ ܒܫܘܒܚܐ ܦܠܓ: ܠܗܘܢ
ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܦ̇ܬܚܗ ܕܘܝܕ: ܘܝܘܬ̈ܒܢ ܒܬ̈ܠܬܐ ܚܒܪ̈ܘܬܗ[2]:
ܠܫܒ̈ܛܐ ܕܩܒܠ ܐܬܪ ܓܘܕܐ ܫܠܝܚܘܬܐ
ܪܐܙܐ ܀

ܡܥܡܕܝܢ ܚܕܐ*. ܗ″. ܚܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܠܦܘ ܠܢ. *C f. 245 r.
ܡܛܠ ܕܚܕܐ ܙܒܢ ܡܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܚܕܐ ܙܒܢ ܐܙܕܩܦ.
ܘܦܘܠܘܣ ܗܟܘܬ ܟܬܒ ܚܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܡܕܝܢ ܗ̇ܢܘܢ
ܕܠܐܝܠܝܢ ܕܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܥܡܕܘ ܡܢ ܪܝܫ ܡܥܡܕܝܢ: ܕܠܡܘܫ̈ܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ܐܝܟ.
ܘܬܘܣܦܬ ܝܠܦܝܢ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܫܘܒܩܢܐ ܕܚܘ̈ܒܐ ܐܝܟ ܀

ܘܡܣܟܝܢܢ ܠܩܝܡܬܐ. ܗ″. ܗܕܐ ܠܩܘܒܠ ܕܙܕܝܩ̈ܐ
ܘܐܘܪܝܓܢܣ ܘܫܪܟܐ ܕܐܘܪ̈ܝܓܢܣܛܐ ܟܬܒ. *ܗ̇ܢܘܢ ܕܠܐ *B p. 427.
*ܡܗܝܡܢܝܢ ܗܘܘ ܕܩܝܡܝܢ ܦܓܪ̈ܐ. ܐܠܐ ܡܗܝܡܢܝܢ *A f. 33 r.
ܕܐܝܟ ܕܩܡ ܡܪܢ ܒܒܣܪ ܡܢ ܩܒܪܐ: ܗܟܢ
ܡܬܢܚܡܝܢ ܦܓܪ̈ܝܢ ܘܠܒܫܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡ[3] ܀

---

[1] D ܣܝܡܐ — [2] A B add. ܒܠܘܢܗ̇ — [3] A B add. ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ

ܒܪܢܫܐ ܗܘ̣ ܚܫܝܫܐ ܘܡܫܬܪܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܬܪܝܐ.
ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܗܘ̣ ܕܐܬܒܣܪ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܡܠܟܘܬܗ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܘܗܪܟܐ ܢܡܠܟܘܢ ܥܠ ܡܗܝܡܢ̈ܐ
ܘܢܛܪܝ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ، ܠܚܘܕ. ܒܗ̇ܘ ܥܠܡܐ ܕܡܫܬܪܪܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܦ ܥܠ ܥܦܘܪ̈ܐ: ܘܢܗܘܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗ
ܘܡܪܘܬܗ ܒܬܫܒ̈ܚܬܐ. ܟܕ ܡܕܡ ܠܐ ܢܬܪܡ[1] ⁘

*ܘܟܕ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܗ̇″. ܚܕ ܐܒܐ ܐܡܪܘ: ܘܚܕ ܒܪܐ *A f. 31 v.
⌜ܐܡܪܘ[2]: ܘܚܕ ܪܘܚܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܚܕ ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ
ܒܟܝܢܗ. ܐܠܐ ܚܕ ܘܚܕ ܘܚܕ[3]. ܘܐܦ ܒܪܐ ܬܪܝܢ ܒܟܝ̈ܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܐܬܒܣܪ: ܗܝܕܝܢ ܠܝܬܘܗܝ، ܚܕ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܦܘ ܐܒܗ̈ܬܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܕܝܢܐ
ܕܢܚܘܐ ⌜ܠܡܦܠܓܘܬܐ[4] ܒܢ̈ܝܐ. ܘܟܕ ܠܟ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ.
ܗ̇″. ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ ܪܕܘ. ܫܚܕ. ܐܒܗ̈ܬܐ[5]
ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܡܚܘܝܐ ܒܟܬܒܗ ܒܗ̇ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
ܠܘܩܒܠ ܒܢ̈ܝ ܓܒܐ ܕܐܪܝܘܣ. ܐܝܟܢܐ *ܠܡ ܕܠܐܝܠܝܢ *C f. 244 v.
ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܝܬ ܐܡܬܝ، ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘ̣ܐ. ܘܡܕܡ
ܕܢܬܝܠܕ ⌜ܠܐ[6] ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘ̣ܐ ܘܫܪܒܐ. ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܢ.
ܗܢ: ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܥܕ ܒܢܐܘܗܝ،
ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ ܒܗ̇ܠܐ ܕܪܓܐ ܥܡ ܪܘܚܐ ܘܬܒܪܘ ܠܗ
ܒܪܝܬܐ: ܫܕܐܘܗܝ، ܕܝܢ ܒܦܘܪܫܐ ܕܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܘܫܪܝܘ ܘܐܘܣܦܘ ܠܕܫܪܒܐ ܕܐܝܬ ܕܝܢ ܠܬܚܬ
ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ⁘ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܡܪܝܐ. ܗ̇″. ܕܗܢܐ ܠܡ ܪܘܚܐ
*ܠܘ ܒܪܝܬܐ ܗܘ̣ ܐܝܟ ܕܦܩܪܐ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ. ܐܠܐ ܡܪܝܐ *A f. 32 r.
ܘܡܚܝܢܐ. ܘܝܗܒ ܚܝ̈ܐ ܠܟܠ ⁘ ܗܘ ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ. ܗ̇″.
ܢܦܩ ܪܘܚܐ ܡܢ ܐܒܐ ܐܝܟ* ܚܡܝܡܘܬܐ ܡܢ ܢܘܪܐ. *B p. 426.
ܘܐܝܟ ܫܘܟ̈ܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ ܘܐܝܟ ܪܝܚܐ ܡܢ ܒܣܡܐ ⁘
ܘܥܡ ܒܪܐ ܡܫܬܒܚ. ܗ̇″. ܡܛܠ ܕܫܘܐ ⌜ܪܘܚܐ[7]
ܒܐܘܣܝܐ ܠܒܪܐ ܕܝܠܝܕ ܡܢ ܐܒܐ: ܐܦ *ܐܟܘܬܗ *D f. 8 v.
ܕܡܫܬܒܚ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ⁘ ܗܘ ܕܡܠܠ ܒܢܒܝ̈ܐ. ܗ̇″. ܐܝܟ

---

[1] A B ܡܬܪܡ — [2] A B om. — [3] C om. tres versus seq. usque ad ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ — [4] A ܠܡܦܠܓܘ ܘܚܕ″ — [5] A add. ܩܕ̈ܝܫܐ — [6] A B om. — [7] A B om.

ܕܒܣܪܐ ܠܚܘܕ ܢܣܒ ܒܠܒܕ ܢܦܫܐ. ⌐ܘܐܓܪܘ ܬܘܒ
ܠܬܪܝܢ ܒܢܝܐ ܕܡܦܠܓܝܢ ܠܡܠܬܐ ܡܢ ܒܣܪܗ
ܡܢܦܫܐ. ܘܚܢܢ ܒܗ ܒܢܝܐ ܡܢ ܒܬܪ ܚܝܘܬܐ. ܐܠܐ
ܠܗ ܒܪ ܠܗ ܩܪܘ ܐܠܗܐ ܒܗ̇, ܕܐܝܬܘܗܝ. ܘܗܘ ܒܪ ܗ̣ܘ ܗܘ
ܐܝܬܘܗܝ, ܒܪܢܫܐ: *ܒܗ̇, ܕܗܘܐ[1] ⁘ ܘܐܬܓܠܒ ܘܒܢܫ. ܗ̇″. *A f. 30 v.
⌐ܢܒܗܬܘܢ ܢܣܬܟܪܘܢ ܘܢܒܗܬܘܢ ܡܠܦ̈ܢܐ[2]. ܗܘܐ ܓܝܪ
ܐܒܗ̈ܬܐ ܠܗ ܕܩܪܘ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܘܫܪܝܪܐ
ܘܕܝܠܕ ܡܢ ܐܒܐ ܘܕܢܚܬ: ܠܗ ܬܘܒ ܐܡܪܘ ܕܐܬܓܠܒ
ܒܒܣܪ. ܘܠܐ ܦܪܫܘ ܒܗ ܕܡܫ̈ܬܐ ⌐ܘܒܢ̈ܝܐ[3]
ܘܡܕܒܪ̈ܢܘܬܐ ܘܝܒܢ̈ܝܐ ⁘ ܒܢܘ̈ܗܝ ܦܠܝܓܘܣ[4]. ܗ̇″. ܐܦ
ܠܒܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܚܦܝܐ ܕܒܫܘ̈ܡܬܗ ܐܣܬܟܪܬ ܘܫܦܝܘܬܐ
ܪܒܝܬܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܬܣܝܡ ܢܒܗܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܡܠ̈ܟܐ ⁘ ܘܐܬܡܟܪ *ܘܦܠܓ ܠܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܝܢ. ܗ̇″. *C f. 244 r.
ܐܝܟ ܕܦܠܓ ܠܗܘܢ: ܕܗܘܐ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܝܢ ܡܢ ܒܪ ܗ̇ܘ̈ܝ,
ܗܠܝܢ. ܒܪܘܟܬܐ ܘܫܒܚܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܕܒܗ ܪ̈ܕܐ ܗ̇ܘܐ
ܡܠܘܦܐ ܘܠܘܩܒܐ ܠܒܪܐܘܣ ܘܐܫܬܒܚܘ ܗܠܝܢ ܒܐܘܪܚܐ.
ܘܒܗ̇, ܕܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܝܢ ܪ̈ܒܘ ܕܒܪ ܐܝܬܘܗܝ, ܡܢ ܬܠܬܐ
ܡܢܘ̈ܬܐ ܕܗܠܝܢ ܣܒܪ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܒܣܪ ⁘ ܘܣܠܩ
ܠܫܡܝܐ. ܗ̇″. ܦܓܪܢܐܝܬ. ܒܪ ܐܠܗܐܝܬ ܠܐ ܚܫ ܡܢ *ܠܘܬ *A f. 31 r.
ܐܒܘܗܝ, ܘܒܟܠ ܕܘܟ ܐܝܬܘܗܝ, ⁘ ܘܝܬܒ ܡܢ ܝܡܝܢܐ.
ܗ̇″. ܝܡܝܢܐ ܓܝܪ ܥܠ ܐܝܩܪܐ ܡܫܘܕܥܐ. ܠܘ ܓܝܪ
ܓܫܡܢܝܐ ܗܘ̣ ܐܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗ ܝܡܝܢܐ
ܘܣܡܠܐ. ܐܠܐ ܝܡܝܢܐ ܩܪܐ ܠܫܘܝܘܬ ܐܝܩܪܐ ܘܫܘܝܘܬ
ܡܘܬܒܐ ⌐ܘܫܘܒܚܐ[5] ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡ ܐܒܘܗܝ, ⁘
ܘܐܬܐ ܒܫܘܒܚܐ ܠܡܕܢ ܠܚ̈ܝܐ. *ܗ̇″. ܚ̈ܝܐ ܗ̇ܢܘܢ *B p. 425.
ܕܡܫܬܚܠܦܝܢ ܒܡܐܬܝܬܗ. ܘܡܝ̈ܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܩܕܡܘ ܡܝܬܘ.
ܬܘܒ ܩܪܐ ܚ̈ܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝܪ ܚܝܘ ܒܕܘܒܪܐ. ܘܡܝ̈ܬܐ
ܠܗ̇ܢܘܢ ܕܡܝܬܘ ܒܚܛܗ̈ܐ. ܬܘܒ ܩܪܝܢ ܚ̈ܝܐ ܠܢܦܫܐ
ܕܠܐ ܡܝܘܬܐ. ܘܡܝ̈ܬܐ ܠܦܓܪܐ. ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܚܕܐ
ܩܝܡܬܐ ܡܬܕܝܢܝܢ ⁘ ܗ̇ܘ ܕܠܡܠܟܘܬܗ. ܗ̇″. ܠܘ ܓܝܪ

---

[1] C om. — [2] C om. — [3] C om. — [4] D add. ܦܠܓܘܣ — [5] C om.

ܡܢ ܠܒܘܫܐ. ܘܠܓܪܘ ܠܗ̈ܠܝܢܐ ܕܡܬܪܥܝܢ ܦܢܛܣܝܐ
ܘܛܠܢܝܬܐ: ܘܐܦ ܠܗܘܢ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܡܢ *ܫܡܝܐ ܐ̇ܝܬ *A f. 29 v.
ܠܗ ܠܒܘܫܐ ܐܢܫܝܐ ܕܓ̣ܒܪܐ ܐܘܐܠܢܛܝܢܘܣ. ܘܒܗ̇،
ܕܐܬܒܣܪ ܒܠܒܘ ܠܗܘܢ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܒܣܝܠܘܢܐ
ܥܒܪ ܡܠܬܐ ܒܒܬܘܠܬܐ: ܗ̇ܘ ܠܐ ܢܣܒ ܡܢܗ̇ ܒܣܪܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪܥܝ *ܐܘܛܘܟܐ. ܘܡܢܗ̇، ܬܘܒ ܕܒܬܠܒܘ *C f. 243 v.
ܕܐܬܒܪܢܫ ܕܢܣܒܘ ܠܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐ
ܠܐ ܫܩܠ ܒܪܐ. ܐܠܐ ܒܣܪܐ ܠܚܘܕ. ܘܡܢܗ̇، ܕܐܬܠܒܫ
ܡܢ ܪܘܚܐ[1]: ܢܣܒܘ ܕܪܘܚܐ ܡܕܒܪܢܐ[2] ܒܓܠܠܗ ܠܦܓܪܐ
ܒܡܪܟܒܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ⌝ܡܠܬܐ[3]. ܐܝܟܐ ܓܒܪ
ܢܒܝܐ ܕܐܬܒܣܪ ܒܪܐ. ܘܪܘܚܐ ܘܡܠܬܐ ܒܓܠܠܗ ܠܗ̇ܘ
⌝ܦܓܪܐ. ܘܡܕܒܪܢܐ[4] ܕܒܣܪܐ: ܡܕܒܪܢܐ ܒܣܪܐ ܡܢܦܫܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܘܐܦ ܗܕܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܕܒܣܪܘܟܐ
ܘܝܘܚܢܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܠܚܝܢܐ ܪܘܚܢܝܐ ܘܦܘܢܝܐ:
ܕܐܬܒܣܪ* ܘܐܬܒܪܢܫ ܒܬܝܒ. ܒܪܡ ܢܘܡܝ ܡܛܠ *D f. 8.
ܕܒܒ̈ܪܬ ܐܪܐܘܣܘܣ ܕܗ̇ܘܝܘ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܒܣܪܐ ܠܚܘܕ
ܫܩܠ ܡܪܢ: ܘܐܦ ܗ̇ܝ ܕܐܚܪ̈ܢܐ[5] ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܐ̇ܝܬ
ܠܗ ܦܓܪܐ. *ܘܐܦ ܗ̇ܝ ܕܓ̣ܐܝܢ ܘܕܐܘܛܘܟܐ ܕܡܬܪܥܝܢܐ *A f. 30 r.
ܛܠܢܝܬܐ. ܥܠ[6] ܗ̇ܝ، ܢܘܡܝ ܕܠܐ ܚܘܫܒ ܐܚܪ̈ܢܝܢ:
ܕܐܬܒܣܪ ܘܐܬܓܫܡ ܘܐܬܒܪܢܫ. ܬܘܒ ܒܗ̇،
ܕܐܬܓܫܡ ܚܠܦ ܗ̇ܝ، ܕܐܬܒܣܪ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܡܛܠ
ܐܘܠܝܢܐ ܗ̈ܠܝܢܐ ܕܒܕܝܠ ܦܫ ܫܪܟܐ ܡܢ ܝܘܠܦܢܗ
ܢܒܥܐ ܠܗܘܢ ܐܪ̈ܥܢܝܐ. *ܗܢܐ ܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܠܒܘܫܐ *B p. 424.
ܕܡܟܐ ܠܕܝܠܢ ܡܦܠ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܢܣܒ ܡܫܝܚܐ: ܐܠܐ
ܕܠܒܘܫܐ ܐܢܫܝܐ. ܘܟܠ ܗܕܐ ܠܒܪܡ ܢܩܦ ܒܪܘܚܐ
ܡܫܒܠܢܐ ⌝ܒܒܘܣܝܐ ܕܠܘܩܒܠ ܒܠܩܘܪ̈ܝܢܐ[7] .:. ܘܗܘܐ
ܒܪܢܫܐ. ܗ̇″. ܠܘ ܒܪܢܫܐ ܢܣܒ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܢܣܛܘܪܝܣ. ܐܠܐ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܫܘܚܠܦܐ.
ܘܡܢܗ̇، ܕܒܪܢܫܐ: ܒܠܒܘ ܠܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܕܐܡܪ:

---

[1] AB add. ܡܢ″ — [2] C ܕܡܕܒܪܢܐ — [3] A om. — [4] AB om. — [5] AB ܐܚܪ̈ܢܐ — [6] AB ܘܥܠ — [7] C om.

ܟܝ̈ܢܐ ܗܘܬ ܐܦ ܟܘܢ̈ܐ ܘܫܡ̈ܗܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ
ܒܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܠܝܕܘܢܝܘܣ. ܕܐܝܟܢܐ ܠܗܢ
ܕܡܬܬܢܝܢ¹ ܟܝ̈ܢܐ: ܗܟܢܐ ܘܩܢܘ̈ܡܐ². ܒܗܕܐ ܐܠܦ
ܕܝܢ ܚܘܝܕܐ ܕܟܝ̈ܢܐ. ܘܩܢܘ̈ܡܐ ܐܘܚܕܢܬ ܫܡ̈ܗܐ
ܡܬܝܚܕܝܢ ܒܒܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܬܚܡܝܢ ܟܝ̈ܢܐ ܘܒܒܗܘܢ
ܫܡ̈ܗܐ ܡܬܬܦܫܩܝܢ ܥܠ ܕܡܘ̈ܬܐ ܐܝܟ ܕܠܡܣܪܘ̈ܢܐ³.
ܝܠܝܕܐ ܘܠܐ ܒܒܪܝܬܐ ܗ̇". ܗܪܟܐ ܬܘܒ ܐܬܒܣܪܘ
ܠܒܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܒܪ ܟܝܢܐ ܕܐܒܐ. ܘܒܪܘܗ ܕܝܢ
ܚܒܘܒܐ ܚܘܕܝܐ ܕܣܒܠܝܘܣ⁴ ܕܐܡܪ ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܐܝܟ
ܝܘܕ̈ܪܐ ܘܦܠ̈ܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܗ̇ܘ ܠܗ
ܝܠܕ⁵ ܐܘ ܬܘܠܕ. ܐܠܐ ܢܕܒܐ ܕܝܠܝܕܐ ܡܢ ܝܠܘܕܐ
ܐܬܝܠܕ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܠܐ ܒܙܒܢܐ ܠܐܒܘܗܝ ܒܠܒܝܗ.
ܕܒܪܝܬܐ ܘܒܒܪܝܬܐ ܐܡܪ *ܗ̣ܘܐ ܠܒܪܐ. ܘܐܠܦܘ *A f. 29 r.
ܕܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܐܬܝܠܕ. ܠܐ
ܚܘܫܐܝܬ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐܝܬ. ܐܝܟ ܙܒܢܝܐ ܕܝܢ
ܢܘܗܪܐ ܀ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ ܟܠ. ܗ̇". ܐܠܦܘ ܬܘܒ ܕܐܦ
ܒܪ̈ܝܬܐ ܒܐܝܕܘܗܝ، ܐܬܒܪ̈ܝ. ܡܛܠ ܕܚܝܠܐ
ܘܡܒܪܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܪ ܠܐ ܦܠܓܘ ܒܗ ܟܝ̈ܢܐ
ܘܩܢܘ̈ܡܐ ܘܫܡ̈ܗܐ ܒܦܫ̈ܩܐ *ܘܦܫܝ̈ܛܬܐ⁶ ܀ ܡܛܠܬܢ *B p. 423.
ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܡܛܠ ܦܘܪܩܢܢ ܢܚܬ. ܗ̇". ܢܚܬ ܘܐܣܬܟܠܘ
ܐܝܟܢܐ ܐܠܦܘ. ܕܗܘ ܢܘܗܪܐ⁷ ܘܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ.
ܕܒܗ ܚܕܐ ܕܠܓܠܡܐ ܡܠܟܝܐ ܐܫܟܚܢ ܘܒܠܒܠܝܢ
ܒܫܠܝܬܐ: ܒܪ ܐܢܫ ܫܡܝܐ ܢܚܬ. ܒܪ ܠܐ ܓܫܡ ܕܝܢ
ܒܗܟܢܐ ܐܟܗܢܐ. ܘܐܬܓܫܡ ܕܝܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܢ
ܡܪܝܡ. ܗ̇". ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܐܬܒܣܪ. ܐܘ ܟܝܬ
ܐܬܒܢܝ ܠܒܣܪܐ ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ: ܘܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܣܛܪ
ܡܢ ܟܠ ܫܘܚܠܦܐ ܘܦܘܠܓܐ. ܘܡܘܬܐ ܕܒܣܪ
ܣܒܠ ܚܠܦ ܦܘܪܩܢ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܐܬܓܫܡ ܢܚܘܒ ܕܫܪܘܠ

---

[1] C ܡܬܡܢܝܢ — [2] C om. quae sequuntur usque ad ܡܚܒܐ — [3] A B ܐܝܟ ܢܘܚܠܐ ܕܗܠܝܢ" — [4] A B ܣܒܠܠܝܘܣ — [5] Sic quattuor codd. — [6] C om. — [7] A B add. ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ

ܕܘܪܫܐ܀ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܢܝܩܐܐ ܠܗܠܝܢ ܕܒܬܪܗ:
ܘܡܚܝܕܐ ܐܓܠܘ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܐܒܗ̈ܬܐ. ܗܝܢ.
ܕܒܩܘܣܛܢܛܝܢ″ ܒܗ ܐܬܟܢܫܘ ܠܘܩܒܠ ܡܩܕܘܢܝܘܣ
ܐܘ̇ܣܦܘ ܠܕܫܪܟܐ. ܘܦܩܕܘ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝܐ
ܘܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܘܛܟܣܘܗ̇ ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ ܒܚܝܠܐ 5
ܕܪܘܚܐ. ܘܒܬܪ ܟܢ ܚܬܡܘܗ̇܀

ܐܠܐ ܕܘܠܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܢܦܫܩ ܒܝܕܘܥ̈ܬܐ ܠܗ̇
ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܒܚܕ *ܐܠܗܐ. ܗ″. [*A f. 28 r.]
ܒܗܕܐ ܓܝܪ ܕܢܒܣܘ ܠܣܓܝܐܘܬ ܐܠܗ̈ܐ ܕܚܢ̈ܦܐ. ܘܫܪܪܘ
ܠܗ̇, ܕܡܘܫܐ. ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܡܪܝܐ ⌝ܚܕ ܐܝܬܘܗܝ,¹. 10
ܐܒܐ ܘܐܚܝܕ ܟܠ. ܗ″. ܦܪܘ ܐܒܐ ܐܚܝܕܐ ܕܒܟܠ
ܒܗܘܢ ܫܘܘܕܥܐ ܕܒܪܐ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ. ܘܕܒܝܡܘ
ܠܠܗܘܬ ܦܫܝܘܬܐ² ܢܦܫܬܐ ܕܒܢܝ ܡܥܡܕܐ ܦܫܝܛܐ
ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܒܗ̇, ܕܐܚܝܕ ܟܠ ܢܣܒܘ ܠܦܪܝܫܘܬܐ³
ܒܫܝܬܐ ܘܫܘܒܚܬܐ ܕܡܟܐܝܬ. ܗ̇, ܕܒܪܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ 15
⌝ܒܫܝܬܐ³ *ܘܠܐ ܡܫܡܫܐ⁴ ܗܘܐ ܒܗ ܬܪܥܝܬܗ ܢܦܫܐ ܠܗ̇ [*B p. 422.]
ܐܦܣܩܐ ܘܡܫܡܫܐ ܕܡܟܝܢܗ̇ ܠܗ ܕܪ̈ܫܐ ܒܒܢܝܬܐ. ܚܢܘܦܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ. ܗ″. ܒܗܠܝܢ ܛܘܒ ܟܠܗ ܠܡܫܝ̈ܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܒܪܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܘܐܬܒܪ̈ܝܐ ܡܕܡ̈ܐ
ܠܐ ܢܦܩ̈ܐ. ܕܠܡܩܒܠܗܘܢ ܦܘܩܕܐ ܘܢܩܝܦ ܕܐܠܗܐ 20
ܐܝܬܘܗܝ, ܠܝܚܝܕ ܒܪܘܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܘܠܐ
ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ܀

ܘܒܚܕ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܝܚܝܕܝܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ.
ܒܗܠܝܢ ܦܪܫܘ ܠܡܠܦܢܐ ܕܗܘܝܘ ܛܘܒܐ ܕܝܠܗ ܐܠܗܐ
⌝ܕܡܦܠܓܝܢ ܠܟܝܢܐ ܘܠܩܢܘܡ̈ܐ⁵ *ܐܠܗܝܐ⌝ ܕܦܘܛܝܢܘ 25 [*A f. 28 v.]
ܘܠܡܪܩܠܘܣ⁶. ܘܠܡܫܠܡ̈ܢܐ *ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ ܐܬܚܙܝܘ [*C f. 243 r.]
ܘܠܦܠܓܐ ܟܠ ܡܬܘܡܝܘܬܗ. ܗ̇, ܓܝܪ ܕܡܫܝܚܐ ܘܝܫܘܥ
ܚܠܬܐ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܒܣܪ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ
ܐܦ ܬܐܘܠܘܓܘܣ ܗܘܐ ܐܠܦ: ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܚܙܝܢ

---

[1] AB ܚܕ ܗܘ — [2] AB ܦܫܝܛܘܬܐ — [3] AB om. — [4] AB add. ܠܘܬ — [5] C ܠܩܢ̈ܘܡܐ ܡܫܡܫܢ̈ܐ — [6] C ܦܘܛܝܢܘܣ ܘܡܪܩܠܘܣ″

ܘܒܠܒܘ̈ܬܗܘܢ ܘܦܘܡܝ̈ܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܗ̇ܘ ܕܡܦܪ̈ܚ ܢܫܪ̈ܗ.
ܡܛܠ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܠܥܝܢܐ ܕܠܘܥܒܕܐ ܕܒܠܥܕܘܗ̇ ܒܒܪܝܬܐ.
ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܡܩܒܠ *ܣܘܢܗܕܘܣ ܘܠܗ ܡܗܝܡܢܝܢ. *A f. 27 r.
ܡܛܠ ܕܠܘ ܓܠܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܐܦܠܐ ܒܒܢܘܬܐ ܕܐܝܟ
ܕܒܢܝܢܐ ܕܢܓܠܐ ܚܠܦ ܚܕ̈ܕܐ ܘܡܢ ܚܕ̈ܕܐ. ܐܠܐ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܗ̇ܝ. ܘܕܡܗܝܡܢ ܐܘ ܕܢܘܕܐ ܚܠܦ ܚܕ̈ܕܐ ܠܐ
ܦܣܝܩ. ܐܦܠܐ ܕܒܐܝܬܘܬܐ ܗ̇ܝ. ܐܠܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܚܠܦ
⌝ܩܢܘܡܗ[1] ܢܘܕܐ. ܘܒܕܓܠܘܢ ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܐܝܟ ܙܕܩ ܕܢܐܡܪ
ܒܠܥܕ ܐܢܫ ܕܡܢ ܦܪܨܘܦܗ. ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ: ܕܡܗܝܡܢܐ
⌝ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܐܝܐ ܕܢܐܡܪ ܕܡܗܝܡܢ ܐܢܐ.[2]
ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܐܘ ܩܫܝܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܪܫ ܥܡܐ ܘܠܥܢܐ
ܕܠܘܥܒܕܐ ܕܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܙܕܩ ܠܗ ܕܢܐܡܪ: ܒܪ
ܐܢܫ ܦܪܨܘܦܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ⁘
*ܠܡܥܒܕܐ ܓܝܪ ܡܦܠ̈ܓܘܬܐ ܒܡܬܦܠܓܢܘܬܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܕܐ. *B p. 421.
ܡܕܡܝܐ ܠܬܐܘܠܘܓܝܐ. ܐܘܟܝܬ ܒܡܠܠܬ ܐܠܗܘܬܐ.
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܡܬܟܪܢܫܢܘܬܐ. ܕܬܠܬܐ ܒܠ ܡܒܕܒܕܢܘܬܐ.
ܕܐܪ̈ܒܥܐ ܒܠ ܣܘܟܠܐ ܓܫܡܬܐ. ܕܚܡܫܐ ܒܠ ܕܝܢܐ
ܕܒܬܪܗ ⁘ ܘܠܟܠܗ̇ ܗܝܡܢܘܬܐ ܠܐ ܒܬܘܒ ܐܟܘܬ ܐܟܡ̈ܬܐ
ܕܚܘܫܒܐ. ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܗܘܢ ܢܥܒܕܝܢ: ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ
ܒܚܕ ܐܠܗܐ. ܐܒܐ ܘܐܚܝܕ ܟܠ. ܥܒܘܕܐ ܕܫܡܝܐ
*ܘܕܐܪܥܐ. ܘܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚ̈ܙܝܢ ܘܕܠܐ ܡܬܚ̈ܙܝܢ. *A f. 27 v.
ܘܒܚܕ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܗܘ
ܕܐܬܝܠܕ ܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܗ̇". ܕܡܢ ܐܘܣܝܐ ܕܐܒܐ.
ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ. ܢܘܗܪܐ *ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ. ܐܠܗܐ *C f. 242 v.
ܫܪܝܪܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ. ܕܐܬܝܠܕ ܘܠܐ ܐܬܥܒܕ. *D f. 7 v.
ܫܘܐ ܒܐܘܣܝܐ ܠܐܒܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܐܝܕܘܗܝ, ܟܠ ܡܕܡ
ܗ̣ܘܐ. ܗܠܝܢ ܒܢܬ ܕܒܫܡܝܐ ܘܗܠܝܢ ܕܒܐܪܥܐ. ܗ̇ܘ
ܕܡܛܠܬܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܡܛܠ ܦܘܪܩܢܢ ܢܚܬ ܘܐܬܓ̣ܫܡ
ܘܐܬܒܪܢܫ ܘܚܫ ܘܩܡ ܠܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܘܣܠܩ ܠܫܡܝܐ.
ܘܐܬܐ ܠܡܕܢ ܠܚܝ̈ܐ ܘܠܡܝ̈ܬܐ. ܘܒܚܕ ܪܘܚܐ

---

[1] A B ܢܦܫܗ — [2] A B septem verba anteced. ponunt infra post ܕܟܠܗ ܥܡܗ

ܥܠ ܦܬܘܪܐ ܐܘ ܥܠܬ ܡܕܒܚܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܠ ܕܡܕܒܚܐ ܠܩܒܪܐ ܓܝܪ. ܘܚܕܐ ܕܝܢ ܐܬܩܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܩܒܪ ܘܠܘ ܗܟܢ ܕܟܬܝܢ. ܘܥܠ ܗ̇ܝ ܚܕܐ ܕܝܢ ܝܘܡ ܕܢܩܪܒ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܒܪ ܢܫܐ[1]. ܘܥܠ ܡܢܐ ܓܢܚܝܢ ܘܡܬܪܟܢ ܢܩܦܝܢ ܠܐܪܥܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܠ ܕܡܢ ܥܠܬ ܚܛܝܘܬܐ ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܢܦܠܢ ܕܡܢ ܐܝܠܢܐ ܕܚ̈ܝܐ. ܟܒܪ ܓܘܡܟܐ ܙܩܝܦ ܠܚܛܝܘܬܐ ܘܡܬܪܟܢ ܢܩܦܝܢ ܠܦܐܪܐ ܕܚ̈ܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܦܓܪܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܬܬܣܝܡ ܠܣܡܟܐ ܘܣܟܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܘܡܬܢܣܒ ܒܐܣܦܘܪܐ. ܐܘ ܥܠܬ ܥܠܬܐ. ܡܢ ܩܘܪܒܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܪܐ ܐܬܬܣܝܡ *ܒܐܘܪܚܐ ܒܗ̇، ܕܗܘܐ ܘܐܬܦܪܢܣ ܒܥܘܪ̈ܘܪܐ ⁘ *B p. 420.

ܡܛܠ ܛܒܠܝܬܐ ⁘ ܬܘܒ ܛܒܠܝܬܐ ܗ̇ܝ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܕܒܚܐ. ܘܡܬܩܕܫܐ *ܛܒܠܝܬܐ ܡܛܠ ܕܡܪܒܥܐ. *A f. 26 v. ܘܐܝܟ ܕܒܣܘܓܐܐ ܕܝܢ ܩܢܘܡܐ ܡܬܬܣܝܡܐ ܡܛܠ ܕܩܘܡܐ ܘܐܝܠܢܐ ܕܚ̈ܝܐ ܐܫܬܟܚܬ ܦܪܘܣ. ܘܡܬܬܣܝܡ ܥܠܝܗ̇ ܦܝܢ̈ܟܐ ܘܟܣ̈ܐ ܕܗܡܝܐ ܘܕܗܐܡܟܐ ܘܕܐܟܪܐ ܘܓܘܓܠܬܐ. ܘܗ̇ܝ ܕܝܢ ܩܢܘܡܐ ܕܠܐ ܡܬܓܠܓܠ ܘܠܐ ܕܬܬܬܙܝܥ ⁘

ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܘܬܠܡܝܕܘܬܗ̇ ܘܦܘܫܩܗ̇ ܕܒܠܒܘܪ̈ܬܐ[2] ⁘ ܒܬܪ ܓܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܠܡܬܐ ܡܫܪܐ ܒܗܢܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܚܕ ܐܠܗܐ.

*ܘܪܘܡ ܠܡܥܒܕ ܕܝܢ ܢܩܦܘ ܡܫܠܝ̈ܚܐ ܘܒܥܕܡܐ *C f. 242 r. ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܦܢܛܩܐ ܘܡܫܪܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܡܬܐܡܪ ܗܘ̇ܐ. ܐܠܐ ܒܩܘܪܒܐ ܡܫܪܐ ܗܘ̇ܐ ܒܗܢܐ. ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܝܢ. ܕܒܝܫ. ܕܗܦܟܗ ܠܗܢܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܦܩܕ ܕܬܬܐܡܪ، ܡܕܡ ܡܠܬܐ ܕܩܘܪܒܐ ܘܐܦ ܕܢܬܠܘܢܗ̇ ܒܡܗܝܡܢ̈ܐ. ܚܕܐ ܟܝ ܐܝܟܢܐ ܕܢܒܥܘܢ ⌝ܕܬܪܝܨܐܝܬ ܡܗܝܡܢܝܢ ܘܡܘܕܝܢ. ܘܐܚܪܬܐ ܕܢܒܥܘܢ[3] ܕܢܒܥܐ ܗ̇ܝ ܡܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܘܢܩܒܥܘܢ ܒܠܒ̈ܘܬܗܘܢ

---

[1] A B add. ܐܠܐ ܗ̇ܘ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܦܬܘܪܐ — [2] A B hanc rubricam ponunt infra, ante ܘܪ̇ܘܡ — [3] A B om.

ܘܢܗܒ ܠܗܘܢ ܦܢܪܟܐ ܟܕ ܡܪܚܡܝܢ ܕܢܫ̈ܝܗܘܢ ܘܐܬܪ̈ܝܢ ܕܫܠܡܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܗܦܟܝܢ ܠܘܬ ܒܝܬܐ ܒܕܘܡܟܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡܟܐ ܘܐܡܪܝܢ: ܕܣܘܪܢܬ ܠܐܓܪ̈ܬܢ ܡܕܡ ܒܡܟܐ: ܘܫܠܡܝܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܒܝܬܐ ܠܡܫܡܫܢܐ: ܕܗܦܟܘܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܐܫܠܡ ܠܗ ܡܫܠܡܘܬ ܢܒܝܐ ܘܫܠܡܘܬܐ ܕܟܠܢ[1] ܀

ܦܠܐܘܢ ܥܒܪܝܐ ܀

ܡܛܠ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐ̈ܪܐ ܘܦܘܩܕܢ̈ܘܗܝ[2] ܀ ܒܗܘܢܐ ܪܫܐ ܕܟܐܢ̈ܝܢ ܐܬܝܢ ܠܘܬ ܐܚܪ̈ܝܬܐ ܕܝܠܗ̇ ܟܕ ܕܝܠܗ̇ ܕܗܘܦܛܐܟܣܝܣ ܐܘ ܒܝܬ ܡܫܪܘܬܐ. ܦܓܫܘ ⌈ܠܡ[3] ܫܠܝܚ̈ܐ ܐܒܗܐ ܕܟܬܒ ܒܡܘܪ̈ܐ. ܕܠܡܫܝܚܐ ܐܡܪܐ ܕܡܘܪܒܐ *ܒܢܘܡܘܣܐ ܗܘ ܕܒܗ ܡܬܐܦܐ ܢܦܩ ܠܡܕܒܚܐ. ܘܠܐ ܒܬܪ ܗܪܟܐ: ܗܘ ܡܟܐ ܕܠܐ ܫܠܝܛ. ܐܠܐ ܐܠܐ ܡܫܐܠܝܢ ܐܢ̈ܫܝܢ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܚܕܬܐܝܬ ܪܘܡ ܕܬܐܦܐ ܠܡܕܒܚܐ ܕܐ̈ܪܐ: ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܢܐ ܟܠܝܘܡ ܒܝܘܡ ܚܕܬܐܝܬ ܡܬܢܣܒ ܗܘ̣ܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܗ̇ܘ ܕܦܐܫ *ܗܘ̣ܐ ܠܢܘܡܘܣܐ ܐܚܪܢܐ ܡܬܚܠܦ ܗܘ̣ܐ. ܬܘܒ ܗ̇ܘ ܕܚܕܬܐܝܬ ܡܬܢܣܒ ܠܡܫܝܚܐ ܟܠܝܘܡ ܐܒܕܡ ܕܚܕ̈ܬܐ ܢܗܘܐ ܒܕܘܟ̈ܝܢ ܘܢܛܠܐ ܡܢܝܢ ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܚܕܐ ܙܢ ܒܢܘܡܘܣܐ ܡܬܩܪܒ

*C f. 241 v.

*A f. 26 r.

---

[1] A B add. ܘܥܕܡ ܥܠܡ̈ܝܢ. Deinde habent hanc pericopen quae a C D abest et a textu primigenio omnino aliena est :

ܘܡܫܝܚ ܕܝܢܐ ܕܡܬܝܠܕ ܒܒܬܘܠܘܬܐ ܘܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܡܝܬܝܬܐ ܐܡܪ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܐܝܟ ܗ̈ܢܝܢ
ܡܢ ܚܘܒܐ ܘܐܘܡܢܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܘܩܕ̈ܝܫܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܒܦܓܪܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܒܦܓܪܐ ܐܬܐ. ܡܫܘܫ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܘܡܛܠ ܒܪܢܫ ܣܒ ܀ *ܟܗܢܐ ܕܡܫܚ ܘܡܩܕܫ
ܒܡܫܝܚܐ ܢܗܝ ܘܡܢ ܒܡܫܝܚܐ ܡܢ ܘܐܠܦ ܒܡܫܝܚܐ ܐܠܦ ܘܡܫܚ ܒܡܫܝܚܐ ܡܫܚ :
ܘܒܝܠ ܢܬܒ ܡܢܐ ܕܝܫܘܥ ܒܡܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܐ.
ܗܘ ܦܘܪܩܐ ܦܘܪܩܢܝܐ ܀

*B p. 419.

[2] A B hanc rubricam ponunt infra, post ܕܠܐ ܡܚܝܠ — [3] A B om.

ܠܐܒܘܗܝ¹ ܘܒܬܪܟܢ ܢܦܩ ܠܡܠܟܐ ܘܡܚܝܕܐ ܗܦܟ ܠܘܬ
ܐܒܘܗܝ². ܬܘܒ ܦܪܘܫܐ ܒܚܘܝܐ ܐܬܘܗܝ، ܕܗܘܐ ܫܠܝܡ
ܦܪܘܫܐ ܕܐܬܪܒܘܬܐ ܒܗ ܩܕܡ ܘܦܠܓܗ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܗ ܐܬܓܠܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ. ܡܕܝܢܐ³ ܦܘܪܣܢܐ⁴
ܐܡܪ: ܕܒܡܫܝ̈ܚܐ ܐܘܒܕܬ *ܒܓܒܪܐ ܠܦܘܩܕܢܐ ܐܝܟ *A f. 24 v.
ܕܛܠܘܬܐ ܕܚܝܬܐ ܘܒܡܫܝܚܘܬ ܢܦܫܐ. ܢܣܒ ܐܘܪܗܝܐ
*ܐܡܪ: ܕܒܡܫܝ̈ܚܐ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܡܬܗܪ̈ܝܢ⁵. ܐܠܐ ܠܐ ܒܛܠ *C f. 241 r.
ܚܒܠܐ ܕܢܦܠ ܒܗܘܢ ܪܘܚܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܠܗܕܐ ܐܦ
ܒܠܒܒ ܡܕܝܢܐ ܟܠ ܦܘܫܒܚܘܬܗܘܢ ܪܒܐ ܒܡܕܐ. ܘܠܐ
ܠܐܪܙܐ ܕܣܒܝܠ ܒܗܘܢ ܡܛܪܓܢ. ܘܐܦܠܐ ܒܗ ܦܐܝܡ
ܠܡܩܒܠ ܡܠܦ̈ܢܐ ܒܡܕܐ: ܐܠܐ ܠܢܗ̈ܪܐ ܘܕܝ̈ܢܐ ܓܠܐ
ܒܡ ܗܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܬܪܦܐ ܦܘܩܕܗܘܢ ܠܘܬ *ܪ̈ܚܡܐ *B p. 418.
ܗܢ̈ܝܐܐ ܀

ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ ܕܒܡܫܝܚܐ ܐܬܘܗܝ، ܐܝܟ ܕܒܪܐ. ܘܒܡܫܝܚܐ
ܢܒܒܝܬܐ. ܘܦܪܘܫܐ ܐܓܪܬܐ ܕܟܬܒ ܡܫܝܚܐ.
ܘܡܫܝ̈ܚܐ ܘܪܘ̈ܚܢܐ ܕܟܠ ܒܡܫܝ̈ܚܐ ܠܒܒܐ ܘܐܬܪܐ
ܕܒܢܘܬܐ. ܬܘܒ ܒܗ ܪܘܚܐ ܡܐܡܪ: ܕܥܠܡ ܠܡܕܡ
ܕܒܟܠ. ܘܐܦ ܕܒܗ ܢܦܩ ܡܫܡܫܢܐ ܠܦܪܘܫܐ ܕܢܦܠ
ܠܘܬ ܡܫܡܫܢܐ ܘܢܬܠ ܦܪܘܫܐ ܠܒܪܝܬܐ ܦܬܘܪܐ ܕܪ̈ܘܚܐ
ܕܐܬܘܗܝ، ܠܦܘܩܕܢܗ* ܕܐܒܐ ܘܒܢܬܐ ܬܠܬ. *ܘܢܒܒܪ *D f. 7.
ܠܓܪܒܐ ܐܘܒܢܬ ܠܡܪܢܐ ܕܡܕܒܚܐ. ܐܘܒܢܬ ܦܬܘܪܐ. *A f. 25 r.
ܘܢܬܠ ܬܠܬ ܘܒܢܝܢ ܕܐܬܘܗܝ،⁷ ܠܦܘܩܕܢܐ ܕܒܪܐ. ܘܢܒܒܪ
ܠܦܫܬܐ ܕܐܬܡܫܚܬܐ. ܐܘ ܒܬ ܠܡܪܢܐ ܐܣܪܬܐ ܕܦܬܘܪܐ
ܘܢܬܠ ܬܠܬ ܘܒܢܝܢ⁶ ܦܪܘܫܐ ܕܐܬܘܗܝ، ܪ̈ܐܙܐ ܐܪܙܐ ܕܪܘܚܐ
ܡܕܝܢܐ. ܘܡܚܝܕܐ ܢܐܬܐ ܠܘܬ ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ
ܘܢܬܠ ܠܗ ܦܪܘܫܐ. ܘܗܘ ܒܡܫܝ̈ܚܐ″ ܢܪܡ ܪܫܡܗ. ܘܢܣܓܘܕ
ܘܢܐܡܪ: ܕܡܪܢܬ⁷ ܠܡܕܡ ܕܒܬܓܒܬ ܩܕܡ ܡܠܟܐ
ܘܡܛܠܬ ܢܬܒܐ. ܘܡܚܝܕܐ ܦܢܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܠܘܬ ܒܒܪܐ

---

[1] A B add. ܕܟܠ ܐܢܫܐ ܪܚܝܡ ܗܘܐ — [2] A B add. ܘܐܠܐ ܘܡܫܝܚ ܗܘ ܒܗ ܕܚܣܝܐ ܣܒܟܝܢ: ܘܡܛܠ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܩܘܡ ܒܗܘܐ ܐܒܘܗܝ; quae glossema esse videntur. — [3] A B add. ܡܕܝܢ — [4] C pro ܦܘܪܣܢܐ habet ܡܘܡܐ ܒܗ ܒܐܦܐ — [5] A ܡܡܗܪܝܢ; D ܡܬܡܗܪܝܢ — [6] C om. — [7] A B add. ܐܘ ܡܕܝܢ

ܕܡܢ ⌈ܠܘܬ[1] ܐܠܗܐ. ܘܦܩܕ ܦܪܕܝܣܗ ܕܐܗܪܘܢ ܕܒܗ̇ܝ
ܕܠܐ ܐܬܓܠܝ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܒܠܐ ܡܘܬܐ ܡܢ
ܒܒܪܐ. ܬܘܒ ܦܪܕܝܣܐ ܐܝܬܘܗܝ ܛܘܦܣܐ ܕܒܝܬܐܝܠ.
ܒܗ̇ܝ ܚܢܢ ܕܢܦܩ *ܦܪܕܝܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܐܙ *A f. 23 v.
ܒܒܝܬܐܝܠ. ܘܡܬܒܪܢ ܒܟܠܗ ܫܒܠܐ ܘܫܩܠ
ܫܠܡܘܬܐ ܘܢܘܚܐ ܕܡܗܝܡܢ̈ܐ ܠܗܘܢ. ܘܗ̇ܟܝ ܚܒܠ
ܠܗ̇ ܠܫܠܡܘܬܗܘܢ *ܠܡܪܘܫ ܡܡܪܚܫܝܢ ܕܠܗ ܬܘܒ ܐܢܫ. *C f. 240 v.
ܬܘܒ ܦܪܕܝܣܐ ܐܝܟ ܠܒܬܘܠܬܐ: ܘܢܘܗܪܐ ܠܟܠܬܐ
ܐܠܗܐ ܕܓܢܝܐ ܠܗ̇ ܒܓܘܗ̇ ܠܢܘܪܐ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܒܓܦܐ ܕܟܪ̈ܘܒܐ ܕܒܦܪܕܝܣܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܕܢܚܐ
ܘܡܬܒܪܢ. ܚܙܘ ܒܠ ܠܦܘܪܫܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ. ܕܐܝܟ ܢܦܫܐ ܒܡܦܠܠܘܬܐ ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ
ܩܕ̈ܝܫܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܡܢ ܩܘܫܬܐ ܕܠܒܗ̇
ܐܝܬܘܗ̇ܝ: ܐܦܠܐ ܡܫܬܚܠܦܐ. ܐܘ ܡܬܦܪܫܐ. ܒܩ̈ܢܘܡܐ
ܬ̈ܠܝܬܝܢ *ܚܕ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܬܚܝܠ. ܬܘܒ ܒܓܦܐ ܬܪ̈ܝܢ *B p. 417.
ܠܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܪܢܫܐ
ܒܒܣܪܐ ܘܒܓܦܐ ܕܐܬܪܒܝܬܐ. ܘܫܕܪ ܗܘ ܠܗ ܫܠܝܚܝܢ
ܠܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܘܢܦܩ ܘܚܙܩ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ. ܘܦܢܐ
ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ. ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܢܝ ܘܐܦܠܐ ܐܬܦܪܫ
ܐܠܗܘܬܗ ܀

ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܒܪܗܡ ܒܡܗܝܡܢ̈ܐ ܒܬܪ ܣܕܪܐ ܐܝܬܘܗ̇ܝ
ܫܠܡܘܬܗܘܢ: *ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܠܟ ܒܪܗ ܐܠܗܐ. ܕܠܗܕܐ *A f. 24 r.
ܫܠܡܘܬܐ ܫܩܠ ܒܡܫܝܚܐ ܘܚܫܒ ܠܗ̇ ܠܟܐܢܘ
ܘܡܠܟܐ ܕܗܘܐ ܡܬܢܒܝ. ܬܘܒ ܦܪܕܝܣܐ ܕܟܐܠ ܠܡܪܘܫ
ܡܡܪܚܫܝܢ. ܘܢܦܩ ܠܘܬ ܒܒܪܐ ܘܬܘܒ ܗ̇ܟܝ: ܪܐܙܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܒܠ ܘܐܩܝܡ ܠܝ ܒܡܬܪܐ ܢܘܗ̈ܪܐ ܡܢ
ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ، ܘܐܬܬܐ ܘܫܕܪ ܗܘ ܠܗ ܕܒܢܝܐ ܫܠܝܚܝܢ.
ܘܫܩܠ ܫܠܡܘܬܢ ܘܗ̇ܟܝ ܐܚܪ ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܐܬܚܝܢܐ.
ܬܘܒ ܦܪܕܝܣܐ ܕܟܐܠ ܠܡܪܘܫ ܡܡܪܚܫܝܢ ܘܢܦܩ ܠܘܬ
ܒܒܪܐ ܘܬܘܒ ܗ̇ܟܝ: ܪܐܙ ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܐܬܓܒܝ ܪܚܒ

---

[1] A B om.

ܗܘ ܕܒܥܐ ܡܢܗ̇ ܚܘܝܒܘܢ ܕܦܫ ܠܟܠ. ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܕܒܥܐ ܕܟܕ ܐܬܝܠܕ ܒܒܣܪ ܡܠܬܐ ܠܐ ܐܘܠܕ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܗܟܢܐ ܘܟܕ ܥܒܕ ܠܐ ܐ̈ܒܕܒܗ ܐܦ ܠܐܕܡ. ܘܟܕ ܐܬܝܗܒ ܢܫܡ ܠܐܕܡ. ܘܐܢ ܒܒ̈ܢܝܗ ܕܒܒܣܪ ܐܒܕܒܕܗ ܘܒܓܠܝܢܬܐ ܡܚܕܫ¹: ܬܒܕܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܘܒܢ̈ܝܢ ܥܒܕ *ܐܕܡ: ܗ̇ܝ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܠܥܕܪܐ ⁘ *C f. 240 r.

ܡܛܠ ܒܥܝܐ ܕܡܦܪܢ ܀ ܬܘܒ ܡܫܐܠܝܢ ܐ̈ܢܫܝܢ ܕܒܥܝܐ ܠܦܘܩܕܢܐ ܕܗܢܘܢ ܐܢܫ ܒܡܘܪܒܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܒܥܝܐ ܒܕܘܟܬ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. *ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܓܐ ܦܓܪܗ *B p. 416. ܒܥܠܝܬܐ ܡܕܡ ܠܘܬܗ ܘܦܠܛ ܠܬܠܬܝܘ̈ܡܘܗܝ: ܗܟܢܐ ܒܗܢܐ ܐܡܪ: ܕܗܘܐ ܦܓܪܐ ܕܠܘ ܕܢܠܦܩܘܢ ܘܡܫܒܪܐ. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܬܘܒ ܒܗܢܐ ܠܥܢܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܒܪܫܐ ܕܓܘܫܡܐ ܕܠܘܗ ܒܕܟܐ. ܘܡܬܚܫܦ ܠܐܠܗܐ ܢܠܦ ܒܠܗ̇ ܒܪܬܐ. ܬܘܒ ܢܓܪܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܕܓܐܪ ܪ̈ܘܚܫܬܐ² *ܒܐܪ̈ܥܐ. ܬܘܒ *A f. 23 r. ܡܓܒܝܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܒܗܬ ܐܠܗܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܒܬܪ ܓܒܪ ܐܬܓܠܝܘܢ ܐܡܬܝ, ܓܒܪ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܡܕܡ ܪ̈ܐܙܐ ܗܠܝܢ ܘܣܕܪܐ. ܘܟܕ ܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܢܣܝܡ ܣܕܪܐ ܘܢܓܪܐ ܒܫܡ̈ܗܐ ܡܢܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܐܡܪ. ܒܪܝܟ ܡܪܝ. ܐܡܪ ܡܗܝܡܢܐ ܟܕ ܒܐܦܐ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܢܐܡܪ. ܒܪܝܟ ܡܪܝ³. ܚܕܐ ܗ̇ܝ: ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪܝܢ⁴: ܒܪܝܟ ܡܪܝ: ܠܡܫܡܫܢܐ⁵. ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܬܘܒ ܒܗ̇ܝ ܕܟܕ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ: ܒܪܝܟ ܡܪܝ: ܫܐܠ ܓܝܪ ܒܗܢܐ ܕܢܒܪܟܝܟ ܘܢܓܠܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܗ̇ܦܟ ܒܗܢܐ ܘܐܡܪ: ܒܪܝܟ ܡܪܝ: ܡܫܝܚܐ ܕܗ̇ܘ ܫܐܠ ܓܝܪ ܡܫܡܫܢܐ ⁘

ܡܛܠ ܣܕܪܐ ܘܦܘܪܫܢܐ ܘܒܩ̈ܘܪܒܐ ܀ ܒܬܪܝܢ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܣܕܪܐ ܕܡܒܒܠܬܐ. ܘܣܕܪܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܝܟ ܣܕܪܐ ܕܟܬܒ ܠܗ̇ ܬܪܝܢܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܒܗܢܐ. ܦܘܪܩܢܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܠܦܘܩܕܢܗ ܕܢܘܚܡ ܡܒܒܕܢܐ. ܬܘܒ ܦܘܪܩܢܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܠܒܟܐ ܬܪܝܓܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ

---

[1] A B add. ܐܚܪܒܘܗ̇ — [2] A ܪ̈ܘܚܫܬܐ; B ܪ̈ܘܚܫܬܐ — [3] A B om. ܒܪܝܟ ܡܪܝ, et add. ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܗ̈ܠܝܢ — [4] A B ܐܡܪ — [5] A B ܡܫܡܫܢܐ

ܐܡܟܬ, ܕܐܡܪ ܒܬܠܬܐ ܠܚܡܐ: ܟܠ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܚܡܝܪܐ ܡܚܡܥ. ܘܠܘ ܥܠ ܦܛܝܪܐ. ⌝ܘܡܚܘܫܐ
*ܒܕܘܟܬ ܠܚܡܐ ܒܦܬܝܪܐ[1] ܐܬܚܫܒ ܒܡܘܬ̈ܒܝܗܘܢ, *B. p. 415.
ܡܛܠ ܕܠܛܠܝܬܐ ܡܫܪܫ ܗ̣ܘܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܡ̣ܪ:
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܦܛܝܪܐ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܠܚܡܐ
ܕܚܝܐ. ܘܦܘܠܘܣ ܠܦܛܝܪܐ ܠܚܡܐ ܩܪܐ. ܘܠܘ ܦܛܝܪܐ.
ܐܬܕܡܝܬ ܠܗ̇ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܚܡܝܪܐ ܕܢܣܒܬ
*ܐܢܬܬܐ ܘܛܡܪܬܗ̇ ܒܬܠܬ ܣܐܬܝܢ. ܟܕ ܚܡܝܪܐ *C f. 239 v.
ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗ̇ܝ, ܕܠܐ ܢܦܫܗ ܒܬܠܬ ܫܢ̈ܝܢ ܕܒܢܘ̈ܗܝ, ܕܢܘܚ
ܘܐܫܬܒܕ ܐܝܟ ܒܡܫܝܚܝܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ. ܘܐܦ ܒܡܘܫܐ
ܒܐܘܪܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܐ ܠܚܡܐ ܚܡܝܥܐ ܡܩܪܒ ܗ̣ܘܐ.
ܬܪܬܝܢ ܠܗ ܚܢ̈ܢ ܘܡܚܝܕ ܢܬܐܦܝܢ. ܩܪܒܢ ܠܚܡܐ
ܕܐܪ̈ܒܥܐ ܡܬܬܦ ܡܢ ܡܚܝܢܐ. ܪܐܙ ܐܣܛܘܟܣܐ
ܕܦܓܪܐ. *ܘܡܢ ܡܝ̈ܐ: ܪܐܙ ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܡܝ̈ܐ. ܘܡܢ *A f. 22 r.
ܚܡܝܪܐ: ܪܐܙ ܐܐܪ. ܘܡܢ ܡܠܚܐ: ܪܐܙ ܢܘܪܐ. ܗܐ
ܐܣܛܘܟ̈ܣܐ ܐܪܒܥܐ ܕܡܢܗܘܢ ܡܬܩܢܝܢ ܠܚܡܐ.
ܐܘܟܝܬ ܦܓܪܐ. ⌝ܘܡܫܝܚܐ ܕܙܝܬܐ ܪܐܙ ܢܦܫܐ ܕܝܗܒ ܠܗ
ܡܢܝ[2]. ܬܘܒ ܚܡܝܪܐ ܪܐܙ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܫܝܚܝܘܬܐ
ܘܠܦܫܛܐ. ܡܛܠ ܕܒܡܠܬܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܕܠܘܩܒܠ ܐܪ̈ܣܝܣ
ܕܐܚܪ̈ܢ ܢܗܘܘܢ ܦܬܐܝܬ ܡܬܒܠܠܝܢ ܥܠ ܗܠܝܢ ܬܠܬ
ܒܩܢܘ̈ܡܬܐ ܫܘܕܥܝܢ ܥܠ ܠܚܡܐ ܘܥܠ ܚܡܝܪܐ ⁘

ܥܠ ܚܡܝܪܐ ܡܬܒܪܟܐ[3] ⁘ ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܠܗ ܡܬܒܪܟܝܢ
ܠܚܡܐ ܡܢ ܚܡܝܪܐ ܘܡܠܚܐ. ܘܠܘ ܡܢ ܚܡܝܪܐ ܒܠܚܘܕ.
ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܠ ܕܡܠܚܐ ܘܡܠ̈ܚܐ ܪܙܐ ܡܢ ܕܦܫܗ ܕܡܪܢ
ܟܕ ܐܬܬܪܝܡ ܒܠܘܚܬܐ ܒܙܩܝܦܐ. ܘܠܘ ܕܡܐ ܠܚܘܕ.
ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܐܬܪܚܝܡܐ ܕܡܠܚܐ ܪܙܐ ܘܡܒܣܡܢܘ ܠܐܕܡ
ܕܬܡܢ ܡܣܝܪ ܗ̣ܘܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܠܡܫܡܠܝܗܘܢ. ܕܐܢ
ܡܠܚܐ ܢܦܠܘ ܠܘܬ ܐܕܡ: ܡܕܡ ܐܦ ܕܡܠܚܐ. ܘܒܕܡܚܐ
ܘܡܠܚܐ ܠܐ ܡܬܒܣܡ ܡܬܛܥܡܐ ܡܒܣܡܢܝܘܬܐ. ܐܠܐ
ܒܡܠܚܐ ܘܪܘܚܐ. ܘܐܦ ܡܠܚܐ ܠܚܡܐ ܢܚܬܘ *ܠܘܬ ܐܕܡ ⁘ *A f. 22 v.

---

[1] C om. — [2] C om. — [3] A B om.

ܡ̣ܢ ܡܕܡ ܕܡܬܒܠܐ ܘܡܬܬܥܝܩ ܠܟܠ. ܡܪܝ
ܐܘܐܢܝܣ ܐܡܪ: ܕܡܕܒܪܢܐ ܕܗܘܬ ܩܒܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܘܫܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܠܐܘܐܢܝܣ
ܥܠܡ ܘܐܡܪ: ܕܢܕܒܝܢ ܠܟ ܕܡܬܩܪܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܡܫܝܚܐ. ܘܡܬܩܪܐ ܐܠܗܐ ܕܪ̈ܙܐ. ܘܡܬܩܪܐ ܬܘܒ
ܝܘܣܦܐ ܘܐܚ̈ܝܢܬܐ. ܐܠܐ ܗܪܟܐ ܠܟ ܐܢ ܡܕܒܪܢܐ
ܠܕܢܝܐܝܠ ܡܫܘܕܥ. ܘܦܓܪܐ ܕܒܗ ܗ̇ܘ ܩܘܡܗ
ܕܒܕܢܝܐܝܠ *ܐܝܬܘܗܝ؛ ܡܫܘܕܥܝܢ[1] ܗܪܟܐ ܬܪܝܢ *C f. 239 r.
ܒܕܢܝܐܝܠ. ܘܐܢ ܡܕܒܪܢܐ ܠܝܘܣܦܐ ܡܫܘܕܥ ܐܝܟ
ܕܐܡܪܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܚܢܢ ܡܦܪܫܝܢ ܒܠܚܘܕܝ ܦܓܪܗ
ܘܕܡܘܬܗ: ܗܝܕܝܢ ܒܥܕܢܐ ܕܝܘܣܦܘܬܗ ܘܕܕܢܝܐܝܠܘܬܗ
ܟܬܒܝܢ ܘܗ̇ܘܝܢ ܐܝܟ *ܝܘܣܦܐ. ܚܙܐ ܕܝܢ ܐܬܕܒܪ *A f. 21 r.
ܐܒܪ ܦܘܠܘܣ. ܗܝܕܝܢ ܡܕܒܪܢܐ ⌝ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܒܕܘܒܪܬ[2]
ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܬܘܗܝ؛ ܐܝܟ ܕܐܒܪ ܡܥܝܢܐ ܐܘܐܢܝܣ
ܘܡܫܝܚܐ ܒܪ ܒܐܦܐ. ܘܒܗ ܐܬܬܥܝܩ ܡܢ̈ܢ ܒܗ
ܐܬܡܟܪ. ܘܒܕܠܗܘܢ ܒܗ ܒܚܝܢ ܡܕܒܪܢܐ ܐܪ̈ܒܥܐ ܦ̇ܠܓܐ
ܕܢܒܒܕܘܗܝ، ܡܢ ܦܠܓܬܐ ܓܪ̈ܒܝܬܐ ܠܡܬܒܢܝܢܘܬܐ
ܒܕܡܘܬ ܡܕܝܢܬܐ ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܐܬܬܥܝܩ ܡܢ̈ܢ. ܐܝܟ
ܒܢܝܐ ܒܒܢܝܐ܀ ܢܘܚܐܝܬ. ܬܘܒ ܒܝܕ ܡܕܒܪܢܐ
ܡܬܚܫܢܐ ܡܫܬܠܛܝܢ ܠܗܘ ܠܐ ܡܬܚܫܢܐ. ܘܒܝܕ
ܓܒܝܐ ܕܩܐܡ: ܠܗܘ ܪܥܐ ܒܗܢ̈ܝܐ ܪܒܐ. ܘܒܝܕ ܩܘܪܒܢܐ
ܕܡܫܬܠܛܐ· ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܩܘܪܒܢܐ ܚܠܦܝܢ܀ ܘܒܢܝܐ ܠܟ
ܡܫܘܕܥ ܠܢܫܡܐ ܘܢܫܡܬܐ ܕܠܟܠ ܡܢ ܡܕܒܪܢܐ.
ܘܐܡܪܝܢ: ܕܠܢܫܡܐ ܟܡ ܦܓܪܗ ܕܡܠܟܬܐ ܐܠܗܝܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ، ܘܢܫܡܬܐ ܕܡܟܗ܀

ܥܠ ܫܒܝܬܐ·܀· ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܥܠ ܢܫܡܐ ܫܡܝܢܐ
ܡܦܪܫܝܢ. ܘܠܘ ܥܠ ܦܓܪܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܐܬܚܫܢܐ ܒܟܝܢ ܫܘܒܠܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܢܫܡܐ
*ܡܢ ܫܡܝܢܐ ܘܫܘܒܬܐ ܢܫܒܝܢ. ܘܫܡܝܐ ܕܦܓܪܐ *A f. 21 v.
ܡܢ ܡܫܬܘܬܐ. ܐܘ ܒܢܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܝ̈ܢܐ ܠܢܘܪ. ܘܟܠ

---

[1] A B ܘܡܫܘܕܥܝܢ — [2] A B om.

ܐܬܬܪܝܡܬ ܠܐ ܐܬܡܢܝܢܘ ܬܘܒ ܢ̈ܡܘܣܐ. ܗܟܢ ܟܠ ܒܟܠܐ ܕܐܢܦܘܪܐ ܦܪܣܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܠܦܘܣܐ ܕܐܦܐ ܙܕܩ ܕܢܘܣܦ ܦܘܪܫܢܐ. ܒܬܪ ܓܝܪ ܕܡܬܬܪܝܡܐ ܐܢܐܦܘܪܐ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܘܣܦ ܠܒܪ̈ܝܐ. ܡܬܬܣܝܡܐ ܦܪܣܬܐ ܕܒܓܘ ܦܢܟܐ ܕܝܢ ܡܣܬܠܐ ܕܒܗܢܐ ܒܥܘܪܢܐ[1] ܠܒܪ ܕܝܢ ܦܚܠܝܬܐ⌉ ܘܟܣܐ ܕܝܢ ܢܡܫܝܚܐ ܒܓܒܐ ܐܚܪܢܐ ܠܬܚܬ ܕܝܢ ܦܚܠܝܬܐ[2]. ܘܟܣܐ ܕܡܬܬܣܝܡ ܒܥܘܪܢܐ ܡܢ *ܡܕܒܚܐ ܕܒܗܢܐ ܪܐܙ ܒܒܝܬܐ ܐܚܪܢܐ ܕܕܡܐ ܕܒܓܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܦܠܡܣܐ ·܀·

*C f. 238 v.

ܥܠ ܣܘܪܟܐ ܕܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ ·܀· ܘܗܝ ܕܒܬܪܟܢ ܡܟܢܫ ܒܗܢܐ ܘܫܐܪ ܠܦܓܪܐ ܕܝܢ ܡܕܒܚܐ ܘܠܚܡܐ ܕܝܢ ܡܕܒܚܐ *ܡܥܘܪܒ ܕܦܓܪܐ ܕܡܥܡܕܢܐ ܠܒܫ ܡܪܢ. ܘܠܒܫܗܘܢ ܕܒܓܘ ܗ̇ܘܐ ܒܥܘܡܪ̈ܐ ܕܗܝܟܠܐ ܒܢܫܗ ܡܢ ܐܪܒܥ ܦܢܝܢ. ܘܗܘ ܕܪܒܝܥ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܥܠ ܡܕܢܚܐ ܕܐܫܠܡܬ ܐܬܓܠܝ. ܬܘܒ ܕܗܢܐ ܡܬܬܣܝܡ ܡܢܩ ܦܓܪܐ ܐܒܝܟܐ ܕܡܦܠܝܬܐ ܕܒܗ ܠܡܥܡܕܢܘܗܝ ܙܕܐ. ܢܦܩܢ ܪ̈ܐܙܐ ܕܝܢ ܡܕܒܚܐ ܘܡܬܬܥܒܪܢ ܒܕܒܪܐ ܐܘ ܒܢܝܬ ܣܘܕܪܐܝܬ ܒܡܫܡܠܝܐ ܡܢܩ ܡܫܠܡܬܐ ܕܩܘܪܒܐ ܐܒܟܡܐ ܕܬܦܢܝܢ ܕܝܢ ܠܟܠ. ܘܦܐܝܘܬ ܡܦܠܣܡܐܘܬ ܐܚܪܝܢ ܠܗܘܢ ܒܗܢܐ ܠܐܪ̈ܙܐ ܒܒܪܘܒܐ ܘܡܢܒܪܫ ܗ̇ܦܟܝܢ ܠܡܕܒܚܐ ܒܬܪܟܢ: ܪܐܙ ܗ̇ܝ ܕܢܦܩܬ ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ ܘܗܘܐ ܒܢܫܐ ܘܐܬܒܪܝ ܒܗܘܕ ܘܦܓܠܒ ܚܠܩܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܡܬܪܡ ܣܠܩ ܠܪܩܝܥܐ: ܘܡܢ ܪܩܝܥܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ·܀·

*A f. 20 r.

ܥܠ ܡܕܒܚܐ ·܀· ܐܝܠܐ ܡܫ̈ܐܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܡܕܒܚܐ ܠܚܝܐ ܡܫܘܕܒ. ܘܡܩܕܫܐ ܕܝܘܢܘܣ″ *ܕܐܬܝܢܘܣ ܐܡܪ ܕܡܕܒܚܐ ܠܗ* ܠܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡܫܘܕܒ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܠܢܐ ܕܚܝܐ. ܐܢ̈ܫܐ ܐܡܪܝܢ: *ܕܡܕܒܚܐ ܕܗܘܬ ܪܩܝܥܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܟܠܗܘܝ ܐܬܒܪܝܘ ܘܐܬܩܘܡ ܡܢܘܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܘܪܒܢܐ. ܘܡܬܚܫܒ ܫܟܠܐ ܕܡܕܒܚܐ ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܩܗ ܐܝܬܐ ܕܝܢ ܕܒܢܝܐ. ܐܟܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠܬܐ

*B p. 414.

*D. f. 6.

*A f. 20 v.

---

[1] A B add. ܘܟܣܐ ܡܢ ܣܡܠܐ ܦܓܪܐ ܒܪܐ — [2] A B om.

ܕܒܬܪ ܩܪܒܬܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܦܪܫܢܐ ܕܟܠ.
ܒܚܕ[1] ܩܘܪܒܢܐ: ܠܗ̇، *ܕܡܫܡܠܝܐܝܬ ܡܬܩܪܒܝܢ *C f. 238 r.
ܘܡܩܪܒܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܡܢܐ ܕܩܒܠܝܢ ܠܫܘܠܡܐ
ܓܡܝܪܘܬܐ. ܒܚܕ *ܒܗܘܢܐ: ܠܬܪ̈ܥܝܬܐ ܡܒܗ̈ܝܢܝܬܐ *A f. 19 r.
ܕܓܢ̈ܝܬܐ ܕܒܠܒܒܐ ܕܒܬܪ ܡܬܡܗ̈ܪܝܢ ܕܝܢ ܗ̇ܘ
ܡܕܒܪܢܐ ܕܟܠ[2] ܀

ܩܦܠܐܘܢ ܫܬܝܬܐ. ܕܥܠ[3] ܒܚܝܢܘܬܐ
ܕܪ̈ܓܫܐ ܕܦܪ̈ܘܫܘܬܐ ܀

ܢܐܡܪ ܕܝܢ ܥܠ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ. ܚܕܐ ܓܝܪ ܦܪܝܫܘܬܐ.
ܐܘܟܝܬ ܚܕ ܓܒܐ ܩܕܡ ܐܝܟܐ ܕܡܬܒܥܝܢ. ⌜ܐܝܟܢܐ[4]
ܕܢܐܬܘ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܠܬܐ ܕܐܬܡܫܡܪ. ܬܪܝܢ ܬܘܒ ܓܒ̈ܐ
ܩܒܠ ܠܡܕܒܪܢܐ: ܒܗ̇ ܩܒܠܘ ܕܝܢ ܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ
ܚܕ ܒܪܐ ܘܡܫܝܚܐ[5] ܢܕܒܝܢ. ܬܠܬܐ ܕܝܢ ܐܘܟܝܬ ܦܓܪܐ[6].
ܗܢܘ ⌜ܕܝܢ[7] ܦ̈ܓܪܐ ܩܕܡ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܒܪܢܫܐ ܕܝܠܗ. ܒܗ
ܡܬܚܠܦ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܒܢܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܘܡܢܝܢܐ ܬܠܬܐ.
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܐܝܟ ܥܠܝܠܬ̈ܐ ܠܘܬ ܐܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܥܠܬܐ ܡܬܥܠܠܝܢ: ܐܝܟܢܐ *ܕܢܘܪܐ ܥܠܬܐ ܗ̇ܝ، *B p. 413.
ܘܢܘܗܪܐ ܘܫܚܝܢܘܬܐ ܥܠܝܠܬ̈ܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܢܘܪܐ ܡܢ
ܢܘܗܪܐ ܐܠܐ ܢܘܗܪܐ ܘܫܚܝܢܘܬܐ ܡܢ ܢܘܪܐ.
ܬܘܒ ܓܒ̈ܐ ܕܦܠܓܝܢ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܬܓܙܪ ܡܢܗܘܢ. *ܐܢ[8] *A f. 19 v.
ܥܠ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܢܦܘܪܐ ܦܪܝܫܐ ܘܐܠܝܓܐ ܥܠ ܬܘܣܦܬܐ:
ܦܠܓܐ ܕܢܩܘܡ. ܒܪܡ ܦܬ̈ܐ ܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢܢ. ܐܘ
ܒܝܬ ܡܨܥܬܐ ܬܠܬܐ. ܘܠܘ ܙܘܓܐ. ܐܘ ܒܝܬ ܫܘ̈ܝܐ ܡܬܦܪ
ܒܝܢ ܬܪܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܟܠ ܒܢܝܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܢܘ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܟܡܝܪܐ ܘܒܐܦܐ ܥܠ ܬܪܬܝܗ: ܐܬܡܠܝܘ ܠܗ ܢܘܡܐ[9]
ܡܕܡܝܢܐ ܘܬܪܝܢܐ ܘܬܠܝܬܝܐ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܒܗܢ ܘܒܐܦܐ

---

[1] A B ܘܒܚܕ — [2] A B add. ܘܗܘܝܢ ܐܡܝܢ ܢܩܘܡ — [3] A B ܕܡܚܘܐ ܗܘ ܥܠ — [4] A B om. — [5] A B ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ — [6] A B ܦܓܪ̈ܐ — [7] A B om. — [8] C D ܐܢܘ — [9] A B ܡܘܬ̈ܐ

ܒܥܒܕܐ ܗܘ̇ܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܒܥܒ̣ܕ ܘܠܐ
ܐܬܚܫܒܘ ܢܦܫܗ̈ܘܢ, ܒܒܢ̈ܝܢܐ ܘܐܬܬܘܣܦ. ܠܐ ܦ̇ܠܢܐ
ܗܘ̇ܬ ܕܢܫܬܬܦ ܒܐܪ̈ܥܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܘܣܒܪܐ ܕܢܓܫܘܦ
ܦܓܥܐܐ ܒܥܒܝܕܐ. ܡܬܬܥ̇ܒܕܢܐ ܕܝܢ ܕܗ̈ܢܐ ܕܡܛܠ
ܡܢܐ ܡܬܬܠܡܕܝܢ¹. ܐܠܗܐ ܠܚܘܕ ܝܕܥ. ܒܪܡ ܓܒܪ̈ܐ
ܡܣܟ̈ܢܐ ܡܬܬܠܡܕܝܢ. ܐ. ܐܘ ܡܛܠ ܢܦܫܗ̈ܘܢ:
ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܐܫܠܡܬ ܐܢܘܢ ܠܡܦܠܢܐ ܕܢܬܪ̈ܥܘܢ: ܕܠܐ
ܢܗܘܘܢ ܡܓܕܦܝܢ. ܒ. ܐܘ ܡܛܠ ܡܫܦܠܘܬܗܘܢ
*ܘܦܪ̈ܢܣܘܬܗܘܢ. ܓ. ܐܘ ܡܛܠ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܫܐܕ̈ܐ *B p. 412.
ܘܡܛܠ ܕܛܥܝܢ ܠܗܘܢ ܘܡܛܥܝܢ ܠܗܘܢ ܡܬܬܢܚܝܢ
ܡܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܓ̣ܕܫܬ ܠܦܘܪܢܣܗ ܡܪܫܐ ܘܒܢܐ
ܘܒܢܬܐ. ܡܣܟ̈ܢܐ ܕܝܢ ܡܬܬܠܡܕܝܢ. ܐܘ ܡܛܠ ܢܦܫ̈ܬܐ
ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ. ܐܘ ܒܕ ܦܓܥ ܚܛܪ ܐܠܗܐ ܒܗ̇ ܕܒܠܘܬܐ
ܕܬܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܡܬܦܪ̈ܥ ܠܗܘܢ ܚܘܠܡܢܐ ܡܕܡ
ܒܡܪܗܝܐ ܘܡܥܒܕܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܬܐ. ܘܠܗܠܝܢ ܡܬܬܥ̇ܒܕܢܐ
ܢ̇ܦܩܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܥܒܕܐ: ܚܕܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒܘܢ
ܪ̈ܐܙܐ ܕܝܢ ܕܗ̈ܢܐ ܒܝܕ ܓܒܪ̈ܐ ܘܦܘܪ̈ܩܐ. ܘܐܚܪܬܐ²
ܡܛܠ ܕܐܦܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܡܠܟܐ ܡܚܫܒܐ ܠܐ ܡܬܚܫܒ
ܠܗܘܢ ܡܕܡ ܕܝܢ ܪ̈ܐܙܐ³ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܬܘܒ ܡܛܠ
ܕܠܐ ܪܘܡ ܕܪܘ̈ܚܐ ܡܕܝܢܐ ܘܦܓܥܐܐ ܒܚܝܐ⁴ ܢܬܒܪܘܢ.
ܠܬܪܝܢ ܬܐܓܪ̈ܬܐ ܕܬܝܟ̈ܢܐ ܢ̇ܦܩܝܢ *ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܥܒܕܐ *A f. 18 v.
ܡܛܠ ܕܢܦܠܘ ܒܬ̇ܪ ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܒܐܪ̈ܥܐ: ܐܟܚܕܐ⁵
ܕܓܒܪ̈ܐ ܕܐܫܬܒܠܘ ܒܡܠܟܐ ܘܠܡܘܗܒܬܐ ܕܢܣܒܘ
ܡܢܗ: ܐܘܠܘ ܢܗܘ̇ܐ ܠܒܥܠܕܒܒ̈ܘܗܝ. ܘܒܕ ܢ̇ܕܥ ܓܒ̇ܪ
ܐܢܘܢ ܕܝܢ ܡܘܗܒܬܗ ܀

ܡܛܠ ܥܒܕܬܐ ܀ ܘܥܒܕܬܐ ܗܕܐ ܕܝܠܗ⁶ ܡܬܚܫܚܬܐ:
ܙܢܝܐ ܠܥܒܕܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܠܒܝ̈ܫܢܐ ܕܒܠ̈ܝܐ ܘܦܓ̈ܥܬܐ
ܕܡܕܝ̈ܢܬܐ. ܘܟܕ ܗܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܠܬܘܩܢܐ ܓܒܪ̈ܐ ܕܝܠܗ

---

[1] A B] ܡܬܬܕܢܝܢ — [2] A B add. ܕܝܢ — [3] A add. ܡܪ̈ܝܡܐ — [4] A B ܪܘܚܐ ܡܕܝܢܐ ܘܦܓܥܐ ܠܗܠܝܢ ܚܣܝܐ ܕܢܬܒܪܘܢ — [5] A B ܐܟܚܕܐ — [6] A B hanc rubricam ponunt paullo infra, ante : ܘܟܕ ܗܢܐ

ܘܐܫܬܘܬܦܘ ܒܐܪ̈ܙܐ ܐܬܬܠܒܒܘ. ܬܝܒ̈ܐ ܕܝܢ ܪ̈ܒܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܡܟܬܝܢܐ ܫܪ̇ܝܘ
ܒܬܝܒܘܬܐ: ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܒܕܘ ܫܪ̇ܝܘ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ
ܫܘܠܡܗ̇. ܬܝܒ̈ܐ ܕܝܢ ܙܥܘܪ̈ܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ *ܗ̇ܢܘܢ *B p. 411.
ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܥܡܕܘ ܘܐܫܬܘܬܦܘ ܒܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝ̈ܫܐ
ܡܫ̈ܬܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܥܕܬܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܩܪ̇ܝܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ.
ܘܟܕ ܡܟܠ̈ܐ ܢܫ̈ܬܐ ܕܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܢܬܪܒܘܢ. ܡܢ ܒܬܪ
ܩܪ̇ܝܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ. ܐܦ ܠܗܘܢ ܢ̇ܣܒ
ܗܘܐ. ܒܕ ܒܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܒܬܪ ܡܠܐ: ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܫܘܒܩܢܐ ܠܚܛܗ̈ܐ ܢ̇ܣܒ. ܐܘ ܬܪ̇ܝܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ: ܕܠܘ
ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܪ̇ܝܘ: ܘܠܘ ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܪ̇ܝܢ ܓܘܢܐܝܬ. *ܠܗܠܝܢ *A f. 17 v.
ܫܘܒܩܢܐ ܠܚܛܗ̈ܐ ܕܒܠܬܘܪ ܕܢܦܩ: ܐܡܪ ܕܠܢܐܝܬ ܒܚܘܒܐ
ܡܠܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܐܡܪ ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܡܫܬܒܩ̈ܢܐ
ܢ̇ܣܒ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܒܥܡܠ ܒܥܒܕܘ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ
ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܡܫܬܒܩܢܐ: ܠܗ̇ܘܢ ܕܡܫܬܒܩܝܢ
ܡܢ ܕܝܘ̈ܐ ܘܡܢ ܚܛ̈ܐ ܡܣܒܪ̈ܐ ܢ̇ܣܒ. ܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܐܡܪ
ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܬܟܬܫܝܢ: ܒܥܕܢ ܠܐ ܡܫܒܚܝܢ:
ܠܬܪ̇ܝܢ ܠܚܛܗ̈ܐ ܕܬܝܒ̈ܐ ܢ̇ܣܒ. ܘܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܐܚܪ̇ܬܐ
ܕܐܡܪ: ܐܫܬܘܕܥܘ ܠܚܛܝ̈ܐ: ܡܣܦܩܘ ܡܣܦܩ ܕܠܐ
ܢܦܘܫ ܐܢܫ ܡܢ ܗܠܝܢ ܫܘܒܩܢܐ ܠܚܛܗ̈ܐ ܒܝܠܬܟܘܢ[1].
ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܦܝܢ ܕܒܬܪܘܢ ܠܣܢܬܐ ܘܡܫܬܘܬܦܘܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܠܚܝܐ. ܒܗ̇ܝ ܬܘܒ ܕܐܡܪ ܡܫܝܚܐ: ܕܐܚܘܕܘ
ܬܪ̈ܥܐ ܘܡܦܩܕܘ ܫܦܝܪ: ܠܡ̈ܫܡܫܢܐ ܚܒܪ̈ܘܗܝ، ܦܩܕ:
ܕܐܙܕܗܪܘ ܠܟ ܒܬܪ̈ܥܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܗ̇ܢܘܢ ܫܘܒܩܢܐ
ܠܚܛܗ̈ܐ ܢܦܘܠ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܬܪ̈ܥܐ ܠܒܪ ܦܬܝܚܝܢ ܗܘܘ.
ܒܗ̇ܝ [2]ܕܡܦܩܕܘ ܫܦܝܪ: ܠܥܡܐ ܦܩܕ. ܕܡܘܗܒܐ ܫܦܝܪܐ
ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܘܬ ܬܪ̈ܥܐ ܐܠܗܝ̈ܐ ܀ ܘܡܛܠ ܕܟܢܐ
ܢ̇ܣܒܝܢ ܗܘܘ [3]ܠܗܠܝܢ ܫܘܒܩܢܐ ܠܚܛܗ̈ܐ ܠܒܪ: ܘܠܐ
ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܗܘܘ *ܠܗܘܢ ܒܐܪ̈ܙܐ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ: *A f. 18 r.
*ܕܠܡܬܬܪ̈ܝܢܐ ܢ̇ܣܒܝܢ ܗܘܘ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܥܡܠ *C f. 237 v.

---

[1] D ܒܫܠܡܬܗܘܢ — [2] AB ܘܡܦܩܘ — [3] A om.

D f. 5. ܘܠܒܪܟܐ ܒܗ̇ ܒܡܪ̈ܝܐ: ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܐܡܝܪ ܡܠܐܟܐ
*A f. 16 v. ܠܪ̈ܥܘܬܐ ܕܗܐ ܡܣܒܪ ܐܢܐ *ܠܟܘܢ ܚܕܘܬܐ. ܘܡܟܐ
⌐ܠܡ[1] ܝܐ̈ܝܢ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܡܣܒܪ̈ܝ ܫܠܡܐ܀

ܬܘܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܣܒܪܬܐ ܡܬܦܫܩ. ܐܘܢܓܠܣܛܐ
ܡܣܒܪܢܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܬܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ
ܒܪܘܙܘܬܐ ܒܗ̇ ܡܢܝܦ ܠܥܡܐ ܕܢܦܪܘܩ ܒܒܥܘܬܐ[2]
ܠܡܠܬܐ ܐܠܗܝܐ ܕܡܛܠܠܬ ܡܠܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ.
ܡܕ̈ܝܢܐ ܓܝܪ ܒܬܪ ܠܬܐܘܦܢܝܐ ܘܒܪܘܙܘܬܐ ܡܩܒܠܝܢ ܗܘܘ
ܒܡܒܝܢܘܬܐ ܕܪ̈ܐܙܐ. ܘܟܗ̈ܢܐ ⌐ܦܫܝܛܝܢ ܗܘܘ ܠܦܬ̈ܠܐ[3]
ܐܘܟܝܬ ܦܝܢܟܐ ܘܠܒܫܐ ܕܗܕܟܐ. ܘܡܬܒܪܟܝܢ ܗܘܘ
ܒܕܪܐ. ܘܗܕܡ ܠܡܒܕ ܬܘܒ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪ
ܡܫܡܫܢܐ ܒܒܢ̈ܝ ܡܘܪܒܐ ܠܗܘܬ ܒܒܟܐ ܣܓܝ̈ܐ. ܘܠܗ
ܦܬ̈ܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܒܗܘܢܐ ܠܗܘܬ ܐܟܒܐ ܣܓܝ̈ܐ
ܐܝܟ ܕܒܣܘܓܐܐ܀

ܟܠ ܬܐܓܡ̈ܐ ܚܡܫܐ ܕܒܒ̈ܝ ܪ̈ܐܙܐ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܡܢ
ܥܕܬܐ܀ ⌐ܒܬܪܟܢ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܙܠܘ ܗܠܝܢ
ܕܐܫܬܪܝܘ. ܘܐܝܠܝܢ ܐܝܟ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܕܬܐ ܒܗ̇ܘ
ܥܕܢܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܒܒ̈ܢܐ ܒܬܪ̈ܥܐ[4] ܚܡܫܐ ܠܛܒ̈ܥܐ
ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܥܕܬܐ.

ܟܕ ܓܝܪ ܐܡܪ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܕܙܠܘ ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܪܝܘ:
ܡܬܬܪ̈ܝܢܐ ܘܡܬܬܟܬ̈ܒܢܐ: ⌐ܘܡܬܬܟܬ̈ܒܢܐ[5]:
ܘܬܝܒ̈ܐ ܪ̈ܟܐ: ܘܬܝܒ̈ܐ ܠܚܘܪ̈ܐ ܡܫܬܒܩܝܢ ܗܘܘ.
*A f. 17 r. ܘܡܬܬܪ̈ܝܢܐ ܐܬܝܢܗܘܢ ܗܘܘ ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܕܒܠ *ܠܐ
ܡܥܡܕܘ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܡܬܪܬܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܘܟܢܫܐ ܢܘܟܪܝܐ
ܡܕܡ ܒܡܠܬܐ. ܘܡܬܬܟܬ̈ܒܢܐ ܬܘܒ ܐܬܝܢܗܘܢ ܗܘܘ
ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܬܬܥܡܕܝܢ ⌐ܗܘܘ[6] ܡܢ ܥܐܕܐ. ܘܡܬܬܟܬ̈ܒܢܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܬܝܢܗܘܢ ܗܘܘ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܬܬܥܡܕܝܢ ܗܘܘ ܡܢ
ܫܢܐ ܫܢ̈ܬܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܕܬܪ̈ܝܢ
*C f. 237 r. ܕܡܬܬܟܬ̈ܒܢܐ ܐܬܝܢܗܘܢ *ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܒܕܒܘ

---

[1] C om. — [2] A B add. ܘܠܫܡܫܐ — [3] A B ܦܫܝܛܝܢ ܗܘܘ ܠܥܠܐ — [4] A B om. — [5] A B om. — [6] A B om.

ܟܠ ܕܪܐ ܘܡܬܦܪܢܣܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ[1] ܀ ܕܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܩܫܫ̈ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܒ ܡܢܗܘܢ ܘܡܬܗܠܠܝܢ ܐܪܙ ܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ. ܢܒ. ܕܢܦܩܘ ܐܚܪܘ ܡܕܡ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܒܪܢܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܦܐܪܐ[2] ܕܫܢ̈ܐ ܡܪܢ. ܘܒܬܪܗܘܢ ܦܢܝ̈ܬܐ ܪܐܙ ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܩܕܡܝܢ ܒܪܘܚܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܠܐܢܫܐ ܗܪܟܐ ܕܫܠܝܛܘܬܐ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܢ. ܡܛܘܠܬܐ ܕܗܘܡܝܐ ܕܩܪ̈ܦܐ ܕܫܓܫܘ ܠܒܪܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܘܒܬܪܟܢ ܢܣܝܢܘܗ[3] ܘܢܫܒܘܗ ܘܡܕܒܪܬܗ. ܘܒܬܪ ܟܢ ܐܬܬ ܓܠܝܢܐ[4] ܡܛܠ ܕܒܗ ܫܘܠܡ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܐܬܬܪܝܡ ܟܠ ܓܠܝܢܐ ܘܢܓܕ ܠܟܠ ܠܘܬܗ. ܕܪܐ ܐܘ ܒܝܬ ܡܬܦܪܢܣܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܪܐܙ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܥܠܡܐ. ܒܓܘ ܓܪܒܝܐ ܢܦܩܝܢ *ܒܕܪܐ. ܡܛܠ ܕܪܡܬܐ ܗܝ: ܪܐܙ ܪܒܐ ܗܘ ܕܐܬܓܒܝ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܡܕܒܪܐ ܕܫܠܝܛܘܬܢ. ܘܠܬܫܡܫܬܐ ⌉ܬܫܡܫܬܐ[5] ܕܐܢܫܘܬܢ ܀

*A f. 15 v.

ܟܠ ܡܪܝܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܘܪ̈ܐܘܗܝ ܀ ܘܐܝܬ ܐܬܬ ܐܟܘܬܗ ܕܒܬܪ ܕܪܐ ܡܬܩܪܐ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܟܐ ܕܩܪܒ ܕܢܬܩܪܐ ܩܕܡ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܫܦܪܬܐ ܡܕܡ ܡܠܟܐ. ܐܟܘܬܐ ܕܗܘܠܠܐ ܕܡܬܐܡܪ ܡܕܡ ܐܘܪܫܠܡ ܕܡܫܝܚܐ. ܢܗܝܪ̈ܐ ܬܪܝܢ ܕܡܕܡ ܐܘܪܫܠܡ ܙܢܝܢ ܠܡܩܕܫ̈ܢܐ ܕܫܕܪ ܐܢܘܢ ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܡܕܡܘܗܝ. ܢܗܝܪ̈ܐ ܬܘܒ ܕܒܟܠܗ̇ ܚܕܬܐ ܪܐܙ ܠܡܦܪ̈ܩܢܐ ܕܢܦܩܬܢ ܀

ܐܡܪ ܡܚܕܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܚܡܫ ܫܢܝܐ ܘܕܫܠܬܐ ܘܫܪܟܐ. ܡܕܡ ܐܘܪܫܠܡ: ܫܠܘ ܠܗ ܘܫܡܫܘ. *ܠܡܕܡܐ ܕܒܢܦܫ ܟܠ ܬܠܬ[6] ܕܢܡܘܣܗܘܢ ܫܦܝܪ. ܘܢܫܠܘܢ ܘܠܐ ܢܬܟܠܠܘܢ. ܘܢܫܡܫܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ[7] ܚܡܫ ܩܘܩܠܐ ܘܠܐ ܢܦܩܐ ⌉ܢܫܡܫܘܢ[8]. ܒܬܪ ܟܢ ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܫܠܡܐ ܠܟܠܟܘܢ: ܒܗܕܐ ܢܗܘܕܒ. ܕܗܕܐ ܠܟܘܢ ܗܘܝܬܐ ܕܦܪܐ ܐܢܫܐ ܕܫܠܡܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܝ. ܕܢܬܠ ܠܐܪ̈ܒܥܢܐ ܚܡܫ ܡܫܡܫ̈ܢܐ

*B p. 410.

*C f. 236 v.

---

[1] A B ponunt hanc rubricam supra, ante : ܟܠ ܕܪܐ ܡܕܝܢܐ — [2] A B ܠܦܐܘܪܐ — [3] A B ܢܣܝܢܘܗܝ — [4] A B ܐܠܐ ܓܠܝܢܐ — [5] A B om. — [6] C add. ܐܚܝ̈ — [7] A B add. ܟܕܝܐ — [8] A B ܢܫܡܫܘܢ ܘܡܫܡܫܘܢ

ܩܦܠܐܘܢ ܫܒܝܥܝܐ. ⌝ܕܥܠ ܡܪܝܐ ܕܟܬ̈ܒܐ⌝[1] ܀

ܢܐܡܪ ܗܫܐ ܐܦ *ܥܠ ܡܪܝܐ ܕܟܬܝܒܘܬܐ ܘܕܚܕܬܐ *A f. 15 r.
ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܒܢ ܩܘܪܒܐ[2]. ܡܬܩܪܝܢ ܓܝܪ ܟܬ̈ܒܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܠܘܢ ܬܘܪܓܡܐ ܪܘܚܢܝܐ ܠܢܦܫܐ. ܐܟܚܕܐ
ܕܠܚܟܝܡܐ ܘܡܣܟ̈ܢܐ ܠܦܓܪܐ ܡܬܪܦܝܢ. ܕܐܬܬ̈ܝܢ
ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܐܝܬ ܒܟܬ̈ܒܐ ܘܒܣܒܪܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܡܬܩܪܝܐ ܕܐܬܝܗܒ ܒܟܬܝܒܘܬܐ
ܡܩܕܫܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܦܘܠܘܣ ܠܫܒܬܐ ܕܫܪܝܬܐ ܗܘ.
ܘܒܬܪ ܟܢ ܡܬܩܪܝܐ ܚܕܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܬܫܘܕܥܘ[3] ܚܕܬܐ
ܕܗܘ ܡܢܐ ܕܐܦܪ̈ܝܢ ܒܥܝܬܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝ ܠܗ. ܬܘܒ
ܡܛܠ ܡܢܐ ܠܡ ܡܬܩܪܝܢ ܢܒܝ̈ܐ ܘܗܢܘܢ ܚܕܬܐ
ܘܒܬܪ ܟܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܐܡܪܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܥܒܕܐ ܕܝܐܬܐ ܠܒܪܗ ܘܡܫܕܪ ܡܕܡܘܗܝ، ܐܝܠܢ̈ܐ
ܕܢܦܩܘܢ ܠܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܗ: ܗܟܢܐ ܡܬܩܪܝܢ ܢܒܝ̈ܐ
ܩܕܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܒܬܪ ܢܒܝ̈ܐ ܡܬܩܪܝܐ ܦܪܟܣܝܣ.
ܐܘܟܝܬ ܣܘܥܪܢܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܗܢܘܢ ܕܗܘܘ ܚܙ̈ܝܐ
ܘܡܫܡܫܢ̈ܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܝܐ. ܡܛܠ ܕܢܒܝ̈ܐ *ܙܪܥܘ. *C f. 236 r.
ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܚܨܕܘ. ܘܡܢ ܗܢܘܢ ܕܟܦܐ ܬܪܣܝܘ ܠܢܦ̈ܫܬܐ.
ܡܬܩܪܝܐ ܒܬܪܟܢ ܕܦܘܠܘܣ ܟܬܒ ܟܢ: ܡܛܠ ܕܐܚܪܝܬ
*ܐܬܬܠܝܒ. ܘܡܚܝܕܐ ܢܬܪ ܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܬܝܗܒ *B p. 409.
ܒܟܪܘܙܘܬܐ. ܢܬܪ ܓܝܪ ܡܢܗܘܢ ܠܐܪܥܐ. ܒܚܕܬܐ
ܡܬܩܪܝܐ *ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܬܪ ܫܘܠܡܐ ܕܟܠܗܘܢ، *A f. 15 v.
ܐܘܢܓܠ̈ܣܛܐ ܀

ܒܬܪ ܡܪܝܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܢܦܩܝܢ ܘܡܬܬܟܪܝܢ ܕܪ̈ܐ ܐܘ
ܒܥܬ ܚܘܕܪܐܝܬ ܒܒܕܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܢܡܘ̈ܣܐ ܡܕܡܐܝܬ.
ܒܕܪܐ: ܪܐܙ ܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝܚ ܡܒܫܪܢܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܒܕܡܘܬ ܒܘܟ̈ܪܐ ܩܕܡ ܫܡܫܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܀

---

[1] A B om. — [2] A B ܩܘܪܒܢܐ — [3] A ܠܬܫܘܕܥܬ

ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܕܢܣܒܘܢ ܠܦܓܪܐ. ܝܘܣܦ ⌈ܕܝܢ¹ ܟܕ ܝܠܦ ܠܗܕܐ ܐܬܛܪܚ ܘܥܠ ܠܘܬ ܦܝܠܛܘܣ. ܘܐܦܝܣܗ ܒܡܦܝ̈ܣܬܐ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܕܒܥ̈ܝܐ ܘܡܪܢܝܘܬܐ ܕܒܒܟܐ ܕܠܘܬ ܟܪܒ ܡܦܩ̈ܬܗܘܢ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܦܘܪܣܐ ܘܫܠܛܐ. ܘܐܚܬ ܠܦܓܪܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܚܬܗ ܘܟܪܟܗ ܒܟܬܢܐ ܢܩܝܐ ܕܩܘܒ̈ܪܐ܀ ܘܠܘܬ ܒܪܐ ܦܠܘܛܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܝܘܡ. ܘܠܐ ܠܘܬ ܬܠܬܐ ܡܘܡ̈ܬܐ ܐܝܟ ܪܘܚܐ ܕܒܠܡܘܣܪ̈ܘܬܢܐ². ܘܐܦ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܒܩ ܗܘ ܕܐܓܓܠܒ ܡܘܡܬܐ ܪܒܝܥܝܐ. ܬܘܒ ܚܙܘ ܠܝ ܡܢܗ ܗܘ ܕܝܢܐ ܐܫܬܒܝܐ ܥܠ ܒܘܪܣܝܐ ܘܡܫܪ̈ܦܐ ܕܡܟܪܙܝܢ ܠܗ. ܘܐܦ ܬܐܡܪܘܢ ܕܐܡܟܐ ܐܬܠܘܗܝ، ܐܝܟ ܣܘܪ̈ܝܐ: ܟܕܝܢ ܡܘܪ̈ܟܐ ܬܠܬܐ ܠܐܡܟܐ ܦܠܣܝܢ. ܐܠܐ ܝܠܦܘ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܐܡܕܝܢܐ ܒܟܬܒ ܕܒܪܐ *ܐܬܠܘܗܝ، ܗܘ ܕܫܢܝܐ ܐܫܬܒܝܐ ܥܠ ܒܘܪܣܝܐ. ܘܠܗ ܡܟܪܙܝܢ ܗܘܘ ܡܫ̈ܦܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܗܟܢܐ: ܕܗܠܝܢ ܠܡ ܒܓܠܠ ܒܠܘܗܝ، ܐܫܬܒܝܐ ܒܪ ܫܢܐ ܫܘܒܚܗ. ܘܐܦ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܠܠܘܣ ܒܪ ܡܟܦܫ *ܠܫܘܬܐ ܕܐܫܬܒܝܐ ܒܪ ܢܘܦ ܠܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܒܠ ܒܪܐ ܦܫܝܛ ܠܫܘܬܐ ܘܠܗ ܡܟܪܙܝܢ ܗܘܘ ܡܫ̈ܦܐ *ܡܛܠ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܕܬܠܒܫܪ. ܘܐܫܬܟܚܢ ܠܗ ܡܪܝܫܬ ܐܠܗܘܬܐ: ܕܐܦܝܢ ܐܬܒܣܝܡ ܒܗܝ، ܕܗܘܝܐ ܒܪܝܫܐ ܒܪ ܒܬܪܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܐܫܬܒܩ: ܐܠܐ ܒܗܝ، ܕܐܬܒܪܝܫ. ܚܘܝ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܠܗܐ. ܘܒܗܝ، ܕܡܪܝܫܬ ܫܠܝܬܐ: ܕܡܫܬܒܠܝܢ ܠܒܠܝܬܐ ܕܡܛܠܬ̣ ܐܬܒܣܪ ܘܐܬܚܙܝ ܕܚܝܠܐ: ܒܪ ܗܘܝ ܫܠܝܬܐ ܒܬ̈ܪܝܢ: ܒܗܝ، ܕܒܬܪ ܠܐ ܡܫܘܚܐ. ܘܒܗܝ، ܕܙܒܢܐ ܠܐܟܠܣܝܪܐ³. ܘܒܗܝ، ܕܡܪܝܫܬ ܠܐ ܟܫܘܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܒܠܝܬܐ ܕܒܒܣܪ ܐܬܟܪܝܠ ܒܡ ܡܘܬܐ. ܘܣܡܝ ܠܐ ܟܫܘܬܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܘܒܗܝ، ܕܐܓܓܠܒܬ ܫܠܦܝ: ܦܪܚܝܢ ܠܗ ܡܘܒܠܓܝܒܘܬܐ ܕܒܪܒܐ ܠܓܠܝܒܐ ܘܡܘܬܐ ܕܒܒܣܪ ܐܬܐ ܡܛܠܬ̣: ܘܪܚܡ ܥܠܝܢ ܘܦܘܡ ܠܝ⁴܀

---

¹ A B om. — ² C ܡܘܬ̈ܢܐ — ³ A B ܣܓܝܐ — ⁴ A B add. ܘܥܠ ܟܠܢ

*A f. 14 v.

*C f. 235 v.

*B p. 408.

ܬܠܬܐ ܓܘ̈ܕܦܐ ܓܕܦܘ ܠܦܓܪܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܟܕ ܡܠܘܢ
ܠܗ ܒܪܘܚܐ ܐܡ̣ܪ ܓܘܕܦܐ ܩܕܡܝܐ: ܡܝܬܬ ܐܠܗܐ.
ܕܟܕ ܠܟ ܐܝܬܝܟ ܐܠܗܐ ܡܝܬܬ ܒܪܢܫܐ. ܘܬܐܓܕܦܐ
*A f. 13 v. *ܕܬܪܝܢ ⌈ܐܡ̣ܪ[1]: ܡܝܬܬ ܚܫܘܫܬܐ. ܟܕ ܓܒܪ ܚܫܘܫܬܐ
ܐܝܬܝܟ ⌈ܒܚܝܝܟ[2]: ܡܛܠ ܒܚܝ̈ܫܐ ܠܒܫܬ ܦܓܪܐ
ܘܐܬܚܫܬ ܐܝܟ ܡܚܝܠܐ. ܘܓܘܕܦܐ ܬܠܝܬܝܐ ܐܡ̣ܪܝܢ:
ܡܝܬܬ ܠܐ ܡܡܘܬܐ ܕܟܕ ܐܝܬܝܟ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܗܘܝܬ
ܒܓܒܝܟ ܡܝܘܬܐ ܒܒܣܪ ܕܠܓܘܢ ܡܝܘܬܐ ܓܕܫܐ.
ܗܢܝܢ ܢܣܛܘ ܘܢܣܛܘܪܝܘܣ ܐܘܣܦܘ ܘܐܡ̣ܪܘ:
ܕܐܬܓܠܝܬ ܣܠܩܝܢ ܐܬܪܫܡ ܒܠܒܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡ̣ܪܝܢ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܐܠܦܘܗ̇ ܠܝ ܠܗ̇ܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܬܘܒ
*C f. 235 r. ܐܡ̣ܪܝܢ ܕܒܡܕܒܪܐ *ܕܡܘܫܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܕܟܠ ܒܬܘ″.
ܐܫܬܡܫܬ ܕܡܕܒܪܐ. ܒܡܘܫܐ ܒܪ ܒܐܪܐ ܫܩܠܝܢ ܠܗ̇،
*B p. 407. ܕܟܝ ܐܘܢܓܠܝܘܢ *ܢܘܪܐ ܐܬܓܠܝܬ. ⌈ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܡܪܢ،
ܗܐܘܢܝܐ ܦܠܘܪܐ[3] ܐܡ̣ܪ ܒܡܐܡܪܐ ܕܐܝܟ ܒܠܒܘܗ̇
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܬܘܬܗ،[4] ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܡܐܡ̈ܪܐ ܐܦܘܠܢܪܝܘܣ[5].
ܐܘܒܕܬ ܕܟܠ ܒܥܘܪܢܐ. ܕܒܬܪ ܠܟ ܕܐܫܬܪܝ
ܢܣܛܘܪܝܘܣ[6] ܕܝܢ ܒܕܬܐ. ܓܠܝܬ ܗܘ، ܕܐܬܓܠܝܬ ܣܠܩܝܢ:
ܒܡܝܬܬ ܐܠܗܐ. ܘܕܠܐ ܗܦܟܬ ܒܬܡܝܐ. ܘܒܬܪ
ܦܓܪܗ ܦܓܪܢܝܐ ܕܐܬܓܫܡܢܝܐ ܗܘ ܕܒܪܟ ܡܫܝܚܐ[7]
ܗܐܘܢܝܐ ܒܝܕ ܐܦܝܣ″[8] ܠܒܫܗ̇ ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܠܐ
*A f. 14 r. *ܢܬܬܚܝܐ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܟܝܢܐ. ܘܚܠܦ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܕܟܝܢܝܘܬܐ. ܘܐܦ ܗܘ̣ܝܘ
ܒܠܡܕܘܬܐ[9] ܐܡ̣ܪܝܢ: ܕܠܡܫܝܚܐ ܦܓܪܘܗܝ ܚܒܠܐ
ܒܐܬܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܟܕ ܒܐܬܪܘܬܐ ܡܕܝܢ̈ܬܐ
ܘܬܝܒܘܬܐ ܘܠܒ̈ܝܢܐ ܒܬܘܒܐ ܗܘܝܬ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܠܟܢ
ܕܡܬܒܢܝܐ[10]: ܕܒܬܪ ܕܩܒܠ ܢܘܗܪ ܟܠ ܡܡܟܐ ܐܬܢܨܒ

---

[1] A B om. — [2] A B ܒܚܝܠ ܕܝܠܟ — [3] C ܦܠܘܢܐ — [4] A B add. ܗܢܘܢ — [5] A B ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ — [6] A B add. ܢܦܫܐ — [7] A B add. ܡܢܗ. C om. — [8] *Sic* C D; forte leg. : ܐܝܟ ܐܦܣܩܘܦܘܬܐ; A B ܕܝܢ ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܘܗܝ — [9] C ܡܘܬ̈ܢܐ — [10] A B add. ܡܫ̈ܢܐ

ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܫܡܥܘ ܡܠܦܢ̈ܐ ܠܕܢܝܐܝܠ ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ ܩܘܕܫ ܩܘܕܫܐ[1]. ܬܢܘ ܐܦ ܗܢܘܢ ܘܐܠܦܘ ܕܢܐܡܪܘܢ ܒܟܠ ܬܫܡܫܬܐ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܛܒܒܐ ܘܚܬܡܟܐ ܟܠ ܟܬܒ̈ܬܐ ܡܠܟܢ̈ܬܐ. ܘܫܡܥܘܗ ܬܘܒ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܡܪ ܠܢܫ̈ܐ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܬܝ: ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܡ ܕܠܝܫܘܥ ܕܐܙܕܩܦ ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ. ܠܝܬܘܗܝ ܬܢܢ. ܩܡ ܠܗ ܓܝܪ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ: ܬܐܬܝܢ ܚܙ̈ܝܢ ܕܘܟܬܐ ܕܒܗ ܣܝܡ ܗܘܐ ܡܪܢ. ܟܕ ܓܝܪ ܚܙܘ ܠܡܠܐܟܐ ܕܩܒܪܗ ܦܢܐ ܠܫܡܥܘܢ. ܘܕܐܢܕܪܘܣ[2] ܐܘ ܒܥܬ ܐܘܢܓܠܝܢ. ܐܘܕܝ ܘܠܐ ܐܬܟܣܝ. ܢܟܘ ܕܗܘܦ ܡܠܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ. ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܡܒܣܪ. ܟܠ ܗܘ ܐܘܣܦܘ ܒܬܫܒܘܚܬܐ *ܠܗܘ ܕܐܘܢܓܠܝܘܬ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܣܬܒܪ ܗܘ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܘܫܡܥ ܘܡܒܪܐ[3] ܐܚܪܢܐ. *ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ *ܐܬܝܠܕܬ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܢ̈ܫܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܝܘܣܦ ܒܩܠܘܦܐ[4]. ܐܘ ܒܥܬ ܡܠܝ ܡܠ̈ܬܐ ܕܦܝܠܛܘܣ. ܡܛܠ ܕܗܝܡܢ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ ܫܩܠ ܠܦܓܪܐ[5] ܕܝܫܘܥ. ܘܐܚܬܗ ܡܢ ܩܝܣܐ. ܘܐܫܬܥܝ ܕܢܚܐ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܕܐܘܣܝܒܘ ܬܠܬ ܓܒܪ̈ܐ. ܘܚܙܐ ܐܒܪܗܡ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܚܪܬܐ ܩܕܝܫܬ ܚܠܬܢܐ. ܗܝ ܕܬܠܬ ܩܕܝܫܬ ܠܐ ܡܢܝܢܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܐܡܪ ܕܐܘܢܓܠܝܘܬ [7]ܡܛܠܠܬܢ[6]: ܐܬܪܚܡܬܠܝ. ܘܡܢܘ ܠܡ ܐܠܦ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗܕܐ. ܘܐܢ̈ܫܝܢ ܐܡܪܝܢ: ܕܐܓܢܛܝܘܣ ܢܘܪܢܐ ܐܠܦܗ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪ̈ܝܢ ܕܡܢ ܗܘ̇ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܢܣܒܘܗ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܚܙܐ ܢܒܝܐ ܠܣܪ̈ܦܐ ܒܪܘܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܩܘܕܫܐ ܠܗܘ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܟܠ ܗܕܐ ܐܘܣܦܘ ܡܠܦܢ̈ܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܠܗܘ ܕܐܘܢܓܠܝܘܬ. ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܠܡ ܗܢܘܢ ܕܐܓܢܛܝܘܣ ܒܬܪܗ ܗܘܐ. ܕܗܕܐ ܠܡ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܡܪܘܗ ܡܠܐܟ̈ܐ: ܟܕ ܓܝܪ ܚܙܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܬܦܟܐ ܕܡܢ ܢܣܒܘ ܘܢܣܒܘܕܒܘܣ

* C f. 234 v.
* B p. 406.
* A f. 13 r.

---

[1] A B ܩܘܕܫ ܩܘܕ̈ܫܐ — [2] C D ܘܐܢܕܪܘܣ — [3] A B ܒܪܐ — [4] A ܒܩܠܘܦܣ; C ܒܩܠܐܘܦܣ — [5] A B ܦܓܪܐ — [6] B ܚܕܦܢ

ܚܠܦ ܕܒܪܢܫܐ ܐܢܫ ܢܦܠ. ܥܠ ܕܟܠܗ ܚܛܝܢ ܕ̈ܚܛܗܐ
ܡܢ ܐܠܗܐ. ܚܙܝ ܠܐ ܬܫܒܘܚܬܗ، ܘܬܗܘܐ ܒܗܕܐ ܚܒܪܐ
ܠܒܪܢܫܐ ܕܩܛܠ ܦܬܐ ܕܢܥܒܕ ܩܠܗ ܕܠܡܩܒܠܗ ܗܘ. ܕܠܘܬ
ܡܠܐ ܕܬܠ̈ܦܢܐ ܡܢܐ ܢܐܡܪܘܢ ܒܠܥܒ̈ܕܐ ܕܝܠܢܐ.
ܘܦܘܩܕܝ، ܠܢܩܘܫܐ ܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ ⁘ ܘܡܢ ܐܝܒܐ ܠܐ ܠܡ
ܒܠܦܬܘܢ ܕܒܕܪܬܐ ܬܩܫܘܢ ܢܩܘܫܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܥܬܝܕ
*A f. 12 r. ܒܬܫ̈ܡܫܬܐ ܢܛܪ̈ܬܐ ܗܢܝܢ: *ܕܒܦܘܩܕܢ ܠܡ ܐܠܗܐ ܦܩܕ
ܠܒܢܝ ܕܢܥܒܕ ܩܪܒܘܬܐ ܘܐܦ ܢܬܩܢ ܢܩܘܫܐ. ܘܒܕܒܝܢ
ܓܦܐ ܢܩܫ ܗܘܐ ܒܗ ܘܡܬܚܫܒ ܗܘܘ ܐܘܡܢ̈ܐ ܠܒܢ̈ܝܐ
ܕܩܐܒܘܬܐ. ܘܒܦܠܓܗ ܕܩܘܡܐ ܕܢܬܚܫܒܘܢ
ܒܡܩܐܒܘܬܐ. ܘܒܢܩܫܐ ܕܢܬܬܚܝܢ ܡܢ ܒܥܠܐ.
*C f. 234 r. *ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ: ܕܐܬܬܩܢ ܢܩܘܫܐ ܡܢ ܩܝܣܐ. ܡܛܠ
ܕܬܬܪ ܡܢ ܩܠܐ ܕܒܪܢܫܐ ܪܘܡܐ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܘܡܒܪܟ
ܒܥܒܐ ܠܝܠܘܬܐ. ܗܟܘܬ ܘܩܠܐ ܕܒܪܢܫܐ ܣܠܩ ܠܗ ܘܬܩܦ.
*B p. 405. ܘܡܬܝܢܒ ܠܡܫܡܥܬܐ ⌈ܠܩܘܪܒܐ[1] ܪܘܚܢܝܐ *ܬܘܒ ܡܢ ܩܠܐ
ܕܒܪܢܫܐ ⁘

ܡܛܠ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ ⁘ ܢܐܬܐ[2] ܬܘܒ ܠܘܬ ܗܝ
ܕܢܐܡܪ ܘܢܡܠܠ ܥܠ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ. ܕܡܛܠܒܘܬܐ
ܒܠܗܝܢ ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܐܝܟ ܚܬܡܐ ܒܕܝܢܬܐ. ܘܡܛܠ
ܕܐܬܪܒܝܬܐ ܘܒܝܢܐ ܕܠܩܒܠ ܠܡܦܪ̈ܘܩܘܬܐ[3] ܒܠܒܗ[4]
ܐܝܟܢ ⌈ܗܘܝܢ[5]: ܐܦ ܗܫܐ ܦܩܝܢܐ ܕܢܐܡܪ ܡܛܠܠܬܗ
ܒܝܬܒܘܬܐ. ܘܡܫܐܠܝܢ ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܒܟܠܗܝܢ
ܒ̈ܬܘܠܢ ܒܩܘܪܒܐ ܘܒܥܘܬܪܐ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ ܐܡܪܝܢ.
ܕܠܩܒܠ ܗܕܐ ܩܦܠܬܐ ܐܡܪܝܢ: ܠܐ ܓܒܪ ܦܓܥ
ܐܠܗܐ ܒܥܒܕ ܡܢ ܒܐܪ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܗܘ ܕܒ̈ܬܘܠܘܬܗ
ܕܒܥܘܪ. ܘܢܒܝܐ ܡܢ ܗܝ ܕܡܬܝܒܐ: ܕܠܐ ܒܥܠ ܐܬܬܐ
*A f. 12 v. ܗܘܐ ܪܘܚܢܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ ܢܩܘܫ. *ܒܕ
ܫܘܒܚܗ ܠܒܬܘܠܘܬܗ ܦܬܐ. ܘܐܦ ܒ̈ܬܘܠܬܗ ܗܝ ܐܬܬܚܝܬ
D f. 4. ܬܫܒܘܚܬܗ. ܡܛܠ ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܘܩܘܪܒ ܩܘܪ̈ܒܢܐ: ܪܕܡ
ܕܐܡܪ ܠܗ̇ ܕܐܬܒܠܒܠܬ ܚܠܦܝܢ ܒܗ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ.

---

[1] D ܚܪܒܐ — [2] B add. ܡܢ — [3] C ܡܘܣܝ̈ܬܐ — [4] A B add. ܦܠܠܐ — [5] A B om.

ܠܓܢܒܪ̈ܐ ܠܝܠܘܬܐ. ܘܠܡܪ̈ܟܒܬܐ ܕܢܡܪܘܕ[1] ܒܗ ܐܟܠܡܪܓܐ. ܘܒܗ ܡܬܟܢܫܝܢ ܒܬ̈ܫܓܝܢܐ ܠܒܕܬܐ. ܕܐܬܝܬܗ̇ ܠܒܟܐܢܐ ܕܝܢ̈ܐ. ܒܬܠܘܡܫ ܬܘܒ ܢܡܘܣܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܪ ܓܒܪ̈ܝܢ ܗܠܝܢ. ܒܡܫܬܠܡܝܢ ܕܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܒܓܢܣ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܐܬܦܠܓܘ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ. ܘܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܕܐܡܦܐ[2] ܗܘܐ ܠܗ ܦܘܪܩܢܐ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܘܡܢ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܒܕܒܪܘܢ ܒܪ ܓܒܪ̈ܝܢ ܠܗܠܝܢ: ܢܫܬܠܡܝܢ ܠܢܦܫ[3] ܒܓܠܝܢܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܐܡܪܝܢ: ܐܦܘܩ ܠܝ ܕܢܓܒܪܘܢܝ. ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܦܩܕ ܠܗ ܡܦܩ̈ܬܗ. ܬܘܒ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܦܘܪܐ ܡܟܫܪ ܠܫܠܡܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܠܘܬ ܪ̈ܘܪܒܢܘܗܝ ܘܬܫܡܫܬܗ ܕܡܠܟܐ: ܗܟܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܡܟܫܪ ܠܝ ܠܘܬ ܬܫܡܫܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܝ. *ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܦܘܪܐ ܬܘܒ ܐܘ ܒܪܘܢܐ ܡܟܫܪ ܠܫܠܡܘܬܗ *C f. 233 v. ܕܡܠܟܐ ܠܘܬ ܗ̇ܘ ܕܫܬܠܘܢ[4] ܠܗܘܢ ܡܘܗ̈ܒܬܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܢܡܘܣܐ ܡܟܫܪ ܠܝ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܝ. ܘܝܗܒ ܠܝ ܗܠܝܢ ܡܘܗ̈ܒܬܐ: ܫܘܒܩܢܐ ܕܚܛܗ̈ܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܐܬܝ̈ܠܢ. *ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܦܘܪܐ ܐܘ ܒܪܘܢܐ ܡܟܫܪ *B p. 404. ܠܫܠܡܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܠܘܬ *ܡܪܒܐ ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܠܡܘܒܠ *A f. 11 v. ܒܠܒܒ̈ܐ: ܗܟܢܐ[5] ܘܢܡܘܣܐ ܡܟܫܪ ܠܝ ܠܘܬ ܡܪܒܐ ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܒܗ ܫܦܝܐ ܒܠܒܒ̈ܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܐܠܐ ܘܐܦ ܡܕܝܫܐ ܡܢܝ ܢܒܘܟܕ ܕܡܪܘܟ ܒܢ̈ܝ ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܘܗܝ ܦܩܕ ܠܗܠܝܢ: ܐܡܪ ܠܗܝ ܗܟܢܐ: ܡܟܐ ܕܫܡܥܬ ܐܢܬ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܒܣܘܪܐ ܫܦܝܪ ܠܗ ܘܥܠܝܠܐܝܬ ܡܛܠ ܠܒܢܬ ܝܘܒܠܐ ܗ̇ܘ ܕܠܝܠܘܬܐ. ܕܡܠܐ ܗܘ ܗܢܐ ܕܒܗ ܫܦܝܪܐ ܐܝܟܢ ܒܗܘܢ. ܟܠ ܕܠܡܘܒܠܗ ܠܢܩ̈ܦܐ ܡܟܫܪ ܠܬܠܡ̈ܝܕܘ. ܘܠܐ ܗܘ ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܫܬܕܪܝܢ ܒܕܡܘܬ ܫܠܝܚܐ ܠܬܠܡ̈ܝܕܘ ܠܡܘܒܠ ܫܠܡܗ ܕܐܟܠܡܪܓܐ. ܒܗ ܡܬܦܠܓܝܢ ܫܟܝܪ̈ܐ ܒܡܫܟܢܐ ܡܢ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ. ܒܟܘܪ̈ܐ ܒܡܪܝܐ ܕܡܪ̈ܒܢ ܫܘܒܚܐ[6] ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܒܟܠ ܢܡܘܣܐ

---

[1] A ܢܡܪܘܕ — [2] A B ܐܡܦܘܠܐ — [3] A B ܢܦܫ — [4] A B ~~ܫܬܠ~~ — [5] A B ܗܘܒܠܐ
[6] A B ܫܘܒܚܗ

ܘܥܠ ܗܕܝܢ ܐܡܿܪ ܬܘܒ ܗܘ̇ ܫܠܝܚܐ: ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ ܢܦܩ
ܐܝܟܐ. ˹ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܐܡܪܘܢ˺[1] ܠܗ: ܕܗܠܝܢ ˹ܠܡܟܢܐ ܠܐ
ܐܕܪܟܬ˺[2]: ܘܡܛܠ ܕܐܦ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܝܢ ܠܟܠ ܪ̈ܕܝܬ
ܘܐܬܝܬ ܠܘܬܢ. ܟܠ ܗ̇ܘ ܒܡܫܝܚܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܚܙ. ܢ̈ܘܕ
ܠܥܡܡ̈ܐ ܠܐܪ̈ܡܝܐ ܘܠܬܫܒܚܬܐ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܕܠܥܠ:
ܠܡܟܦ̈ܢܐ ܬܫܒܚܐ ܕܠܬܚܬ.܀

ܘܡܠ̈ܝܐ ܬܠܬܐ ܡܕ̈ܡܝܐ ܕܥܠ ܦܓܪܐ ܐܡ̈ܪܘ ܐܟܐ
ܕܝܠܐ ܘܡܠܐ ܕܡܬܠܒܫܐ ܘܪܘܚܐ ܕܡܩܘܫ. ܘܡܒܝܢܘܬܐ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܐܟܐ *ܕܡܬܠܒܫܐ ܘܡܠܐ ܕܡܐܢܝܗ *A f. 10 v.
ܡܬܠܒܫܢܘܬܐ ܘܪܘܚܐ ܕܡܬܒ̇ܥܠܐ. ܘܡܒܝܢܘܬܐ ܕܬܠܬ
ܐܟܐ ܕܝܠܐ. ܘܡܠܐ ܕܡܢܗ ܡܬܠܒܫܢܘܬܐ *ܘܪܘܚܐ *C f. 233 r.
ܕܥܒܕ. ܘܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܪ̈ܐܙܐ ܐܫܬܡܠܝܘ ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܫܠܝܚܘܬܐ *ܘܡܠܦܢܘܬܐ. ܘܒܗ̇ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܢ: *B p. 403.
ܡܪܝܐ ܚܕ ܗ̣ܘ. ܘܡܒܪܟܝܢ ܐܠܗܐ ܐܠܗܢ: ܘܡܒܪܟܝܢ
ܐܠܗܐ. ܘܒܗ̇ ܕܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ. ܘܒܗ̇ ܕܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܢܐܬܐ ܘܫܠܡܗ ܕܒܠܝܐ ܢܐܓܢ ܒܠܒܘ. ܒܠܝܐ
ܐܒܐ. ܘܫܠܡܗ ܒܪܐ. ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܗܐ ˹ܬܘܫܒܚܐ
ܬܠܝܬܝܐ˺[3]. ܠܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܠ̈ܝܐ ܕܥܠ ܪ̈ܐܙܐ ܐܦ
ܡܟܣ̈ܝܐ ܒܡܘܕܝܢܘܬܗܘܢ ˹ܒܪ ܠܐ ܢܒܥܝܢ˺[4] ܦܪܘܫܘ. ܘܬܘܒ
ܬܘ̈ܕܝܬܐ ܘܡܟܣ̈ܝܐ ܘܡܘܕܝܢܐ. ˹ܘܡܘܕܝܢܐ ܕܝܢ˺[5] ܡܒܪ̈ܟܝܢ
ܥܠ ܐܠܗܘܬܗ ܕܝܢ ܠܟܠ ܐܝܬܘܗܝ. ܬ̈ܘܕܝܬܐ ܕܝܢ ܒܗ̇
ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܒܪܗܡ ܕܐܠܗܐ. ܘܪܚܡܗ ܕܐܝܣܪܐܝܠ.
ܡܟܣ̈ܝܐ ܬܘܒ ܡܛܠ ܕܝܢ ܒܢܝܢܐ ܣܓܝܐܐ ܕܠܝܬ ܗܟܢ
ܕܝܢ ܣܓܝܐܘܬܐ ܐܬܟܢܫ. ܘܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܬܦܫܩܝܢ
ܠܡܠ̈ܝܐ ܬܠܬܐ ܕܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ.

ܡܛܠ ܢܦܫܐ.܀ ܘܕܝܢ ܡܕܡ ܕܢܚܘܠ ܠܬܐܘܕܘܪܘܣ
ܕܒܡܘܪ̈ܟܐ ܣܡܝܟܝܢ: ܘܗܘ ܕܢܣܒܠ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܡܫ
ܒܒܢ ܦܠܓ̈ܬܐ *ܕܒܠܒܝ. ܘܥܠ ܪ̈ܐܙܘܗܝ. ܡܬܠܡܫ ܠܒܪ *A f. 11 r.
ܢܦܫܐ ܒܥܘܪ, ܠܘܬܐ ܘܡܫܬܡܫܬܐ: ܡܛܠ ܕܢܓܒܫ

---

[1] C D ܐܝܟܢ ܕܠܐܡܪܘܢ — [2] A ܒܥܓܠ ܐܕܪܟܬ; B in margine ܒܥܓܠ ܠܐ ܐܕܪܟܬ; D ܒܥܓܠ ܐܕܪܟܬ — [3] A B ܡܫܒ̈ܚܐ ܠܐܠܗܐ — [4] A om. — [5] C D om.

ܘܪܕܡ. ܘܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܥܪܒܐ ܕܐܒܗܘܬܗܘܢ ܕܒܢܝܐ ܒܒܝܐ ܟܬܒ ܒܗܢܐ ܠܐ ܙܕܩ ܠܡܫܐܠܐ ܕܢܦܢܐ. ܡܛܠ ܕܒܠܗܘܢ ܐܠܗܝ̈ܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܡܢܗ ܕܩܘܪܒܐ *ܢܫܩ̈ܢ ܀ *B. p. 402.
ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܒܚܝܠܐ ܢܦܩܢ ܡܢ ܡܬܒܪ̈ܝܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ¹ ܢܦܩܘܢ ܕܟܠ ܩܘܪܒܐ ܘܫܘܠ̈ܡܐ ܕܒܗ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܡܬܓܡܠܐ ܠܗ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܒܬܪ̈ܒܐ. ܘܥܠ ܙܠܝ̈ܩܐ ܘܡܦܢܝܢ ܒܢܘܗܪܐ² ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܬܦܪܢܣܝܢ ܕܢܒܝ̈ܐ ܠܩܘܪܒܐ. ܘܗܟܢܐ ܠܗܠܝܢ ܀

ܩܦܠܐܘܢ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܚܘܐ *ܥܠ³ ܙܠܝ̈ܩܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܥܠ ܐ̈ܪܙܐ ܘܒܡܫܡܫܘܬܗܘܢ ܘܪ̈ܘܚܢܝܘܬܐ ܕܡܚܒܠܐ ܒܗܘܢ ܀

*C f. 232 v.

ܢܐܬܐ ܬܘܒ ܒܗ ܒܡܫܚܐ ܘܢܟܪܡ ܥܠ ܐܣ̈ܝܘܬܐ. ܙܠܝ̈ܩܐ ܢܗܪܝܢ ܕܥܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.. ܚܢ. ܐܝܟ ܕܐܠܦ ܠܢ ܡܢ ܠܥܠ ܡܪܢ، ܢܒܘܥ ܕܐܘܪܗ، ܘܐܦ ܡܠܝܟܝܘܣ ܬܠܡܝܕܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܣܦ̈ܠܐܬܐ ܐܡܪ ܡܛܠܠܬܗܘܢ: ܟܕ ܢܦܠ ܕܬܫܒܚܐ ܐܝܟ ܠܦܬ̈ܩܐ ܕܠܥܠ. ܘܬܫܒܚܐ ܬܘܒ ܠܦܬ̈ܩܐ ܕܠܬܚܬ. ܗܟܘܬ ܒܡܫܡܫܘܬܐ ܕܙܠܝ̈ܩܐ ܚܢ. *ܐܝܟ ܕܩܕܝܫܐ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܡܪ ܡܢ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ⌈ܕܡܫܡܫܘܬܐ ܠܫܡܝܢܐ ܕܦܘܠܘܣ⁴. ܗܘ ܓܝܪ ܥܠܝܐ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܬܫ̈ܒܚܬܐ ܐܝܬ ܒܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܚ̈ܝܘܬܐ. ܘܢܬܒ ܠܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܬܠܡܝܕܗ. ܘܢܦܩܘ ܠܗ ܕܢܟܬܒ ܐܢܬ. ܘܗܘ ܬܘܒ ܥܒܕ ܠܡ̈ܠܐ ܕܠܐ ܡܬܡ̈ܠܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܡܫܬܘ̈ܕܥܢ ܥܠ ܢܗܝܪܘܬܐ ܡܬܘܡܝܬܐ ܕܒܪܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܘܠܐ ܐܫܟܚ ܕܒܐܘܪ̈ܚܝܢ ܕܒܣܪܐ. ܐܘ ܒܗܝ ܕܒܠܫܢܐ ܢܐܡܪ ܐܢܬ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܐܝܢܐ ܕܢܗܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܕܡܢ ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܬܝܕܥ ܒܗܘܕܝܢܗ ܗ̇ܘܐ ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܠܬܚܬ: ܗܟܢܐ ܢܗܝܪܘܬܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܡܬܒܪܝܐ⁵ ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܠܥܠ ܕܠܐ ܚܒܒ ܒܐܝ̈ܕܝܐ.

*A f. 10 r.

---

[1] A B add. ܡܢܗ — [2] A B add. ܦܝ — [3] A B ܕܠܠ — [4] A B ܘܫܡܫܘܬܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ — [5] A B ܡܬܒܪܝܐ

ܕܐܦ ܗܘ̣ ܒܪܐ ܚܘܝ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܚܕ ܐܒܘܗܝ ܘܒ̈ܢܝܢ
ܘܫܪܟܐ. ܒܗ̇ ܒܕܡܘܬܐ *ܘܟܠ ܒܫܡܐ ܚܕ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܗܘ̈ܝܢ *D f. 3.
ܚܕ ܗܘ̈ܝܢ. ܘܟܝܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܒܬܪ ܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܚܐ ܚܕ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܚܕ ܦܐܝܢ ܢܣܒܪ ܠܠܫܡܗܐ ܗܢܐ:
ܫܟܝܚܝܢ ܩܢ̈ܘܡܐ ܬܠܬܐ. ܗܟܘܬ ܘܟܠ ܒܫܡܐ ܩܢ̈ܘܡܐ
ܬܠܬܐ. *ܘܟܝܢܬܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܡܪܬܝ، ܕܦܪ̈ܝܫܝܢ ܠܫܡܗܐ *A f. 9 r.
ܘܪ̈ܫܡܝܢ ܒܫܡܐ: ܒܬܪ ܫܘܠܡܐ ܕܩܘܪܒܐ܀ ܩܢ̈ܘܡܐ *ܕܟܠ *C f. 232 r.
ܚܕܕܐ. ܘܟܝܢܬܐ ܡܕܡܝܢܬܐ: ܐܡܪܬܝ، ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܚܘܒܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ[1]. ܘܟܝܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ: ܐܡܪܬܝ، ܕܡܫܬܟܠܝܢ
ܠܩܘܪܒܐ ܘܡܬܚܠܦܝܢ ܕܢܦܫܐ: ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܘܬ ܚܕܕܐ:
ܢܗܘܘܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ، ܕܐܠܗܐ ܪܒܐ ܘܦܪܘܩܐ ܘܫܪܟܐ.
ܘܟܝܢܬܐ ܕܬܠܬ. ܗܟܐ ܕܫܠܡܝܢ ܠܟܠܗ ܩܘܪܒܐ ⌈ܐܚܪ̈ܢܝܢ[2]
ܠܘܬ ܚܕܕܐ: ܬܗܘܐ ܠܡܫܘܬܦܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ
ܘܫܪܟܐ. ܗ̇ܝ ܓܝܪ ܕܠܒܫ ܐܢܫ ܕܚܕ ܫܟܝܚܝܢ ܩܢ̈ܘܡܐ
ܥܠ ܚܕܕܐ ܢܚܕܘܢ ܐܦ ܥܠ ܬ̈ܐܪܐ: ܗܕܐ ܗ̤ܝ
ܥܠܬܐ. ܚܕ ܓܝܪ ܦܫܝܛ ܒܗܢܐ ܕܒܟܠ ܚܕܐ ܘܟܝܢܬܐ
ܕܚܕ ܩܢ̈ܘܡܐ ܥܠ ܚܕܕܐ: ܡܕܡܐܝܬ ܥܠ ܦܪܨܘܦܗ
ܢܚܕ ܘܒܬܪ ܡܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܗ ܡܕܒܚܐ ܠܦܬܘܪܐ.
ܘܩܪܒ ܠܗܘܢ ܕܒܗ ܠܚܡܐ. ܘܡܚܕܐ ܠܗܘܢ ܕܒܗ
ܬܚܡܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܢܬܦܩܐ ܠܘܬ ܚܕܕܐ ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ
ܘܢܚܕ ܬܠܬܐ ܩܢ̈ܘܡܐ. ܠܐ ܢܣܒܪܐ ܐܫܬܒܩܘ ܕܩܢܘܡܐ
ܗ̇ܘ ܕܠܘܩܒܠ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܥܠ ܬ̈ܐܪܐ
ܡܬܚܒܒ. ܬܘܒ ܗܘܝܬ ܢܚܕ ܕܐܢ ܐܝܬ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܡܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܠܒܪܐ ܘܗܡ ܕܢܚܕܐ[3] ܩܢ̈ܘܡܐ ܥܠܝܗܘܢ. ܐܢ
ܕܝܢ ܠܝܬ. ܒܦܢܝܬܐ ܗ̇ܝ ܕܡܫܬܚܠܦܝܢ ܢܚܕ ܩܢ̈ܘܡܐ܀
ܬܘܒ ⌈ܗܘܝܬ ܢܚܕ[4] ܡܢܘ̈ܬܐ ⌈ܐܝܠܝܢ[5] ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ:
*ܐܢ ܠܝܬ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܝܬ ܐܢܫ ܠܡܗܘܐ ܕܢܐܡܪ ܐܝܟ. *A f. 9 v.
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܒܬܢܝܬܐ ܕܐܡܪ ܚܕܕܐ ܚܕ ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܫ
ܒܬܪ ܡܫ″. ܐܝܟ ⌈ܗܘ̇[6] ܕܐܬܬܚܕܘܢ ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܘܫܪܟܐ

---

[1] A B add. ܘܡܫܒܚܐ — [2] A B om. — [3] B ܘܢܚܕܝܢ — [4] A B om. — [5] A B om. — [6] A B om.

ܘܡܝ̈ܬܘܬܐ. ܘܟܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܕܐܬܕܒܪ ܡܪܢܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܕܒܪܝܢ ܘܠܗ̇ܘܢ ܕܠܐ ܐܬܕܒܪܝܢ. ܪܫܐ ܕܝܢ
ܕܛܘܟܣܐ ܕܡܬܒܪ̈ܢܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܟܕ ܐܡܪܝܢ: ܬܘܒ
ܡܦܪܫܝܢ ܠܢ ܠܗ̇ ܟܕ ܠܗ̇ ܠܟܢܘܫܬܐ ⸢ܗܕܐ[1] ܕܫܒܠܬܐ
ܘܕܠܐ ܕܗܟܐ ܚܠܦܝܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܥܕ̈ܬܐ ܗ̇ܝ
ܕܐܝܬܘܗ̇ ܒܥܕܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܗ̇ܝ ܕܡܢ ܗܟܢܐ ܕܡܦܪܫܐܝܬ
ܗ̇ܝ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ *ܕܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܡܣܪܬ. ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܢ *C f. 231 v.
ܐܠܟܣܢܕܪ̈ܝܐ ܐܚܪܢܐܝܬ ܡܦܪܫܝܢ. ܟܕ ܡܩܕܡܐܝܬ
ܛܘܟܣܐ ܗܘ ܕܡܬܒܪ̈ܢܘܬܐ ܐܘܟܝܬ ܕܡܬܕܒܪܢܘܬܐ
ܡܫܟܠܠܝܢ. ܘܡܫܪܝܐ ܒܬܪ ܗܢܐ ܛܘܟܣܐ ܗܘ ܕܩܘܪܒܐ
ܩܕܝܫܐ܀ ܐܝܬ ܬܘܒ ܚܘܠܦܐ. ܕܠܘܬܢ ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܫܘܠܡܐ ܕܛܘܟܣܐ ܗܘ ܕܡܬܒܪ̈ܢܘܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܐܝܟܢܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܗ̣ܘܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܘܡܟܬܪ ܠܕܪ̈ܕܪܝܢ ܘܠܥܠܡܝܢ
ܥܠܡ̈ܐ ܕܥܠܡ̈ܐ ܐܡܝܢ. ܟܐܠܟܣܢܕܪ̈ܝܐ ܗ̣ܘ ܗܟܢܐ
ܡܫܬܠܡ ܠܗ̇ ܠܨܠܘܬܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܫܪ″. ܘܗܟܢܐ
ܒܬܪܝܢ ܐܡܪ ܐܡܝܢ ܠܚܘܕ܀ ܐܝܬ ܬܘܒ ܡܚܘܠܦܐ
ܐܚܪܢܐ *ܒܥܕ̈ܬܐ ܡܠܟܝ̈ܬܐ. ܚܠܦ ܗ̇ܝ ܕܚܕ ܐܒܐ *A f. 8 v,
ܩܕ″. ܚܕ ܒܪܐ ܩܕܝܫܐ ܘܫܪܟܐ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܡܪܝܢ: ܚܕ
ܩܕܝܫܐ. ܚܕ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܐܒܐ ܐܡܝܢ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܦ ܟܠ ܙܠܝ̈ܩܐ ܒܡܦܩܬ ܕܗܟܢܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ. ܐܣܬܟܠ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ. ܬܠܬ
ܘܡܢ̈ܘܬܐ ܐܫܟܚܘ ܠܝ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܚܕ ܙܠܝ̈ܩܐ ܟܠ
ܪ̈ܐܙܐ. ܘܬܠܬ[2] ܟܠ ܗܟܢܐ[3]. ܘܬܠܬܐ ܙܠܝ̈ܩܐ *ܒܟܠ *B p. 401.
ܚܕܐ ܘܒܝܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܙܠܝ̈ܩܐ ܕܟܠ ܦܢ̈ܝܐ
ܬܫܒܚܬܐ. ܘܙܠܝ̈ܩܐ ܕܟܠ ܒܗܢܐ ܬܫܒܚܬܐ. ܘܟܠ ܗܟܢܐ
ܙܠܝ̈ܩܐ ܬܫܒܚܬܐ.[4] ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܒܪ̈ܟܬܐ ܕܙܠܝ̈ܩܐ ܕܟܠ
ܪ̈ܐܙܐ ܗܠܝܢ: ܘܒܝܬܐ ܡܩܕܡܝܢܬܐ ܟܕ ܠܒܢܝܢܝܢ
ܠܦܪܘܫܬܐ ܕܠܚܡܐ ܘܡܚܘܝܢ ܠܐܠܗܐ ܐܒܐ ܐܚܪܢܐ

---

[1] A B om. — [2] C D ܬܠܬܐ — [3] A B add. ܘܬܠܬ ܥܠ ܦܢܝܐ — [4] A B add. ܘܡܢܗܘܢ ܥܠ ܦܪܨܘܦܐ ܘܥܠ ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܠܚܕܐ

⌜ܘܗܟܢܐ¹ ܡܫܠܡ ܠܣܘܪܝܐ. ܘܒܬܪ ܫܘܠܡܐ ܕܣܘܪܝܐ
ܘܠܒܣܣܐ ܗܢܐ: ܝܗܒ ܫܠܡܐ ܠܥܡܐ ܘܢܫܩ ܠܗܘܢ
ܒܥܠܡܐ. ܘܡܚܕܐ ܦܩܕ ܘܪܫܡ ܠܗܘܢ ܠܐܓܪ̈ܬܐ ܘܦܠܛ
ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܫܒܚ″ ܐܡܪ ܠܩܐܬܘܠܝܩܘ. ܘܒܬܪܟܢ ܐܡܪ̈ܝܢ
ܓܠܝܬܐ ܕܐܡܪܘܢ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܐܫܠܡܘ ܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܕܡܒܪܟ ܥܠ ܟܗܢܐ ܫܠܡܐ ܠܥܡܐ. ܘܥܒܕ ܓܠܝܬܐ
ܕܡܢܝܢ ܐܒܕܐ ܘܒܬܪ ܗܕܐ ܦܩܕܘ ܕܫܘܒܚܬܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ² ܢܦܩ ܠܥܡܐ *ܘܫܬܡܫ ܐܝܟ ܬܠܬ ܕܒܢܝܢ *C f. 231 r.
ܒܥܠܡܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܬܗܘܐ ܫܘܒܚܬܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܘܫܪܟܐ. ܘܢܦܩܘܢ³ ܕܐܦ ܒܡܢ ܪܘܚܐ *ܕܠܗ. ܒܬܪ ܗܠܝܢ *A f. 7 v.
ܐܫܠܡܘ ܗܘܕܥ ܠܗ ܠܟܗܢܐ ܕܢܦܩܘܕ ܠܥܡܐ ܘܢܗܘܪ
ܘܢܐܡܪ: ܕܡܘܕ̈ܝܢܐ ܗܠܝܢ ܕܦܓܪܐ *ܘܕܡܐ ܠܡܫܝܚܐ *B p. 400.
ܘܕܒ̈ܢܐ ܒܬܘܕܝܬܢ. ܘܠܗ ܠܫܘܒܚ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܡܕ̈ܝܫܐ. ܘܟܕ ܗܕܐ ܚܣܘܕ ܘܦܩܕܐ. ܢܦܠܘ ܠܐܪ̈ܥܐ
ܟܠܠ ܘܫܘܝܐ ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܘܡܚܕܐ ܒܥܡܐ ܢܦܩܘܢ ܘܐܡܪܘܢ: ܚܕ ܐܒܐ ܐܝܟܐ ܡܕ̈ܝܫܐ
ܘܫܪ″. ܘܗܟܢܐ ܢܬܬܦܩܘܢ ܒܐܬ̈ܪܐ. ܘܒܬܪ ܢܦܩܘܬܐ
ܦܩܕܘ ܕܬܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܣܘܟܠ ܠܫܘܒܚܬܐ ܥܠ ܗ̇ܘ,
ܕܐܫܬܠܡܘ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡ̇ܐ. ܘܕܬܗܘܐ ܬܘܒ
ܓܠܝܬܐ ܕܡܢܝܢ ܐܒܕܐ ܘܕܢܫܝܐ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ
ܕܢܐܬܘܢ ܒܫܡܝܐ ܀ ܗܕܐ ܗܝ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܕܩܕܝܫܬ ܕܝܢ
ܐܒܗ̈ܬܐ: ܘܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܀

ܘܗܘ ܕܢܐܡܪ ܠܝ ܟܠ ܫܘܠܡ̈ܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܬܪܝܢ
ܠܟܗ̈ܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ
ܕܣܘܪܝܐ. ܚܕ ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܣܘܪܝܐ ܘܟܗܢܐ ܫܠܡܐ ܕܠܗܘܢ
ܕܐܪ̈ܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܗ̇ܘ ܕܒܬܠܒܘܕܘܬܐ. ܘܐܝܠܝܢ
ܕܒܡܕܢܚ ܒܠܒܘܬܐ ܘܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܢܝ̈ܫܐ⁴ ܐܒܗܐ
ܕܢܚ ܕܡܘܕܝܢ ܗܢܝܐ ܐܦ ܗܢܘܢ ܟܗܢܝܢ. ܕܡܕܒܪܢܘܬ
ܕܡܘܕܝܢ *ܘܡܚܕܐ ܟܗܢܝܢ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܬܐ. ܟܕ ܐܝܬ *A f. 8 r.
ܐܢ̈ܫܝܢ ܕܡܟܗܢܝܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ. ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܒܪ̈ܘܬܐ

---

[1] CD ܘܗܕܐ — [2] AB add. ܘܡܫܒܚܬܐ — [3] A add. ܗܘܘ — [4] C ܬ̈ܫܥܐ

ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪܟܢ ܦܫܛܘ ܠܗܕܐ ܕܘܒܠܬܐ. ܘܕܢܘ
ܕܢܐܡܪܘܢ ܒܟܢ ܓܠܝܢܐ: ܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ.
ܦܠܚܘܬܐ ܕܚܣܝܪܐ ܒܪܐ. ܘܫܦܠܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܬܗܘܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ. ܘܠܦ ܚܕ ܓܠܝܢܐ ܕܢܒܥܐ ܒܗܢܐ
ܬܠܬܐ ܒܠ ܒܢܝܐ܀ ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ̈ܝܐ[1] ܚܠܦ
ܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܡܪ̈ܢܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ *ܡܕܡ ܫܘܪܝܐ *A f. 6 v.
ܕܡܘܪܒܐ. ܘܒܬܪ ܗܕܐ ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܠܒܢܝܐ: ܠܟܠ
ܢܗܘܘܢ ܠܒܗ̈ܬܘܢ: ܘܡܒܟܐ ܢܦܩܐ ܠܗ: ܕܠܒܗ̈ܬܢ ܠܘܬ
ܡܪܝܐ ܐܬܚܙܝܘܢ ܠܝ. ܘܬܘܒ ܢܣܟܐ ܠܘܬܗܘܢ: ܢܘܪܐ[2]
*ܠܡܪܝܐ. ܘܗܢܘܢ ܢܦܩܘܢ ܠܗ: ܕܫܘܐ ܘܙܕܩ ܡܚܕܩ *B p. 399.
ܕܐܡܪܬ. ܘܟܕ ܒܢܝ ܗܠܝܢ ܬܠܬ ܕܐܬܐܡܪ̈ܝ. ܗ̇ܝ ܐܡܪ
ܐܝܟܐ *ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܠܝܚܐ ܘܫܠܡ ܐܢܘܢ[3] ܒܓܠܝܢܐ *C f. 230 v.
ܘܦܩܕ ܠܗ ܗ̣ܘ ܠܫܡܫܘܬܐ. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܦܩܕ ܠܗܘܢ ܘܫܠܡܘ ܠܗ ܘܦܪܩܘ ܠܦܣܩܗ.
ܗܘܘ ܒܗ ܘܗ̣ܘ ܒܗܘܢ: ܚܕ ܠܒܘܫܐ ܕܒܫܝܢܐ.
ܘܫܪܐ ܬܪܥܝܬܐ. ܗܢܝܢ ܡܬܦܢܝܬܐ ܒܗܢܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ.
ܘܒܝܢ ܡ̈ܠܐ ܕܫܠܝܚܘ″ ܘܦܣܩܘܗ ܕܝܠܗ ܕܒܒܢܐ ܒܒ̇ܪ ܠܗ
ܠܫܘܪܝܐ ܕܡܠܟ̈ܘܗܝ, ܕܝܠܗ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܗ̇ܘ ܕܝܠܗ
ܡܬܦܪܢܣܐ ܕܒܢܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܒܢܐ ܕܚܣܝܪܐ ܚܠܦ
ܢܣܩܘ ܢܦܫ̈ܬܐ ܕܡܗܝܡܢ̈ܐ. ܡܛܠ[4] ܕܫܘܐܝܬ ܒܗܢܐ
ܘܒܗܢܐ ܙܕܩܘ ܕܢܘܕܘܢ ܠܡܪܝܐ. ܘܐܡܪܘ ܕܫܘܐ ܘܙܕܩ
ܕܬܗܘܐ ܗܕܐ: ܒܫܝܢܐ *ܒܫܪܪܐ ܒܓܠܘܬܗ ܗܒܘܬ ܒܗܢܐ *A f. 7 r.
ܒܪ ܐܢܫ. ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܫܘܝܐ ܘܪܘܡܐ ܕܢܫܒܚܘܢܝ. ܘܟܕ
ܡܬܒܥܐ ܒܡܠ̈ܐ ܕܒܘܪ̈ܟܬܐ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܦܠܚܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܡܛܠ ܒܪ̈ܢܫܐ. ܘܒܪ̈ܢܫܘܬܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܦܘܪܩܢܗ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܡܛܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܦܓܪ
ܢܠܦܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܢܫܐ ܒܒܘܡܪ ܢܠܦܝܢ. ܗܕܐ ܠܒܪ
ܐܬܘܗܝ, ܟܠܗ ܦܘܪܩܢܐ ܕܬܒܥܐ ܘܐܡܪ ܠܗܠܝܢ ܕܡܒܪ
ܡܫܝܚܐ ܢܠܦܝܢ. ܒܪ ܡܬܒܥܐ ܐܦ ܡܛܠ ܡܓܠܝܢܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܚܒܪ ܐܦ ܡܬܡܕܒܪܢܘܬܐ

---

[1] AB ܐܠܟܣܢܕܪ̈ܝܐ — [2] AB ܢܘܗܪܐ — [3] D ܗܢܘܢ — [4] AB ܘܡܛܠ

ܚܕܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܚܠܬܐ ܚܦܝܛܬܐ ܐܚܪܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܚܘܒܐ ܠܗܠܝܢ ܕܝܠܢ ܘܠܐܠܗܝ̈ܗܘܢ ܢܦܪ̈ܥܘܢ ܐܢܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܡܠܟܐ ܕܝܘܢ ܕܒܙܐ ܗܝܟܠܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. *ܘܕܒ̈ܚܐ ܢܡܘܣܝܐ ܒܛܠ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܘܠܝܐܢܘܣ ܚܘܒܐ ܠܐܠܗ̈ܘܗܝ ܨܠܘ̈ܬܐ ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ ܦܠܚ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܝܠܢ. ܘܐܝܟ ܪ̈ܡܫܝܬܐ ܕܒܥܕܬܐ[1] ܐܬܩܢ ܠܦܬܟܪ̈ܘܗܝ. ܘܐܦ ܩܘܕܫ ܟܘܡܪ̈ܝܢ ܒܢܝܢ. ܬܠܬ ܨܠܘ̈ܬܐ ܠܝܘܡ ܡܬܐܡܪ̈ܢ ܗܘ̈ܝ ܚܠܦܘܗܝ. ܘܐܦ ܨܠܘ̈ܬܐ ܕܒܪ̈ܘܦܝܠܝܐܘܣ ܚܕܐ ܚܕܐ ܐܬܝܗܝܢ ܗܘ̈ܝ ⌉ܘܒܫܘܩ ܐܝܟܐ ܘܡܫܬܘܐ ܐܘ ܒܝܬ *ܟܢܘܫܬܐ ܡܬܐܡܪ̈ܢ ܗܘ̈ܝ ܚܠܦܘܗܝ[2]. ܘܟܬܒ ܡܢ ܦܬܘ ܐܢܝܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ⁝

*B p. 398.
*C f. 230 r.

ܐܡܪ ܬܘܒ[3] ܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ ܒܐܓܪܬܐ ܕܒܢ ܠܒܠ ܕܠܘܬ ܬܐܘܡܐ ܩܫܝܫܐ:

ܘܟܬܒ ܠܡ ܕܐܬܟܬܒܬ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܐܬܬܕܝܫܬ ܕܐܦ ܗܝ ܬܬܬܩܦ ܒܡܠܘܫܐ ܕܩܘܪܒܐ: ܘܬܬܩܪܐ ܒܗ ܢܦ̈ܫܬܐ ܘܠܒ̈ܘܬܐ ܘܦܓܪ̈ܐ ܒܪ ܩܠܐ. ܘܟܬܒ ܗܕܐ ܢܘܩܡ ܨܠܘ̈ܬܐ ܕܡܗܝܡ̈ܢܐ *ܒܪ ܐܚܪܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܬܠܬ. ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܒܪ ܐܬܬܩܝܡܘ ܠܨܦܪܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ܡܕܡ ܡܕܡ ܒܒܥܕܬܐ. ܠܗܠܝܢ ܬܠܬ ܨܠܘ̈ܬܐ ܕܡܗܝܡ̈ܢܐ ܒܨܦܪܐ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ ܡܛܠ ܫܐܠܬ ܫܠܡܐ ܪ̈ܡܫܝܬܐ. ܘܐܚܪܬܐ ܕܦܠܓ ܐܝܡܡܐ. ܘܗܝ ܬܠܝܬܝܬܐ ܕܒܬܪܗ ܚܠܝܡ ܠܦܬܘܪܐ. ܘܡܬܩܪܝܢ ܒܢܝ ܗܕܐ ܕܬܪ̈ܬܐ ܕܫܒܥܐ ܗܢܝܢ ܡܬܦܬܚܝܢ. ܘܡܢܝܢܐ ܦܐܪ ܡܫܒܚܢܐ ܒܪ ܡܢܗܪ ܕܢܦܩܘܢ ܫܦܝܪ ܒܫܒܬܐ ܕܠܝܠܝܐ. ܒܪ ܡܢܘܕܒ ܒܗܕܐ: ⌉ܕܗܘܐ ܒܬܪ[4] ܒܥܕܢܐ ܕܢܓܗܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܪ̈ܡܫܝܬܐ. ܘܒܪ ܡܒܥܝܡ ܗܘܘ ܠܡܫܒ̈ܚܬܗܘܢ. ܡܬܦܢܝܐ ܗܘܐ ܒܗܢܐ ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܠܡܐ ܒܪ ܐܡܪ: ܫܠܡܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܘܟܕ ܟܠܗܘܢ ܪܘܫܡܐ ܕܨܠܝܒܐ. ܘܡܦܩܝܢ[5] ܠܗ ܠܗܘܢ. ܘܒܗ ܪܘܫܡܐ ܕܝܠܝ ⁝

*A f. 6 r.

---

[1] A B add. ܘܪ̈ܡܫܝܬܐ — [2] B om. — [3] A B add. ܡܪܝ — [4] A ܗܘܐ ܬܠܡܝܐ — [5] D ܚܬܡܝܢ

ܐܝܟܐ ܢܫܒܘܩ ܠܗ: ܦܝܫ ܕܝܢ ܗܘ ܡܪܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܟ ܐܘ ܡܫܒܩ ܠܟ ܡܢ ܗܘ ܡܠܐ ܕܡܫܬܒܩܬ ܡܢ ܡܪܢ. ܘܟܠ ܗ̇ܝ ܗ̇ܘ ܐܝܬܘܗܝ ܩܘܪܒܐ ܒܒܝܪܬܐ ܘܡܕܒܪܢܐ. ܘܗܠܝܢ ܬܢܝ ܢܩܘ̈ܡ ܀

*D f. 2 r. *ܩܦܠܐܘܢ ܬܠܬܬܐ.** ܒܪܝܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܬܠܬܬܐ ܕܗܕܐ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܐܬܪܝܢ ܕܢܦܫܐ ܕܐܝܟܢ ܐܠܦ ܡܕܫܐ ܢܫܡܥ ܐܘܪܗܝܐ: ܥܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ. ܥܒܕ ܓܒܪ ܠܬܐܘܡܐ ܩܫܝܫܐ ܗܘܢ:

ܐܫܬܥܝܘ ܠܝ ܐܚܝ̈ ܠܡ ܡܛܠ ܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ *C f. 229 v. ܕܐ̈ܘܢܝܬܐ ܕܕܒܚܬܐ ܡܠܝܠܬܐ ܘܕܠܐ ܕܡܐ. ܗܢܘ *ܕܝܢ *A f. 5 r. ܡܛܠ ܩܘܪܒܐ *ܐܘ ܒܝܬ ܩܘܪܒܐ: ܗܟܠܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܠܡ ܩܪܝܢܐ ܕܡܠ̈ܬܐ ܩܕܝ̈ܫܬܐ ܕܐܬܬܣܝܡܘ ܒܬܘܡܬܐ ܘܫܪܝܬܐ: ܙܕܩ ܕܢܫܩܘܢ ܠܫ̈ܠܡܬܐ ܬܠܬ. ܠܫܠܡܬܐ ܡܕܡܝܢܬܐ ܥܠ ܫܘܒܩܢܐ. ܟܕ ܟܪܙ ܡܫܡܫܢܐ ܘܦܫܛܐ: ܕܠܘ ܫܘܒܩܢܐ: ܢܒܥܘܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܘ ܩܫܝܫܐ ܟܕ ܡܫܩܠܝܢ ܗܢܘܢ ܐܝܕܐ ܘܢܦܩܝܢ. ܘܒܬܪܝܢ ܬܗܘܐ ܢܝܚܬܐ ܥܠ ܡܬܬܥܗܕ̈ܢܐ. ܘܟܕ ܦܫܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܕܠܘ ܡܬܬܥܗܕ̈ܢܐ. ܘܟܕܪܝܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܐܘ ܩܫܝܫܐ ܗܘ̇ ܕܐܪܬܝ ܐܝܟܢ. ܘܢܦܩܝܢ. ܐܦ ܢܝܚܬܐ ܕܬܠܬ ܥܠ ܬܝ̈ܒܐ ܚܒܝܒܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܦ ܠܗܠܝܢ ܩܪܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܢܦܩܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܒܦܠܓ ܡܢ ܥܕܬܐ. ܐܦ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܒܗܢ ܙܢ ܚܒܝܒܝܢ ܒܡܕܘܢܝܢ: ܟܕ ܡܪ̈ܟܢܝܢ ܐܝܟ ܒܢܝܐ ⌈ܒܬܘܬܐ[1]. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܪܙ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܬܬܚܕܘܢ ܬܪ̈ܥܐ ܕܥܕܬܐ. ܐܠܐ ܒܬܪ ܐܚܪ ܡܫܐܠ ܠܝ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܡܬܬܚܕܝܢ ܗܘܘ ܬܪ̈ܥܐ ܗܝܕܝܢ. ܕܠܘܬܗ ܐܡܪܝܢ: ܕܥܠܬܐ ܕܢܬܬܚܕܘܢ ܬܪ̈ܥܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ *A f. 5 v. ܕܡܢ ܦܘܡܐ ܠܦܘܡܐ ܢܫܬܩܠܢ ܐ̈ܘܢܝܬܐ *ܗܕܐ ܗܝ.

---

[1] A B ܩܕܡܐ ܐܘܟܝ ܚܫܚܐ

*A f. 4 r. ܕܟܠܗܘܢ, ܠܐ ܡܬܓܙܪ *ܚܕ ܡܢ ܪ̈ܐܙܐ ܐܠܗܝ̈ܐ. ܗܘ ܕܚܒܪ ܐܢ ܠܐ ܢܣܒ ܪ̈ܐܙܐ: ܠܐ ܡܬܓܙܪ. ܗܟܢܐ ܘܗܘ ܕܡܬܬܦܪܫ ܒܗܘܢ ܒܪ̈ܐܙܐ ܡܬܓܙܪ ܘܡܫܬܡܠܐ ⁘ ܐܠܐ ܐܝܬ ܬܘܒ ܐܦ ܒܓ̈ܢܣܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܒܝܢܐ. ܙ. ܕܐܘܟܪܣܛܝܐ ܐܘ ܒܝܬ ܬܘܕܝܬܐ. ܚ. ܘܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܡܫܚܐ ܬܘܒ ܕܕܡܫܝܚܘܬܐ ܫܡܐ ܗ̣ܘ ܠܚܘܫܒܢܐ ܘܐܣܘܪܐ. ܘܡܬܦܠܓ ܠܐܪܒ̈ܥܐ ܐܘ ܒܝܬ ܢܝ̈ܪܐ ܗܠܝܢ. ܐ. ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܗܢܝ ܡܬܩܪܝܐ ܗܝ, ܕܒܝܕ ܕܡܐ ܕܒܪ̈ܝܐ ܘܕܬܘܪ̈ܐ ܘܕܫܪ″. ܕܒܗ ܐܬܚܫܒ ܡܕܝ̈ܢܬܐ. ܘܒܠܫܢܗ

*C f. 229 r. ܦܫܪ ܗ̣ܘܐ *ܢܡܘܣܐ. ܒ: ܬܘܒ ܡܬܩܪܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܗܝ, ܕܩܪܒ ܗ̣ܘ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܨܠܝܒܐ. ܕܠܗ̇ ܢܒ̈ܝܐ ܗ̣ܘܬ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܠܠܝܫܘܬܐ. ܓ: ܡܬܐܡܪܐ ܬܘܒ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܦ ܡܛܠܠܐ ܕܡܫ̈ܘܕܐ. ܕ: ܡܬܐܡܪܐ ܬܘܒ ܕܡܫܝܚܘܬܐ[1] ܡܛܠܬܗ ܕܛܠܝܐ ܠܡܫ̈ܚܐ. ܘܡܛܠܠܐ ܕܡܫܝ̈ܚܢܘܬܐ ܒܡ̈ܫܚܐ. ܗ: ܡܬܐܡܪܐ ܬܘܒ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܐܦ ܦܐܪ̈ܐ ܕܦܩܘܕ̈ܬܐ[2] ܕܡܩܪ̈ܒܝܢ ܠܐܠܗܐ. ܗܝ, ܕܐܦ ܠܠܒܐ ܕܒܥܐ ܒܕܝܪܐ. ܘ: ܡܬܐܡܪܐ ܬܘܒ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܘܪܫܠܡܝܐ[3] ܪ̈ܐܙܢܝܬܐ. ܘܐܬܬܐܡܪ ܘܡܬܐܡܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܠܐ ܕܡܐ: ܐܝܟ ܕܠܦܪܘܫܐ ܗܝ, ܢܡܘܣܝܬܐ ܕܒܕܡܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘܬ. ܐܝܟ ܐܡܪܝܢ ܕܠܫܡܝܐ ܫܡܝܢܐ ܒܐܪܥܐ ܘܡܫܘܡܠܝܐ ܐܝܬܘܗܝ, ˥ܦܠܓܗ ܕܒܪܗ

*A f. 4 v. ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ *ܒܪ ܗ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ,[4] ܦܠܓܐ ܕܘܡܠܝܐܗ ܕܡܠܬܐ ܗ̣ܘ ܕܢܣܒ ܡܢ ܡܪܝܡ ܘܗܘܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܒܨܠܝܒܐ ܡܛܠܠܬ ⁘ ܬܘܒ ܐܟܪܙܝܢ ܕܡܫܝܚܡܫܚܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ ܐܬ݂ܐ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܡܬܐܡܪ ܒܡܫܚܐ ܩܕܫܐ ܡܬܩܪܐ. ܘܡܬܬܠܡܫܡܐ ܩܕܫܐ ܠܒܠܝܬܐ: ܐܘ ܒܝܬ ܡܕܒܚܐ. ܘܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܝܟܐ

*B p. 397. *ܡܢܟ ܢܣܘܒ ܐܝܬܘܗܝ, ܕܚܙܐ ܠܡܘܪܒܐ ܕܡܬܐܡܪ ܕܠܗ[5]: ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܘܡܪܐ ܘܫܪ″ ⁘ ܘܒܪ ܐܬܐܡܠ ܕܡܢ

---

[1] A B om. — [2] A B ܩܘܒ̈ܠܐ — [3] A B ܕܐܘܪܫܠܡܝܐ — [4] C om. — [5] A B add. ܕܐܬܠܘܗܝ ܡܪܢ

ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܪܐ ܐܬܚܝܕ ܠܒܣܪܢ ܚܘܝܕܐ ܕܠܐ
ܒܘܠܒܠܐ ܒܡܪܟܒܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܘܒܢܘܪܐ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܠܦܓܝܘܬܢ ܢܫܝܢ. ܟܕ ܐܬܒܣܪ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ
ܫܘܚܠܦܐ ܒܝܕ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ܀
ܡܬܩܪܝܢܐ ܦܪܘܣܬܐ ܐܘ ܒܝܬ ܓܒܒܐ ⌉ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܢ ܐܣܛܘ̈ܟܣܐ¹ ܘܡܬܦܪܫܐ ܠܒܗܘܢܐ
ܘܠܕܒܝܫܬܐ ܪܐܙܢܝܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܪܐ ܡܢ
ܐܠܗܘܬܐ ⌉ܘܢܦܫܐ² ܘܦܓܪܐ ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܡܪܟܒܐ ܘܚܕ
ܟܝܢܐ ܡܒܣܪܐ ܕܠܐ ܒܘܠܒܠܐ ܘܫܘܚܠܦܐ ܐܬܚܙܝ܂
ܘܐܬܦܪܫ ܠܢܘܦܐ ܠܒܣܡܬܐ ܕܒܒܣܪ ܫܠܡ ܦܘܪܩܢ܀
ܐܠܐ ܢܐܬܐ ܠܝ ܬܘܒ ܘܚܝܐ ܕܒܡܒܥܐ ܒܩ̈ܢܝܐ
ܡܫܬܡܗܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܗܕܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ܀
*ܘܐܚ̈ܪܢܝܢ ܕܐܬܬܝܐ ܫܡܗ̈ܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܗܘܡܒܪܐ. ܐ. *A f. 3 v.
ܟܘܢܫܐ. ܒ. ܫܘܬܦܘܬܐ. ܓ. ܩܘܪܒܐ. ܕ. *ܩܘܪܒܢܐ. *C f. 228 v.
ܗ. ܐܪ̈ܙܐ. ܘ. ܓܡܘܪ̈ܬܐ܀ ܘܟܘܢܫܐ ܕܝܢ
ܡܬܩܪܐ: ܡܛܠ ܕܡܟܢܫ ܠܢܫܐ ܦܠܝ̈ܓܐ ܕܡܢ ܠܘܬ
ܚܕܝܘܬܐ ܕܚܕ ܐܠܗܐ܀ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܬܘܬܦܝܢ
ܒܦܓܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܗܘܝܢ ܒܗ ܚܕ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܗ̇܂
ܕܡܢ ܕܐܟܠ ܦܓܪܝ ܘܫܬܐ ܕܡܝ: ܘܐܝܟ ܗ̇ ܕܗܕ̈ܡܐ
ܚܢ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܩܘܪܒܐ ܕܝܢ ܡܬܩܪܐ. ܡܛܠ ܕܒܗ
ܐܬܩܪܒܘ ܠܘܬ ܚ̈ܕܕܐ ܓ̈ܢܣܐ ܘܡܪ̈ܚܩܐ. ܘܫܡܝ̈ܢܐ
ܘܐܪ̈ܥܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܒܗ ܗܘ̣ܐ ܠܢ ܩܘܪܒܐ
ܠܬܪ̈ܝܢ: ܠܥܡܐ ܐܚܪܐ ܐܢܐ ܘܠܥܡ̈ܡܐ܀ ܩܘܪܒܢܐ³
ܡܫܬܡܗ. ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܩܘܪܒܢܐ ܒܢܘܦܐ ܠܐܠܗܐ
ܐܒܐ ܚܠܦ ܚܛܗ̈ܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܡܢ ܗ̣ܘ
ܠܗ ܚܠܦܝܢ ܘܡܝܬ״. ܐܦ ܓܝܪ ܒܢܡܘܣܐ ܩܘܪ̈ܒܢܐ
ܡܫܬܡܗܝܢ ܗܘܘ ܕܒܥ̈ܝܪܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܚܠܦ ܚܛܗ̈ܐ
ܡܬܩܪܒܝܢ ܗܘܘ܀ ܐ̈ܪܙܐ ܕܝܢ ܡܬܩܪܝܢ ܡܛܠ
ܕܐܪ̈ܙܢܝܬ ܐܫܠܡ ܐܢܘܢ *ܡܫܝܚܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܂ *B p. 396.
ܒܥܠܝܬܐ܀ ܓܡܘܪ̈ܬܐ ܕܝܢ: ܡܛܠ

---

[1] A B ܘܡܫܚܐ ܡܢ ܐܣܛܘ̈ܟܣܐ ܐܪܒܥܐ — [2] A B ܘܡܢ ܢܦܫܐ — [3] B C add. ܕܝܢ.

ܘܐܫܬܐ ܕܦܪܓܡܛܝܐ ܕܒܝܢ ܐܬܬܩܝܦ܆ ܕܒܣܦܠܐܘܢ ܡܕܒܪܢܐ ܚܠܝܨ ܫܘܕܪܝܢ܀

ܬܘܒ ܠܡ ⌈ܒܗ[1] ܒܪ ܒܗ ܒܪܬܝܐ ܐܠܗܝܐ ܒܪ ܡܬܝܒܪܫܝܢ. ܘܠܡܝܬܒܘܬܐ ܕܪ̈ܐܙܐ ܒܦܝܢ[2]. ܐܬܝܢ ܕܒܬܪ ܐܘܦܠܬܝܐ ܐܘܒܝܫܬ ܢܩܦܘܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܟܠ ܒܟܪܟܐ: ܕܠܬܒܝܪܐ ܡܬܢܦܩܐ[3] ܘܒܥ̈ܬܐ ܕܟܠ ܪ̈ܐܙܐ ܡܕܥ̈ܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܟܐ: ܠܡܢܚܡܬܐ ܢܦܪܒ. ܘܟܐܒܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܠܬܫܘܒܘܬܐ ܕܚܠܝܗܘܢ ܢܪܝܡ. ܘܡܕܡ ܫܘܒܚܐ ܕܒܠܘ ܐܠܗܐ ܢܗܒܡ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܦܪܢܣܘܬܐ ܕܒܝܢ ܠܟܘ ܒܗܝܐ ܒܪ ܡܬܒܣܡܐ ܬܪܒܝܬܐ: ܠܝܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܟܠ ܗܘ ܕܦܠܚܘ ܘܡܗܡ ܠܦܘܬ ܚܝܠܐ ܕܒܝܢ ܠܟܠ ܐܫܬܝܡ ܠܗ. ܢܫܪܐ ܓܝܪ ܡܢ ܠܟܠ ܡܠܝܠ܀

ܡܬܕܪܝܢ ܓܝܪ ܚ̈ܝܠܐ ܡܢ ܦܠ̈ܚܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܒܫܩ̈ܠܬܐ ܕܒܢܝܐ ܐܝܟܢܐ ܕܪ̈ܐܙܘܗܝ ܘܦ̈ܩܘܕܘܗܝ ܕܒܪܐ ܐܘܕܪܟܘ ܡܢ ܐܒܪ̈ܐ ܐܘܒܝܫܬ *ܢܒܥܐ ܒܫܩ̈ܠܬܐ ܡܠܬܠܬܐ܆ ܐܘܒܝܫܬ *C f. 228 r. ܒܒܡܟܐ ܕܒܒܥ̈ܝܐ. ܫܩ̈ܝܠ ܚ̈ܝܠܐ ܒܪ ܡܦ̈ܓܪܐ ܘܪ̈ܗܘܡܐ ܘܫܒܝܢ ܒܪ ܡܫܒܚܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܘܡܬܬܡܟܝܢ *ܠܫܘܡܠܝܐ: *A f. 3 r. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܪ̈ܐܙܘܗܝ ܕܒܪܐ ܒܪ ܦܠ̈ܐܬܐ ܘܕܡܘ̈ܬܐ. ܘܫܘܚܠܦ ܢܒܝ̈ܘܬܐ ܕܙܒ̈ܢ ܙܒ̈ܢ ܫܘܚܠܦ ܗܟܢܐ ܘܠܘܬ ܫܘܡܠܝܐ ܐܬܡܛܝܘ. ܡܬܬܪ̈ܝܢ ܚ̈ܝܠܐ ܘܡܬܬ̈ܬܝܢ ܡܢ ܚܝܠܐ ܠܐܕܪܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܪ̈ܐܙܘܗܝ ܕܒܪܐ ܐܬܝܗܒܘ ܡܢ ܒܒܥܐ: ܘܠܘܬ ܒܒܥ̈ܝܐ ܐܬܝܗܒܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܬܘܒ ܕܣܒܪܬܗ ܕܓܒܪܐܝܠ ܡܢ ܠܥܠ ܠܘܬ ܐܢܫܘܬܢ ܐܬܝܗܒܬ. ܡܬܕܪܝܢ ܚ̈ܝܠܐ ܒܕܘܟܐ ܘܡܬܦ̈ܢܝܢ ܒܪܘܚܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡ̈ܠܐ ܕܡܬ̈ܠܐ ܐܬܪܓܫܝܢ ܒܐܕ̈ܢܝ ܒܪ̈ܢܫܐ ܘܐܬܦܫܩܘ ܪ̈ܐܙܐ[4] ܕܒܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܬܘܒ ܕܣܒܪܬܐ ܐܬܪܒܝܬ ܒܐܕ̈ܢܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܘܡܬܝܠܕܐܝܬ ܐܬܒܣܝܬ ܒܡܬܪܒܝܬܗ܀

ܡܬܪܡ *ܡܬܬܠܝܢ ܚ̈ܝܠܐ ܕܐܬܦܬܚܘ ܘܒܢܘܪܐ ܡܬܐܩ̈ܝܢ. *B p. 395.

---

[1] A B om. — [2] A B ܒܦܝܢ — [3] A ܡܬܚܦܐ — [4] B C ܐܦܣ ܐܪܙܐ

ܟܕܝܢ ܐܘ ܫܘܐ ܠܡܠܬܐ ܒܒܠܝܢ: ܙܠܘܬܐ ܐܡܘܪ
ܠܡܣܠܘܬܢ ܕܠܐ ܐܗܦܟܝܢ *ܠܡܬܠܝܢ ܫܘܫܡܬܐ. ܒܪ * A f. 2 r.
ܡܬܛܦܝܣ ܐܝܬ ܠܡܠܬܐ ܡܪܝܬܐ ܕܦܩܕܐ¹: ܕܝܠܗ
ܠܟܡ ܚܕ ܟܠ ܚܕ ⌐ܐܝܟܢܐ² ܕܬܬܐܣܘܢ. ܘܐܦ ܠܒܪ ܡܢ
ܢܘܗܪܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܡܬܠܐ ܕܐܡܝܪ ܠܐ ܡܬܒܪܢܝܢ.
ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܡܠܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܘܦܫܝܛܘܬܐ ܘܠܐ
ܡܫܡܠܝܬܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܢܣܝܢ ܒܕܘܟܝܢ ܕܘܟ̈ܝܢ ܫܪ̈ܝܪܐ
ܡܘܬܪ̈ܢܐ ܡܣܦܩܝܢ ܒܐܘܠܬܐ³. ܐܘܟܝܬ ܒܦܫܝܛܘܬܐ
ܕܐܬܡܢܝܬ ܡܢܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܬܬܥܬܪܘܢ⁴ ܒܬܪܒܝܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ
ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܘܬܬܒܪ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܚܬܝܡ⁵. ܐܘܟܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ
ܕܐܟܪܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܢܦܠܘ ܡܢܗܘܢ *ܢܩ̈ܝܐ ܠܚܘܒܝܐ * C f. 227 v.
ܕܪܘܚܢܘܬܐ ܕܡܬܬܝܬܐ ܡܢ ܪ̈ܘܡܐܠܝܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܒܝܫ
ܠܪܘܡܐ. ܘܦܬܓܡܘܗܝ ܠܥܡܡܐ ܚܠܝܡܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܝܘ
ܕܒܘܢܐ ܕܠܗܘܢ ܠܐ ܒܣܝܪ. ܘܡܬܘܪܐ ܗܠܝܢܘܣ.
ܐܘܟܝܬ ܢܘܢܐ. ܘܡܬܦܫܩ ܣܦܩܐ⁶. ܫܒܩܘܗܝ ܘܠܒܟܘ
ܠܥܡܡܐ ܕܪ̈ܘܚܢܘܬܐ. ܐܘ ܒܢܝܬ ܪ̈ܘܚܢܝܐ: ܐܠܐ ܐܦ
ܒܡܕܐ ܕܒܢܝܬ ܒܢܫܐ ܡܬܘܪܝܢ ܪ̈ܘܚܢܐ. ܒܪܡ ܒܬ̈ܪܐ
ܡܫܝ̈ܚܐ ܒܥܡܡܐ ܡܪܝܡܐ ܕܢܘܚܡܘܬܐ. ܐܘ ܒܢܝܬ ܢܩ̈ܝܐ
ܡܟܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܡܠܟ̈ܝܐ. ܡܛܠ ܕܫܒܩܘ ܠܬܘܕܝܬܐ
ܕܐܒܗ̈ܬܐ. ܘܢܦܩܘ ܠܬܪܒܝܬܐ ܕܡܐܪܘܡܝܐ ܡܠܟܐ.
⌐ܘܡܠܫ̈ܪܘܢܝܐ ܬܘܒ ܡܬܘܪܝܢ. ܡܛܠ ܬܪܝܢܘܬܐ ܘܬܪܝܢ
ܒܢ̈ܝܐ ܐܝܟ ܢܠܦܢܐ ܚܕܬܐ. ܕܢܒܥ ܒܫܘܒܚܗܘܢ ܐܘ ܒܢܝܬ
ܒܥܡܡܐ ܕܡܠܫܪܘܢܝܐ ܡܒܪܝܬܐ⁷. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܢܩܡ ܠܗ
ܟܠ ܗܢܐ ܫܘܒܪܐ ܐܬܘܗܝ، ܦܐܝܐ ܕܢܫܘܬ ܠܒܝܬܐ.
*ܐܘ ܒܢܝܬ ܢܦ̈ܫܝ ܠܢܘܗܪܐ ܠܗܘܢ ܘܡܬܒܠܠܦܘܢ: ܐܘ ܒܢܝܬ * A f. 2 v.
ܥܡܪܐ ܕܐܬܐ *ܠܟ. ܘܡܕܘ⁸ ܠܥܠܡܝܢ:·: * B p. 394.

ܩܦܠܐܘܢ. ܐܘܟܝܬ ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܗܕܐ ܡܬܒܥܝܢܘܬܐ. ܘܐܬܘܗܝ ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܝܢ

---

[1] AB add. ܘܐܡ̇ܪ — [2] AB om. — [3] AB ܠܐܘܡܘܠܬܐ — [4] AB ܠܬܥܬܪܘܢ — [5] A ܕܥܘܠܡ — [6] AB ܣܦܩܐ — [7] C om. — [8] A ܡܢ ܒܪܘ

A f. 1 v.
B p. 392.
C f. 227 r.
D f. 1 r.

ܥܠ[1] ܣܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢ ܦܘܫܩܐ ܕܩܘܪܒܐ ܕܡܛܟܣ ܘܡܢܗܪ ܠܐܒܘܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܐܡܝܕ[2] ⁘

ܩܦܠܐܘܢ ܩܕܡܝܐ ⁘

ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܒܥܬ ܠܝ ܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܐܘ ܐܚܘܢ ܡܪܝ، ܐܓܢܐܛܝܘܣ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܡܕܝܢܬ ܡܪܕܐ: ܕܫܕܪ ܠܝ ܦܘܫܩܐ ܕܩܘܪܒܐ ܕܡܢܗܪ ܠܬܠܡ̈ܝܕܐ: ܐܡܪܢܐ ܕܟܝܢܗ ܬܠܡܝܕ ܐܦܘܣܛܘܠܘܣ. ܐܘܟܝܬ ܒܝܬ ܦܬܓܡܐ ܠܥܘܡܩܐ ܐܘ ܒܬ ܦܬܓܡܐ. ܠܐ ܐܬܚܫܒ ܠܝ ܕܒܡܒܠܐ ܕܡܕ̈ܒܪܢܐ ܘܒܦܫܝܛܘܬ ܣܘܟܠܐ ܘܡܠܐ ܕܗܢܘܢ ܢܦ̈ܫܡ ܠܡܚܫܒܝܢ. ܐܠܐ ܒܗܘ ܡܕܡ ܕܟܠܢ ܐܬܚܫܦ ܘܐܬܒܥܝ ܘܐܬܟܬܒܘ ܒܟܬܒܐ ܕܡܠܦܢܘܬ ܐܠܗܘܬܐ ܘܒܐܪ̈ܐ ܕܡܬܒܪܢܫܘܬܐ. ܘܟܠ ܒܢ̈ܝܐ ܕܡܬܗܘܢܝ̈ܐ ܘܡܬܪ̈ܓܫܢܐ ܘܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܕܒܥܕܬܐ ܘܣܦܝܪ ܢܫܘܬܦ ܠܢܝܫܡ ܫܘܬܬܐ: ܐܘܒܕܢܐ *ܕܢܦܫܐ ܟܠܝܠܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢܐ ܐܦ ܒܡܕܒܚܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܐܘܪܬܘܕܘܟܣܝܐ ܕܬܒܥ ܡܢܗܝܢ.

*B p. 393.

---

[1] Quattuor codices quibus usi sumus sic breviter notavimus : A = Cod. Parisiensis 208; B = Cod. paris. 209; C = Cod. paris. 206; D = Cod. Vatic. 102.

Inscriptio in cod. A sic se habet :

ܥܡ ܐܠܗܐ ܡܬܐܠܠ ܡܫܪܝܢ ܕܢܟܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܘܬܐܘܪܝܐ ܕܩܘܪ̈ܒܐ ܘܡܘܣܛܝܩܐ ܕܪ̈ܐܙܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ: ܕܣܝܡܝܢ ܘܡܦܫܩܝܢ ܒܡܠܬܐ ܡܢ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܡܬܩܪܐ ܒܪܨܠܝܒܝ ܐܦܣ″ ܕܐܡܝܕ ܡܕܝܢܬܐ. ܗܘܝܘ ܒܙܒܢ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܡܦܪܫ″ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܡܠܟܘ ܥܠܝܗ. ܡܛܠܗ ܕܡܢܝܢ. ܐܬܐ ܠܗ ܒܚܘܒܐ ܕܥܠܡܐ ܘܚܘܠܠ ܕܒܟܠܡܕܡ ܘܦܘܫ ܦܠܣܦܐ ܕܡܫܡܫܢܐ.

Paullum aliter in cod. B :

ܥܡ .... ܘܡܫܪܝܢ ܒܟܬܒܐ ܡܬܪܓܡܢܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܘܟܕ. ܗܘ ܕܐܡܝܕ ܡܕ″ ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܒܥܠܡܐ ܡܢ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ....

[2] D add. ܡܕܝ ܒܪܢܫܐ

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

SEP - 9 1942

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS

J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

TEXTUS

SERIES SECUNDA — TOMUS XCIII

DIONYSIUS BAR ṢALĪBĪ

EXPOSITIO LITURGIAE

EDIDIT HIERONYMUS LABOURT

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCIII

DIONYSIUS BAR ṢALĪBĪ

EXPOSITIO LITURGIAE

iae # 11973

Dionysius bar Salibi.

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK CRESCENT
TORONTO—5, CANADA

11973